

GRADUALE
EIN ALMENNELEG
Messusaungs Bok,
UM ÞANN
Saung og Ceremoniur,

Sem i Kyrkiuñe eiga ad syngiast og halldast hier i Lande / Epter goodre og Christelegre Sidvenju, sem og Vors Allra-Naadugasta Arfa Kongs og Herra, Kyrkiu-Ritual.

EDITIO XV.

Selst Alment Iñbundeñ 30. Fiskum.

Pryckt a Hoolum i Hialltadal, Af Halldore Erikssyne,
ANNO DOMINI M. DCC. XLIX.

Coloſs. III. v. 16.

Chriſti Ord bwe Rijkuglega medal ydar i ollum Vijsdoome, Læred og a
miñed ydur ſiaalfa, med Pſalmum og Saungum og Andlegum Kvædum, i
þvi þier ſijnged unnunarſamlega i ydar Hiarta fyrer DROttne.

v. 17.

Og allt þad ſem þier giored J Orde edur Verke, (jaa) alla Hlute (ſkulud
þier giora) i þeſs DRottens JEſu Nafne, þackande Gude og Fodur fyrer hañ.

Pſalm. XCVI. v. 1. 2.

Sijnged DROTTNE nijañ Lof-Saung, Sijnged DROTTNE o
Verollden: Sijnged DROTTNE og Lofed hañs Nafn, Prediked D
fraa Deige hañs Hiaalpræde,

Goodfwsum Lesara, Heillsa og Fridur.

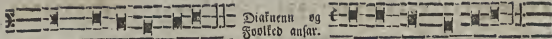
EPter þvi eg hefe fornumed, þad marger i þessu sem hinn Stiftenn hafe kvartad um þad, ad ei være upplagder Grallararner a ny, þa hefe eg læted þenna a Prent wtganga, epter þeirre 13. Edition Sarl. Byskupsins Mag. Steins Jonssonar, i þvi sama Forme og med Nootum, bæde vegna Hægdar fyrer Kiene-dsomin og lijka til Uppfrædingar fyrer þaa er villdu nockud leggia sig epter þvi ad læra Saung.

En hvad Messu-Giordena ahrærer og Saungen i Kyrkiunne, þa eiga Prestarner ad Rietta sig epter Kongl. Majest. Ritual, og strax epter þad samhrijugt er, laata lesa i Koordyrum a Helgum Døgum, þessa Bæn og Fader Vor a epter:

DROTTenn, eg er Innkomenn i þetta þitt Heilaga Hws, ad heyra hvad þu Gud Fader minn Skapare, þu DRotten JEsu minn Frelsare, þu Verduge Heilage Ande minn Huggare i Lijfe og Dauda, villt vid mig tala. DROttenn, Opna nu so fyrer þinn Heilaga Anda, Fyrer JEsu Christi Skulld mitt Hiarta, ad eg kunne af Predikunenne ad læra, ad bera Angur fyrer mijnar Synder, og i Lijfe og Dauda ad trwa a JEsum, og Dags Daglega betra mig i einu Heilogu Lijferne og Framferde, þad Heyre og Bænheyre Gud fyrer JEsum Christum, Amen. Fader Vor.

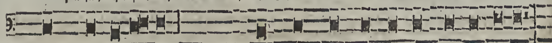
Þa strax þar epter byriast Saungurenn, sem hvorium Deige tilhlijder, og þa Kyrie er wtsunged, byriar Presturenn sialfur. Alleinasta Gude i Himerijke, sie Lof og Dijrd fyrer sijnar Naader. Edur annad Gloria, En ad þvi Endudu, snijr hann sier til Foolksins, seigiande: etc.

DRottenn

DRottenñ sie med ydur. Og med þijnum Anda.

Þa snijr Presturenñ sier til Altaresins, og syngur Collectuna, þa sem til er giord.

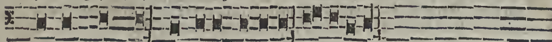

Laatum oss bidia. Heyr HErra Gud og Himneske Fader.

Epter Collectuna, snijr Presturenñ sier til Foolksins, og syngur Pistilenñ sem til er giordur, skijrt og laungsamlega, so Foolked meige skilia hvad þar talast, Uppbyriande med þessum Hætte.

Þeñañ Pistil skrifar Sancte Paall til Romanos. vel sic. Til Corinthios.

Kiærer Brædur. Comma, (Strik) Periodus. (Punctur og Klausa)

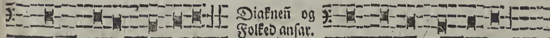
Qvæstio? (Spurning) Finale. (Þad er Nidurlag.)

N. B.

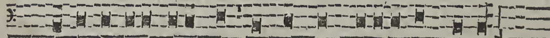
N.B. Þegar Lectian er ſkrifud añarſtadar, eñ i Piſtlum Poſtulaña, þa hagar Preſtureñ ſier þar epter, ſo ſeigiande: Þeſſe heilaga Lectia ſkrifaſt i N.N. Spaadooms-Book, Poſtulaña Giorningum, Opeñberingar Bookeñe, etc. N.N. Capitula. Nær epter ſømu Nootum ſem ſtrax var uñgieted.

Haleluja, Item Seqventian, ſijngeſt af Grallaranum, ſo ſem til er giørt, og Tijmanum hæfer.

Sijdañ ſnijr Preſtureñ ſier fram, og ſijngur Gudſpialled; Uppbyriande a þeñan Haatt.

DRotteñ ſie med ydur. Og med þijnum Anda.

Þeſſe epterfylgiande Ord, ſkrifar hinn Heilage Matthæus.

Diakneñ og Foolked anſar.

Gude ſie Lof og Dyrd, fyrer ſiñ gledelegañ Bodſkap.

Comma, Periodus, Qvæſtio?

Qvæstio? Finale.

Epter Gudspialled, byriar Presturen Credo. Vier trwum aller a eirn Gud.

Predikunen skal jafnan uppbyriast med Aminingu til Foolksins, og ad þad bidie Gud um Heilags Anda Raad, til ad heyra og vardveita hans Ord, hønum til Lofs, en þeim til Lærdooms og Undervijsunar Saalarenar vegna, sem þad heyra.

Adur en Presturen les Gudspialled, syngest Eitt eda Tvø Vers; sem uppa þad hlijder, og seirna seiger.
Ad Endadre Predikun, Aminer Presturen og so Foolked i anad Sin, ad giøra Almenelega Bæn til Guds Fødurs, i hans Sonar JEsu Christi Nafne, um alla Naudsynlega Hlute, Andlega og Lijkamlega.

Epter Predikunena, skal syngia Almenelega a Sunudøgum, Heidrum Gud Fødur Himnum ꝛc.
En a ødrum Tilteknum Tijmum Arsins, syngest epter Grallaranum, utan þa stoor Naudsyn er a Ferdum, Land-Plaaga eda Hardende, þa sie sungen Litanian med sijnum Bænum.

Strax þar epter, eige Børn ad skijra, þa Handtiere Presturen þad Embætte epter Ritualnum og Handbookene. En nær Confirmatio skiedur, syngest: Kom Skapare H. Ande, etc.

Vere nu so vid, ad Openber Aflausn skule framsara a sama Deige, þa byriest undan hene Psalmuren: Konung David sem kiende, og syngest af hønum so miked sem þarf, nema sie ecke Børn ad skijra, þa byriest sa Psalmur strax af Predikunarstoolnum, i Stad þess tilgiørda Vers. Epter Openbera Aflausn, syngest þetta eina Vers: Po morg og stoor sie Manleg Synd. Sijdan giøre Presturen Aminning til þeirra, sem til Guds Bords ganga, so sem Eptersylger.

SAker þess mijner kiærustu Christi Viner, ad þier riettelega og Maklega mættud medtaka þad haaleita Sacramentum Kvølldmaaltijdar vors DRottens, þa ber ydur fierdeilis þessa tvo Hlute ad vita og skilia, sem er, hvad þier skulud trwa og giøra, þvi ad þessum Ordum, sem Christur sagde (þad er min Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefen, Item, þad er mitt Blood, sem fyrer ydur wthellest, til Forergiefningar Syndana) skulud þier fullkom-

fullkomlega trwa, ad so i Sañleika er, þviad JEsus Christus er þar sañarlega sialfur hiaa, med sijnum Lijkama og Bloode i Sacramentenu epter Ordaña Hliodan. Þar næst skulud þier og so trwa Christi Ordum; Til Syndaña fyrergiefningar, þad, ad JEsus Christur skeinkte ydur og gaf siñ Lijkama og Blood, til eins Jñsiglis og Stadfestingar uppa allra ydar Synda Fyrergiefning. Ad Sijdustu skulud þier fyllelega giora Christi Befalning og Skipan, þar hañ so bijdur ydur seigiande: Medtaked og Eted. Item, Drecked hier af aller. Item, giored þad i mijna Miñing, þvi hañ hefur giefed oß siñ Lijkama og Blood ad eta og drecka til Fyrergiefningar Syndaña, og þar med ad miñast hañs heilaga Dauda og Pijnu. Þar fyrer, þegar þier so trwed þessum Christi Ordum, og giored epter hañs Skipan og Befalningu, þa erud þier riett proofader og reynder, sem Paulus seiger, og meiged so maklega eta Christi Lijkama, og drecka hañs Blood, til Fyrergiefningar Syndaña. Þartil giefe ydur Gud Himneskur Fader sijns H. Anda Nad, fyrer þañ sama JEsum Christum vorn HErra. Og þar um vilium vier aller Gud bidia af Hiarta, og seigia.

Epter Aminninguna, snijr Presturen sier til Altaresins, og uppbyriar
Fader vor, skijrt og læangsamlega, med Hiarta og Muñe, Seigiande:

Lætum oß bidia. Fader vor þu sem ert a Himnum. Helgest þitt Nafn. Til-

kome þitt Rijke. Verde þiñ Vilie, so a Jordu sem a Himne. Gief oß i Dag

vort Daglegt Braud. Og fyrergief oss vorar Skullder, so sim vier og fyrergiefum

vorum Skulldunautum. Og eige leid þu oss i Freistne. Helldur frelsa oss fra

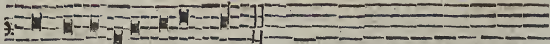
Illu. Diaknen og Folked ansar. Amen.

Sijdan skal Presturen taka Patinuna med Braudenu sier i Hendur, og hallda þar a, a medan han sijngur Innsetningar Orden, sem eptersylger, af Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. 1. Cor. 11.

Vor HErra JEsus Christus, a þeirre Natt, sem han Forraaden var,

took han Brauded, giørde Packer og braut þad, og gaf sijnum Lærisveinum

og sagde. Taked og eted, þad er min Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefen.

Giøred þad i mijna Miñing.

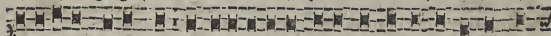
Hier næst take Presturen Kaleikeñ sier i Hendur, fyrer utañ Papiska Elevationem edur Upphafning, og sijnge Testamentis Ordeñ, sem epterfylger. Eñ a medañ Presturen wtdeiler Sacramented, talar hañ ecke añad til Foolksins, eñ þesse Ord: Þetta er Sañur JEsu Lijkame, þetta er Sañarlegt JEsu Blood.

Sømuleidis epter Kvølldmaaltijdena, took hañ Kaleikeñ, giørde Þacker, gaf

þeim hañ og sagde, Drecked aller hier af. Þad er Kaleikur hins Nija Testa-

mentis i mijnu Bloode, sem fyrer ydur wthellest, til Fyrergiefningar Synd-

aña. Giøred þetta so opt sem þier (þad) drecked, i mijna Miñing.

A medañ Sacramented wtdeilist, þa sijngur Diakneñ og Samkundañ, nockra af þessum Psalmum sem til eru giørder, Eirn eda Tvo, Sem eru einkum þesser.

Þier

Þier sie Lof og Dijrd JEsu Christ, etc.
O Guds Lamb Saklausa, etc.
Gud vere Lofadur, og so blessadur, etc.
Heyr þu Guds Lamb, etc.

JEsus Christus er vor Frelsare, etc.
JEsu þijn Miñing miøg sæt er, etc.
Christe vier aller þockum þier, etc.
Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

Skal ecke sijngia leinge fram̃ yfer þad, ad Foolked er bwed ad medtaka Sacramentum. Prestarner ættu og ad aminña Foolked, og siaa til, ad þad gaange til þess Heilaga Sacramentis med Gudhrædslu og goodre Sidseme, fallande a Knie, Kallmeñ til hægre Handar, eñ Kviñur til Vinstre. Þar er og aftakande sa lioot-ur gamall Vane, sem sumer Prestar lijda, ad Foolked med Ys og Þys (naalega) leitar hvør ad sijnum Naaunga, og goodum Vin, ad miñast vid hañ, so þar fyrer hindrast Gudleg Þioonustugiørd. Sie nockur van-sættur vid añan, þa forlijkest fyrer Embætted, Eñ hinum ødrum Kossagaange, byriar med øllu aftekunum ad verda.

Strax þa wte er Sacramented, Þa snijr Presturen̄ sier fram̃ og seiger:

DRotteñ sie med ydur. Diakneñ og Almwgeñ svarar. **Og med þijnum Anda.**

Þar epter snijr hañ ad Altarenu, og sijngur þessa Bæn og Þackargiørd:

VIer þockum þier DRotteñ Allmaattugur Eilijfur Gud, ad þu med þessare Heilsusamlegre Giøf hefur oss alla nært, Vier bidium þijna Myskunseme, ad þu laater nu þessa þijna Gaafu koma oss til alls Gagns og Gooda, og til vorrar sañrar Trwarstyrkingar i þier, og til eins breñanda Kiærleika og Elsku a medal vor Iñbyrdis. Fyrer Saker Nafns þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi, Vors DRottens og HErra.

Foolked svarar: AMEN.

Nær eingeñ er til Altaris, sijnge Presturen̄ þessa Bæn: Lootum oss alla bidia.

HErra Gud Himnesk Fader! Vier þockum þier fyrer þeña þiñ Fødurlegañ Velgiørning, ad þu af þiñe stooru Naad og Myskunseme, hefur giefed oss þitt Heilaga og Saaluhiaalplega Ord, med hvøriu þu og so hier hiaa oss safnar þiñe Christelegre Kyrkiu. Vier bidium þig audmiwklega, Gief oss þiñ Heilaga Anda, ad vier med þacklaatu Hiarta,

ta, mættum taka vid þvi, og ſticka oſs þar eptter, og alltijd og ydugleg a fara varande i Chriſte- legre Trw og Kiærleikanum, og ſo Lokſens Saaluhoolpner verda, Fyrer þiñ Elſkulegañ Son JEſum Chriſtum vorn DRottiñ, Sem med þier lifer og Rijker i Einingu Heilags Anda, Eirn ſañur Gud, fra Eilijfd til Eilijfdar. Foolked ſvarar: Amen.

Eñ um alla Langa-Foſtu, ſkal pronunceera þeſſa Eptterfylgiande Bæn, a Suñu-og Bænadøgum, Eñ ecke ſleire.

Vier þockum þier Gud Fader, Ad þu hefur giefed oſs þiñ Eingieteñ Son JEſum Chriſtum, uppa þad, Ad aller þeir ſem a hañ trwa, ecke fyrerfareſt, helldur hafe Eilijft Lijf. Vier þockum þier JEſu Chriſte, ad þu hefur bored vorar Synder a þijnum Lijkama, og med þijnu Bloode afmaad vorar Yfertrodſlur. Vier þockum þier þu Verduge Heilage Ande, Ad þu hefur giefed oſs þa Trw i vor Hiortu, Ad vier eckert vitum añad til Saaluhiaalpar, eñ þañ Kroſsfeſta JEſum Chriſtum. Gief oſs, O Gud, þijna Naad, ad vier fullkomlega trwum, ad allar vorar Synder ſieu fyrer JEſu Pijnu og Dauda Krapt oſs fyrergiefnar. Upplijs oſs med þijnum Heilaga Anda, Ad vier fyrer JEſu Dauda, Daglega afleggium Syndena, og alldrei ſleppum JEſu wr vorum Hiortum, Þangad til vier ſiaum hañ berlega i Eilijfu Lijfe. Þeſſa bidium vier þig aller i Nafne JEſu Chriſti vors HErra, Amen.

Pa ſnijr Preſtureñ ſier fram aptur, Og ſeiger:

DRottiñ ſie med ydur. Diakneñ ſvarar. Og med þijnum Anda.

Hier epter Bleſſar hañ yfer Foolked, med þeſſum Ordum, ſem Gud ſialfur baud ad Bleſſa ſitt Foolk med; Numer. 6. Capitula, Med ſoddañ Nidurlage.

Og giefe þier Frid. (vel ſic.) Og giefe þier Frid.

DROTTeñ blesse þig og vardveite þig, DROTTeñ láte sijna Asioonu lijsa yfer þig, og sie þier Náádugur, DROTTeñ upplypte sijnu Auglite yfer þig, og giefe þier Frid. Søfnudureñ svarar: AMEN.

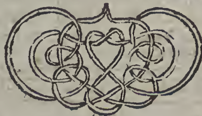
Eñ þegar Confirmation framfer, lijser ecke Presturenn Blessan yfer Søfnudenum, fyrr eñ hun er á Enda. Og ad Sijdustu sijngest Exitus sem til er giørdur, Og Loksens endest Messañ, þa Catechisationeñ er úte, med þessare litlu Bæn, og Fader Vor.

DRotteñ, Eg þacka þier af ølluu mijnu Hiarta, Ad þu hefur nu kieñt mier, hvad þu villt, ad eg skule giøra. Hiaalpa mier nu, miñ Gud, med þijnum Heilaga Anda, Fyrer Saker JEsu Christi, Ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta, og þar af styrkiast i Trwñe, Og i einu Heilogu Framferde forbetrast, Og mig þar vid i Lijfe og Dauda hugga, AMEN. Fader Vor, etc.

Eg Oska af Hiarta, ad þetta Verk meige þiena Prijs Einum Gude til Dijrdar, og hañs Dijrkeyptum Søfnudum til Andlegrar og Lijkamlegrar Þienustu. Viliande finast allra sañra Guds Elskenda Einlægur Reidubwiñ Þienare.

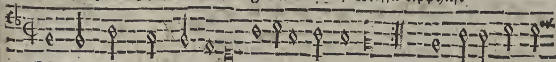
Hoolum i Hialltadal, D. 22. Junij 1747.

Halldor Brinjolfsson. Superint. Hoola St.

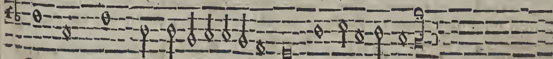

Pas

Pañ Fyrsta Suñudag i Adventu, Messu Upphaf.

JEsus Guds Son Eingieteñ, Eilijfur HErra vor. Su mæta Morgun-
Af hañs Hiarta wtgeingeñ, Eins sem þad skrifad er.

Stiarna, myrk Hiortu upplijser so giarna, Og allre Villu ver.

Hañ fæddest oss eirn Madur, a efstu Heim sins Tijd, hañs Helloguftu Moodur, hiellt Gud siñ Meydoom vid, hañ fieck Diöful herteked, Himnarijke upploked, og fært oss eilijfañ Frid.

Alls Heims Skapareñ ædste, og Fodurs Tigneñ skiær, Eilijfur HErra hædste, hvors Valld ei Enda fær, forda oss vel vid Syndum, veit oss ad þig ästundum, so fra þier ei follum vær.

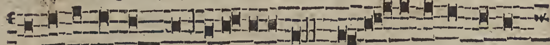
Laat oss i Astsemd þiñe, og Kyñing vaxa hier, ad Trwañ aukast kyñe, i Anda þioonum þier, So ad þiñ Sætleik hreina, Saal vor mætte vel reyña, og til þijn verdum þyrster.

Hirt oss sem Hiartans Fader, hialpa og veit oss Lid, og gamla Adam deyder, svo giete nijr Lifnad vid, sem hier med Huga hreinum, Hafa vill i þier einum, Ord sijn, Verk og allañ Sid.

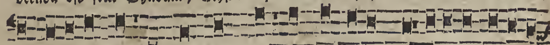
KYRIE.

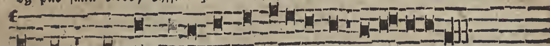
Kyrie Gud Fader hædsta Traust, Þu ert vor Glede og Lyst, Þyrm oss aumum

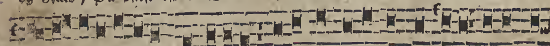
vernda oss fra Syndum, Myskuna þu oss. Christe, þu ert vor Vegur,

og þad sanna Lios, Lijfsins Ports Dyr, Kiærleikans Speigell, allra Christena Lijf

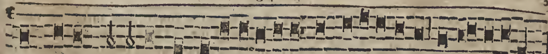

og Rad, Þu varst oss til Saaluhialpar giefen, Myskuna þu oss

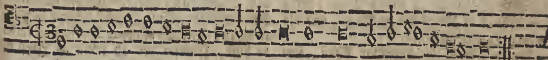

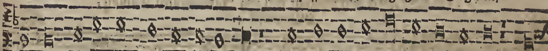
Kyrie Heilagur Ande Gud Eilijfur, Vertu hia oss Myskunsamlegur, svo ad vier

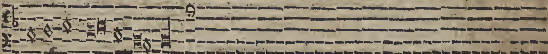
mættum

GLORIA in Excelsis

Vier losum og dijrkum, vier heidrum þig, vier þockum þier fyrer þijna Elsku, O Drott- eñ Gud Fader i Himerijke, Þu hefur oss synt stooran Kiærleika, alla Hlute hefur þu

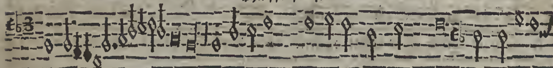
i þiñe Magt, hvad þu villt hafa i framẽ fær eingeñ sagt, Gott ſkiedur þar er þig Ottaſt.

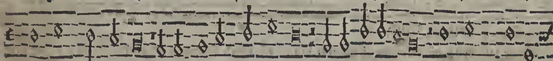
O JEſus Chriſtus Guds einka Son, sem hiaa Gude Fodur situr, þu hefur frelſad allt Mañkyn, og oſs vid Gud forlijkad; Fyrer þitt Blood og bitrañ Deyd, hefur þu oſs leyſt af Syndum og Neyd, gief oſs Naad i Trwõe ad blijfa.

Þu ert alleina vor Hiaalpar Mañ, sem oſs vill Himerijke giefa, þu ert Guds Fodurs ſaklauſa Lamb, sem fyrer oſs villdet Daudañ lijda; Þu ert alleina vort Hiaalpar Raad, fyrer þijna Skulld þa faaum vier Naad, Allsmegtugaſte JEſu Chriſte.

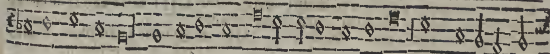
O Þu helge Ande vor Huggare, sem oſs villt Sañleikañ kieña, hiaalpa oſs ad hallda þiñ Lærdoom, Gude Fodur, Syne og Þier til Æru; Vernda oſs fraa Diöfulſins falſkre Lyſt, Hiaalpa oſs ad trwa aa JEſum Chriſt, nu og æfeñlega, Amen.

HALELUIA ſem ſijngiaſt ſkal um̃ Joola-Foſtu Tijmañ, Philippenſes 4.

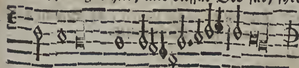

nu

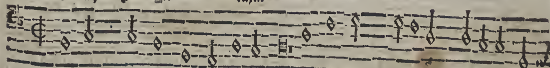

nu Naalægur hier, med blessad Ord sitt, fyrer þad verdur kvitt, Aundeñ vor af oll=

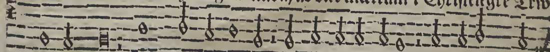

um Voda, Ha =lle = luja.

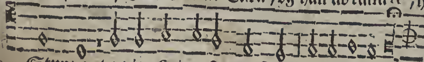
SEQVENTIAN.

Nu Bidium vier Heilagañ Anda, ad vier mættum i Christelegre Trw

riett standa, Eirn Gud ad Elska, og hañ ad kalla a, hellst i Daudans

Stunou, þa vier Heime forum fra, Kyrie-eleison.

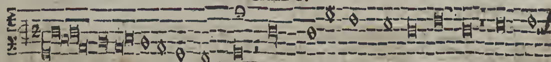
Nu

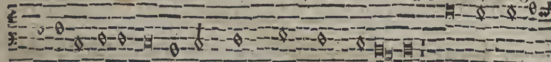
· Þu verduga Lioos, gief oſs þitt Skyn; Lær oſs ad kieña JEſum Chriſtum alleina, ſa hiaa honum ad vera, vorum Hiaalpar-Mañ, ſem oſs vill iñleida, i vorn rietta Fodurs-Rañ, Kyrie-eleiſon.

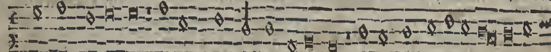
Þu ſæte Ande, ſend oſs þijna Naad, laat oſs faa ad hallda þijn elſkuleg Raad, ſo vier mættum af Hiarta, hvor añañ Elſka, i einum Huga vera, og i Fride Chriſts ad blijfa, Kyrie-eleiſon.

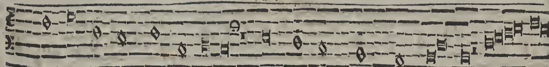
Þu hædſte Styrkur i allre Neyd, hiaalp, ſo vier hrædunſt hvorke Skam nie Deyd; og i voru Siñe, ſieum oruggver þa, nær Dioſull vill a oſs ſtrijda, og Saalen ſkilſt Lijkama fra, Kyrie-eleiſon.

CREDO.

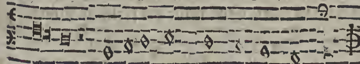

vum Voda meigum þvi mæta, Forsioon og Vernd og Heill vor, er hann

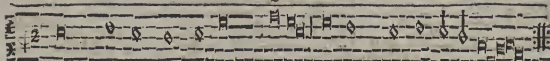

ævallt, þviad i hañs Vallde stendur allt.

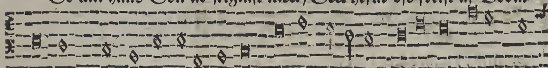
Vier trwum og a JEsum Christ, Eingieteñ Son hañs vorn HErra, hvørs Mættur, Dijrd og Eylijfd viijst, ei kañ nockurn Tijma þverra, Gieteñ af heilögum Anda, og af Mey fæddur æn Synda; J sijnum Mañdoome soñum, til Lijknar oss töpudum Moñum, a Krossenum leid Dauda, og yfervañ; Af Guds Krapte upp aptur reis hañ.

Vier trwum a Anda Heilagañ; Eirn Gud med Fødur og Syne, Voladra Styrkur heiter hañ, hædstu Gaasur a þeim sijner, Allre Christne hier i Heime, helldur, so Samlynde geyme, Aflausn trwum allra Synda; Af Jordu skal Holld vort uppstanda, Epter Utlegd þessa, øll Guds Børn fa æsenlegt Lijfed hønum i hiaa, Amen.

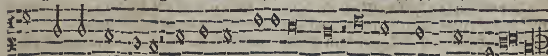
Epter Predikun skal sijngia þetta Vers.

Heidrum Gud Fødur Himnum aa, sem hvørskins hefur ad Raada,
So um̃ hans Son ad seigiast maa, Saa hefur oss frelst af Voda.

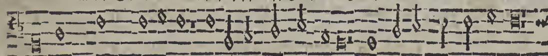

Og heidrum Heilagan̄ Anda med, han̄ veiter oss Giafer sijnar, er siu Heid-

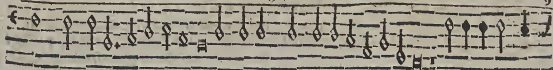

ran fra Eilijfd skied, alldrei hledan̄ af dvijnar, un̄ oss Gud Naader pijnar.

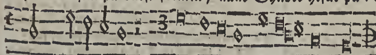
Hier strax epterfylger Aminning til þeirra sem gaanga til Alltaris. En̄ aa medan̄ Sacram. utum utskiptest, skal sijngia þetta Agnus, i Moodur-Maale.

O Guds Lamb Saklausa, aa Krossenum Lijflaated, Fødurnum varstu hlyden̄,
hvørnen̄

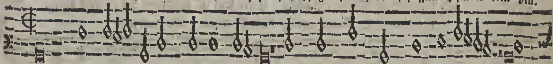

hvorneñ sem þu varst forliteñ, allar Synder hefur þu i burtteked, Ellegar værum

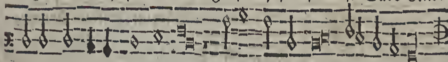

vier Fortapader Myskuna þu oss O! JESU.
Myskuna þu oss O! JESU.
Gief oss þiñ Frid O! JESU.

Pa margt Foolk geingur til Guds Bords, þa skal siingia so myked af þessum Psalme sem vill.

JESUs Christus er vor Frelsare, sem fraa oss Guds Reide snere, med

siñe Pijnu og saarre Neyd, svipte hañ oss fraa Eilijfum Deyd.

Ad þvi skylldum alldrei gleyma, oss baud ad eta sin̄ Lijkama, Pad helga Braud han̄s Hollded er, Han̄s Blood i Vijne dreckum vier.

Hvor sem vill þa Mæaltijd þiggia, þeim ber vel ad sier ad hyggia, sæ Omaklegur medtekur þad, mun Daudan̄ fæ i Lijfsins Stad.

Heidra Gud Himneskan̄ Fødur, hvør af Naad þig so vel fedur, og so þu leysteſt Syndum af, Son sin̄ fyrer þig i Daudan̄ gaf.

Trw þu riett so ecke Efest, Ostyrkvum sw Fæda giefest, hvørra Samvitsku Synden̄ lijr, Sorg og Mæda i Hiarta bijr.

Soddan̄ Naad og miwka Millde, mædd ur Hugur fin̄a villde; Ef saklaus ert, þa siect þar fræ, so stærre Hefnd ei hliooter ad fæ.

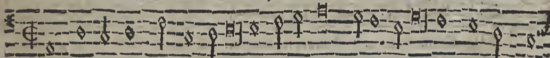
JEsus til sijn Aumum bijdur, Eg vil Myskun̄ veita ydur, Heiler gyrnast ei Grædaran̄, Gagnlaus lijst þeim su Ment han̄ kan̄.

Ef þier Lausn wtvega kyn̄er, ei være Þørf a Pijnu min̄e; Hvad skal þier mijn Mæaltijd þa, Megner þu siælfur Hiælp þier ad fæ?

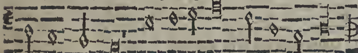
Ef þu trwer af Huga hreinum, og jætar med Mun̄e þijnum, Velskickadur þa verdur þu; Vijst nærer Sæl þijna Fæda sw.

Avøxt þen̄an̄ ættu ad sijna, Elska skalltu Nærunga þijna, og þeim giarnan̄ Adstod siert, Eins sem ad Christur hefur þier giort.

Iubilum S. Bernhardi, IESU dulcis memoria.

JESU þijn Min̄ing miøg sæter, og miwka Hiartans Glede lier, um̄fram̄ Hunæng

og allt hvad er, ylmar af JESU Nafne hier.

Sijngiaſt eckert Sætara mꜳ , nie ſegiaſt Gledelegra frꜳ , Hurun er eingen̄ hærre ad fꜳ , en̄ HErran̄ JESUM miſſaſt ꜳ.

JESUS er Von þeim Ydraſt kan̄ , øllum Milldur ſem bidia han̄ , þeim er han̄s leita Liwſur an̄ , med Lijkn vill græda ſierhvørn Man̄.

JESUS Sætleike Hiartans hijr , Hugarens Lioos og Brun̄ur Nyr , øll Heimſins Glede er þa rijr , ef Laungun Hiartans til þijn ſnijr.

Tunga þad eingen̄ tala mꜳ , nie Tygn wtſkijra nockur þa , Dreynder trwad øngver fꜳ , hvad Elſku er JESU gott ad nꜳ.

JESUM i Hvijlu hura eg , Hiartans i læſtum in̄ra Veg , Aſtundan ſw er Jn̄eleg , Open̄berleg og Heimugleg.

Eins og Marin Angrꜳdt Gied , eg ſæke JESU Grafar Bed , Hiartans Sorgfullu Hroope med , og Hug , þad Augun̄ fꜳ ei ſied.

Han̄s Legſtad Tꜳrum helle eg i , Hiartad mitt Svalar ſier med þvi , ad JESU Footum Fell eg ꜳ Nij , J Fadme þeim eg Læſtur bij.

JESU Undrunar Kongur kiær , Kongur Sigrande miøg frꜳbær , Omælanlegur Jlmur ſkiær , Æſkelegaſte Fiær og Nær.

HErran̄ vor milldur hiꜳ oſs bw , Heiløgum Gꜳfum uppfyll þu , Hugſkots Myrkrum frꜳ Møn̄um ſnw , med þijnum Sætleik Fæd oſs nu.

Hvønær þa kiemur Hiartad i , Helgur San̄leike , lijſer þvi , Heimſins Fꜳnijtu hverfa Sky , hrein Elſka kvikuar uppꜳ nij.

JESUS Sætaſta Elſkan̄ er , Jlmur Sætaſte fyrer mier , Þuſundfalldlega Pocknan ber , Þuſundfallt meir en̄ ſkilium vier.

Han̄s Kvøl bevijſa hellſt kan̄ þad ; og Heilagt JESU Dreyra Bad , oſs ſem Lauſn hefur wtvegad , og vid Gud Fødur Forlikkad.

JESUM þecke hvør hellſt ſem kan̄ , han̄s Aſtar leite ſierhvør Man̄ , JESUS af ydar Elſku bran̄ , Elſkan̄ bren̄ande ſin̄ur han̄.

Elſked þan̄ er ſo Elſkar oſs , Elſkun̄e møte Trwar Koſs , ꜳſtunded ſlijkt ylmande Hnoſs , Med Aſtar Bæn og Tꜳra Foſs.

Min̄ JESU HErra Myſkunar , mijn Huggun allrar Gleden̄ar , Brun̄ur Sætleikſins Sadningar , og ſan̄a Hiartans Fagnadar.

Min̄ goode JESU gief mier þa , Gnægd af þin̄e Elſku ad fꜳ , veit mier ꜳn Enda ad vera þier hiꜳ , Vegſemd þijna og Dijrd ad ſiꜳ.

Mijn Twnga vijſt Overdug er , veit þo ad ecke þegia ber , Elſkan̄ þijn Diørfung eykur mier , Alleina gled eg mig i þier.

Elſkan̄ þijn JESU alltijd hier , Endurlijfgunen̄ Hiartans er , ꜳn Leida ſan̄a Sadning lier , Sꜳlena hwngrar epter þier.

Hvør þig ſmackar , þig hellſt gyrneſt , hvør Sꜳl þig drack , þar til er þyrſt , Hiartans nein ecke næg-

er

er Lyst, nema vier elskum JESUM Christ.

Hvørn þu dryckiar med Ástar Ól, og Sætleik þijnum finnur Skil, hvad sæll er sa þar huxar til, Hiartanu geingur þa i vil.

JESUS er Eingla Heidur hijr, Heirneñe Glede Saungur skijr, i Muñe Hunangs Ylmur dyr, i Hiarta Lijfsins Dryckur nijr.

Glooande hef eg Gyrnd til þijn, miñ goode JESU kom til mijn, nær gledur mig sw Naalægd sijn, nær fær mitt Hiarta Laungun sijn?

Soñ Elska JESU sijfelldlig, Siwkañ af Elsku giører mig, sæte JESU mier sijn þu þig, Saalen mijn þar vid gledur sig.

JEsu þu ert Nyskuneñ mest, miog Dasøm Glede i Hiarta fest, af Goodsemd alldrei Gud miñ lietst, giefdu mier þig ad Elska best.

O! hvad good JEsu Elska er? Añad ei sinnda skylldum vier, Æ! ad eg deya mætte mier, miñ JEsu, so eg lifda hier.

O JEsu Saalar Unun trw, allra sætaste miñ JESU, þijn leita Taareñ naakvæm nu, nærst er Hiartanu Gyrndeñ sw.

Hvørt sem ad geing eg wt edaʼiñ, eg þreye JESUM HErra miñ, hvad gledst eg daatt þa hañ eg fiñ, hvad seigeñ vid hañ Sætleikiñ?

Mijns JEsu Fadm ad miñast vid, meira gledur eñ Hunangid, þa vier teinginnst hañs Hægre Hlid, Hiartanu finst ei laangsøm Bid.

Hvørs eg leita mitt Hiarta sier, hvad eg gyrnest, þad fiñ eg hier, Siwkur af JESU Ást eg er, allt Hiartad breñur nu i mier.

Ef þu so JESU Epter þreyr, Alldrei slockna Kiærleikar þeir, Ást sw hijrnar eñ ecke deyr, æti þver hun og kviknar meir.

Sw Elska breñur sijfelldleg, Sætnar og verdur undarleg, med Undrun smackar Ástwdleg, Ástwdleg Gledeñ farsælleg.

Sw Elska kiemur Ofañ ad, i Merg og Hiarta fiñur Stad, Hugarens Ástar iñra Bad, Audneñ mijn gledur sig vid þad.

O! þad farsæla Ástar-Baal, upptendrar mijna Gyrnd og Saal, O! hvad sæt er sw Svala-Skaal, Son Guds elskar Hiartad og Maal.

Sæll JESU Meyar sæla Saad, Sætleikur vor og Elsku-Daad, þier Valld, Dijrd, Heidur, Heilsa, Raad, og Hroosun Gudleg æ sie tiaad.

Kom, kom þu goode Kongur nær, kom þu Vegsemdar Fader kiær, sijn vorum Hug hvad siertu skiær, sem nu af Hiarta gyrnunst vær.

Sia, JESUS fegre eñ Sooleñ er, sætare eñ Balsam finst hañ mier, uñ frañ Ilm allañ, Ilma ber, Elskulegre eñ giørvallt hier.

Hañs Smeckur hrærer nu æ Ny, neirn Ilmur kañ ei jafnast þvi, Matt-vana Paankeñ er hier i, Elskuñe lijka Hvijld eg bij.

Hier vid uner sier Hugureñ, hier miñar Elsku

Gnægd

Snægd eg siñ, þu ert mijns Hiarta Hroosuniñ, HErra JEsu Frelsare miñ.

Æ! Kom þu Hiartans Elskañ mijn, eins og Fød: ursins Magt, er þijn, i Himna Dijrd sem æ þier skijn, Ovinur þiñ mæ skañast sijn.

Eg skal þier fylgia æ hvørt ser, eingeñ kañ slijta mig fræ þier, Hiartad mitt JESUS hefur med sier, Hroosun Mañkynsins JESUS er.

Fagne nu giørvall Himna:Her, Himnaña Portteñ opna ber, þeim Sigre hroosar sijngium þier, sæll HErra JEsu Dyrd sie þier.

Kongur Vegsemdar, Kongur hijr, Kongur hroosande Sigre dijr, Frelsudum JESUS Frelse bijr, Frelsarans Dyrd ei verde rijr.

Pu Bruñur allrar Blessunar, blessada Lioosid uppe þar, greid burt Skyeñ Ogledeñar, gief þu oss Byrtu Vegsemdar.

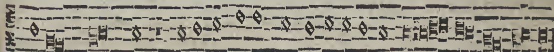
Pig prijsar allur Himna:Her, Heidur og Dyrd hañ sijngur þier, JESUS eirn Heimeñ upplijser, og oss vid DRotteñ Fridþæger.

Stioorn JESU, Frid uñ Eilijfd æ, yser vorn Skilning geingur sæ, Hiartad mitt gyrnest hañ ad sæ, hønum eg feigeñ villde næ.

Til Fødursins uppstijgeñ er, øllum stioornande Dyrdar:Her, mitt Hiarta burtu hvarf fræ mier, HErrañ JESUS took þad med sier.

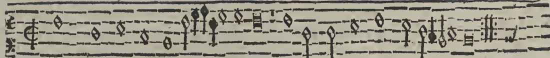
Veitt sie þier JESU Vegsemd klaar, Virding, Lofgiørd og Bæna:Taar, læt þu oss HErra Lijfsins Haar, lifa hiæ þier uñ Eilijf Aar! Amen.

Pegar saaer eru Coñunicantes, Mæ sijngia þetta Agnus Dei, Einuñe edur optar.

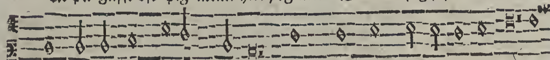

O Pu Guds Lamb, sem i burt:tekur Veralldareñar Synder, Myskuna þu oss!

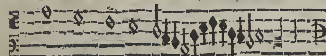
Eirn Packlætis Psalmur epter Sacramented.

Christe vier aller þøckum þier, þa sætu Ast þu oss synder,
Ut þu gafst oss þig allañ hier, og allt i Daudañ þig pijnder.

Svo ad vier yrdum Synda frij, sialfs þijns Bloode wthellter þvi, so

yrdum vier ei Tijnd - - er.

Þvi er þad nu uppfyllt so, ad hañs Myskun vier hliootum, Syndaña Laysn og saña Roo, slijkrar hañs Elsku niootum, semium Traust og sierlegt Rad, so ad vier eige þessa Rad, med Otrw af oss briootum.

Þiñ fagra Lijkama til Fædu gafst, og fieckst oss þitt Blood ad drecka, ad auka so vorn Anda-Krapt, og illum Gyrndum ad hnecka, Endurfadingar efl þu oss Aud, er Fæda þesse Barna-Braud, Riettast skal ei ad Reckum.

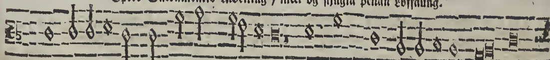
Hialp so vier kuñum Kiærleiks-Verk, Christnum Moñum ad veita, Vel sem þijn Kieñing vijsar sterk, vier mættum þijn Born

rn heita. Vier iñrætter þeinkium at, þijns Altans Maals ad neyta so, og eige af þvi breita.

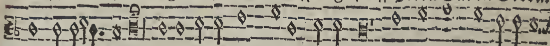
Medañ vier lifum hier i Heim, hañs Velgiørda vier miñunst, hañs Kvøl og Dauda ad kyña þeim, i Kiærleik þar um̃ fiñunst, þar til Rijked þiggium vær, þad sem aungvañ Enda fær, i vijsum Fognud fiñunst.

Siaalfum Gude vier seigium Dyrd, hañs Syne og Heilogum Anda, sem ad Upphafe vt var skýrd, og æfeñlega skal standa, og um̃ Allder Allda meir, Amen seige aller þeir, sem Hiortun hier vill vanda.

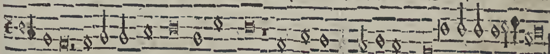
Epter Sacramentis Utdeiling, maa og syngia þeñañ Loffsaung.

Gud vere Lofadur, og so Blessadur, sem oss fædt hefur alla sialfur, med sijnum Lijkama og med sijnu Bloode, þad giefe oss Herra Gud til Gooda.

Kyrie - eleison. Herra fyrer helgañ Lykama þiñ, hvor af Jomfrw Mariu

er komeñ, og fyrer þitt flecklausa Blod, frelsa þu oss af allre Nauud, Kyrie-el. ison.

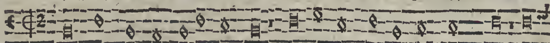
Þitt Heilaga Hallld, er fyrer oſs wtgiefed, i Daudañ, ſo vier feingium Lijfed. Aſtgiof ſtærre eingeñ maatte fiñaſt, af þvi ſkulum vier heñar miñaſt, Kyrie-eleiſon.

HErra þijn Elſka þvijngade þig, þaug Undur ad ſyna Dæſamlig, vora Sekt hefur Blood þitt bætt, Vid bleſſadañ Fodur oſs alla ſætt, Kyrie-eleiſon.

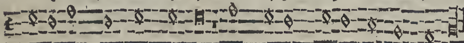
Bleſſan ſiñar Naadar Gud oſs giefe, ad gaungum hañs Veg alla Æfe, i hreirnre Aſt og oruggre Trw, ſo oſs ſie heilnæm Fæda ſw, Kyrie-eleiſon.

HErra, þiñ Ande ſie oſs ætijd hiaa, Og giefe oſs jafnañ þa Naad ad faa, ad þijn Chriſtne, þitt litla Lid, Liſe i Samlynde og Frid, Kyrie-eleiſon.

Þegar øngver gaanga til Guds Bords, aa þeſſum Adventu Tijma; þa ſyngeſt epter (Heidrum Gud Fodur Himnum aa) þeſſe Epterfilgiande Pſalmur.

Hallt oſs Gud vid þitt hreina Ord, Hindra Pavans og Tyrkians Mord, ſem

Vilia JEſum Son þiñ ſiaa, Sijnum Velldis-Stoole hrundeñ fraa.

Syn þijna Magt O JEſu Chriſt, ollum Herrum þu ſtioornar vijſt, oſs þijna Chriſtna aumaver, Æfeñlegt Lof ſo ſyngium þier

Gud helge Ande Huggun trw, Hiord þiñe gief Samlynde nu, Vertu hiaa oſs i Efſtu Neyd, wr Dauda iñ i Foguud leid.

Þiñe Kyrkiu og Chriſtnum Lijd, Kiære Fader hlijf allañ Tijd, hallt þu oſs faſt i hreirnre

iture Trw, Hernad Ovina fraa oss snw.

Aull Svikraad þeirra Oniit gior, Illsku sine so mæte hier, gief þeir steipest i Grof þa in, sem grafa, ad skada Søfnud þin.

Fullkomlega þeir þeckia þa, þu Gud lifer og ert oss hiaa, Hoop þeim sem hefur a þier Trw, Hiaalp vollduglega veiter þu.

Fyrer Lausn og Frid, þin Lijdur hier, lkynt og berlega siingium vier, þier Guds Heilagre Preñingu, Packer, Lof og Dijrd ad Eilijfu.

Edur þesse epterfylgiande Psalmur, Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa, etc.

O Gud bijfølud æ sie þier, wtvaleñ Christne hreina, svo hun jafnañ i Heime hier, halldest fyrer Naud þijna, laat þijna Magt og Somma siaast, sæta Huggun og saña Aast, vitter oss aumum sijna.

Pott moodgum þig a margañ Veg, med Synd a hvorium Deige, af þijnum Vilia opt og miøg, Unger og Gamler hneige, hvorn Dag styrker oss Huggun su, hefur þvi lofad siaalfur þu, Syndugs Dauda vil eg eige.

Pa fullkomlega fordast vill, Framferde sitt hid liota, og vidurkieñist Verk sijn ill, Velferd og Lijf skal hliota, Hua vorn gledur sw Huggun væn, Heyra vyrdest þu vora Bæn, Lætur oss Naadar niota.

Fyrer þitt Nafn oss frelsa nu, Fraa vorre Mædu laangre!, þeim bundner eru biarga þu, burtu fraa þeirra Angre, Hoop þijnum Christna halltu vid, Huggun veit þeim og goodañ Frid, I Heims-Astrijdu straangre.

Sem Børgena Bethulia, brioota villde med Sverde, Holophernes, sem hafde þa, Hatur a þijnu Orde, Leyster þu i þeim litla Stad, Lijd allañ sem þig jafnañ bad, Frw Judith þad fullgiorde.

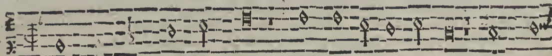
Eins er nu Zion siaalfs þijns Borg, lsokum Kieñinga þiña, af Verolld hveñ Svik og Sorg, sækest hana ad viña; Alleina þu Guds Einka Son, ert heñar Vernd og Hiaalpar Von, Hiaastod laat hana fiña.

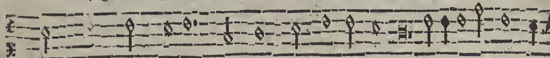
Heilagre Christne hallt þu vid, Heidner so alldrei eyde, Veit þu oss Rotteñ Vernd og

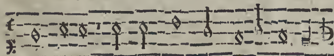
og Lid, vid Diofuls Flærd og Reide, send oss af Myskun sañа Trw, so oss til Enda styrke sw, og i Lijf til þijn leide.

Heidrum Gud Fødur og Frelsarañ, fyrer Myskun margfallda, og Heilagañ Anda Huggarañ, hver oss vid Trw vill hallda, Dyrd Guds sem var i Upphafe, eins nu a Jordu og Himnum sie, um̃ Allar Allder Allda.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Greidt

Greidt wt af Salnum gai, Glede þijna ad sia, Syrg ecke Zions Lijdur, Sonur Guds til þijn rijdur, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

O! sia ein Asna ber, þañ allra DRottẽ er, Prial hañs er faatt ad fiña, fljott kañ þo Daudañ viña, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Hañ prijder hoogvært Gied, og Hiartans Giæska med, sa vill Naad sijna giefa, siñe Brodur añ Efa, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Opna þu Porteñ oll, Jñtak Guds Son i Holl, hañ sie hiar þier til Giesta, Hialpræded allra besta, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Kvistu og Klæde a Leid, Kongsins med Audmykt breid, Foolked skal færa Palma, fagrañ Vid, og Lof-Psalma, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Ungbarna agiætt Val, allt ad eins giora skal, Sa heile Saungva-Skare, sijna Lofgiord ei spare, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu Kiæra.

Añañ Suñudag i Adventu, allur Saungur sem þañ Fyrsta.

Epter Blessan syngest þesse Psalmur. Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

Tþalar JEsus ad Teikn mune skie, a Tungle, Soolu og Stiornum, og Ognar Kvol a Jorduñe, yfer þeim Kvijda giornu, Sioor og Bylgiur þa hliooda hatt, fyrer Hrædslu Meñ þa missa Matt, af Heims frabærum Fyrnum.

Kraptar Himnaña hræraft þa, hijngad i Skye niun koma, Mañsins Sonur af Himne hat, med heilogum Dijrdar Liooma. Nær þetta skier, þa hefied hatt, Hofudeñ upp, þvi nalgast bratt, Endurlausn ydar med Sooma.

Fyrer ydur birded Fijkin-Trie, og fleire Sykur Skoogar, þier vited ad nærre Sumre sie,

ſie, þa ſijna þaug Plomur noogar, eins lijka þañ Tijd þetta ſkier, þeinked Guds Rijke naalægt er, Utvolldum ollum þegar.

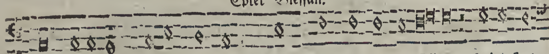
Sañlega Sañlega ſagde hañ, Sveiteñ chriſteña Maña, forgaanga ei nie eydaſt vañ, iñ til þeſs ſlijkt ſær kaña. Jord og Himnar forgaanga ſkioott, ſolnar giorvallt og þrotnar ſkioott, utañ Guds Orded ſaña.

Eg trwe þvi ſem þu ſagder hier, ſæte Guds Son og millde, bid eg þu giefer vel Saum ad mier, og geimer med Hlijſdar-Skillde, auktu mier Krapt i Eymdum þeim, ſem yferfalla þa þeñañ Heim, ſtodugur ſtanda villde.

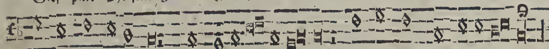
Fodur Syne og Anda ſie, Ædſt Dyrd um Jord og Himen, eins ſem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ, kieñ oſs ad hallda Chriſteñ Sid, kvittaſt og ſkiliaſt Synder vid, ſaa þad vill ſijnge Amen.

Þridia Suñudag i Adventu, Allur Saungur ſem 1. og 2.

Epter Bleſſan.

Gief þiñe Chriſtne goodañ Frid, Guds Son um vorar Tijder, þvi eckert

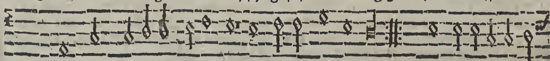
hofum vier añad Lid, Eirn þu fyrer oſs ſtrijder, ſiaalfur Gud vor ſañur Fader.

O! eirn Heilagañ Hug og Raad, og hreint Fraamferde veiter, gief oſs þad Hiarta af þiñe Naad, þijns Ords alleina leite, epter þvi i Trwñe breite.

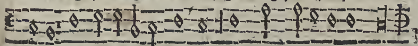
Þo vor Misgiord sie morg og stoor, med Naad virdest þad bæta, af Lijkn og Myskun lijt til vor, Laat oss ei Reide mæta, fyrer JEsum Son þiñ sæta.

Uñ þad bidium vier oll þijn Born, ad Frid vilier oss giefa, med þiñe Hond og milldre Vorn, moote Ovinum oss hlijfa, þier til Lofs so mættum lifa.

Fiorda Suñudag i Adventu, sijngest sem 1. 2. og 3. Epter Blessan.

Sa Vitnisburdur hiñ valde, vottast nu giorla hier, Fra Jerusalem þeir
Er Johañes Judum talde, Jaatning hañs soñ þad er.

senda, Syne Levi vel kienda, med Hofud-Prestaña Her.

Þeir friettu ad hvort hañ være, HErrañ sa Christur ei? Hañ svarar sem honum bære, seigiande vid þvi nei. Ertu Elias froode? eda sa Spamañ goode? Nei kvad hañ þvert vid þvi.

Framar þeir frietta villdu, og færa Svar heim med sier, badu hañ skijra skylldе, skilootlega hvor hañ er, og þvi ecke tregde, Eitthvad so lioost hañ segde, riett af sialfum sier.

Johañes ansa nade, Eg er þad Raddar-Hliood, sem Esajas uñ spade, af Eydemorku stood, Gotu DRottne þier greided, og

giored

gioreð hañs riettar Leider, Huggeſt nu Hiort-un good.

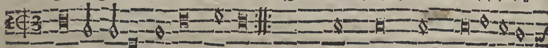
Fraa Phariſæunum fooru, fyrr-greinder Sende-Meñ, ſem af þeim valder voru, vøktu þa Spurning eñ, Þvi ſkijrer ef ertu eige, af Premur þeim Eirn eg ſeige? Anſar þeim øllum ſeñ.

Eg ſkijre i Vatne ad Vanda, Veit þo hiaa ydur hañ, midt i Midiu ſtanda, munud ei kieña þañ, Epter mig kiemur hiñ kiære, Þo kroptugur fyrer mig være, Heimſins Hiaalpar-Mañ.

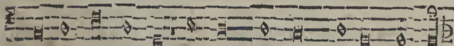
Þo fram̃fallande eg fære, ad Footum þeſſa Mañs, Verdugur ecke være, ad vera þo Skoo-Sveirn hañs. Sw Skijrnar-Skickan klaara, Skiede i Bethabara, vid Jordan Juda-Lands.

Eg er nu JEſu goode, þiñ aumur Lære-ſveirn, kalla med hvellu Hlioode, hvorn Mañ jafnt ſem eirn. Veit þu eg Veg þiñ greide, og Volada til þijn leide, Sie trwr og Hiarta hreirn.

A Fædingar Haatijd Lauſnarans JESU Chriſti, Meſſu Upphaf.

Frelſareñ er oſs fæddur nu, Af Mañs Vølldum ei vi ſe
Hañs froom Mooder var Jomfrw.

ſw, i Heim til vor, af Himnum foor, ſu Heilleñ ſtoor.

Med

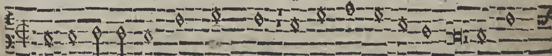
Med oss er Gud Emanuel, Ord þaug bodade Gabriel, um̃ þad vitnar Ezechiel, Guds Fodurs Son, Giof Lijfs og Von, vor giordest Þioon.

Ord Davids vel uppfyllast hier, og hvad skrifa Spaamen̄erner, Christur saa Eingla Kongur er, hvorn Fiaar Men̄ siaa, i Jotu laa, Ein Man̄eskia.

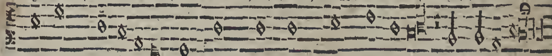
HErran̄ ofan̄ af Himnum stie, heriade epter Man̄kyne, þvi vill han̄ kvitt af Syndum sie, Saal hvors eins Man̄s, og hoolpen̄ til San̄s, med Myskun han̄s.

Fellum nu til Foota Christs, sem fæddest oss til Lausnar vijst, fieck oss aa Himnum Frid og Vist, sijnge han̄s Hiord, honum Lof og Dyrd, og Þackargiord.

An̄ar Introitus, þeir meiga og bæder singiast.

Heidra skulum vier HErran̄ Christ, ad han̄ Madur oss fæddest, af hreirn-

re Jomfrw Maria, og þvi gledst øll Sveit Einglan̄a, Kyrie-eleijson.

Son Eilijfs Fodurs Eingieten̄, i Stallenum nu sian̄a Men̄, vort auma Holld og Blod nu ber, Blessadur Gud aa siaalfum sier, Kyrie eleison.

J Meyar Lijfe hvijlest han̄, hvorn vijd Verolld ei lykia kan̄, saa er nu orden̄ ungur Sveirn, sem øllum Hlutum stioornar eirn, Kyrie eleison.

Eilijft

Eilijft Lioos Jñgeingur þar, alla Verolld upplioomar, midt i Myrkre lioomar þad Lioos, Lioſſens Born þad giorer oſs, Kyrie-eleiſon.

Sañur Guds Sonur Fodurſins, ſialfur vitiade Mañkynſins, ad leyſa oſs wr Eymdar Dal, og Arfa giora i Himna Sal, Kyrie-eleiſon.

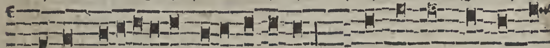
Fatækur kom i Heimeñ hier, hañs Myſkun ſo ad feingium vier, og a Himne yrdum Auduger, Einglum Heilogum ſamlijker, Kyrie-eleiſon.

Þetta hefur hañ allt oſs veitt, ad ſijna þad oſs elſkar heitt, Guds Chriſtne oll þvi gledieſt nu, Giof þa þacke ad Eilijfu, Kyrie-eleiſon.

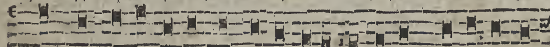
KYRIE.

Kyri - e Gud Fader Himna Rijkia, Son þiñ þu ſender til Jardrijkia,

þvi Myſkun þiñe ei fraa oſs villder vijkia. Chriſte Guds Sonur Him-

num fraa, þu fæddeſt Madur hier Jordu aa, ſo vier mættum verda Guds Born

Børn þier hiar. Ky - rie Heilagur Ande, hvørs Verk þad var, ad hrein

Meyañ Mañs Þrongañ bar, Laat oss i Syndum ei deyia hier, gief

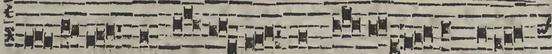
helldur Christum med oss høfum vier.

GLORIA.

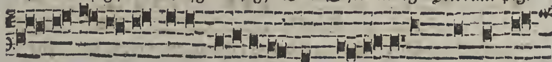
Gloria Dijrd Heidur sie Gude i Hædum, og a Jørdu Fridur ollum

Moñum, og Good-ur Bilie. Vier Lofum þig, Vier, Veg-

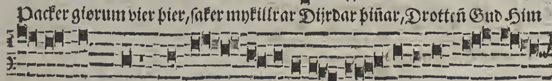
 somum

sømum þig, vier Gøfgum þig, Vier Dijrkum og Heidrum þig.

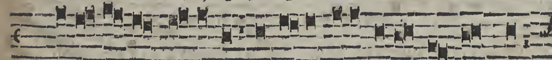
Þacker giørum vier þier, faker mykillrar Dijrdar þiñar, Drotteñ Gud Him

neſkur Kongur, Gud Fad-er Almaattugur, DRotteñ Eingietenn

Son, JESu Chriſte, og Heilagur Ande, DRotteñ Gud, Lamb

Guds og Sonur Fødurſins, þu ſem burtu tekur Synder Heimſins,

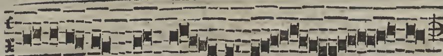
Myſku - na þu oſs. Þu ſem burt tekur allar Heimſins Synder,

Tak til þijn vorar audmiwkar Bæner, og Myſkunſamlega heyr þu oſs.

Þu ſem ſitur a hægra Veg þijns Eilijfa Fodurs, Myſku - na þu oſs.

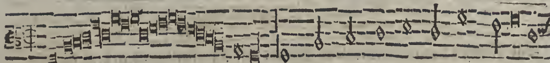
Þviad þu eiñſamañ ert Heilagur. Þu eiñſamañ ert DRotteñ. Þu

eirn ſamañ ert hiñ Hædſte JEſu Chriſte, med Heilögum Anda,

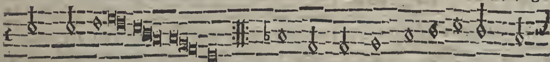

i Dyrdeñe Guds Fødurs , A · · men.

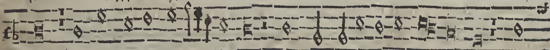
HALELUIA.

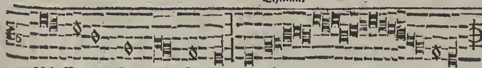
Ha le · · · · luja. Eitt Sveinbarn fædt oß sañlega er, og
Fra Daudanum hañ frelste oß hier, og

Sonur af Gude giefenn. Þvi skulum hañ prijsa af Hiarta
flutt til Lijfsins hefur.

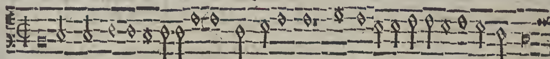

mest , so Hugureñ þar til vende , hañs Orde epter ad breyta best , sem
Blessad-

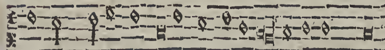

Blessadur Gud oss kiende· Ha le . . . luja.

SEQVENTIAN.

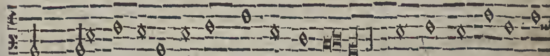

Nu vilium vier aller þacka Gude vorum HErra, sem med sine Fædingu hefur oss leyst,

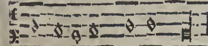

Heidra skulum vier HErrañ Christ. Siingest Prisvar.

fra Diøfulsins Valld og Hertekningu, Lofed DRotteñ.

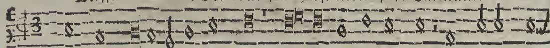

Honum ber jafnañ ad vier siingium med Einglunum, Dijrd og Prijs sie Gude

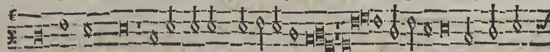

Fodur i hædstum Hædum.

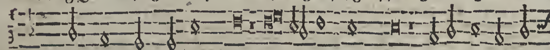
Messu CREDO, Noterud sem næst maa epter Latinuñe.

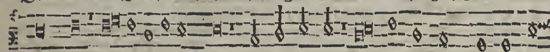
Vier trwúm aller a eirn Gud. Fodur Almaattugañ, Skapara Him-

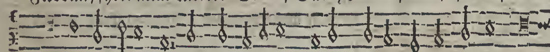
ens og Jardar, og allra Hlúta Sijnelegra, Og Osijnelegra. Og a eirn

Drotteñ vorn JEsum Christum, Eingieteñ Guds Son, Og af Fodurnum

Fæddañ, fyrer allar Allder. Gud af Gude, Lioos af Lioose, eirn sañañ

Gud, af Gude soñum, Gieteñ eñ ei giørdañ samrar Veru med Fodurnum,
fyrer

fyrer hvørn ad allt er giørt, Hvør vegna vor Mañaña, og vorrar Heilsu

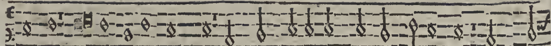
Saker, stie nidur af Himne. Og took Holldgan af Heilags Anda Krapte,

af Mariu Meyu, og er Madur vordeñ. Hañ er og fyrer oß Kroßfestur,

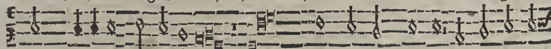
under Pontio Pilato, var hañ Pijndur og Grafeñ. Og er Uppriseñ

a Pridia Deige, epter Ritningunum. Og hañ uppstie til Himna, Situr

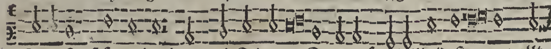
til hægre Handar Fødursins. Og hañ mun aptur koma med Dijrd til ad

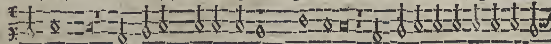
dæma, Lifendur og Dauda, a hvørs Rijke ei mun verda Ender. Og vier

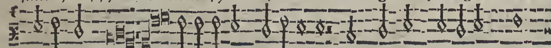
trwum a Heilagañ Anda, DROTTeñ allt Lijfganda, af Fødur og

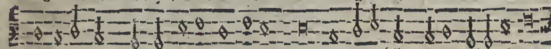
Syne framfaranda, hvør med Fødur og Syne æsamt tilbeidest, og ævallt

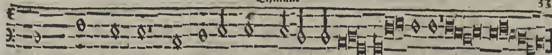
samdijrkast, hvør ed mællte fyrer Spaameñena. Og eina Heilaga Almeñe-

lega Christne, stadfesta fyrer Postulana. Og vier jaatum eina Skijrn

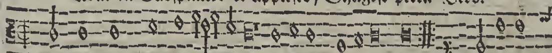

vera til Fyrergiefningar vorra Synda. Og epterbijdum Upprisu allra

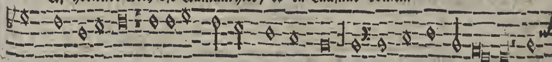

Daudra Maña. Og Lijfe þeirrar komande Veralldar, A-men.

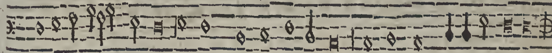
Adur eñ Gudſpialled er uppleſed, Sijngeſt þetta Vers.

J Dag Eitt Bleſſad Barned er, bored og fædt i Heimeñ, Være þad
Af hreinnre Mey oſs Aumum hier, er til Lauſnar komeñ.

Barned oſs ei fædt, aller hefdum vier Dauda mætt, af þvi kom allt hid Gooda, O!

vor ſæte JEſu Chriſt, er eirn Madur oſs fæddeſt, hlijf oſs vid Helvijtis Voda.

Hõnum ber jafnañ, etc. Epter Predikun, Heidra ſkulum vier HErrañ Chriſt.

Strax þar epter upphyrie Preſtureñ Præfationem, A þeñañ Hatt.

DRott-

Diaknenn.

Drotteñ sie med ydur. Og med þijnum Anda. Lyptum upp Hiortum

Diaknenn.

vorum til Himens. Vier hefium þau til DROtteñs. Lœtum

Diaknenn.

oss þacka DRottne Gude vorum. Pad er tilheyrelegt og Riettvijst.

Sañlega er þad Tilheyrelegt og Riettvijst, Skylldugt og miog Hialpsamlegt,

Ad vier alla Tijma og i ollum Stodum Lofum þig og Þockum þier, þu Hei-

lage HErra Almattuge Fader og Eilijfe Gud, fyrer JEsum Christum vorn DRotteñ,

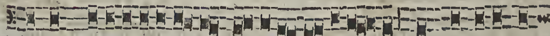
DRottenn, Þu sem fyrer DRDED, sem a sig took Manndoom, i Lioома þinar

Byrtu, upplijser vor Hugskots Hiørtu med nyu Lioose. So ad nær vier ber=

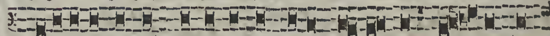
lega þeckium Gud, ad vier þa mættum i riettum Kiærleika, til sannrar Astar

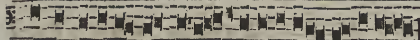
og Gyrndar Oforgeingelegra Hluta, verda, uppkveikter. Og þar fyrer med

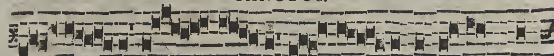
Einglunum og Hofud=Einglunum, med Thronunum og Maktarvolldunum.

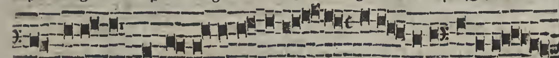

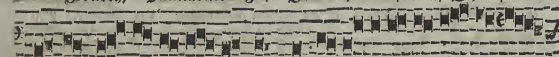
Somuleidis asamt med ollum Himneskum Hyrdsveitum, Sijngium vier Lof=

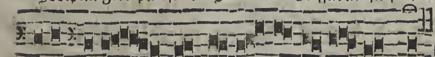

Lofsaungeñ þiñar Dyrdar, O = aflaatanlega Seigiande.

SANCTUS.

Hei = lag = ur. Hei = lag = ur. Hei = lag = ur ert þu DRotteñ

Gud Zebaoth, Himnarner og so Jørdeñ, eru full af Dyrd þinne.

Hoolpna giør þu oss i Hædum. Blessadur sie sa sem kiemur i Naf=

ne DRotteñs. Hoolpna giør þu oss i Hædum.

epter

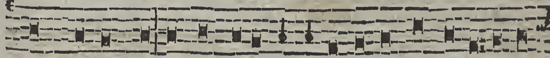
Epter Sanctus fylger Amynsingeñ til þeirra sem gaanga til Guds Bords, etc.
Eñ a medañ Sacramentum wtdeilest, Pa sie sunged.

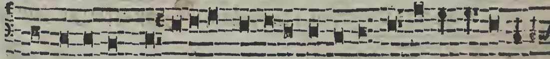
Pier sie Lof og Dijrd JEsu Christ, Blessadur sie þesse Dagur vijst,

Þig lofum vier nu og æfeñlega, Heilagur, Heilagur, Heilagur, ertu a

Hædstum Hædum. Einglarner og Høfudeinglarner, Thronarner og Hin-

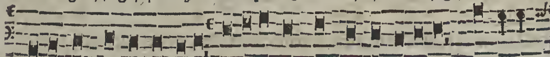

neskar Hyrdsveiter, þig lofa Cherubim og Seraphim, Heilagur, Heilagur,

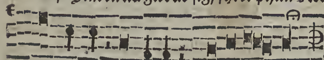
E Hei-

Heilagur, seigest þu i Hædeñe. Þitt Folk o Christe lofar þig, þijn Brwd-

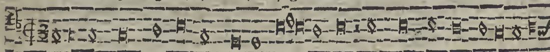

ur af Hiarta nu gledur sig, fyrer þijna Naad og Myskunseme, Heilagur,

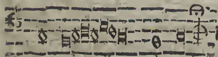

Epter Blessan

Heilagur, Heilagur, hun lofar þig.

Boreñ er Sveirn i Bethlehem, i Bethlehem, best gledst af þvi Jerusalem,

Ha - le - luja.

J hordum Stalle hvijlest sa, hvijlest sa, hvors Rijke alldrei endast maa, Haleluja.

J Hwse Uxa og Asna þar, Asna þar, eilijfur DRottenñ fæddur var, Haleluja.

Vijser af Austre færdu Fie, færdu Fie, fagurt Gull, Myrru og Reykelse, Haleluja.

Fæddur af Moodur Meyu var, Meyu var, Mañs Volld eingeñ komu til þar, Haleluja.

Ormsins Spilling ei var aa þeim, ei var aa þeim, af Bloode voru barst i Heim, Haleluja.

Hañ lijkteft ofs ad Holldsins Mynd, Hollds sins Mynd, hreirn og Ojafn ofs ad Synd, Haleluja.

Ad ofs med Giæsku giorde hier, giorde hier, Gude lijka og siaalfum sier, Haleluja.

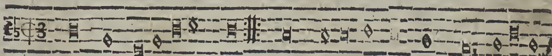
A Fædingar Haatijd Frelsarans, Frelsarans, fagne og synge Christneñ hañs, Haleluja.

Helgasta Preñing heidrud sie, heidrud sie, med hreirnre Trw og Packlæte, Haleluja.

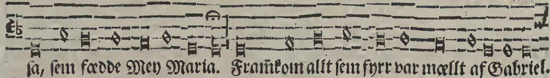
Añañ Dag Joola.

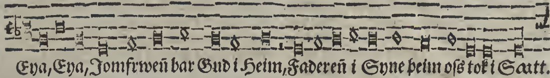
Introitus, Kyrie. Haleluja, Seqventian, Credo, og Verseñ af Predikunar Stoolnum, so sem aa Joola-Dageñ. A medañ Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

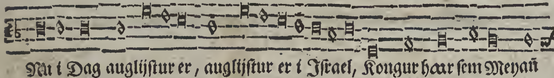
Pro Offertorio.

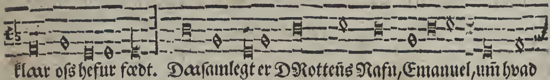

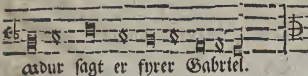
Sijnged Gude sæta Dyrd, Par med Lof og Packargiord, nu byrtest Zion og øll Christeñ Hiord.

ſa, ſem fœdde Mey Maria. Fram̃kom allt ſem fyrr var mœllt af Gabriel.

Eya, Eya, Jomfrwen̄ bar Gud i Heim, Faderen̄ i Syne þeim oſs tok i Sœtt.

Nu i Dag auglijſtur er, auglijſtur er i Jſrael, Kongur hœr ſem Meyan̄

klœr oſs hefur fœdt. Dœſamlegt er DRottens̄ Nafn, Emanuel, um̃ hvad

œdur ſagt er fyrer Gabriel.

JEſum

JEsum Christ i Heim oss bar, Jomfrw sem hans Mooder var, um Mans Volld ei visse par. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt, etc.

Fæddum Konge fagne Piood, fagurt syngie Borneñ good, seige hvor sem hefur Hliood. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt af Gabriel. Eya, Eya, Jomfrweñ bar Gud i Heim, etc.

Zion lofa Lausnarañ, Lijf-Giof vora Gud og Mañ, Synd og Kvol oss svipte hañ. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr, etc.

Epter Blessan, skal sijngia þeñañ Psalm. Ton', Fader vor sem æ Himnum ert, etc.

GUlde sie Lof fyrer Gledeleg Jool, gladt skijn fogur Riettlætis Sool, Guds Son upprañ æ Himna-Hæd, hier æ Jord giordest Kviñu-Sæd, Auglijstest|hañ med Ast og Frid, under hans Væng var Hiælpræðid.

Upplijsta Meñ med Ordsens Ment, allmarga hefur til vor sendt, hañ vill med Fodurnum hiwkra ad, hvorium sem kuña ad þeckiast þad, hvor til hans leitar Huggunar, honum hañ alldrei frævijsar.

Dæme Gydinga dærlegt er, DRotteñ goodur þvi forda mier, þeir villdu ei þitt Vængia-Skiool, Villu-Myrkreñ hofnudu Sool, Hvas þeirra fyrer HErrans Magt, hardlega var þvi Eydelagt.

So ecke kome æ mig stefnd, alls Riettlæts Bloods hin særa Hefnd, hvor þeim Forherdtu hootud er, sem hrinda DRottens Næd fræ sier; Giefdu HErra ad Hug-Ast mijn, hijrlega take Bodum þijn.

Uñ mier ad sinwast æ vel vid, ollum þeim sem mier boda Frid, ad eg sem Hreidur-Unge þiñ, Athuge Gagn og Heidur miñ, og audsveipur med Elsku-Traust, adhyllest þijna Nædar-Naust.

Og þo eg yrde eirn fyrer þvi, Utfor ad reina Stephani, ef þad miñ DRotteñ þocknast þier, þessa heims reyne Offsokner, Jæ, þo mig deyde dærleg Piood, dijrmætt er fyrer þier mitt Blood.

Andlegañ Styrk mier auktu þa, er eg skal Heime fara fraa, ad Gied-hijr mijna gliwpa Ond, giefe eg JEsu i þijna Hond, Hornum mijnum i Huggun snw, og [illegible]innenum fyrer mier uppliwk þu.

Sofna lát mig i Sællre Roo, Sælañ med helgum Stephano, og þo eg kañe Abels Neyd, iñ i þiñ Dyrdar Fognud leid. Framfor mijn sie, þo fyllest Kijfs, Fædingar-Dagur til eilijfs Lijfs! Amen.

Pridia Dag Joola, Messu Upphaf og allur añar Saungur, fyrer og epter Predikun, eins so sem Añañ Dag Joola.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Lag, Osañ af Himnum hier kom eg, etc.

HErra JEsu mijn Heilsu-Giof, Heidur sie þier og Eilijft Lof, Hiarta-Gied þitt og heilagt Maal, huggar stoorlega mijna Saal.

Pañ sem neitade Prisvar þier, þijdlega aptur Naadader, og afhenter honum Embætted, sem aumlegá hafde forbroted.

Ad hañ skyllde med Orde og Giord, antwistast þijna Sauda-Hiord, hier af merke eg þig Hyrder miñ, heite eg wtwaleñ Saudur þiñ.

Elur þu jafnañ Oñ fyrer mier, og Umbod þitt þar til Brædrum lier, so Lomb þijn ecke lijde Neyd, lijtel Trw biargast vid þiñ Eid,

Glotun Syndugs þu gyrnest sijst, Graatande villt hañ Leidriettist, med Petre so mege fiña Frid, og Fyrre Nafn-Bootum taka vid.

Johañes er þu elskader, um̃ þig eitt Sañleiks Vitne ber, uñter þu honum leynt og Kiost, og lagder sem Ung-Barn þier aa Brioost.

Hañs er Miñing nu halldeñ frijd, aa helgre þiñe Burdar-Tijd, um̃ eilijfs Gietnadar Upphaf þijns, Upphaf liet vera Gudspialls sijns.

Læresveirn þesse styrkur stood, studde hañ

Gud-

Guddooms Vitskañ frood, edladest Glede, Unadsemd, og eilijst Nafn i Himneskre Sæmd.

Myskun þijn JEsu mættug ein, mig giøre soddañ Læresvein, sem eilijsflega elsker þu, auk mier Gudhrædslu Dygd og Trw.

Anda þiñ lææt þu erva mig, so elskad fææ eg af Hiarta þig, eins og Petur, epter sitt Fall, einkum þa Hana-Naustrñ gall.

Eins þo so fielle uñ miñ Hag, ætte eg med Petre Sorgar-Dag, og dragest mitt Holld a Daudans Stig, Dijrkad so fææ eg þar med þig.

Elskhugeñ sæte uñ þu mier, ad epterfylge eg giarnañ þier, i Hoogværd, Audmykt Hlijdne og Ast, hallde mier jafnañ vid þig fast.

Helgra Maña so hafe eg Sid, hvad sem mier kiemur ecke vid, ad eg þar alldrei uñ hnijsest, eñ athuge siaalfs mijns Skylldu Brest.

Ædste Hirder og Elskañ mijn', al þu oss veikleg Lombeñ þijn, med Orde og Nææd i Heime hier, og Himnesku Braude sijdar meir! Amen.

Suñudageñ mille Joola og Attadags, allur Saungur fyrer og epter Predikun, eins og a Aññ Dag Joola, fyrer utañ Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens etc.

Epter Blessan heñañ Psalm, med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

FOrelldrar JEsu fuller af Ast, Fregn nær Ved heyrdu þessa, af honum sagda, ad þvi dæast, eñ þau Simeon blessar, seiger vid Mariu Moodur hañs, mørgum til Falls er sa til Sañs, eñ suma mun samt vid hressa.

Hañ er þad Teikn og Hæfed eitt, hvorium þeir tala a moote, eñ Harma Sverded Hiartad þitt, Hart trw eg særa hlioote, so margra Hugskot og Hiartans-Pel, hygg eg þa verde auglioost vel, þo añad yfer flioote.

Phanuels Dootter Eckia Ein, Aña su-Sparadooms-Kviña, af Assers Kyne Hiar ta hrein, Hafde sem Gudspioll iña, Med Eignar-Mañe um̃ Areñ Sio, Aflifad riett fraa Meydoome, Saurgan ei viliad siña.

Fioora um̃ Attrætt hafde hun, Himna Guds prijsar Millde, um̃ Dag og Nætt þess miñast mun, Mustered ræckia villde, Med Bindinde og Bænahalld, Bijfalar sig a Drotteñs Valld, sem Eckiur vel akta skyllde.

Su kom þar fram̃ i sømu Tijd, Seiger med skijru Maale, Lijdnum þeim sem ad Lausnar beid, Leinge til Jerusalem, Lofar þad Barn sem liooft hun kañ, Lijser ad hañ sie Gud og Mañ, Eydande Jllsku-Taale.

Pa giort var allt sem Bodord baud, bæde Hioon aptur snwa, i Galilæam, þo nægeſt Naud, J Nazaret ad bwa, eñ Barned JEsus Alldur jook, allañ Vijsdoom og Proska took, med Guds Nææd, þvi alogt maa trwa!

Læattu mig DRotteñ deadst ad þeim, dijrmæta Vitnisburde, Pu varst boreñ i þeñañ Heim, So Præll eg frelstur yrde, Til Uppreystar eñ ei til Falls, Ertu mier og Gooda alls, Fæddur so Huggun heyrde.

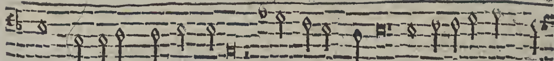
A Nijaars Dag.

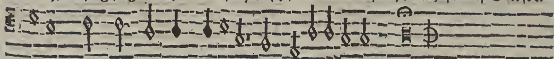
Messu Upphaf, Frelsareñ er oss fæddur nu, Kyrie, Gloria, Seqventian, Credo, og allur añar Saungur sem a Joola-Dageñ.

Packargiord fyrer umlided Ar, a ad siingiast a Nijaars Dag, og byriast af Predikunar-Stoolnum, strax epter Endada Predikun.

Giæsku Guds vier prijsum, gooder Christner Meñ, med Saung og sætum

siñe, hvør eirn trwe eg þad siñe, a þessu Are oss veitt.

Myskun hañs og Millde, Vier miñunst fyrst uppa, og virdum vijst sem skyllde, hañs Velgiørninga þa, sem hañ nu þetta Ar, oss giefed hefur øllum, bæde Konum og Køllum, og kuñugt fyrer oss staar.

Volldugur Gud veitte, voru Lande Frid, Foolk allt eirneñ fædde, og fieck hvad þurfte vid, af hañs Myskunar-Hond, þvi Blessan Fadereñ millde, Bygd og Bæum villde, giefa uñ giørvallt Land.

Oss hefur vardveitt alla, af Fodurlegre Naad, ef villde hañ yfer oss falla, sem vor er Synd og Daad, med jafnre Hefnd og Pijn, fyrer laungu værum vier deydder, af Sorg og Eymdum eydder, Hvør fyrer Synder sijn.

Sem eirn Sætur Fader, so er hañ milldur vijst, vier verdum þa frelsader, Ef trwum a JEsum Christ, med eirnre riettre Trw, hañ svipter af oss Syndum, og sijdañ eirneñ Eymdum, og þañeñ hiaalpar nu.

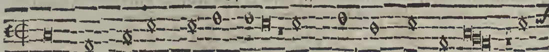
Slijkar Giæsku Gaafur O Gud vor Himnum a, Sem þu giefed hefur, Lofe hvør sem maa. JJESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kiemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

JJEsu

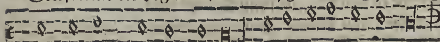
J JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kiemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

J JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kiemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

Epter Blessan.

Saa friaals vid Løgmaal fæddur er, Flecklaus Synd aungva giørde, med

Adams Børnum ødrum hier, aa sig lagde þa Byrde.

Hvar med Løgmaale leyster af, leingur kañ oss ei saka, Kvittan þessa Christur gaf, kom þad aa sig ad taka.

Fyrer oss Guds Son Eingieteñ, wthellte Bloode sijnu, þar med leyste hañ Lijdeñ siñ, fraa Løgmaals Oke og Pijnu.

Þeim Son Guds veiter Sigur hañ, sa er vid Løgmaal kvittur, Fyrer þvi JESUS heiter hañ, Hiaalp og Lausnare riettur.

Þo faa þeir ecke Frelse þad, sem framar i Glæpum liggia, Lijka sem hvad vær hefdunst ad, hañs Naad mune ei styggia.

DRotteñ seiger: Þiñ Gud eg er, aattu þvi froomur ad vera, Myskun og Naad eg veite þier, Vilia miñ skalltu giora.

O Gud veit þu oss Vitsku þa, vorn Hug uñskiere þiñ Ande, ad giarnañ holldum oss i fraa, Jllsku og Synda-Grande.

For-hwdar Lyst oss forda mieg, fraa oss vier hana giefum, af þiñe Naad a allañ Veg, Epter Villd þiñe lifum.

Suñu-

Sun̄udagen̄ mille Attadags og Prettanda, Allur Saungur fyrer og epter Predikun, sem a An̄an̄ Dag, fyrer utan̄ Sun̄udaga Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens, etc. Epter Blessan þen̄an̄ Psalm, med Ton, Guds Son kallar komed, etc.

ÞA Herodes þad heyra van̄, ad hofdu Vitringar gabbad han̄, Fullur med Fors og Bræde, sende han̄ wt med Sverd i Stad, Svein-Bornum veita Heliar-Bad, geystur af Grimdar-Æde.

I Bethlehem þar Barn var fædt, Bornen̄ hafa þeim Dauda mætt, Tvævetur og oll hin yngre, epter þeim Tijma a var sett, af Vitringunum hafde friett, Þesse var Neyden̄ þijngre.

So fylltest þad sem fyrr var spaad, og fordum Spaman̄ hafde tiaad, Heyrast mun Kall a Hædum, reigen̄ Grætur og Naddar-Hliod, Rachel sijn grætur Bornen̄ good, Huggast ei Harms af Mædum.

Epter Herodis illan̄ Deyd, Eingell Guds kiende Joseph Leid, wt af Egyptalande, J Draume baud han̄ hallde heim, i Heliu være þeir, Sveine þeim, villde verda ad Grande.

Joseph took Svein og Mariu Mey, med sier a Leid, og tafde ei, foor heim til Juda Jardar, Archelaus sa Rijkium ried, Niettvijs Joseph han̄s hræddest Gied, Neide og Hefnder hardar.

Vogar þvi ei ad vitia heim, Vitrade Gud i Svefne þeim, J Galilea ad gista, nade þvi Bygd i Nazareth, Nadugan̄ Svein þar fostrast liet, So var og sagt med Fyrsta.

Af Spamon̄unum er þad tiaad, adur til Forna so var spaad, So skule Svein̄ sa heita, Nazarenus vid Nafned bætt, sem noog er lioost og harla sætt, Þvi Lausn vill Lijdum veita.

J Utlegd gafst þin̄ Einka Son, Ellijfe Gud, sem Veslan̄ Þioon, Til Fodur-Lands oss ad færa. Ovina Hrædslu frels oss fraa, Fyrer oss þa til Heliar slaa; Þier sie Lof, Eilijf Æra.

Þañ Þrettanda Dag i Joolum, skal siingia þeñañ Psalm

Pro Introitu. Med þeim Ton, J Dag eitt blessad Barned er.

ÞA Barned JESUS i Bethlehem, bored var i Heimeñ, Herodes a Døgum þeim, hiellt Juda Kongdoomeñ, Vitringar i Austre þa, ysred fagra Stiørnu siaa, þetta Teikn so þijda, Kongur eirn sem øllum maa, Er nu fæddur Judum hiaa, Þeim øll Lond eiga ad hlijda.

Tignar Gaafur tooku nu, tosdu ecke leinge, hønum ad jaata holla Trw, HErrans Raad svo feinge, i Jerusalem sooktu þa, søgdu: Hvar er Kongur saa, nu er fæddur Judum? Stiørnu hañs vier høsum sied, hier komum þvi Foorner med, ad Hlijdne hønum biodum.

Ad Herodes Otta sloo, og øllu Borgar-Lide, Heiptar-Raad i Briooste bioo, Barn ad svipta Fride, Kyrkiu Raad og Kieñe-Meñ, kallar til siin alla señ, So med Svikum spurde, þa Christur fædest hier i Heim, sem heiteñ er til Lausnar þeim, i hvørre Borg þad yrde?

Aller svara aa eina Lund, i Bethlehem Juda, seigia hønum i samre Stund, so Spaadoomeñ hliooda: Bethlehem þu Juda Jord, best ert þu af Borgum verd, a Gydinga Lande, Eirn sa HErra af þier skal, wtkoma, sem Jsrael, Riett verdur Raadande.

Vitringa i Leyne liet, lijka til siin koma, af þeim nam sem gløggvast gat, Gaang og Stiør nu Tijma, Baud þeim fared i Bethlehem, blided ei, ad Sveine þeim, med allre Lyst ad leita, þa Barn þad fiñed, byrted mier, braadlega so komum vier, Virding þvi ad veita.

Ferdast so sem sagt var þeim, soñum Konge ad þiena, Stiarna su i Austur Heim, aadur høfdu siena, a þeim Veige undañ foor, allmiøg var su Glede stoor, þa kom þeim i Siñe, so gaf Stadar Stiarnañ biort, stood yfer þvi Hwse þvert, sem blessad Barn var iñe.

J þvi Hwse ungañ Svein, og hañs Mood ur fiña, Þeirra Trw var heilg og hrein, Heims

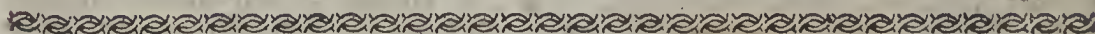
ims Faatækt ei siña, frañ fyrer Barned fiellu þar, Foorna Gaafur Veglegar, Gull, Myrru, Reykelse, Medalgaangara Mañ og Gud, Miwkt baadu ad Heidnum Lijd, Veitte Frid og Frelse.

J Draume var þeim Andsvarad, Añañ Veg heim snwa, Herodes þa heyrde þad, Her-Meñ liet wt-bwa, uñ alla Borgena Bethlehem, og Bygd fylgiande Stadnum þeim, saklaus Svein-Born deydde, Tvævetur og yngre oll, epter Tijd, sem Synda-Præll, af Vitringunum veidde.

Joseph veittest Vitran trw, Veik þvi fyrer wr Lande, med JEsum og Mariu Frw, mætte ongvu Grande, hia Egyptskum uñ Areñ faa, allt til þess Herodes doo, dvelst af Drottens Raadum, Añad Siñ aavijsa liet, aptur foor i Nazareth, og biuggu þar i Naadum.

O JEsu þitt er Orded oss, Andleg Leidar-Stiarna, Christnie þijna þetta Lioos, þyggia laattu giarna, so ad hun til þijn snwe sier, Sig med Hiarta giefe þier, Ovinum ei hlijde, Astverk þijn ad eigunnst vier, og i þa Dijrd sem Eilijf er, Forum vier i Fride.

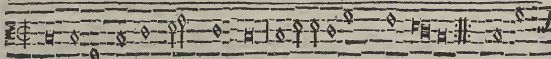
Kyrie, Gloria, Seqventian, og allur Saungur, So sem a Jooladageñ, fyrer utañ Præfatiuna, sem Alleinasta er a sialfre Stoor-Haatijdeñe.]

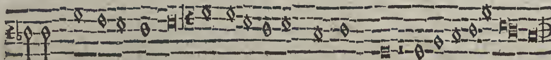

Fyrsta Suñudag epter Prettanda, Messu Upphaf.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens, etc. Fyrer og Epter Predikun, a medañ Sacramentum wtskiptest, allt so sem Añañ Dag.

Eñ hvar ecke eru Communicantes, Pa siingest þesse Psalmur.

Yfer oss virdtest aumka þig, ei kuñer þad leingur lijda, ad Diofull kiæme oss under sig, eirn villder fyrer oss strijda. Af Himnum komst i Heim til vor, hoosst oss þvi Lausn og Frid ur stoor, Fyrer þiñ dijrstañ Dauda.

Og þu hefur oss ollum sagt, A þig skylldum vier treysta, Offur þitt Hlijdne Ast og Magt, af Syndum hefur oss leysta. Eflaust þvi setjum ꝍ þig Trw, allt þad fyrer oss lofader þu, alldrei kañ oss ad bresta.

Vor Brooder kiær þu ordeñ ert, ætijd villt hiaa oss byggia, Vernd og Adstod oss veiter bert, vier vilium Hiaalp þijna þyggia. Þad er oss Gagn og Glede stoor, Guds Son ordeñ er Brooder vor, hvad maa oss sijdañ hryggia.

Heidrum og losum HErrañ vorn, hañ eirn oss Endurleyste, vier erum med þier blessud Born, Brooder vor JEsu Christe. Gledie oss jafnañ Gaafa sw, Gude þockum hañs Ast og Trw, Lijknsamañ sig Auglijste.

Epter Blessan, Sijnged Gude sæta Dijrd, ut supra.

Añañ

Añañ Suñudag epter Þrettanda, allur Saungur fyrer og epter Predikun, so sem fyrerfarande Suñudag, fyrer utañ Exitum. Epter Blessan, med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.]

HEidrad sie JEsu hæleitt Verk, og hønum Lofstijr tiedur, sem giorde liooßañ siñ Guddooms Styrk, Gudlegum Teiknum medur, Uppbyriande þad i Cana, Almætte sitt ad lata sia, sijna Sveina og Moodur.

Hugsvølun stoor, er hryggre Lund, Happ sem i Cana skiede, HErrans þa kiemur Hiaalpar-Stund, Hørmungeñ snijst i Glede, hlaa þeim sem hafa Gud fyrer Giest, Giæfusamleg Umbreiting siest, Til Pocknunar þeirra Giede,.

Hier af lære egad Hioona-Stiett, Heidarleg er af Gude, Moñum til Heilags Sooma sett, J Syndlausum Fognude, ad Ektast og byggia Brwdkaups-Bod, Blessunar eru Dæmeñ good, Leyfd er oss grandvør Glede.

Sætlega fagnar Sæleñ mijn, J sijnum Hiartans Uñusta, hvørt sem hun dreckur Vatn eda Vijn. vil eg þar Trw a festa, fyrst hun Guds Syne sostnud er, til Farsælldar allt mun snuast mier, i þijna Naad lat mig þyrsta.

Vill JESUS ei sem Veralldar-Meñ, Vijned i fyrstu giefa, steiper helldur a Steinkiereñ, Stwr og Vatnenu daufa, Hiortuñ kolldum til Hreinsunar, hvort ed umsnijst til Velferdar, Þeim sem Polgooder lifa.

Satan giefur þad sæta Vijn, sijnum Børnum med fyrsta, eñ epter a kiemur eilijf Pijn, Angur og Bol med Sijdsta, eñ DRottens Foolk sem Sorg hier saup, Sijdar medtekur Glede-Staup, Og Atlæted allra besta.

Avi eg Brotleg Brwdur er, Bodum þijnum reis moote, audfeingeñ eru Andsvør mier, J Eymdum þo Fulltings leite, sæte JEsu ei seig vid mig, Syndare, Hvad hef eg med þig? Hialp þijn mier Huggun veite.

Bæte miñ Hag þijn blessud Raad, Brwdgumeñ JEsu Christe, so Mariu þiñar Moodur-Raad, mier sie skrifud i Brioostе, ad ætijd giøre eg, Þienare þiñ, þad sem þu skipar Drott eñ miñ, og yfer allt þier treyste.

Snw mijnu DROtteñ Vatne i Vijn, Vondskuñe i Riettlæte, J Himneska Heilsu Holldsins Þijn, Hrygd i Gudlega Kiæte, Epter Stundlega Eymd og Præ, uñ þu ofs þijna Dijrd ad siaa, J blessudu Brwdkaups Sæte.

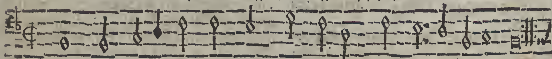
Þridia Suñudag epter Þrettanda, allur Saungur fyrer og epter Predikun

sem fyrerfaranda Suñudag, fyrer utañ Exitum.

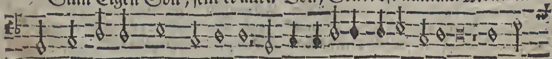
Epter Blessan, Sijnged Gude sæta Dijrd, etc.

Og med þessum Hætte, skal sijngia sijdañ, allt til Kyndel-Messu.

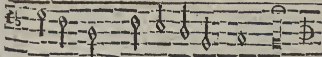
A Kyndel-Messu, Messu Upphaf.

Med Hiarta og Tungu, hvør Mañ sijnge, hæstt Lof Gude soñum, Sinn Eigeñ Son, sem er allra Von, Sende ofs aumum Moñum.

Fognud þeñañ, Foolk liet kieña, Frelsareñ Lijda, ei villde bijda, þañ liet

sier sooma, hier ad koma, vor Gud.

Flockur Einglanna, Foagnud sannan, Foor bodande a Jordu, Christs af Burde, karter urdu; Kyne Manna Velgiorder, frekar tiedust, Fridur og Glede, Fagur Soome, af O Rottne komenn, þeim er sier va.de, og Vin talde, Vor Gud.

Gyrntust skijrer, Guds Menn dlijrer, Þann Glede-Dag ad siaa, ad Son þinn kiære, Christur være, Komenn hier Jordu aa, Spaamanna allra, Ord ad fylla, Sem þeirra fyrer, Munn þu mællter, Þad þu villder, Vera oss Milldur, Vor Gud.

J Moodur-Kvide, Johannes gaade, jafnskiott nærre vera, Lifande Manna, Lausnarann sanna, Þinn liwfa Son vorn HErra, hædstu Naad, og hier med Glede, hafa aller, Sem þig aakalla, þa þeir heyra, med Hugskots Eyra, Vorn Gud.

O! þa Glede, þier Gud tiede, þu hin gooda Elisabeth, af þijnum Burde, þa þu spurder, þad Gud hafde aasett. Simeon gladdest, i Gude, og saddest, af Saalar-Kiæte, sa Madurenn mæte, hoof ad prijsa, med helgre Wijsu, Vorn Gud.

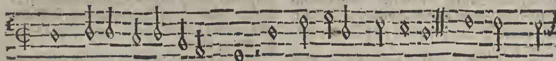
Laat nu Þioon þinn, liwfe HErra minn, hiedann i Fride fara, epter Orde þijnu, med Augum mijnum, eg leit þann Frelsara, sem hefur ad sonu, Hialp ollum Monnum, fyrer-bwed, fraa Dauda snwed, Lioos Heidingia, Heidur Gydinga, Vor Gud.

Spaakona Anna, ein fieck sannann, Andar Fognud og Glede, af Naadarsomu, Sonarins Komu, og Sælu þeirre oss tiede, þa Hollde klæddest, og hijngad fæddest, HErrann sanne, Hiaalparenn Manna, Soninn hreina, sagde þig eina, Vors Guds.

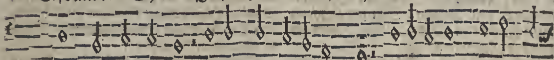
Gude ædstum, at Himne hædstum, honum sie Lof og Æra, fyrer sijna Millde, sem hañ villde, sialfur oss til færa, fyrer sitt Ord, af hvoriu er giord, Velferd oll, og Andar Heill. Hañ er sem huggar, Hiortun gloggvast, Vor Gud.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, fyrer og epter Predikun, Sub Communione, allt samañ so sem Añañ Dag Joola.

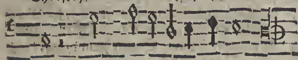
Eñ sieu ecke Communicantes, þa sijngest þesse Psalmur.

Natturan oll og Edle Mañs, er spillt i Adams Falle, Erfdum vier Syndar Illsku hañs, erum þvi tijnder aller. Au Hiaalpar

Christs, sem Auma vijsti, af þessum Voda keypte, þar i Adam, oss ollum

kom, Guds Reide yfer oss steypte.

Ormureñ

Ormureñ hefur Efu giñt, af Guds Veige ad falla, Ordum Guds hefur hun ei siñt, hier af kom yfer oss alla, Eilijfur Deyd, so noog var Neyd, Naad Guds ad senda villde, þa Lyknar Von, Siñ ſæta Son, sem Lijf oss veita skyllde.

Sem nu añarlea Adams Volld, alla Fordæmda giöra, so komunst vier fyrer Christi Skulld, J Kiærleik Guds vors HErra, og sem oll Mañkynd, J Adams Synd, erfde eilijfañ Dauda, So hefur Gud, fyrer Christi Deyd, Frelsad oss fra þeim Voda.

Vor Gud gaf Son siñ ollum oss, þa yfer oss var hañs Bræde, hañ er daueñ og hieck a Kross, hafeñ i Himna Hæder, Fyrer þad til sijn, Fraa Daudans Pijn, Frelsar oss ef vier trwum, A Frelsarañ, þeim Fadereñ añ, fraa Daudans Ogn oss snwum.

Hañ er vor Vegur, Hlid og Lioos, hreirn Sañleikur og Lijfed, Guds Naad og Ord sem ollum oss, af Fodurnum er giefed, og aa þad Traust, Efunarlaust, aller meigum vier voga, oss helldur hañ, so eingeñ kañ, wr hañs Hondum ad draga.

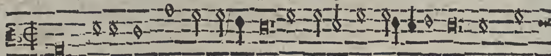
Sa Mañ fra Gude falleñ er, fiñur ei Heill nie Glede, af Moñum Traust sem ætlar sier, eñ ei af sialfum Gude, hvor adra Von, eñ aa Guds Son, hefur i sijnum Huga, Satan mun hañ, hiñ sama Mañ, sigra og yferbuga:

Hvor a Gud trwer og vonar vijst, verdur stodugur standa, Bygd hefur saa aa Biarge reyst, Po bere honum til Handa, Mæda og Neyd, Meñ hafa þad sied, mun sa þo alldrei falla, sem hefur Traust, a HErranum Christ, hañ frelsar Trwada alla.

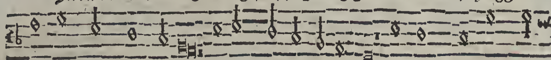
Hier bid eg nu af Hiartans Gruñ, HErrañ ei fra mier take, sitt liwfa Ord af mijnum Muñ, ad mig ei Synden ſake, Sem bijr i mier, Best treyste eg þier, bregdst þu i aungvum Voda, hvor sem vid þig, kañ hallda sig, hrædast þarf saa ei Dauda.

Pitt klaara Ord oss kieñer riett, kuñum þvi ei villt fara, Hvor sem þad fær i Hiartad sett, Hlijtur strax auglioft vera, med Giæsku Hatt, Sig byrter bratt, Blessud siu Guds Gaafa, Guds Ande kiær, Er ollum nær, sem aa honum Von hafa.

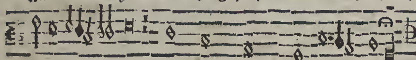
Epter Blessan þeñañ Psalm.

Hiedañ i burt med Fride eg fer, feigeñ og gladur i Gude, Huggad

nu vel mitt Hiartad er, og horfeñ allur Kvijde, so sem Gud sialfur

fyrer-hiet mier, Hvijldar Svefn miñ er Daude.

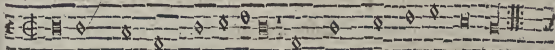
Guds Son JESUS eirn giorer þad, Græðareñ Goode og Trauste, hworn nu mijn Augu hafa sied, Hug miñ hañ vel upplijste, So ad eg veit i Dauda og allre Neyd, er hañ mijn Heill, Lijf og Hreyste.

Hañ hefur oss fyrer sett, Þijn Naad og Myskun gooda, Og til hañs Rijkis allre Heims-Stiett, HErra þu lætur biooda, fyrer sæt Ord þijn sem nu Liooft og Riett, so vijda um Heimeñ hliooda.

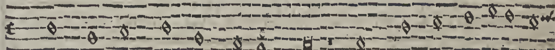
Hañ er blessad Lioos, Heill og Skiool, Heideña allra Maña, upplijsande þa, so ad lære vel, Lijfsins Veigeñ ad kaña, af þessum fær allt Foolked Israel, Fognud, Prijs og Sælu saña.

Allt

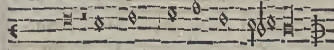
Allt fra Kyndel Messu og til Nijuvikna Føstu, Messu Upphaf, Naattwrañ øll og Edle Mañs. Kyrie, Gloria, Haleluja, Credo, Epter Predikun, sem Dominica Prima Adventus. Eñ sieu ecke Communicantes, þa skal i Staden fyrer Offertorium, Siingia þeñañ Psalm.

Aller Guds Pioonar athuged, ad hañs Hivs vel Forstanded,
Siinged Guds Lof og Prediked, og hañs Pioonustu vanded.

Med Dygd og Trw uñ Dag og Naatt, DRottens Ord vel at allañ

Haatt, byrted, breided uñ Landed.

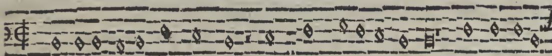
J Helgedoom, Hiarta og Sioon, og Hendur skulud upprietta, aakalled Gud i ydar Hoon, uñ Velferd allra Stietta, Offur JEsu og Astverk med, Endurlausn og Naad Prediked,

diked, so allt Foolk þacke þetta.

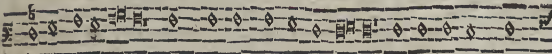
Boded Guds Sofnud Blessan þa, Boot Synda og Riettlæte, Liif eilijft Gud þig lœte faa, Lausnaren JEsus sæte, fyrer sijns Gudspialls Sanleiks Ord, sa sem skapade Himen og Jord, Mein þitt og Mootgœng bæte.

Fødur Syne og Anda sie, Ædst Dyrd um Jord og Himen, eins sem hun var ad Upphafe, an Enda verde framen. Kien oss ad hallda Christen Sid, kvittast og skiliast Synder vid, sa þad vill, synge Amen.

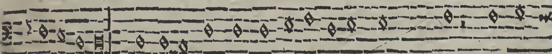
Epter Blessan.

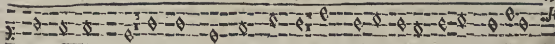
Myskunna oss O HErra Gud! gief Frid um vora Daga, Laat oss lifa

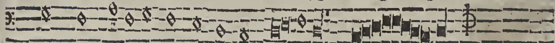
epter Orde þijnu, svipt fraa oss Hallæris Pijnu, þvi þu ert vor Vernd-

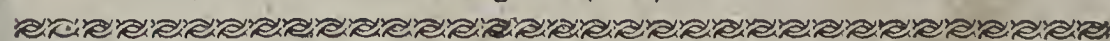
are alleina. Gud giefe vorum Konge og allre Valldstioorn, Frid og gooda

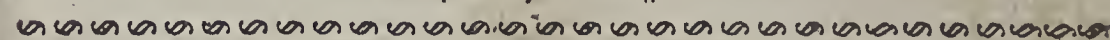
goodaFarsælld, ad vier med þeim øllum, goodañ og roolegañ Lifnad ufa

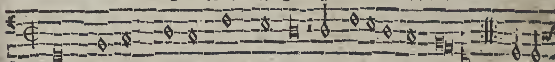
mættum, i allre Gudrækne og Sidseme, A · men.

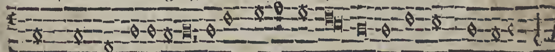
Fyrsta og Añañ Suñudag i Niju-Vikna Føstu, sem fyr seiger, fraa Kyndel Messu.

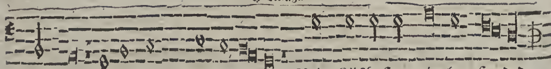
Suñudageñ i Føstu Iñgaang, Messu Upphaf.

IESus Christur ad Jordan kom, af Johañe ad skijrast. Eina Af Villia Guds og vijsum Doom, Verk þad fraiñkvæmde dijrast.

Hiaalpar Laug iñsette þa, ad afmaa vorar Synder, og Andar Kvøl ad freya

oss fraa, fyrer sitt Blood og Under, Nijtt Lijf høfum vier þar funded.

Heyre aller og hyxe vel, hvad sialfur Gud Skijrn kallar, og hvad eirn Christeñ Trwa skal, ad fordast Villur allar. Gud vill og bijdur Vatn sie þad, Vatn skal þo eitt ei vera, Guds Ord teingiast þar eirneñ ad, og Andans Gaafañ dijra, so vill hañ sialfur skijra.

Pad hefur Gud oss auglioost giørt, i Myndum og so Ordum, Fødursins Raust þar opeñbert, aller vid Jordan heyrdu, sagde, miñ sæte Son þad er, sem mitt Hiarta wtkiøre, þañ vil eg aller heidre hier, og hønum giarnañ heyre, og epter hañs Vilia giøre.

Son Guds i soñum Mañdoome, sialfur var þar og staddur, Heilagur Ande ofañ stie, i Dwfu Lijking klæddur, so alldrei skule efast neirn, ad nær vier skijrder yrdum, Priaar Guds Persoonur gaafu Skijrn, giarnañ og hier aa Jordu, Heimile hiaa oss giordu.

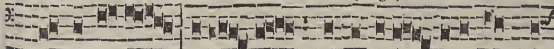
Goodur Postulum Guds Son baud, gaanged Heims Piood ad fræda, ad hun sie øll i Syndum daud, sig skule med Ydrau græda, Hver sem Trwer og tekur Skijrn, Tignar Eilijfrar nijtur, sa Mañ nefnest Guds Nijfædt Barn, Naad hañs heim alldrei þrijtur, Arf Himnarijkis hlijtur.

Hver sem ei trwer soddañ Naad, sa deyr i Syndum sijnum, og fellur i Fordæmdra Stad, fær þar eilijfa Pijnu, øll Helge hañs og eigeñ Verk, faa ei hialpad Saaluñe, Arf-Syndeñ þessum er of-sterk, Alleñ var hun þar iñe, hun leyser ei Lausn hañ siñe.

Einsamallt Vatned Auguñ siaa, eins og þa Meñ þvi ausa, Trweñ i Anda þecker þa, þañ Krapt Bloodsins flecklausa, þvi lijst heñe sw Laugeñ Raud, Litud med Christi Bloode, sem Andar Skada af Adams Naud, og allt vort Synda-Wde, af oss þvær og græder.

Halelujaa

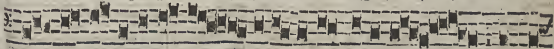
HALELUIA Um̃ alla Langa Føstu.

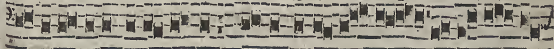
Ha le lu ja. DRotten̄ Gud, Giør ei vid oss epter Syndum

vor - um, og ei gialld þu oss ep - ter Illſkum vor - - um.

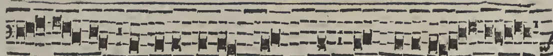
DRotten̄ Gud vor, min̄stu ec - ke a Illſkur vorar gam - lar, Heilldur

aptur hverfe ſnarlega til vor, Myſkunſemder þijn - ar, þviad vier er-

um miøg Faatæker og Aumer. Hiaalpa þu oss Gud Fader og Lauſ-

nare vor, Og saker Dyrdar þijns Nafns, Drotteñ frelsa oss,

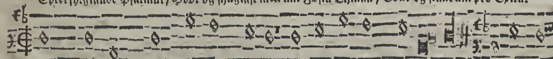

og Lijknsamur siertu yfer Syndum vo - - rum, Sa - ker Nafns

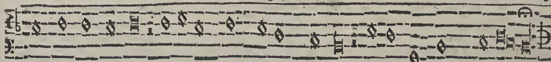
þij - - - ns. Ha le lu ja.

Sieu ecke Communicantes, Þa sie strax epter, Heidrum Gud Fodur, etc. Sungeñ Epterfylgiande Psalmur, Hvør og sijngiast maa um Føstu Tijmañ, Edur og stundum pro Exitu.

Giørvall Christneñ skal glediast nu, og Gude Lofsaung færa, Ad sialfur
So ad i Ast og sañre Trw, Sijngia kyñum og læra.

Gud

Gud oss sijnde hier, sætustu Naad og Daasemder, gaf til þess Giallded dijra.

J Dioful Fiotrum eg fangeñ laa, Faar Daudans vijst eg skillde, Dag og Naatt mig særde Syndeñ þa, Sw miñe Fæding fylgde, Æ! jafnañ vox mijn Synda Sekt, Sigrade Lifnad miñ so frekt, Til allrar Jllsku tælde.

Ogylld voru mijn Verkeñ froom, Vanst þeim ei mier ad stoda, Sialfræded flijr Guds dijrañ Doom, Dadlaus til alls hins Goda. Hugvijls fieck mier sw Hrelling lioot, hiaa mier var Daude eñ eingeñ Boot, og vijs Helvijtis Vode.

Eilijfañ Gud angrade þa, Eymdeñ mijn morg wr Maata, hañ miñtest sijna Myskunaa, mier villde hialpa laata, sitt Fodurlegt mier byrte Brioost, Med blijdre Naad eñ ongvum Pioost, Hañ kostade dijrt miñ Bata.

Mællte vid kiæra Soneñ siñ, sie eg Maal Naad ad giefa, far nu til Sonur mæte miñ, Mañkyne aumu ad hlijfa, Leys þad af saarre Synda Kvol, sialfañ Daudañ þu slaa i Hel, Laat þa so med þier lifa.

Guds Son i Heim vitiade vor, Vilia sijns Fodurs fyllde, Fædde hañ Meya Mooder klaar, Miñ Brooder verda villde, Gieck hier med aumañ Holldsins Hatt, og hulde miog siñ Guddooms Matt, ad Satan sigra skyllde.

Mier sagde hañ, Þier hallt vid mig, Heite eg þier goodum Vilia, Eg gief mig sialfañ frañ fyrer þig, Til Frelsis þier læt mig kvelia, Þvi eg er þiñ, og þu ert miñ, og þar eg er, skallt vera med mier, Diofull skal oss ei skilia.

Mijnu Bloode wtheller hañ, Hier med Lijfe mig svipter, þier til hins besta eg þetta vañ, Þijn Trw huxe þar epter, Sialfur Daudeñ sigradur var, Synd þijna mitt Meinleise bar, so

so ad Andar-Hvijld þu hrepter.

A Himna aptur til Fodursins fer, fra þessa Lijfsins Hætte, ad eg Myskun wtveige þier, og Anda þañ senda mætte, sem hugge þig i hvørskins Kvol, So i þreirnre Trw mig þeckter vel, og æ Leid Sañleiks þijn giætte.

Bod mijn og Verk þau biid eg þier, i Breitne og Kieñing ad sijna, Guds Lof og Dijrd ad efter hier, og auker, so Christne mijna, Setningum Maña siæ þu vid, sem saurga þeñañ Hiælpar-Sid, þeim Skilmæla skallt ei tijna.

A medañ Sacramentum wtdeilest, sijngest so sem Fyrsta Suñudag i Adventu.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

SO Elskade Gud aumañ Heim, ad Einka Son siñ gaf hañ þeim, ad aller sem trwa a hañ eirn, Eilijst Lijf hafe, Ei tapest neirn.

JEsus Christur vor HErra kiær, Kom Heimenum til Myskunar, Sijnum Postulum siælfur hañ, Sagde Hiælpræđis Lærdoom þañ.

Nema hvor eirn Endurfædist, af Vatne og Guds Anda vijst, J Guds Rijke kañ ecke sæ, iñ ad gañga, og þad ad siæ.

Holldlegt er allt af Hollde fædt, Hiælplaust, Bolvad, Ef ei er bætt, Hvad Andeñ fæder, Andlegt er, Endurnijung sw Riettlæter.

Þvi fared wt um allañ Heim, Til allra Pioода, Kieñed þeim, Fridar-Lærdoom og Fognud þañ, Fullnadar Lausn eg ollum vañ.

Hvorier sem þiggia þesse Raad, þeim skulud veita Skijrnar-Naad, J Nafne Fodurs, og Sonar, og Anda Guds, sem allt helgar.

Eins sem eg hefe ydur sett, allt kieñed þeim ad hallda riett, J Trw, Kiærleika og Christnum Sid, Kvol og Hormung ei skielfest vid.

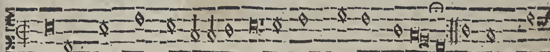
Hoolpeñ skal vera hver og Eirn, sem hefur Trw og helga Skijrn, Hvor ei hefur rietta Trw og Traust, Tapadur verdur Endalaust.

Siaı, Eg vil ydur vera hiaı, Boda og Diofle frelsa fraı, allt þar til Verolld endast

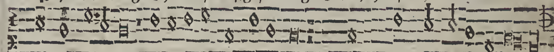
aı,

ar, Eilijft Lijf skulud þier þa far. Vor HErra JEsu vardveit þu, Veika Christne i riettre Trw, Leys oss fra allre Andar-Neyd, J Himna Frid og Fegnud leid.

Fyrsta Suñudag i Føstu, og alla Suñudaga uñ Føstu, Messu Upphaf.

Af diwpre Hrygd aakalla eg þig, O Gud hlijd Røddu miñe, Ef Synder Þijn Naadug Eyru opne sig, ad eg Bænheyrast kyñe.

og Athæfe illt, aalijta og tilreikna villt, Hvør stendst fyrer Reide þiñe?

Ast og Naad duger ein hiaa þier, ad forlaata Syndena, ei gyllder þar hvad giorum vier, Goodverk þo kyñum syna, hiaa þier eingeñ sier hroosa kañ, hrædast verdur þig sierhvør Mañ, og Myskun þiggia þijna.

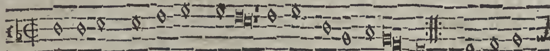
A Gud alleina eg vona vil, Verdleik mijnum fraa snwa, Mitt Hiarta DRotteñ hyllast skal, hañs Naad og Giæsku trwa, hvad heilög Ord hañs hiatu mier, Heill mijn og Blessan þad Eflaust er, ad þeirre Von vil eg bwa.

Þo Dvøl su særest fram a Natt, fra þvi til Morguns sijdañ, mitt Hiarta a Guds Ast og Matt, Efast skal ei nie kvijda, sañur Jsrael so giører, sem af Andanum fæddur er, Sijns Guds vill giarnañ bijda.

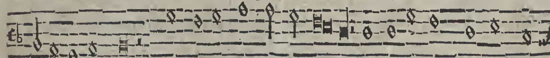
Þo mørg og stoor sie Mañleg Synd, myklu stærre er Naadeñ, Endalaus er Guds Hi-

ealpar-Hond, Hvorsu stoor sem er Skadeñ, Sa Hyrder eirn afleyser vel, af ollum Syndum Israel, pad er oll Christna Piooden.
Fodur Syne og Anda sie, Wdst Dijrd um Iord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, an Enda verde frameñ, Kieñ ofs ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skilíast Synder vid, Sa pad vill, sijnge Amen.

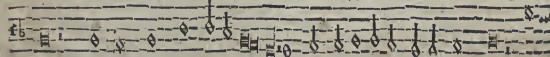
Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun, sem Suñudageñ i Fostu-Iñgang, A medañ Sacramentum er wtdeildt, skal sijngia, O Guds Lamb, etc. Edur, IEsus Christur er vor Frelsare, Epter Blessan heñañ Psalm.

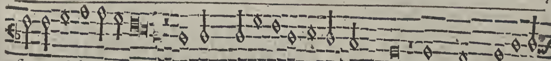
IEsu Christe vier pockum pier, pu frelster ofs fra Pijnu. Pvi pu Elsk-
Byrdena vora barstu hier, og Bloode wthellter pijnu.

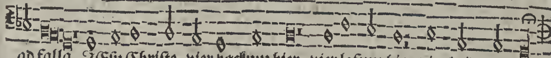
ader ofs so kiært, Sæll er sa pvi kañ ad trwa, svo ofs til Lijfsins feinger

fært, soorst sialfur Veigeñ ad bwa, hefder pu ecke wtgiefed pitt Blood, og
fyrer

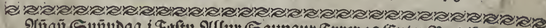
fyrer oss betalad alla, vier hefdum aller i Helvijtis Glood, Hiælplauser orded

ad falla. JEsu Christe, vier þöckum þier, vier lofum þig, vier heidrum þig.

Eingeñ finst meire Ast eñ sw, Af Gude hofum vier feingid, Synder þær oss ængra nu, Af Bodum hañs hofum geinged, Avallt oss þad Ogna skal, ad bærum hañs Reide þwnga, Eilif þvi hlaut ad koma Kvol, yfer gamla Meñ og unga. Eñ Guds var Ast og Goodvilld stoor, giorde oss Myskun veita. Siñ Son hijngad sende til vor, ad Sælum vorum ad leita. JEsu Christe, vier þockum þier, Vier lofum þig, Vier heidrum þig.

A þetta ad gledia alla oss, og ævallt skulum Gud lofa, añars gyrnest hañ ei eñ þess, fyrer allt sitt Laan ad hafa, sijdañ fordunst Synder vier, Son Guds þvi liet sig pijna, Gudlegt Lijferne hølldum hier, Hvor ødrum Elsku ad sijna, þeim oss moodga, giorum þeim gott, Gud vid oss þañ Veg giorde, Ef kallast vilium vier Christed Foolk, Kiærleikureñ halldeñ verde. JEsu Christe, Vier þockum þier, Vier Lofum þig, Vier Heidrum þig.

Añañ Suñudag i Føstu, Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun, sem Fyrerfarande Suñudag, fyrer utañ Exitum.

Epter Blessan maa sijngia þeñañ Psalm, Ton, O! þu ægiæta, Edla Nafned JEsus.

Ein Canversk Kvińa, kom þar sem var JEsUS, særd Sorgar-Líńa, so mæler, O! JESU, Myskuna mier þu, Mogur Davids JESU, Dootter mijn kvad digg Frw, Er Dioful-seteń JESU, sijndu ockur Naad nu, Naud-Hiaalpareń JESU, ad hratt verde heil sw, Hugga mig svo JESU.

Hæglega heyrde, hvad hun kallar JESUS, Eń ongvu Orde, Ansar heńe JESUS, Hańs Sveinar svara: Siaa til heńar JESU, Laattu Fliood fara, Fyrst hun kallar JESU, Til Israels Skara, Er eg sendur, kvad JESUS, vid Vondu vara, Og vera þeirra JESUS.

Neyd Konu knwde, Hun komst a Fund vid JESUM, Tilbad og trwde, Og talar svo vid JESUM, O! HErra heyr mig, Hiaalpa þu mier JESU, Biarga þu, eg bid þig, Barne mijnu JESU, Ohijrań liet siaa sig, vid sagda Kvińu JESUS, og Afsvor þańeń aumlig, aptur greidde JESUS.

Hæfer ei Hundum, Heilagt sagde JESUS, Braud fra Barn-kyndum, bijtt sie þeim, kvad JESUS. Wijf seiger vel satt: Wijst er þad mijn JESU, Po tijna þeir hratt, Pad veistu mijn JESU, Mola þań af Dwk datt, Drottna þeirra JESU, Allt er þetta eins fatt, Ockar a mille JESU.

O! Dootter mæt mijn, Mællte þa so JESUS, Trw miøg so merk þijn, Mikel er, kvad JESUS, Verde þvi Wijf þier, Sem villtu, Sagde JESUS, Under eins þad Ord tier, Almaattugur JESUS, Heńar Dootter heil er, Hiaalpa nam so JESUS, Hań sem ollum Lykn lier, Lofadur sie JESUS.

Su Dootter Saal mijn, siwk er lijka JESU, Pvi hef eg Þørf þijn, Og þińar Lijknar JESU, O! HErra hiaalp mier, Hunde þijnum JESU, Po illa hafe eg þient þier, þad forlaat þu JESU, Verdugur þess ei er, Ad anser þu mier JESU, Utskwfa þo ei mier, Fra Augsyn þińe JESU.

Brot veit eg mijn morg, Moote þier O! JESU, Hund-Tijk þvi er org, J Augsyn þińe JESU, Po mig giører þu slaa, Pad

er

er maklegt O! JESU, eñ Þogn þijn er Þung þa, Þrauter stanga JESU, liggiande langt fra, hwdra eg til þijn JESU, sañlega munt mier tia, Myskun þijna JESU.

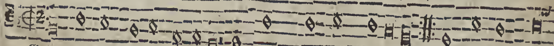
Myskunar Mergd þijn, mig tilhvetur JESU, og so lijka Eymd mijn, ad akalla þig JESU, viist er þo veik Trw, i Vidlogunum JESU, utañ veite Afl sw, ædsta Hetiañ JESUS, Af-Svor og Þogn þu, þreyt ei leinge JESU, verde þier sem villt þu, vid mig seigdu JESU.

Jeg þrae þangad, þu sem ert miñ JESU, so feinge eg fangad, Fulltijng þitt O! JESU, þu læknar Lijf Mañs, Lijssins Braudeð JESU, Myskunar Molans, mier uñ þu, O! JESU, sem fellur burt af Bord-Krans, Barna þiña JESU, nu sem fæ eg neytt hañs, næger mier þad JESU.

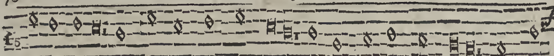
Þa eg fæ þig sia, i þijnu Hwse JESU, Mola ecke þarf þa, þar ad tijna JESU, Eilijf og oll Hægd, er hia þier miñ JESU, og Sadningar noog Nægd, af Narvist þiñe JESU, Synd kvitt og Sorglægd, sæll er eg þa JESU, þitt Lof og þijn Frægd, þverre alldrei JESU.

Þañ 3. 4. 5. Suñudag i Føstu, allur Saungur fyrer og epter Predikun, sem Fyrsta Suñudag i Føstu.

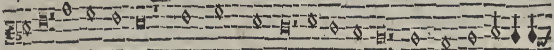
A Bodunar Dag Mariæ, Messu Upphaf.

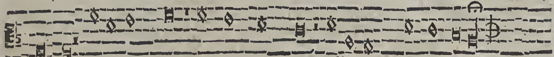
Gud þañ Eingel siñ Gabriel, Af Himnum sialfur sende, Eirnre Jomfrw J Nazareth, So Borgeñ hiet, A Galilea Lande.

jꜳtud var su, Joseph Davids Ættmañe, su Meyañ helg med Sañe, hiet Ma-

ria, af Milldе hꜳ, Guds Bodskap bar, ad hveñ var, Blessun Mañkyne a

Jørdu, være siv Nꜳd, ei Verølld tiꜳd, aller Fordꜳmder yrdu.

Til heñar iñ, gieck Eingilliñ, og Nꜳdar Kvediu lyste, Heil Maria, af Millde hꜳ, med þier er HErrañ hædste, þu Jomfrw hrein, ber Blessan ein, øllum Kveñmoñum meire, hrædest þa Ord þau heyrer, og hugsade, hvør Kvedia sie, Eingilliñ sa, ansade þa, ad hun ei skielfast skillde, frꜳ Gude eg þier, med Fognud fer, fanst þu hañs Nꜳd og Millde.

Siꜳ, Avoxt þier, i Lijfe ber, eirn Son ꜳttu ad fæda, JESUS nefnest, þad Barned best, Bølvan Mañkyns mun græda: Dyrstur hañ er, i Heime hier, Hædsta Guds Son skal heita, hønum vill DRotteñ veita, Dyrd Kongs Rijkes, og Davids Sess, allt Jacobs Kyn, eirn HErra siñ, hañ skal um̃ Eilijfd hallda, hañs Tignar Stooll og Stioorneñ øll, stendur um̃ Allder Allda.

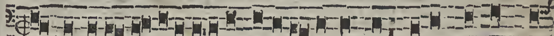
Mey

Mey Maria, ansade þa, aungvañ Kall: Mañ eg kieñe, hvorneñ mun þad, mier koma ad? Eingill so svarar heñe: Heilagur Ande, er komande, og yfer þier mun byggia, a þig mun eirneñ skyggia, Guds Kraptur klaar, af Himne haar, Mañ: Vit ei kañ, uñ Atburd þañ, añars᷈, nie leingra leita. Sa þu fæder, Sañhelgur er, Son hæðsta Guds skal heita.

Guds Millde merk, og Volldug Verk, vid þau ættu þier hallda, þess eins eg giet, Elisabeth, Ast-Kviña þier miøg skyllda, olldrud er hun, eñ þo gat Son, er nu a Maanud Siøtta, olijkt þo þætte þetta, Guds Ord hægt allt, þu hyggia skallt. Mey Maria, so mællte þa, siaa DRottens Ambaatt eina: Verde mier nu, sem sagder þu. So skilst Eingill vid hana.

Kyrie, Gloria, so sem Fyrsta Suñudag i Adventu. Epter Blessan, Millde JEsu sem Mañdoom tookst, sem Fyrsta Suñudag epter Prettanda.

Suñudageñ Palmarum, Messu Upphaf, Af diwpre Hrygd akalla eg þig, ut supra. Haleluja, og allur Saungur so sem fyrerfarande Suñudag, nema epter Blessan þeñañ Psalm, med þeim Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, Maa og syngia under þessum Nootum.

Þa JEsus til Jerusalem, a einum Asna rijdur heim, med og moot hønum

Foolked fer, fram a Leid Klæde og Blooma ber.

Hosaña

Hosaña glader syngia hædst, Syne Da-
vids sie Virding stædst, Sigur og Blessan sie þeim stoor, sem i Guds Nafne kiemur til vor.

J Hædum Dyrd og Himnum Frid, hroopade þetta Fylgdar-Lid, i hans Komu bisadest Borg, byrtest Kieñing og Takneñ morg.

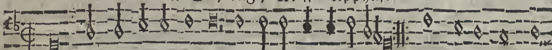
Sitt Hws byrte hañ Bæna-Stad, Byrge Ræningia orded kvad, Kaup-Meñ og Voru wr Kyrkiu slo, Krepta og Blinda læknar þo.

Sveina og Barna Saung um hañ, sær Phariseum Obeckañ, þeim ansar: Ef ad þegdu þeir, þa mundu hroopa Steinarner.

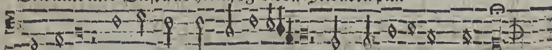
A þeñañ Dag allt þetta bar, þad seigia lioost oss Ritningar, Zions Dootter a Osnu sær, Audmiwkañ Kong siñ koma þa.

Epter Fognud og Hesdar Hætt, hoofst þijn Læging og Pijna brætt, Kongur sigrande Kvol og allt, Christnum til Lofs þier jafnañ hallt.

A Skijrdag, Messu Upphaf.

Oss laat þin Anda styrkia, þu Edla Skapare miñ, Fagnande mier þad Veit mier med Vitsku ad yrkia, og virda Heidureñ þiñ.

byria her, um bleßud Ord þijn ad syngia, HErra þar til hiælpa mier.

Eilijfleg Ord þijn blijfa, Esajas so, J siñe Book skijrt ried skrifa, Skal Verolld þrioota þo, og oll Skiepna af Gude giord, Eydast og umbreytt verda, Gud bregdur ei sijn Ord.

Jattum aa Jordu sendañ, JEsum Guds Fodurs Ord, Med stoorum Dasemdum sijndañ, Selldañ fyrer lijted Verd, af Juda sijnum eigeñ Svein, Og i Dauda forraaded, Lamb Guds med Lijte ei nein.

Paaska-Lamb aatu þar iñe, eins sem Guds Logmaal baud, Ad hefdu þeir hañ i Myñe, J Hendur took sier Braud, Mællte: Lijkame miñ þad er, Mun sa fyrer ydur giefast, Fraa Synd so ad frelsest þier.

Baud þeim sijnu Bloode rauda, ad bergia Vijne i, Og miñast so sijns Dauda, Sancte Paall lijser þvi, saa verdugur þyggur þetta Braud, og þeñañ Kaleik DRottens, Alldrei sier Andar-Naud.

Hañ þvoode þeirra Fætur, Peirre Nott somu aa, Sa Lærdoomur var sætur, sialfur þeim kiende þa, Elsked hvor añañ allañ Tijd, og mijner Læresveinar, þeckest af þessum Sid.

J Grasgarde sijdañ, Guds Son Prisvar bad, Juda vill Bræde bijda, Bundu hañ i þeim Stad. Fyrer Doomarañ fluttur var, Fleyngdur og kryndur Pyrne, til Dauda dæmdur þar.

Helgastañ hatt uppfesta, Hefdingia Lijfs aa Kross. Hañ sagde sig miog þyrsta, Sañlega epter oss, ad bæta allt vort Andar-Tioon. Af morgum miog var hæddur, Eilijfur sialfs Guds Son.

Nidur sitt Hofud hneigde, Hañ siñ Anda uppgaf, Sem Johañes þad sagde, Svo var Krosse tekeñ af, J Grof hafa hañs Lijkama lagt, Uppreis aa Pridia Deige, Sem hafde hañ fyrer-sagt.

Um Tuttugu Dagana tveña, talade Christur þeim, Ord sijn og baud ad kieña, Ollum Pioodum um Heim. Hvor Trw og Skijrn hier teked fær, Tign Eilijfs Lijfs skal ersa, Pad veite Christur kiær.

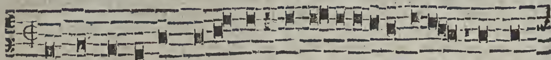
Lucas i Letur sette, Lausnarans Himna Ferd, Er þo med Orde og Almætte, Mtijd hiaa siñe Hiord, Lijka sem oss lofade hañ,

Hollð, Heimur og Helvijte, Hindra þad ecke kañ.

Huggarañ hañ oss sende, Heilagañ Anda siñ, Sañleikañ sem oss kiende, Saalum gaf Fognudeñ, Aller skulum akalla hañ, Oss mun far sijst forlaata, Alldrei þad bregðast kañ.

Fyrer Yfervallde eigum, Aller ad biðia Guð, Af þvi þo þiggia meigum, Pijngst og Raangindé med, Ad Guð uñe þeim Myskunar, Fyrer JEsum Christ vorn HErra, Nu og til Eilijfðar.

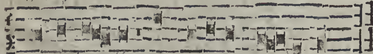
A medañ Sacramentum wtdeilist, JEsu þijn Miñing miög, etc. Pro Exitu. JEsu Christe vier þöckum þier, Edur þesse Psalmur epter Ritualnum.

Tunga mijn af Hiarta hlioode, uñ helgasta Lijkama þañ, og kröpt-

ugasta Christi Blooded, sem Kvittun öllum Heime vañ, Kongur hædste

Lijdeñ leyste, Lijfs Avextur giördest hañ.

Oss

Ofs var giefeñ, Ofs var fæddur, af hreinustu Jomfrw far, Medañ i Heime hier var staddur, Hiaalpar-Veigeñ leidde aa, Æfe sijna, So liet dvijna, sierhvor Skiepna undrast maa.

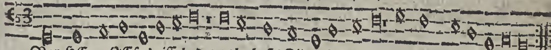
Noott Seinustu sat ad Borde, Siaalfur Christur Brædrum med, mynduga þa Maaltijd giorde, ad mætte fylla Logmaaled, Med Hondum hreinum, Læresveinum, sig til Fædu giefa ried.

Holld i Braude, Blood i Vijne, baud ad være Christur kiær, þo þad ei fyrer Skilning skijne, Skynsemd Mañs þvi ecke nær, Trw alleina, Hiartad hreina, Hier nooglega stadfest fær.

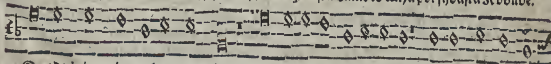
Helgedoom so haafañ aller, heidra skulum allañ Tijd, Gamlar Logmaals Foorner falle, fylgium DRotteñs nijum Sid. Trwañ mæta, Best mun bæta, Mañvits Skort hiaa Christnum Lijd.

Soñum Gude Son gietanda, Og Syne gietnum fyrer Upphaf; og Huggaranum helgum Anda, hvor þeim baadum kiemur af, Æ skal sijngia, Sierhvor Tunga, Sañа Dijrd, Heidur og Lof.

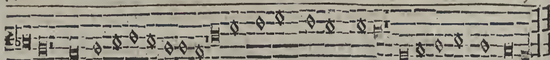
Epter Blessan þeñañ Psalm, Ef vill.

Vor HErra JEsus visse þad, var þa hañs Tijma komed ad, vid Verolld skilia skyllde.
Til Bords hia Læresveinum sat, med sijnum Paaska Lambed aat, a þvi sijdasta Kvollde.

Sagde þeim mig nu laangar miøg, med ydur þess ad neyte eg, fyrr eñ Pijsl aa mig

take, upp fraa þessu ei eta vil, af Paaska Lambe þaangad til, ad komed er Guds Rijke..

A þeirre Naatt sem sviken̄ var, Son Guds fyrer þeim Huxad̄ bar, fraa Trw ad fielle eige, Eitt Testament þeim in̄sette, J Hønd took sier Braud, Packade, Braut þad, Gaf þeim og seiger: Taked, Eted, Pad er mitt Holld, A Krossens Trie fyrer ydar Giølld, wtgiefed aa ad vera, aller sem trwed ad eg er, ydar Lausnare, Pad skulud þier, J miina Myn̄ing giora.

Eins þa Kvølldmaaltijd endud var, Ostyrk um þeim til Huggunar, sitt Sacrament fullgiørde, ad hønum alldrei hverfe fraa, han̄ took Kaleik og þackar þa, Gaf þeim han̄ og so sagde: Drecked af þessum aller þier, Nijtt Testament mijns Bloods þad er, sem wthellest fyrer ydur, til Syndalausnar og Saattar Heim, So opt þier drecked af Kaleik þeim, Min̄est þier mijn þar medur.

Lijka sem Gud a eitnre Naatt, øllum Frum burd i hverre Att, um̄ Egyptaland eydde, Forsugum Konge Pharao, Fleygde nidur i rauda Sioo, Og allt han̄s Her-Lid deydde. Han̄ sette Paaska Haatijd þa, Han̄s Stoormerke ad min̄ast aa, oll Piood ad þacka kyn̄e, Af Prældooms-Hwse hefur leidt, HErra, þeim Lausn wr Voda veitt, aa þurrum Siaafar-Grun̄e.

So hefur Christur fyrer sitt Blood, i Skijrnen̄e af sin̄e Piood, Dreckt ollum Andar-Voda, Handskrift Samvitsku særande, med sier feste aa Krossens Trie, Van̄ Synd, Vijte og Dauda, So æ min̄unst þad aller vier, ad Paaska Lamb vort han̄ orden̄ er. Eitt Sacrament in̄sette, Hvar oss i Braude Holld sitt fær, Han̄s Blood i Vijne dreckum vær, Af DRotten̄s Orda Almætte.

Hver þad Braud etur sem han̄ gaf, Og HErr-

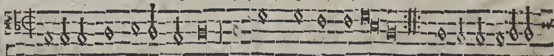
HErrans Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kuñgiora, ad JEsus Guds Son gallt æ Kross, og giorde noog til Lausnar oss, æ sier bætte Synd vora, So Gud er oss Nadugur nu, nær vier hofum æ þessu Trw, og vid Skijrn vora blijfum, Elskuleg Guds Born erum þa, Arf Himnarijkis eigum fæ, Med Fride og Fognud Eilijfum.

Hvor Mañ proofe sig siælfur vel, Sacramentum þa þiggia skal, Svo hañ sitt Hiarta þecke, Hvort hañ Trw rietta hafe vijst, og hreina Elsku, so hañ sijdst, Ofætt og Vantrw flecke, Svo Dooms Afelle ei ete sier, Af þvi hañ ecke adgreiner, Lijkama sijns Lausnara. Allra Synda þvi ydrast æ, og alvarlega hverfa fræ, Sijdañ Guds Vilia giora.

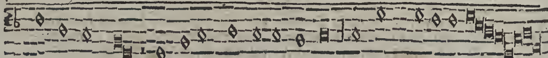
Hier med skulum sem blijdeñ Born, Himneskañ Gud og Fodur vorn, Af ollum Hug ækalla, Fyrer JEsum Christum Soneñ siñ, Sem a Krossi er Lijflætiñ, Leid noog fyrer oss alla. Med Heilags Anda Hiælp og Nad, Hañ styrker vora Trw, So ad, Lifum epter hañs Orde, J Elsku, Samlynde og Sid, Sijdañ giefe oss Eilijfañ Frid, Vid Andar Boda forde.

A Fostudageñ Lаnga, tekst undañ allur Fyrre Partur Messuñar, og þar i Stadeñ skal sijngia þeñañ Psalm, hvorn og sijngia mæ med þeim Nootum,

Giorvoll Christneñ skal glediast nu, etc.

Eilijfur Gud og Fader kær, æn Upphafs alls og Enda. Ad hafer þu fyrer
A þig alleina trwum vær, Sem Heilog Skrift oss kiende.

þiñ hædsta Krapt, Himen og Jord af ongvu skapt, og Skiepnur allra Handa.

Eg trwe og so a JEsum Christ, Hañ er Guds Son alleina, af Heilogum gieteñ Anda vijst, J Jomfrwr Lijfe hreina, Maria hiet sw Meyañ klaar, Milldur af hvørre fæddur var, Sa mæte Lækner Meina.

J Bethlehem fædde siñ blijda Son, Hañs Blessud Maria Mooder, Sw er vor hædsta Himlpar-Von, þad hañ vor ordeñ er Brooder. Þar fyrer trwe nu hvør fyrer Sañ, Ad JEsus sie bæde Gud og Mañ, Sw Trw til Lijffins leider.

J Gydinga Lande hañ gieck uñ krijng, Guds Fødurs Vilia ad kieña, Med Jardteikn, Ord og Aminñing, Eilijfañ Gud sig sañar. Lausnareñ ædur eñ leid hañ Pijn, Lazarum vakte af Dauda sijn. Saar ried Svik Judas siña.

Þegar nu Guds hiñ sañe Søn, Sig gaf i Pijnuna saaru, Giørde hañ sijna Blessadur Bæn, med bloodugum Sveita-Taarum. J Alldengarde var epter þad, Af Gydingum gripeñ þegar i Stad. Postular fra honum fooru.

Fyrer vora Skulld (vier trwum þvi) villde hañ reyrast med Bøndum, So vier yrdum af Syndum frij, Og saarum Ovina Høndum, Af eilijfum Dauda og Andar-Pijn, Sem Adams fyrer Synda-Mein, Yfer oss alla dunde.

Fyrst var hañ leidd ur fyrer Annam Prest, og fieck þar margt ad lijda. Fyrer Caipham hañ kom þvi næst, Kvalarar ei villdu bijda, med Hogg og allskyns Hææd og Spott, Hrakeñ og dreigeñ þa alla Noott. Saart neitar Petur sijdañ.

Aftundan Juda ærla Dags, Ein var sw fyrer ollu, JEsum þeir leida aller strax, Jñ i Pilati Hollu. Fals-Vitne mørg og Furdu lioot,

lioot, Færdu Judar honum a moot, þeir kvaadu hañ Kong sig kalla.

Aform þeirra vel underſtood, Og þeckte Doomſins Herra, hañ ſat þa þyrſte i ſaklauſt Blood, ſaar Ofund kuñe ei þverra. Draap-Sok engva, Doomareñ fañ, Þo dæmde ſamt til Hwdlaats hañ, Chriſt, So ei yrde af Verra.

Þioonar Pilati þeſſu næſt, Þeir komu ſam añ ad Bragde, Coronu af Þyrnum Kynia faſt, Þeir keyrdu ad JEſu Hofde, Med Hraakum, Slogum og hvørskyns Spie, Hædande hañ, og fiellu aa Knie, Lijttum Kongs-Nafn til-logdu.

Yfer Beniar hañs og bloodugt Holld, þeir breiddu Purpurañ Rauda, Særdañ miog fyrer vor Synda-Giolld, ſo liet Pilatus wtleida, Til Gydinga, Eñ þeir giørdu braatt, Med grimum Hlioodum ad hroopa haatt, Kvel hañ med Kroſſens Dauda.

Aptur a moot þeim anſar hañ, Eg kañ ei añad ad fiña, Eñ JEſus ſie Eirn Saklaus Mañ, Þvi ſkyllde eg hañ þa pijna? Kolludu Judar af Kappe ſijn, Keyſarans ertu ecke Vin, Ef lætur þu honum i lina.

Þegar hañ heyrde þeſſe Ord, þad Keyſarans Reide feinge, Dooms-Riettlæted datt fyrer Bord, So dugde Vidvørun eingeñ, Fyrer Keyſarans Reide hañ Kvijdañ bar, um Chriſtum ei hurade par, Sem vijda hefur tilgeinged.

Hendur i Vatne hreinſar hañ, Hvar med ſitt Sakleyſe tiaade, Eñ dæmde ei ſijdur til Dauda hañ, ſem Dygdarlauſer umbaadu, Og kvadſt Saklaus i Dreyra hañs. Þeir æptu aa moot: Þeſs ſama Mañs, Sieum vier ſeker i Bloode.

Þeir hofdu hañ wt aa Hauſa-Stad, Hañ hlaut ſiñ Kroſs ad bera, Margt af Foolkenu flyckteſt þar ad, Og fieck Medaumkan ſaara. Þu Zions Dootter Syrg ei mig, Sonu helldur þijna og þig, Fyrer Tilkomanda Faare.

J Kvalaſtadeñ þa komeñ var, aa Kroſſeñ JEſum feſtu, millum Tveggia Mordingia þar, Meinlauſañ hañ uppreiſtu. O! Fader þeim nu

nu Forlæt bad, Fyrer Ovinum so a Krosse bad, Myskun Guds ad þeir ei mistu.

Fuller af Gabbe fiellu a Knie, Flærraad er a allar Lunder, Pa beyſku Pijnu og þungt legt Spie, Priar heilar leid hañ Stunder. Sijdañ Fodur signudum gaf, Saalena, Lijkamanum af, Og so doo fyrer vorar Synder.

Hatt a Krosse HErrañ hieck, Heiptar Meñ þetta skoda, Hañs Sijdu Spioot i gieg, num gieck, So griñ var Juda Bræde, Falureñ hvaſs i Hiarta stood, hier wtrañ med Vatne Blood, Pad giorvoll Mein vor græder.

Joseph Yferbodarañ bad, beint mætte JEsum jarda, Nicodemus kom og þar ad, og dijrmæt Smyrſl ei sparde, Christum tooku þeir Krosse af, Og komu honum i nija Grof, J Josephs Jurta-Garde.

HErrañ foor a Heliar Laut, Helvijte og Dioful ad viña, marde hañs Hofud og i Mola braut, Hañs Magt og Vallded stiña, og hefur med sijnum harda Deyd, fra Helvijte frelst og allre Neyd, þa honum af Hiarta uña.

Pañ Pridia Dag uñ Ottu-Stund, uppreis Christur fra Daudum, med sætum Sigre a alla Lund, Sialfur oſs leyste af Naudum, Lausnareñ driwgum liet sig sia, af Lærisveinum sem epter a, wtsendust med hañs Bodum.

HErrañ Christur til Himna foor, þa hofdu þeir Dagar Enda, og so hijngad ofañ til vor, wtsende hañ Helga Anda, svo er nu JEsus Gud og Mañ, jafnañ fyrer oſs bidur hañ, til Fodursins Hægre Handar.

J Añad Siñ er hañs aptur Von, ad dæma þa Lijfs og Daudu, Goodum bestu giefur hañ Laun, ad glediast i Himna Fride. Omillder munu hañ eirneñ sia, og Eilijflega hon um skiliast fra, hrakter i Helvijtis Voda.

A Heilagañ Anda er og mijn Trw, eiñ virdeñ hañ mier ad raada, hañ mun mitt Hiartad hreinsa nu, og hialpsamlegana naada, so ad eg Otteſt ONotteñ Gud, og alvarlega hañs ræke Bod, mijnum Naunga til Gooda.

Añad Sagn eirneñ giorer oſs hier, sa goode

Heilage

Heilage Ande, i hvorskins Neyd sem ad Honsdum ber, hañ trwe eg hiaa oss stande, hañ hiaalpar ad søñu og huggar þaa, sem hañ af Hiarta kalla aa, i allskins Neyd og Vanda.

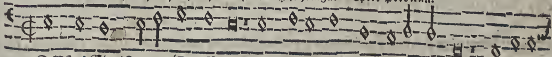
Hellaga Christne hier trwe eg, i Heime jafnañ vera, og sañra Guds Barna Samfielag, sem Krosseñ med Christo bera, øll hafa þau eina Trw og Von, a JEsum Christ Guds kiæra Son, hañ er þeirra Gud og HErra.

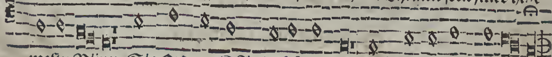
Eg veit og trwe vijst fyrer Sañ, ad vor Himneskur Fader, Syndernar oss uppgiefur hañ, af Giæsku siñe og Naadum, alleina fyrer Christi Pijnu og Deyd, oss frelsar hañ fraa Helvijtis Neyd, þvi kañ oss eckert skada.

Eg mun Daudanum eflaust fraa, aa Efsta Deige rijsa, og Oforgeingelegur verda þa, Ord Guds sem gløgt auglysa. Fyrer Guds hiñ mykla Maatt þad skier, ad Meñ aller i Heime hier, Endurlifna ad vijsu.

Pad er miju Von og Taal-laus Trw, til Christs mijns kiæra Brooðurs, ad mier giefe hañ andlega Roo, og eilijft Saalar Foodur, Glede uñ Allder Allda og Frid, epter þeññ añ Stundlega Deyd, veiter oss Guds Son Goodur.

Sijdañ, Nu bidium vier hellagañ Anda, etc. Ad honum Endudum sie leseñ Passiañ, med stuttre Utskijringu. Epter Predikun.

Fyrsta syner hañs sæta Nãd, siñ Fodur kroptuglega bad, um̃ Heill Ovina siña: Miñ Fader fyrergief þeim þad, þeir vita ei hvad þeir viña.

Añad Hañs mikla Myskun er, miñast þad jafnañ skylldum vier, Ræningia so ried svara: An Efa skalltu i Dag med mier, i mijnu Rijke vera.

Pridia Merker hañs milldu Trw, Mundarlausre seiger nu: Siaa, þar er Son þiñ Kviña, Johañes Mooder þijn er sw, heñe skallt Um̃sioon iña.

Fioorda Ord hañs skallt festa i Hug, Frelsareñ dijrt ad keypte þig, þvi sagde hañ sig þyrsta, hañ gyrntest Heill Mañkynsins mieg, Hollð hañs saart Naglar nijsta.

Fim̃ta Sijner hier Synda Maatt, Son Guds kallar aa Krosse haatt: Gud, þvi villtu mig Forlaata? Hardlega kvelst allt Hollded mitt, yfred miøg wr Maata.

Siotta Ord Christs er einka sæt, alla Synduga fær þad kiætt, hvorium i Hug þad kiæme: Uppfyllt er allt og øll Synd bætt, med miñe Kvol i Heime.

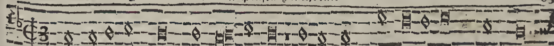
Seinasta, hier Fader fel eg i Hond, fram̃ stijgande nu mijna Aund. Eg bid þig miñ Lausnara, Heilags Andañs nier Huggun send, þa hlijt eg af Heime ad fara.

Hvor sem Christs Pijnu Heidrar a Jord, og hugar opt þaug Sio JEsu Ord, honum vill DRotteñ hlijfa, hier med Frid, eñ i Himna Dyrd, aan Enda lætur lifa.

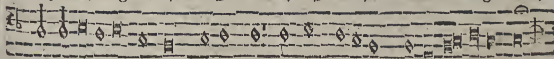
Strax þar epter fylger Amiñingeñ til þeirra sem til Guds Bords gaanga, og allt añad, so sem aa Skijrdag. A medañ Sacramentum wtdeilist, skal syngia, O Guds Lamb Saklausa, aa Krossenum Lijflaated.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Þañ

Pañ heilaga Kross vor Herra bar, a Hollde hañs voru daudleg Saar,

Fyrer oss alla hñ Fullnad giorde, vier urdum ei keypter med ødru Verde.

Christi Mooder Maria, og Meñ helger eru Gude hiaa. Pad er ei skied fyrer adra Forþienan, eñ fyrer Christi Dauda alleina.

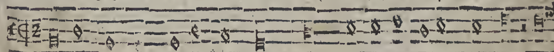
Pvi hlijded kiæru Christner Meñ, hvad kieñer oss øllum Ritningeñ, þeir sem Vist aa Himnum hliota, HErrans Pijnu þeir verda ad niota.

Pañ helga Anda hædstañ Twlk, hier bid eg fræda Christed Foolk, vijse hañ oss aa Veigeñ saña, fraa Villu-Lærdoome vondra Maña.

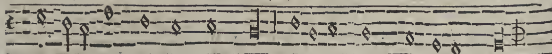
Einasta Gude sie Æra og Dyrd, er siñ Son sende hijngad aa Jord, hañ stijre og stiorne oss øllum samañ, so vier hañ Ottunst og Elskum, Amen.

A Paaska Dageñ skal fyrst syngia þeñañ Hymna. Med Lag,
Fagnadar Kieñing Kviñum fær. Edur med þessum Nootum.

Allfagurt Lioos oss byrtest braatt, Bygd Himnaña Lof syngur kaatt, af

Fögnude gladdest Heimur haatt, Helvijte gritet, þad misste Maatt,

Blessada Kongs Almaattur ad, Afl Daudans braut og eydde þad, Frægur Helvijte Footum trad, frelsade Lyd vr Kvala-Stad.

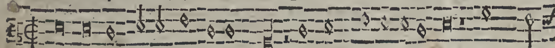
Christur i Stein-Proo lagdur laa, Lid Her-Maña þar vakte hiaa, þañ Sigur dijrstañ seigla maa, Son Mariu reis Dauda fraa.

Daudans Harmur er horfeñ vijst, hin mesta Hrygd i Glede snijst, skijnande Eingill fram-bar fyrst, fraa Daudum upprisen JEsum Christ.

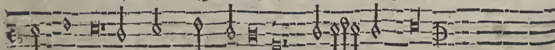
Einum Meistara uñu best, Ast-Meñ hañs Dauda Harma mest, grimer Heidingiar giordu vest, Guds Son hofdu a Krosseñ fest.

Nu dijrkum aller DRotteñ þañ, af Dauda reis og Sigureñ vañ, med Fodur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld, ei endast kañ.

Þar næst beñañ Lofsaung fyrer Messu Upphaf.

Endurlausnareñ vor JEsu Christ, er Daudañ sigrade vijst, Uppreis

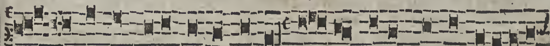
af Dauda, ei maa Synd oss skada, Hale lu ja.

Sar

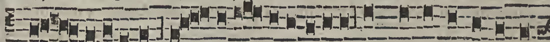
Saa er aan Synda Fæddur var, fyrer oss Guds Reide bar, Frid hefur oss feinged, og Fodurs Naad uñgeinged, Haleluja.

Synd, Dauda, Diøful, Lijf og Naad, Lagde Gud allt a hañs Naad, hañ frelsar alla, Pa sem hañ aakalla, Haleluja.

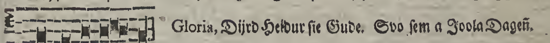
KYRIE.

Kyrie Gud-Fader Myskuna þu oss. Christe, þu ert vort Lijf og Upprisa,

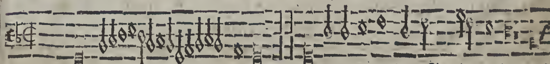
Myskuna þu oss. Kyrie Heilagur Ande, hiaalpa oss vor Huggare,

Gloria, Dijrd Heidur sie Gude. Svo sem a Joola Dageñ.

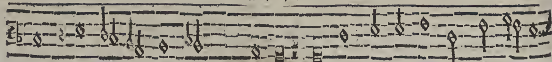
Myskuna þu oss.

HALELUIA.

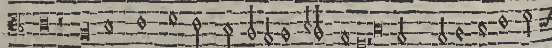

Hale : : luja. Haleluja, sætlega sijngium vier, med

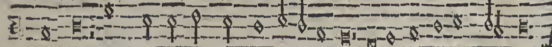
 saũre

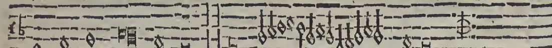
ſañre Aſt ſvo ſem Riettchriſtnum ber, Til Guds Trwader Hiørtun hefied

hier, hvør af Naad og Giæſku ſiñe oſs vardveiter, af Myſkun og mikellre

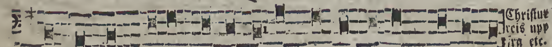

Millde, Mañkyn fra Daudanum leyſa villde, Til Glede og Huggunar,

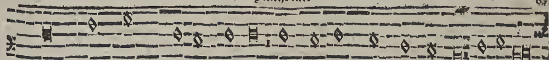

er hañ oſs Uppriſenn. Hale · luja.

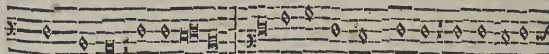
SEQVENTIAN.

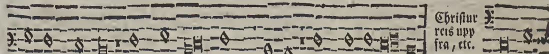
Paaſka Lamb vier hellagt hofum, Herrañ þañ vier Chriſtner lofum.

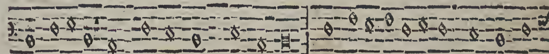
Lamb Guds Saudum Sigur vañ, saklaus Christur Frid oss fañ, sættande

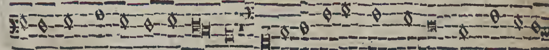
Syndugt Lid, siñ Fødur vid. Undarlegt þad Einvijg var, sem ættu Lijf

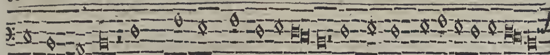
og Daude þar, siaalfur Lijfs Drotteñ do, dijrstur lifer þo. Upp tel

oss Maria, allt hvad a Leid fieckst ad siaa. Lifanda Jesu eg Legstad fañ, leit

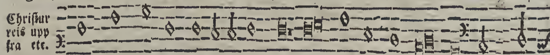

eg i Dijrd uppriseñ Lausnarañ. Einglana hef eg heyrt og sied, Høfuddwk hñs

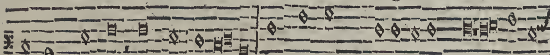

og Lijnlök med, Christur vor Von uppriseñ er, undañ sijnum i Galilæam fer.

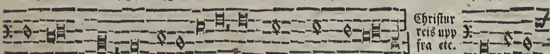
Christur reis upp fra etc.

Meir trwum vier Mariu eirnre, Meinlausre og hreirnre, helldur

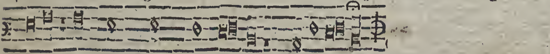

eñ Falsfullum, Flock Juda ølkum. Eflaust Christum aller bodum, uppriseñ

Christur reis upp fra etc.

fra Daudum, Sigrareñ sæte, Sonur Guds vor giæte. Sigrareñ

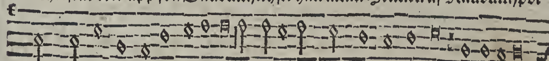
sæte, Sonur Guds vor giæte, Halelúja.

Credo,

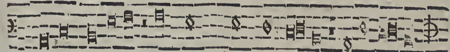
CREDO, Vier trwum aller a eirn Gud, Fodur Almaattugañ, ſo ſem a Jooladageñ. Fyrer og epter Predikun ſie ſunged Priſvar, Chriſtur reis upp fraa Daudum, etc.

Chriſtur reis upp fra Daudum, leyſte hañ allañ Heimeñ af Naudum, þvi

ſkulum vier aller glader vera, Lofa og Dijrka vorn Lauſnara, Haleluja.

Sigrareñ ſæte, Sonur Guds vor glæte, Haleluja.

PRÆFATIAN uppbyriaſt ſo ſem a Jooladageñ.

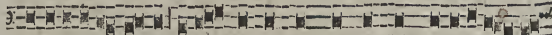

Sañlega er þad tilheyrelegt og Riettvijſt, ſkylldugt og miøg hiaalpſamlegt.

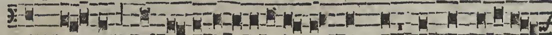
 Ad

Ad vier Drotteñ alla Tijma, haaleitlega heidrum og lofum þig, eñ þo einkañ-

lega a þeſſum Deige, A hvørium vort Paaſka Lamb Chriſtur er fyrer oſs

Foornfærdur. Þvi hañ er þad ſañarlega Paaſka Lamb, ſem burt-took allar

Heimſins Synder. Sa ſem fyrer ſiñ Dauda hefur vorn Dauda ſigrad, og

Liifed fyrer ſijna Uppriſu endurnijad. Og þar fyrer med Einglunum og Høfud

Einglunum, med Thronunum og Maktarvølldunum. Somuleidis aſamt

med

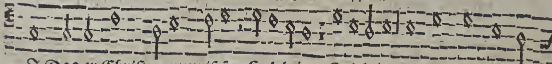
med øllum Himneſkum Hyrdſveitum, Syngium vier Lofſaungeñ

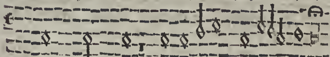
þiñar Dyrdar, O - aflœtañlega, Segiande:

SANCTUS, Heilagur, Heilagur. Sem a Jooladageñ.

Epter Bleſſan ſkal ſyngia þeñañ Pſalm.

J Dag er Chriſtur uppriſeñ, Haleluja, Haleluja, af þvi gledieſt nu

Chriſtner Meñ, Haleluja, Haleluja.

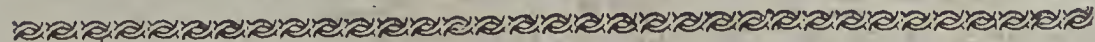
Sa Fyrra Dag leid ſara Pijn, Haleluja, Haleluja, Saklaus fyrer allt Mañkyn, Haleluja, Haleluja.

Þier hrœddu Kviñur fared fram, Haleluja, Haleluja, fliootlega i Galilœam, Haleluja, Haleluja.

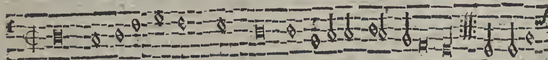
Læresveinum þad seige þier, Haleluja, Haleluja, sa Kongur Dijrdar Upprisen er, Haleluja, Haleluja.

A Paaska Glede sætt Lof sie, Haleluja, Haleluja, Sunged DRottni af Christnene, Haleluja, Haleluja.

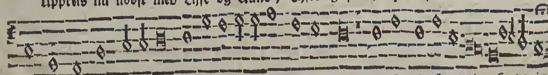
Heilagre Preñing Hædstu Dijrd, Haleluja, Haleluja, Af Hiarta seigium, og Packargiord, Haleluja, Haleluja.

A Añañ Dag i Paaskum, Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun sem aa Paaska Dagen, En a medan Foolked geingur til Guds Bords, skal sijngia. Pier sie Lof og Dijrd, sem Añañ Dag Joola, En sieu ecke Communicantes, þa skal sijngia fyrer Offertorium, þeñañ Psalm.

Guds Son i grimu Daudans Bond, giefen fyrer Synder Maña, Fyrer þad Uppreis nu lioost med Lijfe og Aund, Lijsed gaf oss þad sanna.

skulum vier Foduren nu, fagnande losa af Ast og Trw, og syngia Haleluja, Haleluja.

Daudañ

Daudañ gat eingeñ sigrad sa, er siælfur var Lostum bundeñ, af Sonum Maña satt skal tiæ, Syndlaus vard eingeñ fundeñ, þvi kom sw dapra Daudans Pijn, Deydde allt med Krapte sijn, i Her-Fiotrum so hiellt oss þa, Haleluja.

Eingieteñ Guds Son JESU Christ, i vorn Stad er nu geingeñ, Syndena vañ hañ so med List, Sigur er æ Daudanum feingeñ, hañs Grimleik allañ burtu bar, so Born Guds skadar nu ecke par, hægur Svefnhøfge heita mæ, Haleluja.

Eitt Strijded var miøg Undarlegt, þad ættu Lijf og Daude, Lijfed svipte hañ siñe Makt, og sigrade hañs beyskn Nauder, JEsu Daude eydde hier, þeim eilijfa Deyd, sem Skrifteñ tier, eitt Gabb af Daudanum giørdest þa, Haleluja.

Vort Paaska Lamb miøg prijdelegt, plagum vier JEsum ad kalla, af Kiærleiks Hita æ Krosse steykt, i Kvøleñe fyrer oss alla, hvørs Blood er dreift um̃ Hiartans Roopt, þvi helldur Trweñ Daudanum moot, oss kañ ei skada Kvalareñ sa, Haleluja.

Þessa Haatijd so holldum vær, med Hiartans Glede og Yude, þvi siælfur JEsus Son Guds kiær, Sigur-Veg Lijfs oss kiende, hañ uppvekur Hiartans Þel, huggande oss af Sorgum vel, Syndaña Myrkrum svipter fræ, Haleluja.

Sæleua skulum vier sedia fyrst, med soñu Paaska Braude, af Hiarta elskum HErrañ Christ, þvi Hwngur er burt og Daude, þad Gamla Swrdeig er horfed hier, hañs Orded klaart sw Fædañ er, sem lifande Trwna lijfga mæ, Haleluja.

Leyste hañ oss fræ længre Neyd, liootum Syndum og Dauda, med siñe Pijnu og sarum Deyd, so vier ei kiendum Nauda, þvi rijsum nu upp af Synda Sid, og Saurgun alla skiliunst vid, so hliootum vier Fognud Himnum æ, Haleluja.

Pharaonis sw freka Makt, foreydd er nu med øllu, hefur Christur hañ under lagt, og hrunded Fængelse illu, sem i Egypto ættum vier, eñ Christur sañur Moyses er, Israels

Saal-

Saalum Frelse ad faa, Haleluja.

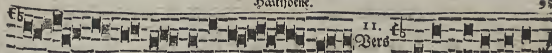
DRottenn riettur David ertu, Dyrdar Kongur O Christe, Sigur hofum ad sonnu nu, sinn Krapt Goliath miste. Pharao, Goliath Formenn Tveir, Fianda og Dauda merkia þeir. Vor Hialp ad Christur kallast aa, Haleluja.

Epter Blessan, Dyrdlege Kongur O Christe, fyrer utann Versenn, þaug meiga syngiast i Aptan-Saung, þar ed vill, Enn þegar þesse Psalmur er sungenn aan Versanna, þa aa ad athugast þesse Tala, I. II. III. IIII. V.

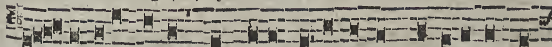
I. Dijrdlege Kongur O Chri - ste, Hale - lu - ja. 1. Vers

O Gud vor Fader i Hi - me - rijke, fyrer þinn Son, heyr vora Boon, hann er Oss fæddur og giefenn vijst, til allrar Hiaalpar og so Trausts. Vert oss milldur Kiære Fader, Ha - le - lu - ja.

II. Sa sem var pijndur og deyddur og

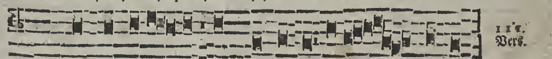
fyr · er oss giefeñ, Hale · luja. O Christe Kongur ad

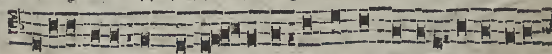
Eilijfu, þig bidium vier, þyrm oss nu hier, þu sem Daudañ hefur fordæmt,

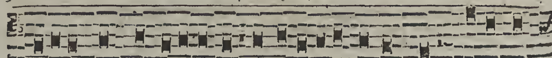
Og Sæluhiælpena forþient, Bænheyr oss vor DRotteñ, Hale · luja.

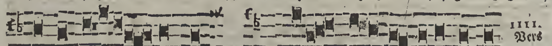

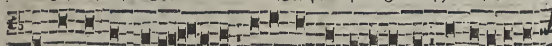
III. Hañ er upprisen, sem hañ sagde, Lofed DROtteñ,

Heilagur Ande, vor Boon er til þijn, O Gud vor Hiælpare, Samvitskuñar Huggare,

Huggare, Hiartans Glede og Lyst, afmaa þu allañ Hugar Brest, Frid og Fog-

nud gief oss, Lofed DRotteñ. IV. Bid þu þiñ Fodur fyrer oss.
IIII. Vers

Konungsins Dootter Christne þijn, kiæra Brwdur sig nu gledur, þvi hun i Anda

nu hefur þañ, að hvorn hun treyster Gud og Mañ, hañ er sem hañ sagde, Uppprisen.
Uppstijgeñ.

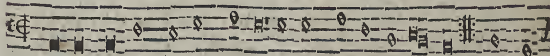

V. Hale luja, Lofed DRotteñ, Hale luja, Hale lu ja.

Pridia

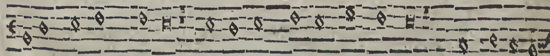
Pridia i Paaskum, Siungest allur same Saungur, sem Annan Dag, bæde Fyrer Predikun og Epter, Fyrer utan Gloria.

I. 2. 3. 4. 5. Sunnudag epter Paaska, Allur Saungur sem a Pridia i Paaskum. Enn a medann Sacramentum wtdeilest, maa siungia, JEsu þijn Minning miøg sæt er, etc.

A Uppstigningar Dag, Messu Upphafed.

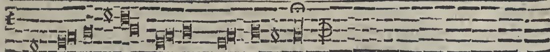

J Dag þa Haatijd holldum vier, til Himna stie vor Herra. Vor aum- Eilijfe Gud vier þøckum þier, þig bidium virdstu ad vera,

ra Manna Verndenn blijd, Veralldar Kvøl er mørg og strijd, hiaalp oss hana

 ad

ad bera, Hale - luja, Ha le lu ja.

Lof sie Gude vor Lausn er giord, Lijfs-Veg oss bweñ soñum, Christur upplauk oss Himna Hurd, Hvor byrgd var ollum Moñum, hvor sem trwer fær Fognud hañ, fyrer þad sig tilbwa kañ, Epter ad fylgia honum. Haleluja, Haleluja.

Þeir leita ecke Lausnarans, Sem liggia i Syrndum Synda, Lukt er þvi Himnarijke hans, Hollde og Bloode blynda. Trweñ a Gud sie soñ og hrein, So mun Lijfed i hvorre Grein, Til hañs a Himna stunda. Haleluja, Haleluja.

Guds Born hier jafnañ bwa sig, Burtu til Himna-Ferda, Holldsins Syrndum og Heimsins Sid, Heilaglega sier forda, Med Trw og Ast siaa upp i Hæd, eñ Gud ofañ med siñe Naad, Fram til þess Funder verda, Haleluja, Haleluja.

Vid Tignar Dag þa tokum fyrst, Til sijn lætur Gud oss koma, samlijka giorer sialfum Christ, J Sælu Dijrd og Lio ma, þa hliotum Fognud, Frid og Hlijf, Fulla Sælu og Eilijft Lijf, Gud giefe oss þañ Sooma. Haleluja, Haleluja.

Kyrie, Gloria, Seqventian, allt so sem Añañ Dag Paaska. Fyrer og Epter Predikun, Þetta Vers Prisvar, Med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

Christur til Himna uppfoor, Sitiande haatt yfer Eingla-Koor, og giefur oss Giafer a alla Lund, Honum sie Heidur a hvorre Stund, Haleluja.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Lag, Allfagurt Lioos oss byrtest hraatt, etc.

Aller:

Aller Christner nu kaater sie, Christur med Dyrd til Himna stie, Lof synged þier, Lof synged þier, Lof syngium honum aller vier.

Allur Engla Her Himnum aa, Heidur Gudlegañ Christo tiaa, Hædst Lof og Dyrd sw Fylking froom, fagurt syngur med sætañ Room.

Ad Guds Son siaalfur JEsu Christ, sañur Madur er ordeñ viist. Einglar Guds fagna af þvi mest, uña oss þeirrar Sæmdar best.

Son Guds oss tilbioo Samastad, soñ Hviild vor æfeñleg er þad, Lof synged þeim, Lof synged þeim, Lof synged honum uñ allañ Heim.

Arf i Guds Riike eigum vier, Einglum i Sælu samliiker, med Fognude þeir þetta siaa, þacka med oss Guds Millde þa.

Ottast þurfum nu ongva Kvol, Andskota, Dauda, Synd nie Hel, Son Guds og Mariu Sigureñ vañ, Sæmd þeirre ætiid helldur hañ.

Heilagañ Anda hier ofañ gaf, Hiartans Fridur þar kiemur af, hreyster oss fyrer sitt heilagt Ord, Haaskalaust giorer Diofuls Mord.

J Frid og Fognud eiliifañ, frooma Christne oss tilbiir hañ, Aller sem trwa aa Guds Son, erfa þa Heill og Naadar Von.

Hlydne, Von, Trweñ hrein og styrk, Heilags Anda er i oss Verk, upplyser Hug og Horku fær, i Hrygd og Kvol oss stendur nær.

Hvad Gudleg Tign aa helgum Kross, hefur wtvegad fyrer oss, þvi wtskipter Guds Ande sa, af þvi Frædare nefnast maa.

Son siñ hefur Gud hijngad sendt, hañ fær odruviis eingeñ kieñt, nema Guds Ande giefe þa Ment, giore siaalfur vort Hiartad hreint.

Sa Helge Ande af Hæd oss fær, HErrans Gaafur, sem odlunst vær, fraa Ovinum hliifer oss allt uñ kriing, Orkar þess Christi Uppstigning.

Hvor Mañ DRotteñ af Hug og Saal, heidra lofa og Dyrka skal, med Sofnud Eing-

Eingla sijngium Dijrd, So hun verde i Himna heyrd.

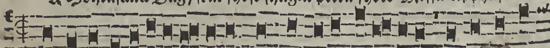
O Gud vor Fader eilijfe, æfenlega i Christneñe, Hædst Lof, Pock, Dijrd og Heidur þier, af Hiarta aller sijngium vier.

O JEsu Guds Son Eilijfe, Alls Mañkyns Endurlausnare, Øll þijn Christne med Packargiord, Pier Sijngie jafnañ Lof og Dyrd.

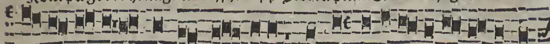
Heilage Ande HErra Gud, Huggare vor i allre Naud, Æfenlega vier þockum þier, þig Lofum og Dijrkum aller vier!

Siøtta Suñudag epter Paaska, Allur Saungur so sem a Uppstigningar-Dag.

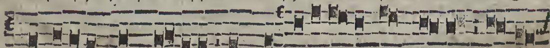
A Hvijtasuñu Dag, skal fyrst sijngia þetta fyrer Messu Upphaf.

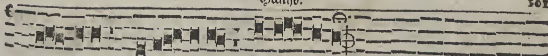
Kom þu goode heilage Ande, fyll upp Hiørtu þiña Trwande, og Breñande

Elsku þijna, i þeim uppkveikiande, hvør med Adskilnade allra Tungna

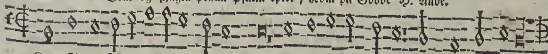

fagurlega varst kallande, Piooder allar i Eining Trwar, samann

safnande, Halelu ja. Halelu ja.

Skal og sijngia þeñañ Psalm epter, Kom þu Goode H. Ande.

Kom Ande Heilage, J þijnum Gæfum, veit oss þa Vitsmune, vorn Gud vier lofum.

Uppfyll þu þeirra Brioost, þier sem riett trwa, So ad þvi Leybt og Lioost, lære vel bwa.

Elld þiñar Astar nu, J þeim upptendra, so hallde helga Trw, Hafne Leid Synda.

Eilijfe Ande Gud, ædst Lof þier sijngium, Ad þu i eirn Sofnud, af ollum Twngum

Til TrwarEiningar, tookst heidnar Piooder, Med Lærdoom Myskunar, miog vel þær fræder.

Lof Dijrd og Pock sie þier, þu helge Ande, ad Kieñing hreirnre hier, helldur i Lande.

O Gud laat Anda þiñ, wtsendañ vera, ad nye allt þad Kyn, Avoxt kañ bera.

HErra sem hefur frædt, Hiortun Trufastra, Og i Upplijsing rætt, Andans helgasta.

Gief oss i Anda þeim, um̃ þig vorn HErra, og Foorn Christs fyrer Heim, Fræddum ad vera.

Og ad hañs Huggun af, Hellst Fognud tækium, J Arf-Von oss sem gaf, a Himna sækium.

So Guds og Sonar hañs, Saatt a oss komeñ, Fyrer Hiælp Helgarans, Halldest oss, Amen.

Lijka eirneñ þeñañ Hymna, med Lag, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

VMlided færde oss Ared hier, aptur þañ Fognud sem mestur er, Pa Huggunar Ande med helgre Grein, HErrans Postula yfer stein.

Logande Elldur lioomar þa, Lijking Twngna þeim byrtest a, Ad Ordfære þeim auked sie, Og so Kiærleikur breñande.

Toludu allra Twngna Hliood, Took þad ad undrast heideñ Piood, Ol-druckna sumer ætla þa, Sem Ande Heilagur bygde hiaa.

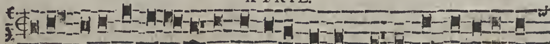
Framkom þetta Fyrerheit þar, fra Paaskunum þa lideñ var, Heilagra Daga Tala riett, Sem Logmaal hefur til Lausnar sett.

Audmiwklegana aller hier, Eilijfe Gud þig bidium vier, Himnesta Giof Heilags Anda, J Hiortu vor þu virdest senda.

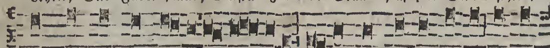
Hiortu Trwadra Helgud nu, Himneskre Gaafu fadder þu, Vorum Syndum oss frelsa fraa, Frid þiñ laat þu oss halldast hiaa.

Hædst Lof og Heidur Eilijfe, Heilagre Preñing sungeñ sie, Oss bidium Soneñ ad senda, Aftsemdar Giof Heilags Anda.

KYRIE.

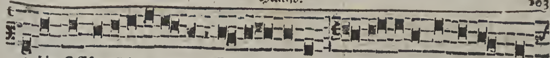
Kyrie, Gud Fader sañur, Giæsku og millde Bruñur; af þier Einum flijtur,

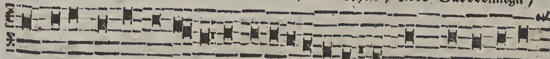
allt Gott sem hvor hlijtur, Ele - i son. Christe, Guds Sonur kiære, Christne

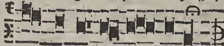
syndi Bænheyre, þeim af Hug hreinum, hier a Jord trwum, jaatum og þioonum,

a þig JEsu alleina vonum, E ; le ; i ; son. Kyrie, Lioos Guddoomlega,

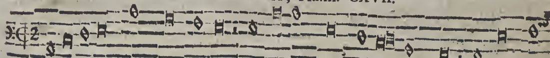
liooma og verm þu vorn Huga, ad þier Heilage Ande, oll Guds Born Lof jafnañ

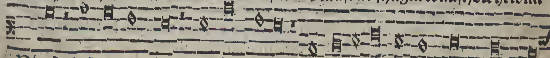
best vande, E ; le ; i ; son.

GLORIA, Dijrd Heidur sie Gude, etc. So sem a Jooladageñ.

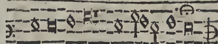
HALELUIA, Psalm. CXVII.

Haleluja, allt Foolk nu aa, med sætre Raust ad siungia traust, oll heidna

Þiood, heidra þiñ Gud, uñ Londeñ oll, lætur nu kieña sijn klaar Gudspioll,

SEQVENTIAN.

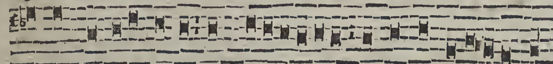
Haleluja, Haleluja.

Kom Gud Helge Ande hier, og af Himne hijngad ber, Lioosed þad sem lioomar af þier,
Kom voladra Fader fws, kom greidande Gæfur oss, kom helgasta Hiartnaña Lioos.

Huggareñ sem hiaa var best, Heill fær Saaleñ af þeim Giest, Endurnæring miwk og mest.
J Ervide ert þu Hviild, i Of-Hita Stilling milld, i Harmenum Huggun gilld.

Blessad Lioos þig bidium nu, Brioosted iñra fyller þu, hiaa þeim sem þier hallda Trw.
Sie oss þitt Fullt inge fraa, fiñst eckert Gott Moñum hiaa, ei maa nockud Saklaust faa.

Lauga þad sem Saurugt sier, Vokva þad sem visnad er, Lækna þad sem Leinstur ber.
Mijk þu stirnad miog og spillt, verm þad sem er Froste fyllt, greid þess Veg sem geingur villt.

Veit þeim sem þier vel trwa, Von allre til þijn snua, signada Giof Giofallda.
Gief Dygdana gledeleg Not, gief hialpsamleg Æfe Prot, gief Fognud um Allder Allda.

CREDO, Vier trwum aller a eirn Gud Fodur, etc. Eins og a Jooladageñ. Versed af Predikunar-Stoolnum Nu bidium v er Heilagañ Anda. Maa og syngia þetta Vers i Stadeñ hins, Prisvarsiñum, fyrer og epter Predikun, med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

Christur siñ Anda sende, Sa oss Lijfs Veigeñ kiende, Og huggar vora hrellda Lund, Hellst þegar kiemur Dauda-Stund, Halelnja.

PRÆFATIAN Byriast svo sem a Jooladageñ.

Sañlega er þad tilheyrelegt og riettvijst, skylldugt og heilsusamlegt, ad vier

vier Drottenn alla Tijma, hæleitlega heidrum og lofum þig, fyrer JEsum

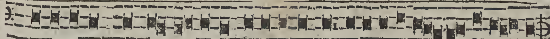
Christum vorn Drottenn, hvør upp er farenn yfer alla Himna, sitiande til þinar

hægre Handar, og hefur sijnum Utvøldum Børnum giefed þann fyrerheitna

Heilaga Anda, hvar fyrer allur Heimurenn stoorlega sig gledur, med Hiartans

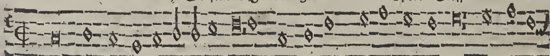
hædsta Føgnude. Lijka eirnenn þeir Himnesku Kraptarner, og Einglanna

Maktarvølldenn, aasamt med þeim sijngium vier eirnenn Lof þinne Guddoomlegre

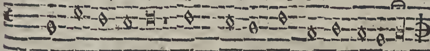

Majestatis Dijrd og Æru, fyrer utan Enda, Oaflaatanlega seigiande

SANCTUS, So sem a Jooladagen. Epter Blessan.

Kom Skapare Heilage Ande, i Hug og Hiarta Trwadra nu, Himneskre

Naad uppfyllande, Hiørtun þau sem ad skapader þu.

Eirn Huggare sem alldrei braast, ertu og Guds Fodurs Gaafa hædst, lifande Brunnur, Elldur, Ast, Andleg Smurning allrar Naadar stærst.

Siøfolld er oss þijn Ast-Giøf kiend, eirn Fijngur ertu at Guds Hægre Hond, Kroptug Lofun af Christo send, kiennande Twngumaal um oll Lond.

Lof þitt i vorum Hug uppkveik, Ast semd þijn ætijd sie i oss rijk, Eydande Holldsins Ostirkleik, Ast veite oss ollum Gaafa slijk.

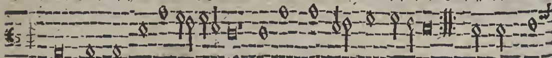
Rek frar oss Satans Svik og Raad, send þu oss nu þinn blessada Frid, leide oss so þijn eilijf Naad, ad allan Voda vel skiliunst vid.

Siaalfann Fodur og Son, hans nu, so þeckium

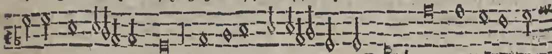
heckium, veit oss Vitsmune, og beagia þeirra Ande þu, ætijd gief jad vor Trw stödug sie.

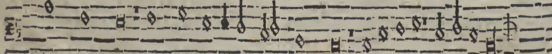
Soñum Fodur og Syne mest, Sie Lof, Dyrd, Heidur, Vellde, Traust, og helgum Anda sem huggar best, hvad um̃ Allder verde Endalaust, Amen.

Aññañ Dag Hvijtasuñu og hiñ Pridia, allur Saungur fyrer og epter Predikun sem a sialfa Hvijtasuñu, eñ Præfatian maa undañtakast. Medañ Sacramentum utdeilest, Pier sie Lof og Dyrd, sem Aññañ Dag Joola. Sieu ecke Communicantes, þa sie sungeñ þesse Psalmur.

þiña Trwadra Hiortu, Hug og Sied, heita Astsemd þeim kveiktu med.

Bless-

Blessada Lioos og besta Saad, Byrtast laat oss þijn Lijffsins Raad, Kieñ þu oss riett ad þeckia Gud vorn, Pess Fodurs oss ad jaata Born, HErra Gud vernda oss Villu fraa, so Vitsku adra ei gyrnunst aa, eñ trwa riett a Guds Son, Af Hiarta ollu til hañs hafa Von, Haleluja, Haleluja.

Heilage Elldur Huggareñ sæte, Hiaalpeñ þijn jafnañ ad oss giœte, fram̃ ad hallda Piñ onustu þiñe, Prauter aungvar ad oss line, HErra Gud fyrer þiñ hædsta Maatt, Holl-ds Veikleika vorn styrk þu praatt, Riddara-lega so reynder hier, Rijke þitt sijdar feingium vier, Haleluja, Haleluja.

Epter Blessan, Kom Skapare Heilage Ande, etc. ut supra.

A Trinitatis Haatijd, Messu Upphaf.

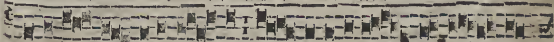
Nær þvi med Ton, JEsu Christe vier þöckum hier.

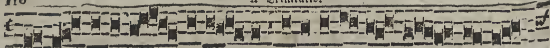
GUd vor Fader vertu oss hiaa, og vid For-dæmingu vara, Leystu oss ollum Lostum fraa, Laat vel af Heime fara, Moot Diofle fiert vor Hiaalp og Hlijf, Hallt oss vid Trwna fasta, Til þijn laat þu oss þyrsta, þi-er af Hug ollum treysta. A oss Eign þijna ætijdsiaa, Og allar Christnar Pioder. Fra Satans Svikum leider. Soñum Guds Vopnum strijder. Amen, Amen, Pad sie Jaa, Samsijngium, Haleluja.

JEsu Christe vertu oss hiaa, og vid For-dæmingu vara, etc.

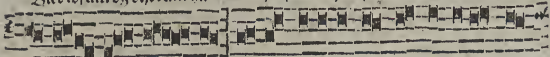
Heilagur Ande vertu oss hiaa, og vid For-dæmingu vara, etc.

Hier næst skal sijngia þetta Messu Upphaf.

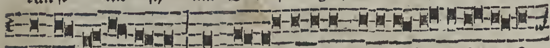

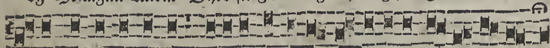
Vier lofum og dijrkum ha - na, hvIad hun framde vid oss Mys-

kun se - me sij - na. Vier lofum og dijrkum Gud Fødur og Son, -

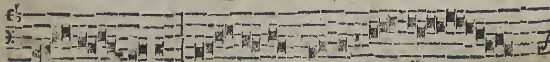
og Heilagañ Anda. Dijrd sie Fødur og Syne og helløgum Anda. So

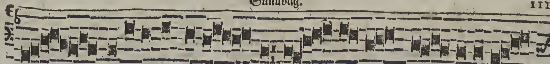
sem hun var ad Upphafe, og er eñ nu og jafnan, og um̃ Allder Allda, Amen.

Kyrie, Gloria, Credo, Sem á Hvijtasuñu.

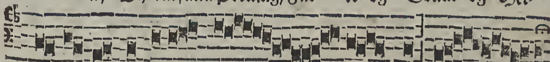
HALELUIA,

Ha - le - luja. Heyr þu hin Sæla, Blessad - - - a, Dijrdar-

. . . a, Dijrdarfulla Preñing, Fad · er og Sonur og Hei-

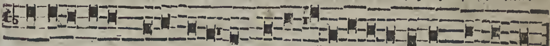

lag · ur Ande, Myskuna þu oss. Ha · le · luja.

SEQVENTIAN.

O Þu gøfuglega Preñing. Fyrer þig erum vier skapader, eñ sañe Eilijfleike.
O Þu virduglega Eining. Fyrer þig erum vier frelsader, þu hædste Kiærleike

Lijd allañ þiñ Drotteñ vernda þu, hoolpeñ gior, frelsa og af øllum Syndum hreinsa.
þig Almættugañ þa gøfgum vier, þier sijngium vier, Lof og Dyrd og giorum Packer.
Uñ O - endañ - legar Allder Allda, Amen.

Epter Predikun, Heidrun Gud Fødur, etc. Hvørt Vers sijngia skal jafnlega allt til Adventu, Præfatian byriast so sem a Jooladageñ. Sañ-

Saülega er þad tilheyrelegt og riettvijst, skylldugt og Heilsusamlegt,

Ad vier alla Tijma og i ollum Stødum, lofum þig og þockum þier, þu hei.

lage Herra, Almaattuge Fader og Eilijfe Gud, fyrer Jesum Christum vorn

Drotteñ. Þu sem med þijnum Eingietnum Syne og heiløgum Anda, ert eirn

Gud og eirn HErra. Ecke i Einingu Personuñar, helldur i Þreñingu eirn

rar Understødu. Þviad allt þad sem vier trwum fyrer þijna Openberan,

um

um̃ þijna Guddoomlega Dijrd, pad sama trwum vier um̃ þiñ Eingieteñ

Son, pad sama og eirneñ um̃ Heilagañ Anda, fyrer utañ allañ Mißmun

nockurs Adskilnadar. So ad i eirnre sañre og ellijfre Guddoomsins Vidur-

kieñingu tilbedeñ verde Sundurgreining Personaña, og Eining Veruñar,

med jafnre Majestatis Dijrd og Heidre. Hvoria Majestatis Dijrd ad lofa

Einglarner og høfud Einglarner, himnarner og aller himnaña kraptar, Cheru-

bim og so Seraphim, med samhlioodande Oaflaatanlegre Roddu seigiande.

SANCTUS.

Heilagur, Heilagur, Heilagur, ertu DRottenn Gud Allsheriar, Himen og Jord

eru full af Vallde Dijrdar þinnar, Hoolpna giør þu oss i Upphædum.

Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne Drottenns, Hoolpna giør þu oss i Upphædum.

A medann Sacramentum wtdeilest, skal siingia so sem a Jooladagenn.

Epter Blessan þennan Psalm, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt, etc.

ÆAnnheilagt Lioos, Samiofn Prenning, J sialfre Veru Gudleg Eining, þu giører hiaa oss Guddooms Verk, glogt siinande þinn Allmatt og Styrk.

Himen og Jord og Hafed vijdt, Herma oss Krapt og Vellded þitt, Daler og Fi-
øll

oll þvi dylia sijst, DRotteñ ert þu yfer ollum vijst.

Sooleñ umgeingur sierhvørn Dag, so Twngl þo hafe añad Lag, Stiornur i Hlydne hallda sig, HErra eilijfañ þær saña þig.

Dijr og Fuglar uñ Lopt og Jord, allt hvad i Sioonum hefur Ferd, med Kost og Edle kieña ad sia, þad Kraptur og Vitska þijn sie har.

Þu hefur Himen wtþaned vijdt, þaked med Vatne Efra hitt, uñ Jord geingur hañ allt uñ krijng, Okyrrañ setur þeñañ Hrijng.

Þu stidur, prijder, stioornar riett, stendur so allt sem hefur sett, so darsamlega, ad eingeñ Mañ, wtskijra þad nie skoda kañ.

Hvørsu meigum þa veiker vier, Vitsku þijna rañsaka hier, uñ Skiepnur þær vier skodum þratt, ef skynia kuñum harla satt?

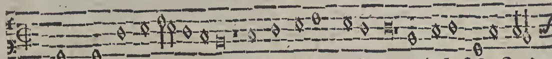
Vier siaum hun er skopud Skijr, Skilvijs, hrein, morg, Þorf og Dijr, O! hvad Dyrdlegre þu DRotteñ ert, Dyrd heñar hefur þu alla giort.

J þiñe Hende er Himen og Jord, hvor kañ wt-seigia þijna Dyrd? miog darsamleg er oll þijn Stioorn, eilijfañ jatum þig HErra vorn.

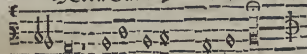
Fader Sonur og Ande hreirn, eilijfur Gud i Þreñing Eirn, af Hiarta lofum aller þig, Amen sijnge nu hvor uñ sig.

Þañ 1. 2. og 3. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf, Gud vor Fader vertu oss hia. Kyrie og Gloria sem Fyrsta Suñudag i Adventu. Halelnja, Heyr þu hin sæla. Seqventiañ, O þu Gøfuglega Þreñing. CREDO, Vier trwnur aller a eirn Gud, Skapara Himens og Jardar, etc. Epter Predikun, Heidrum Gud Fodur Himnunra. Medañ Sacramentum er wtdeildt, O Guds Lamb Saklausa. Edur añar goodur Psalmur, sem til er giordur i Grallaraum, og Tijmanum hentar, Vide supra Dominica 1. Adventus. Sieu erke Communicantes, þa ma sijngia, Aller Guds Þioonar athugeð, sem 4. Suñudag, epter Þrettanda. Og so skal sijngia allt til 10. Suñudags, fyrer utañ Introitus og Exitus.

Epter Blessan

HErra Gud i Himeriike, hañ oss siñ Vilia kiende, þa hañ ofañ a Jard-

Rijke, þau Tiju Bodord sende.

Fyrsta Bodord einkum ætt, Af øllum Hug ad merkia, Hiæ-Gude aungva þu hafa mætt, Hañ eirn skallt Elska og Dijrka.

Añad. Þu skallt ad Onijtu, alldrei med Guds Nafn fara, Helldur bidia af Alvøru, Heidra og Þacker giøra.

Þridia hañs Bod Hugleida skallt, Hvijldar-Dageñ ad helga, Guds Ord heyr þu og giarnañ hallt, Gyrnd Heimsins skallt ei fylgia.

Fioorda. Heidra med fullre Ást, Fødur og þijna Moodur. Vid Yfer-Meñ skalltu alldrei siæst, Ohlijdeñ, stoor nie Reidur.

Fimta. Ei slæ med Heipt i Hel, Holld Maña skallt ei meida, Helldur forda og frelsa vel, Fræ Voda hvørn Mañ leida.

Siøtta. Vid Hoordoom varast skallt, Vilia Holldsins ei giøra, Hiæskap eda Hrein Lijfe hallt, Hoof læt þier þeckast vera.

Siøunda. Einkis ættu Fe, Okra, Stela nie Ræna, Helldur styrkia ad hallded sie, Hiælpa, Giefa og Læna.

Attunda Bod. Ei mæla mætt, Mein-Vitne Roog nie Lijge, Næunga þiñ þu afsaka ætt, ad Heidre hallda meige.

Nijunda. Ei skallt ægyrnast, añars Ma-

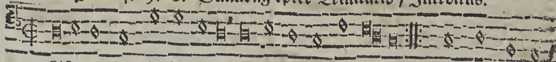
ñs

ns Hws nie Pioona, helldur ad meige hañ vidhalldast, Med hvorskins Eigu sijna.

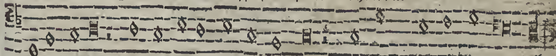
Tijunda hreirn i Hug vertu, Hañs Kviñu gyrnstu alldrei, helldur Oska ad Ast og Trw, Vid Eigeñ-Mañ siñ hallde.

Gud Fader, Sonur og Ande hreirn, ofs virdest Nad ad senda, Ad þesse Bod hañs hvor og eirn, Hallde til Lijffins Enda, Amen.

Pañ 4. 5. 6. Suñudag epter Trinitatis, Introitus.

Lifande Gud þu lijt þar a, og lættu þig þad mæda. Þijn Gudleg Ord
Þijna hellaga vier fiñum fæ, flester ofs auuna hræda.

ei gillda nu, giør slokeñ er nær heilog Trw, hlæ Børnum allra Pioda.

Frambera jafnañ falska Lyst, sem fiña sier til Sooma. Brioost þeirra eru samlynd sijst, Sañleik Guds ei vid koma. Eirn velur þetta, Añar hitt, wr Mæta villa Foolked þitt, Allmiog þo utañ looma.

Hepte Villur og Hræsnis-Meñ, HErrañ med sijnum Anda. Eydest sw Tunga sialfshæleñ, seiger, hvor mai moot standa? Vier einer hofum Vald og Riett, verdur halldast hvad hofum sett, Hvor skal vid ofs uñvanda?

Þvi seiger Gud: Eg vakna verd, Volader of þwngt bera, af Pianing stynia þwngt a Jord,

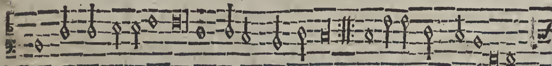
Jord, Peirra Kvein hlijt eg heyra. Blessad Ord mitt þvi byrtast skal, Berlega þeim þad þyggia vel, og Aumra Uppreisn vera.

Gróſinum bored Silfur i Elld, sañast skijr ara sijdañ, Eins skal Mañ vid Guds Ordeñ milld, Ætijd stødugur bijda. Pad vill med Krosse verda reint, vottar þa Krapt siñ Ordæd hreint, Lioomar um̃ Landed vijda.

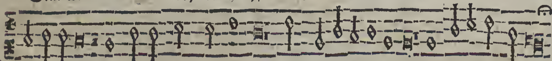
Vor Gud og HErra vilier nu, vardveita Ord þitt hreina, og Æfeñlega þvrmer þu vid þeim sem oss þad meina, þvi Gudlaust Foolk i allañ Stad, eykst, nær þeir hafa Yfer-Raad, Sem kiefia oss Christne þijna.

Fødur, Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um̃ Jord og Himeñ, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Sa þad vill, sijnge Amen.

Epter Blessan.

Hædste Gud Herra millde, Huggun og Raad oss send. Bode nu Verolld naade, Villa Sem Madur verda villde, vora leysande Aund.

er heñe kiær, eitrud af Ormsins Raade, Symdar siñar ei gaade, er þo ei endud nær. DRotteñs Lærdoomur dijre, Daglega lioomar nu, epter þeim aller giøre, af Ast og sañ-

sañre Trw, komed er ad Heims Enda, epter vors HErra Spa, Gud virdest Naad oss senda, so til hañs kyñum venda, Millde og Myskun fa.

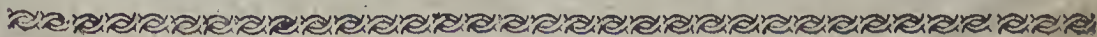
Fridur er ei a Jordu, Allment bad geingur lioost, Heims Piood i Orde og Giordum, er full af Heipt og Pioost, Otrwer og Jllrader, eingeñ er Ast i þeim, Hædste HErra bad haade, hrakter eru og smader, Aumer i ollum Heim.

Sia þu Synduge Madur, Sok þijn er mørg og þwng, Milldur Gud er moodgadur, miñst þess hañs Hefnd er straung, hvad siaalfur Christur seiger, uñ Sam-Pioon Omilldañ, hañs Kvol a Hefndar-Deige, Hord kom, so liñte eige, þvi Naad Guds gleymde hñ.

Gledst eg af þeim Guds Ordum, greiner oss Abraham, til Lijssins leidder verdum, Lazarus so foor fram. Kom Gud med Millde þiñe, miñstu þa riettu Tijd, so Hiord þijn Hiarstod siñe, Huggun er Ondu miñe, Erfd i Eilijfum Frid.

Uñ Volada i Anda, allt þetta skilia skallt, HErrañ vill hiaa þeim standa, hindrar þa eckert Vällд: Hvad Christur hefur heited, hañs Fader veita vill, vel ad Guds Vilia leited, vorunst Ovinar Eitred, sigrum hañs Svikeñ ill.

Peñañ Loffsaung nu laatum, liña þo miñsunst Eitt, Aur-Eigum Adstod veitum, alldrei skal oss þad leidt, Huggun þa Hool ef lijte, Hræsnis Sid leggium af, Heilræde þaug hver nijte, Hendeñ Vinstre ei vite, hvad sw hin Hægre gaf.

A Jons Messu Baptistæ, Messu Upphaf, Lifande Gud þu lijt þar a,
Og allur añar Saungur Fyrer og epter Predikun, sem fyrerfarande Suñudag. Medañ Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd, etc.

Epter Blessan skal siungia þeñañ Psalm, med Lag, Allfagurt Lioos etc.

Eilijf-

EJlijfum Fodur oll hañs Hiord, af Hiarta synge Packargiord, Med siñar Naadar sætu Ord, sende Johañem oss at Jord.

Hañ baud ollum ad hafna Synd, hræddeDramblaatra Maña Lund, hædsta Doomarans feinge Fund, fram til þess være lijtel Stund.

Hier med þa Lydur hræddur var, Hiaalpar Veg sañan predikar, sialft Lamb med Fijngre syner þar, sem Mañkyn vid Gud forlijkar.

Stodugur þeñan Bodskap ber, byrte Christs Komu fylgia sier, eins sem Dag Stiarnañ undañ fer, Uppgaungu Soolar kuñgiorer.

Phaeiseaarner frooman Mañ, feingu ei beigt, nie Anda þañ, Elias Añañ holldum hañ', Hræsne diarflega straffa kañ.

O! Fader þig af ollum vier, ad þu' vor Hiortu uppveker, svo eflaust trwum aller þier, eins sem Johañes Vitne ber, Amen.

A Vitiunar-Dag Mariæ, Messu Upphaf. Med Hiarta og Tungu,

hvor Mañ synge, etc. Eins og at Kyndel-Messu. Allur añar Saungur,

Sem fyrerfarande Suñudag, Medañ Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd, etc. Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm, med Hymna Lag.

SAgnadar Bodskap byrte þa, burt foor laangt af Galilæa, Frænd-Konu sijna kom ad sia, eg kvadde Jomfrw Maria.

Hædsta Glede i Hiarta var, heilagrar Elisabethar, þa Andeñ heñe aavijsar, ad Mey Maria Guds Son bar.

Frelsarañ, sem siñ Fodur vid, forlijka skyllde Mañkyned, sem med grimlegum Glæpa Sid, Gud hafde styggt, og broted vid.

Fedur Ofkudu adur þess, ad kiæme Heime til Hiaalpræde s, þañ Fyrstur Maña medkiendest, i Moodur-Lijfe Johañes.

Zacharias

Zacharias ei seigia kan̄, Sokum Maal-leysis Fognud han̄, at sier þo Merke synde han̄, sialfan̄ Gud vera nalægan̄.

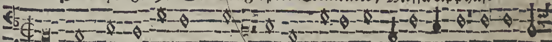
Nærrar Guds Christne heilög Hiord, Hws-Korn þetta var fyrst a Jord, sem Kviñu Sædis sætu Ord, Sañar, og lijfer stodug Giord.

Herodes med Mañdrapum þa, Makt sijna villde stadfesta, Caiphas leidde Lærdoom fra, liet Guds Kieñemeñ Dauda fa.

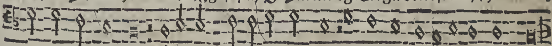
So er nu Christneñ sijneleg, særd og þvijngud at allan̄ Veg, Strijd, Villur og Vijg ymisleg, vekur nu grym̄e Satan mieg.

Ad Heimsins Styrk og Hollðsins Matt, Hialparlaus er hun Dag og Natt, Christe veit heñe Hlijf og Satt, Heidur þiñ so hun sijnge hatt, Amen.

Pañ 7. 8. 9. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, J Harme og Trega velkest nu, fyrer vall-

tañ Veralldar Aud, set þijna Trw a sañañ Gud, sa allt skapade fyrer sitt Bod.

Yfergiefa þig ei vill nie kan̄, alla Þorf þijna þecker han̄, hañs er Himen og Jord. Miñ sæte Fader og sañe Gud, þu send mier Hialp i allre Naud.

Þu ert miñ Gud og Fader kiær, þitt Barn alldrei forlaated sær, Ast þijn er mikil og milld, eñ þo mig mæde Eymdeñ hørd, eckert hef eg Traust a Jord.

Rijkur af Gotze gledur sig, Gud miñ i þier og hugga mig, þo hier forlíteñ sie, það er mijn Trw og Eflaus Von, Adstod veiter þijnum Pioon.

Hiaalpare Gud Helia var, Pa Himen lukteſt ſo ei rignde þar, J þeirre Daart Tijd, a Sidons Lande Ekkia ein, allvel fædde Drotteñs Svein.

Þig maatte eingeñ mæda Kvøl, Med þvi Gude þioonader vel, og honum hlijdeñ varſt, Hrafnar komu med Kiot og Braud, Kvølld og Morgna ad ſvipta þig Naud.

Einerber Trie ſatſtu under þa, Eingell Guds kom og liet ſig ſiaa, bar þier Vatn og Braud, Til Orebs Fialls þar epter gieckſt, aungva Neyd a Veigenum fieckſt.

Egyptſkum Joſeph ſelldur var, Saklaus ſat i Faangelſe þar, Gud leit med Giædſku hañ, Med Herra Nafne hefur hañ giædt, Til Heidurs allre ſiñe Ætt.

A Daniel miñteſt Gud ſo gloat, J Grof Leona þa var honum ſockt, Siñ Eingel ſende wt, Fædu liet honum færa þar iñ, Fyrer Habacuch Pienara ſiñ.

Sañur Gud byrte þa ſitt Valld, Sveinum Premur var fleygt i Elld, ſiñ Eingel ſende heim, Baaled þa ecke Breña maa, Burt wr Voda frelſade þaa.

Hiaaſtod Guds Jonæ hlijfde þar, J Hvalfiſkenum byrgdur var, Priaa Daga og Nætur Priaar, Eñ fyrer Guds eilijft Raad, Aptur hefur hañ Landenu naad.

Þitt Rijke Drotteñ þrijtur ſijdſt, þitt Valld er ſtødugt jafnañ vijſt, A þier er allt mitt Trauſt, Eilijft Gotz hefur eckert Taal, Audga med þvi mijna Saal.

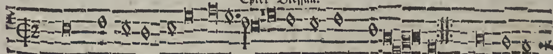
Stundlegañ Heidur eg hyra ei aa, Himneſkañ villde eg giarnañ faa, Hvorn þu hefur keypt, Med þijnum Dauda og dijrre Pijn, Drotteñ bid eg heyrdu til mijn.

Allt það Verølldeñ er af full, Eigner, Gotz, Silfur eda Gull, Stundlegt Skraut og Skart, Lijteñ Tijma það laanad var, Lijknar ecke Saaluñe par.

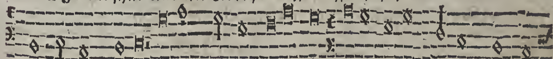
JEſus Guds Son eg þacka þier, Peſſa Viſku þu ſijnder mier, Fyrer þitt Gudlegt Ord,

Ord. Veit mier støduga Von og Trw, væ-
nst er Saalu Huggun sw!
Lof og Heidur a hvørre Stund, Hædste
Gud, sie þier a alla Lund. Þig Fader þess eg
bid, Eilijfañ gief oss Andar-Frid, og Arf
Himens þa skiliunst hier vid!

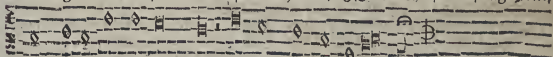
Epter Blessan.

Gud Myskune nu øllum oss, og giefe Blessan sijna. So Vilia
Og laate sijns Andlitis Ljoos, til Lijfs eilijfs oss skijna.

hañs og Verkeñ øll, i Verølld þeckia kyñum, og JEsu Christi kroptug Heill,

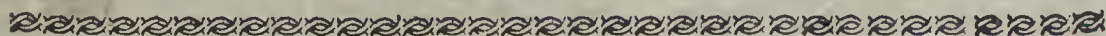

kuñug sie øllum Moñum, ad giarnañ hlijde hønum.

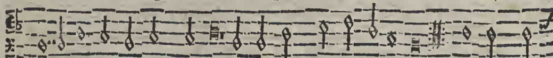
Þier Gude Lof og Þackargiord, Leir Heid-
nu jafnañ jaate, Og fagne allskyns Foolk a
Jord, Fagrañ Saung heyrast laate, ad þu
Doomare ert a Jord, Illsku lijdur þvi eige,
Vernd og Upphellde er þitt Ord, aft Foolk
styrker, svo meige, gaanga a riettum Veige.
Þacke þier Gud og lofe þig, Þitt Foolk fyr-
er þa Millde, Avoxt her Jord og audgar sig,

 Og

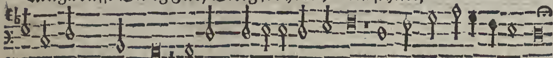
Ord þitt er vort Upphellde. Gud Fader Son og Ande hreirn, oss blesse allasaman, vegsame han og Otteſt eirn, allt Mannkyned um Heimen, Seigium af Hiarta, Amen.

Pañ 10. 11. og 12. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Heimile vort og Hwseñ med, nema Herrañ byggia villde, Arlega blesse Bw og Fied, Biorg svo hvør hlioota skyllde, Af Glædsku

hüs og Guddoms Naad, sin giarnañ efter allra Naad, añars vor Idia ei gillder.

Nema Gud sialfur styrke Stad, og stiorne Borg og Lande, Hlijfe og giæte ollu ad, So ongvu stofneſt Vande, Giefe og sialfur goodañ Frid, gagnlauſt er þo vake Lid, fær ongvu fordad Grande.

Vera upp ærla veiter ei Þorf, nie Vøkur længar ad hafa, Abyggiu Vijl og ærañ Storf, Audlegd pad kañ ei giefa, Hugsiwker eta Harma-Braud, Eñ hollare Fædu giefur Gud, Sier Liwfum, þa þeir sofa.

Lijted Avøxt og ydar Born, af Gude þau hafed þeiged, Hallkvæma fær þau Hiælp og Vorn, hañs Gæsur fordañ feiged: Forsioon vill hañ þeim veita vel, Vijs þeirra Fæda hun ævallt er, Siælfer þad saña meiged.

Eins sem Pijlur ecke fær, oflugur hefur i Hende,

Hende, þaingad sem huade hañ sier til Fiar, siethvorre fra sier rende MattGuds og Vilia Merker þad, Mañ og Kviñu vr ymsum Stad, Til Samvista hañ sende.

Sæller sa Mañ, Peim giefur Gud, goodañ Fiølda Barna, Ovinum kvijder ecke vid, þeir yfa hañ ei giarnañ, J Borgar-Hlide nær yrdast a, Drugga Hiastod hefur sa, Svijvirdu sier ad varna.

Fodur, Syne og Anda sie, Æst Dijrd uñ Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, an Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Sa þad vill, sijnge Amen.

Sieu ecke Communicantes, þa skal fra þessum Suñudeige allt til Adventu, sijngiast þesse Epterfylgiande Psalmur, Ton, Oviñañleg Borg er vor Gud.

VErolldeñe villde Gud, Vinattu slijka veita, ecke sparade eilijf Naad, Eingieteñ Son siñ sæta, Helldur wtgaf hañ, Hialparañ Gud og Mañ. Trwa hvor Christo kañ, Kvit.ur vid eilijft Bañ, Himna-Vist hlijtur mæta.

Ei sende Gud siñ Einka Son, ad Heimeñ dæma skyllde, Helldur ad feinge Hialpar-Von, Hvør a hañ trwa villde. Hvør sem honum hverfur fra, hardañ Doom mun fa, Pvi trwa vill ei a, Eingieteñ Guds Son sa, Øllum baud ædstu Millde.

Atkvæde Doomsins er so vart: J Heim kom Lioos þad eina, Meñ elskudu so Myrkred svart, Meir eñ þad Lioosed hreina. Vallda þvi Verkeñ lioot, Villd Guds sa giorer mot, Af Hatre og Heyptar-Root, Hafnar ad viña a Boot, ætlar so Jllsku ad leyna.

Hiñ er Sañleika fylger fast, Feilar sier ecke i Lioose, þvi Athøfn hañs ei lijdur Last, Laune DRottens þo hroose, Goodverk þau greine eg hier, Guds Naad sem vañ med þier, Riett Trw þa auglijst er, Avøxt ef goodañ ber, Hvørn Christi Born sier kioose.

Epter Blessan þennan Psalm, med Lag, Vor HErra JEsus visse þad, etc.

SÆler eru þeir aller nu, ann Flecks lifa i riettre Trw, J Guds Logmaale gaanga, Vel er þeim sem hans Vitnisburd, Viliuger geyma hier a Jord, af Hug þar epterlaangar, Pvi hvorier giarnan a Guds Veg, gaanga jafnan, þeir varast mieg, Misgiörd og Synd margfallda. HErra sem Almaattugur ert, öllum hefur þu boded bert, Heilog Ord þijn ad hallda.

O Gud, veit mier ad Orded þitt, alvarlegana Lijfed mitt, af Hiarta hallded giæte, Nær sem eg blessud Bodord þijn, Berlega set fyrer Augu mijn, Ofan og Smaan ongre mæte, af riettum Hug eg þacka þier, Pu hefur kient, og sijnder mier, dijran Riett Dooma þinna, þijn Heilog Bod eg hallda vil, HErra, medan eg life til, Laat mig þitt Filge finna.

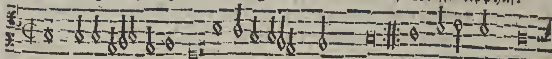
Hvornen sin Veg eirn Ingis=Man, Ostraffanlega gaanga kan? Ef sier vid Ord þijn helldur: Eg leita þijn af heilum Hug, Hialp, so med ongvu verde eg, fra þinne Kienning felldur. J Hiarta mijnu hef eg fest, helog Ord þijn, so fordadest, moote þier Grand ad giöre. Lofadur siert þu sanne Gud, Sannleikan þinn og Heilog Bod, Gief þu eg giarnan lære!

Med Vorum mijnum eg vijda skal, Vitna um þinna Dooma Tal, Sem er þijns Munns Adkvæde, af þinna Vitnisburda Veg, verd eg gladur og feigen mieg, Eins sem af allskins Aude, Optast Ræda og Orden mijn, Eru um Heilog Bodord þijn, Og Veg þinn vel umskoda, Pijnu Riettlæte ætijd ann, Ordum þijnum ei gleyma kann, J Sælu, Sorg og Voda.

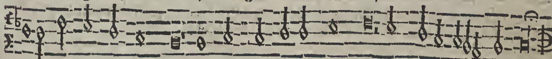
Heidur, Lof Dijrd med hreirnre Trw, Himneskum Gude Fodur nu, sætlega skulum sijngia, Hans einka Syne JEsu Christ, sem oss hefur med Dauda leyst, Kient Leid til Lijfs ad gaanga, Heilogum Anda sem jafn er þeim, upplijser oss i þessum Heim, Og eykur Christenndoomen, Fyrer Guds Ord og Frelsarann, Finnum, Elskum og Eignunst hann, Sa þad vill, sijnge Amen.

Fan

Þañ 13. 14. 15. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Konung David siñ kiende, klaga eg miñ Vaunmaatt, Reyne eg þad þraatt,
Merke eg i mijnu Lynde, maklega Guds Osaatt,

giøra þad Glæpa Synder, siñ Gud miñ allar Stunder, styggia a margañ Haatt

Miñ Gud, eg þier jaata, jafnañ eg Synd-er vañ, so eg i øngvañ Maata, Ast þijna med mier fañ, helldur meir ødru añ, Holld trwe eg hvørn Dag naude, Heims ad safna Aude, sem mig þo svijkia kañ.

Myskun virdstu mier veita, miñ DRotteñ, þess eg bid, Synder mier Svika leita, sie eg þeim ecke vid, jafnañ mig fyrra Frid. Vid Fiandans Flærdar-Skepte, Frelsareñ mijn giæte, aa þessare Naadar Tijd.

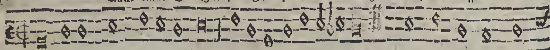
Synder mier so ei kiæme, Sæla ad missa Von, þijn Ord þo Illverk dæme, Andar þau bæta Tioon, Vor Gud mier veit þa Boon, ad stødugur standa kyñe, so Flærd ei ugeñ mig giñe, fraa þiñe Sañleiks Sioon.

Christe, þu ert alleina, Eirn Gud og Hiaal-par-Raad, hefur þu Guds Orded hreina, Heims Synder eirn afmaad, þeir sem þa þyggia Daad, lætur þaa Heidur hlioota, og Himna Arfs vel nioota, med Glede og good-

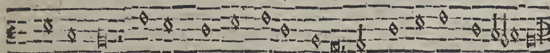
re Naad.

Hædste Heilage Ande, Hafande Guddoms Mekt, sem Sannleik Christmum kiender, og Kiærleik efter frekt, Med þinne Naad og Spekt. Medann life eg hier i Heime, i hreinre Trw mig geyme, Fraa allre Synda Sekt.

Allur Annar Saungur sem Fyrerfarande Sunnudag. Epter Blessan.

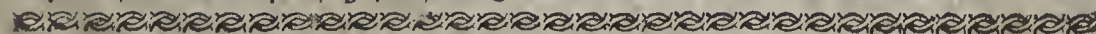
Være nu Gud oss ecke hiaa, Jsrael seigia mætte. Pvi vier erum Hiørd
Være nu Gud oss ecke hia, oll Von oss broten hætte.

aum og sinaa, sem allskins Piooder settiast aa, aangra med ollum Hætte.

Heipt þeirra er so a oss stryd, Ef Gud veite þeim Leyfe, uppsvelgdu oss a einre Tijd, alla med Saalu og Lijfe, sem Votn søktu og eyddu oss, Yfer Saal vora geinge Foss, Mykell og haar vr Hoofe.

Pock sie Gude sem þad ei gaf, þeirra Tennur oss myrde, So sem Fugl Snoru sviptur af, Saal vor þar fraleyst yrde, Brast Snarann og burt sluppum vier. Blessad Guds Nafn vor Adstod er, Sem Heimenn og Himna giorde.

A Michaelis Messu, Messu Upphaf.

Esajas

Esajas Spaamañ odladest ad faa, ad hañ i Anda Drotteñ sitia saa, J

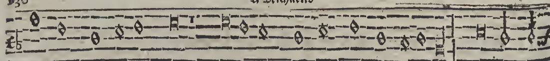
sijnu Velldis Sæte, Hañs Tign var stoor, Hañs Klæde uppfylltu hañ

allañ Kor Tveir Seraphim stoodu hia honum þar, Sex Vænge ad hvør

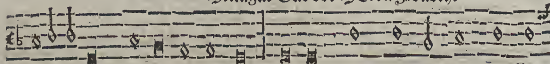
þeirra bar, med tveimur byrgdu þeir sitt Andlit klaara, og ødrum tveim huldu

þeir sijna Fætur bera, med Þridiu Tveim flugu þeir braatt, moot hvør od-

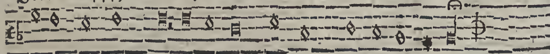
rum

rum hroopande svo haatt. Heilagur Gud vor HErra Zebaoth. Sem hefur
Heilagur Gud vor HErra Zebaoth.
Heilagur Gud vor HErra Zebaoth.

Jordena uppfyllt med myked Gott. Af þeim Hlioodum skalf Grundvollur

og stoorer Stoolpar, og Hwsed fullt med Reyk og Poku vard.

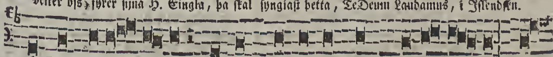
Maa og syngia þesse Ord under sømu Rootum.

Esajas Spaamann i Anda saa, Eilijfann Gud hædsta Stoole sitia aa, i lioomande Tign, Makt og Heidre haa, hanns Klæda Falldur fyllte upp Kyrkiu þa. Tveir Seraphim stoodu þar honum hiaa, hver hafde Vænge Tvenna Priaa. Tveimur hver umm sitt skiæra Andlit braa. Adrer Tveir Hulning þeirra Footum saa. Med Pridiu Tveimur flaug hver mest sem maa, mille siin hroopande haatt, og þetta tiaa: Heilagur Gud vor HErra alls Walld aa, Heilagur Gud vor HErra alls Walld aa, Heilagur Gud vor HErra alls Walld aa,

aa, Hañs Dijrd uppfyller øll Lønd stoor og smaa. Stoolpar og Grundvøllur skalf vid Hliood þau̇ aa, Hwsed vard fullt af Reyk og Poku þa.

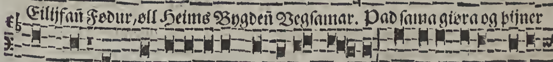
Allur añar Saungur, sem Fyrerfarande Suñudag. Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Fødur Almaattugañ, etc.

Epter Predikun i Stadeñ almeñelegrar Þackargiørdar, ad Gud hañ vardveiter oss fyrer sijna H. Eingla, þa skal syngiast þetta, TeDeum Laudamus, i Islendsku.

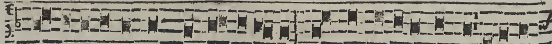
O Gud vier lofum þig, Vier jaatum þig eirn DRotteñ og HErra. Þig

Eilijfañ Fødur, øll Heims Bygdeñ Vegsamar. Þad sama giøra og þjner

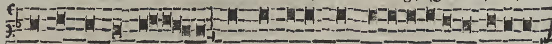

Einglar, Himnarner og aller Vollduger Einglar. Þig lofa Cherubim og

Seraphim, med Oaflaatañlegre Røddu, seigiande. Heilagur. Heilagur.
Hei-

Heilagur ert þu Drotteñ Gud Zebaoth. Himnarner og so Jordeñ, eru full

af Vallde Dyrdar þiñar. Sa Dyrdlege Søfnudur allra þiña Postula,

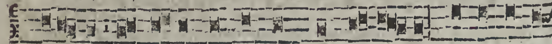
Jaata þig vera eirn sañañ Gud. Pad sama giører alla Tijma, lofleg Tala

Spaamañaña. Þig lofa aller Þijslarvottar, med fullkomlegum Vitnisburde

þiñar Dyrdar, Aller Gudhrædder og Utvalder, jaata þig um̃ alla Heims

Byggdena, eirn Fodur hiñs hæsta Valldz og Dyrdar. Og þiñ Einka

Son JEsum Christ, hallda þeir med þier eirn saṁan Gud. Þar til hiṅ

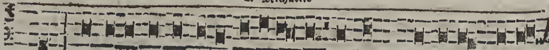
Helga Anda eirn saṁan Huggara. O Herra Christe, þu ert Kongur Dijrd-

areṅar. Þu ert eilijfur Sonur þijns Fodurs. Þu forsmaader ecke Jung-

frwr Holld yfer þig ad taka, til Lausnar allra Utvaldra Maṅa. Þu sem

hallded hefur Strijd hins bitra Dauda, og ollum Utvolldum Moṅum upplok-

ed Rijke Himnaṅa. Þar fyrer situr þu nu a hægra Veg, i Dijrdeṅe Fodur-

sins. Og hier epter muntu verda komande, eirn strangur og Riettlatur
Domare. O Drotten, vier bidium þig, ad þu villder þijnum trulyndum Pionum
verda hialpande. Hvoria þu hefur leyst med þijnu dijrmæta Bloode. Gief
þijnum Pioonum ad verda hluttakande þinar Dijrdar. O Drotten hialpa þijnu
Utvolldu Folke, og blessa þa sem þier eru til Erfdar giefner. Og þu sialfur
þeim stioorna, og kien þeim þin æfenlegan Vilia ad giora. Vier lesum og

dyrdkum sanan Gud, alla Daga og Tijma. Og vier lofum pitt Nafn æfen-

lega, og um̃ Allder Allda. O DRotteñ vardveittu pijna Utvalda alla

Tijma, so ad peir meige alldrei aa moote pijnum Vilia giøra. O DRotteñ

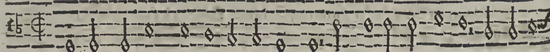
Gud Myskuna oss, og vert oss Lijknsamur. O DRotteñ tiaa pu oss pijna

Myskunseme, epter pvi ad vier setium vora Von i pier. J pier DRotteñ er

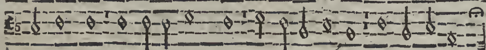
oll vor Von, par fyrer laat pu oss ecke neitt til Skam̃ar verda, A- men.

Medañ Foolk er til Sacramentis, Pier sie Løf og Dijrd, etc.

Epter Blessan þenañ Psalm.

Pier Packer giorum, Skapara vorum, þijnum Syne kiæra, skapader

þa Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Einglana þijna.

Af Lioose þijnu, Liooma þeir einu, J Dijrd-ar-Sæte, Siaa þeir þitt Auglite, og Ord þijn heyra, Vitsku þvi dijra, vita og skijra.

Ei villt þeir være, Ydiulaus Skare, nie Raadlauslega, um Lopted sliwga, Nie medal Vinda, utañ Parfinda, a Skiemtan stunda.

Helldur hiaa Christe, Villt þeir sig viste, Ondu og Lijfe, Utvalldra ad hlijfe, Sem Ord þijn muna, af Hiarta uña, Efla sem kuña.

Þvi þijnu Lide, Med Heipt og Strijde, Forn Dreke stundar, Faar Lijfs og Andar, sa Heim Heill sneidde, Synd fyrst Jñleidde, Sw Mañkynd deydde.

Hvor Lande, Bygdum, Løgmaale, Trygdum, Stioorn, Frelse, Fridnum, Stiett, Heilsu, Sidnum, Øllu vill illa, Og Kyrkiu mest spilla, Og Kieñing villa.

Oss fordar þeirre, Astrijdu stoorre, Christur vor kiære, og hañs Eingla Skare, Sem miog mootstanda, Oss aasækianda, Ohreina Anda.

Loth af Sodoma, Einglar wtkoma, Af Hernadar-Voda, Elisæo gooda, Kom eing-

eñ

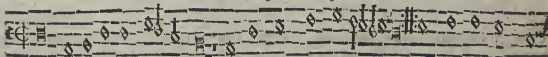
eñ Kvijde, Friaals var med Fride, J Eingla Lide.

Dijr Guds Spaamadur, Daniel sat glad ur, Midt mille Leona, Meigum vier so vona, Pessa Pienara, Ætijd forvara, Oss og Eign vora.

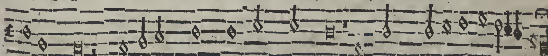
Pessa Giof þijna, heidrum nu hreina Christner Meñ kæter, Og Einglaña Sveiter, Med Hug og Vorum, Packer vier giorum, Skapara vorum.

Af ollum Huga, Oskum miwklega, Christeñdoom soñum, Sonar þijns Moñum, Sem Ord hans stunda, Æ vilier senda, þa Vardhallds-Anda, Amen.

Pañ 16. 17. 18. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf, allt til 19. Suñudags.

Til þijn heilage Herra Gud, hef eg lypt Saalu miñe, Laattu mig alldrei Af Hug og Hiarta i hvorre Neyd, Hiastod treystande þiñe.

lijda Smaan, Olucku, Bryxl nie Saalartioon, so Fiandmeñ ei fagna kuñe.

Oskamader verda aller þeir, epter þier hvorsia kaungar, eñ svijvirdast munu meir og meir, so marger sem Afvega gaanga, Hafnande þiñe Hiaalp og Raad, eñ hyllast Diofulsins skiem-

dar Raad, Og elska ei utañ hid Ranga.

Volldugur HErra vijsa mier, A Veg og Gøtu þijna, Vid Sañleik þiñ mier halltu hier; Og hyngrada Saalu mijna, med Vijsdooms Anda uppfylltu, og Orde þijnu blessudu, Pvi a þig trwe eg alleina.

Minstu a þijna myklu Naad, Og Myskun Pusundfallda, og þad Himneska Hiaalpar-Raad, sem hugder fyrer Allder Allda, fyrer Giæsku þijna minstu mijn, og mier þitt Fodurlegt Hiarta sijn, Hreiñe Trw laat mig hallda.

Miñ Ungdooms-Brest og Afbrot leid, aa-kijt ei HErrañ kiære, Peinktu helldur aa þiñ Eid, og Obrygdañlegt Sære, O Herra Gud af Hiarta eg bid, Harmþrwngnum þu mier veiter Lid, So sem eg Saklaus være.

Goodur og Riettvijs Gud vor er, sem giarnañ medtekur alla, Pa sem ad Lijfs Braut leita sier, og lætur þa til sijn kalla, Hughreyster Skielfda og hiaalpar vid, So hafe þeir Gledeog Andar-Frid, Og ei meige fraa honum falla.

Ord Guds og Veiger aller hañs, Eru Myskun og Sañleike, Naadar-Bruñur og Næring Mañs, Naakvæmust, hvad sem veiker, Pa sem Hug og Hiarta mest, Hafa aa hañs Orde fest, af Trwñe so alldrei skeike.

Naaduge Gud fyrer Nafned þitt, og Nægd Myskunar þiñar, Gief ad mijn Synd sie klaar og kvitt, Kieñe eg Daglega heñar, Hun særer bæde Saal og Lijf, Nema sender þu mier Styrk og Hlijf, Samvitskañ so Frid meige fiña.

Hvør sem Ottast og Elskar Gud, skal eilijfa Myskun hlioota, Gud kieñer honum sijn Heilög Bod, Og lætur ei Blessan þrioota, Afkvæme hañs mun Audlegd faa, Og bloomgast allvel Jördu aa, Gudhrædder Naadar niota.

Upp til DRottens Augunum, aavallt giore eg ad reña, Pvi alleinasta hiaa honum, Huggun trw eg mig fiña, Synda Fiotur af Footum mier, Færa mun hañ til Dijrdar sier, So meige eg hañs Krapt medkieña.

Siaa til mijn og hiaalpa mier, Til Hiarta

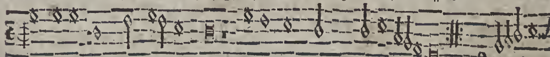
laat

laat þier gaanga, Ad eg so þiaadur i Eymdum er, Og Offsookn bijd eg laanga, Ætijd margfalldast Anaud sw, Fraa Oke þvi mig frelsa þu, Og fyrergief Glæpe raanga.

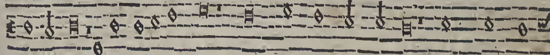
Geym mijna Saal og svipt mier fraa, Saurgan Ohreirnra Anda, Heilagt Meinlevse laat mig faa, Til Lykta stodugañ standa, Þvi mijn orugg Von er øll i þier, Israel virdstu ad frelsa hier, wr Haaska og hvorium Vanda.

Dijrd Gude Fødur og Syne sie, Sunge eñ um̃ Allder Allda, Eins sem hun var ad Upphafe, Ædsta Lof skulum giallda, Heilogum Anda med Huga og Raust, Mioote hañ Lofgiørd Endalaust, Fyrer Blessan margfallda.

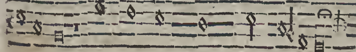
Allur añar Saungur, Fyrerfarande Suñudag.   Epter Blessan.

Ovinañleg Borg er vor Gud, aagiæta Skiolldur og Veria, Sa ille Hañ frelsar oss af allre Naud, sem æ oss kañ ad heria.

Ovin forn, er nu aakafa giarn, mørg Svik og Vollden vest, Vijg-Viel hañs

eru mest, Of-stoor vid Heims Makt hvoria.

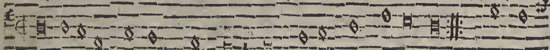
Vor eigeñ Nattur ekkert kañ, Oll vor Von strax er fareñ, Fyrer oss strijder Ædste Mañ, af sialfum Gude kioreñ, Ef spyr þu hañs Heite ad, HErrañ JEsus er þad, DRotteñ Allsheriar eirn, Eier Gud añar neirn, Sä er jafnañ Sigrareñ.

Være af Dioflum Verolld full, og villde oss svelgia alla, Vel tækest þo vor Efne oll, Ekkert skal oss þvi hrella. Þessa Heims Hofdinge, Hrædelegur þo sie, a oss ei orka kañ, adur er dæmdur hañ, Eitt Guds Ord kañ hañ fella.

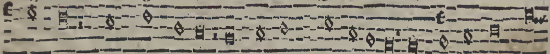
Þeir skulu ongvar Þacker faa, þad Ord laata þo standa, sañur Gud er oss sialfur hiaa, med sijnum Gaafum og Anda, take þeir Lijf af oss, Sæmd, Kvinu, Bern og Goß, allt þad umlijdum vier, Abate ei neirn þeim er, Arfe Guds holldum a Enda.

Myskunar Fadereñ millde Gud, mest sie þier Dyrd um Heimeñ, ad sijnder oss aumum sæta Naad, Son þiñ er til vor komeñ, og Heilogum Anda med, sem oss fær Lijfn og Frid, Veg til Guds vita liet, Vist oss a Himnum hiet, Heill sw halldest oss, Amen.

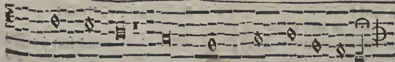
Þañ 19. 20. 21. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Sæler eru þeim sialfur Gud, Synder af Naad til giefur, Sæll er
Og hvorra Brot og Breyskleik med, Blood JEsu huled hefur.

sa Mañ, þeim Gud þess añ, uñ Løst aungvañ ætelur, af Hug ydrast, og

Synd flijr fast, sialfs Guds Myskun sig felur.

So leinge sem mig Samvitskan, Synder liet ecke jaata, Mañdaad og Hugboð mijnka kañ, maatte eg þvi jafnañ græta: Um̃ Dag og Natt, eg kañ þyñ Mætt, Of-þwngañ Mañkynd aumre, Megned mitt þa, mier drooſt ſo fra, ſem allt þornar a Sumre.

Þvi jaata eg þier øll mijn Brot, æn Feaurdar og Varnar, hyl ei, ad syndgast hef þier moot, Hollds Villd fylgiande giarnañ. Saade eg med mier: Miñ Gud vil þier, mijna Glæpe medkieña: Aflausn og Saatt, af þier fieck brætt, allra Misgiorda miña.

Um̃ þa Kvittun a riettre Tijd, aller Helger þig bidia, hvonær sem kiemur Hormung strijd, hier fyrer villt þær stidla. Þu ert mitt Skiool i allre Kvol. Vid Hæska villt mier hlijfa. Vardveit þu mig, ſo vite eg þig, um̃ Lausn gladur ad lofa.

Þu hietst Vitsku ad veita mier, vel-færa Leid ad boda, Forſioon vera og Fylgd mijn hier, forda vid øllum Voda. Vered ei meir, ſem Vitlaus Dijr, baag hliota Beytsl ad lijda, utañ Ognar, og Naudungar, ei villied Gude hlijda.

Ill-fwſer rata Eymd og Tioon, Ofiorþwng og Hefnd marga, hvorier a DRottne hafa Von, hañs Myskun vill þeim biarga. Um̃ þad gledieſt, i Gude meſt, af Naad og Trw Riettlæter, hvorier af Hug, hañs ræked Bod, Hrooſed Guds Adſtod kæter.

Dijrd Gude Fodur og Syne ſie, ſungeñ og heiløgum Anda, eins ſem hun var ad Upphafe, oſs veite Naad ad ſtanda, vel a hañs Veg, eñ varaſt mieg, Synd, Dioful, Holld og Heimeñ. Gud giefe þad, hañs hølldum Naad, ſijngium þvi aller, Amen.

Ein-

Epter Blessan skal siingia þeñañ Psalm, med Ton, Heimile
vort og Hwseñ med, ut supra, etc.

SAell er sa Mañ sem hafna kañ, hreckvijsra Maña Raade, og syndugra Veige alldrei añ, ei sat hiaa skiemdar Haade, helldur med vilia, Hug og Maatt, hreinferduglega Dag og Naatt, ad Guds Logmaale gaade.

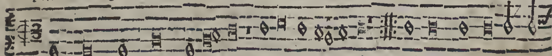
Sa Madur eins og Eyk fro er, uppvex h'aa Vatna Straume, aa siinum Tijma Aallden ber, ei fellur Lauf nie Bloome. Allt Gott sem hañ vill hafast ad, honum mun ætijd veitast þad, farsællega framkome.

Þeir Glæpa Veige gaunga aa, Guds Raadum ecke hlijda, Audnu þvilijkre alldrei naa, Afelle helldur kijda. Eins sem þa Fis aa flatre Jord, feykia Storm-Vidre hvoss og hord, um ymsar Alfur vijda.

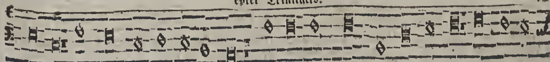
Illgiarner kuña ecke þvi, Uppreisn i Doome hlioota, sañra Guds Vina Sofnude i, Synduger Kiors ei nioota. Eñ goodra Maña greider Veg, Guds Naad og Myskun æfeñleg, Raanglaatra Leid mun brioota.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dijrd um Jord og Himen, eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ. Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, sa þad vill, siinge Amen.

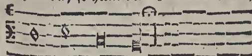
A Allra Heilagra Messu, skal vera Messu Upphaf, og allur añar Saungur,
sem næst fyrerfarande Suñudag, nema Haatijda CREDO. J Stadeñ fyrer Versed, Heidrum Gud Fodur Himnum a, etc. Skal siingia þeñañ Psalm, epter Predikun, epter Ritualnum.

Kiært Lof Guds Christne alltijd, kvede, og vere glod, Þvi hañs Ord nu munu
Sem diktar Skallded David, Dyrd Gude i hædstum Stad. hlioods

bliooda, so hatt um̃ Veralldar Lond, sem Christi Dijrd kañ oss biooda, og kiær er

vor Hiaalpar Hond.

Gud Fader af Giæsku siñe, Gaf oss eirn Christeñ Mañ, Sijn Ord ad setia i Miñe, so og bevijsar hañ, Ad vier sem kollunst Christ-ner, kynstra miog foorum villt, vorum til Goods miog visner, Vor Kieñing var illa spillt.

Riett Braut til Rijkes Himna, Er Raunar Guds Ord Ospillt, Hañ sialfur so vill kyña, Sw Leid hun fer ei villt, vier hofum þad illa vaktad, vort Traust ei sett þar til, þvi hefur Gud oss ei aktad, A Myrkrum hielldum vier Skil.

Allt þad vier ættum ad giora, Er ongvum nijteleat, Pvi Fiandeñ villde oss særa, Fast moot Guds Ordum rijkt, Med Fals-Jard-teiknum og Draumum, droo hañ sitt Net fyrer oss, Guds Orde vill hañ vier gleymum, og giefunst i Synda Foss.

Nu lætur hañ noog uppskrifa, Ny Bod Guds Orde a moot, Og med Eytre wtdrijfa, alla Guds Orda Root, Ad Meñ treyste æ añad, Eñ JEsu Pijnu og Deyd, Verlega Gud þad bañar, og bodar þeim Vijtis-Neyd,

Pa mattu so merkia og skilia, sem mestar Villur fær, Peir hafa hyor siñ Vilia, Og hallda fast þar æ, Falskar Fundingar Maña, Peir festa i siñ Lærdoom, Blessad Guds Ord þeir baña, þad beyskest i þeirra Goom.

Peir hallda fram̃ Vana Maña, og marg-

ra Forelldra rijkt, meir eñ Guds Orde saña, og eilijfs Guds Fodurs Skrift, sem ætijd og æ hefur vered, eñ nu þeir seigia þad nijtt, Guds Ord þeir hafa af-svared, og Andskotans Lærdoom hlijdt.

Þeir klæda Stocka og Steina, Stoor-Helgar þeim hallda i Vil, og þañ Veg Gude ad þiena, þeir ætla sier Himna til, eñ Fatækur fellur af Hwngre, i Frostum og stoorre Neyd, þeir akta slijkt ad aungvu, sem Almættugur Gud baud.

Æ rna hefur sa Blinde, sem ei trwer Gude sijn, sem er þo eilijf Sañinde, og uppgiefur Synd og Pijn, ollum þeim Ordum hañs fylgia, allt hefur þad Christur forþient, a gofugum Krossens Galga, Gud hefur hañ þar til sendt.

Gud Fader siñ Son oss sende, Sañlega ad hiælpa oss, sitt Logmaal so oss kiende, sem er eitt fullkomed Hnoss, hañ kañ þad hellst ad Læra, er hvorium er Nytsamlegt, Þijdingar vier þurfum ei fleyre, þitt Hiælpræde er Christur rijkt.

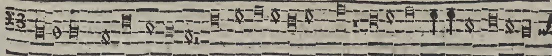
Þvi lætum vier þessa fara, sem þeinkia æ sialfs sijns Makt, vier vilium vid Guds Ord vera, vier trwum hvad Gud hefur sagt. Aull Sañende i honum fiñast, aull Naad, og oll Myskun, sa Ord hañs ei vill kieñast, hrapar i Helvijtis Gruñ.

Sidvane kañ slijka ei næda, sem Doomureñ halldast skal, og ei Forelldrar stoda, ædra er Christi Mæl, frijd Ord hañs frañ munu gænga, fyrer þæ alla Meñ, sem klæra hañs Kieñing fænga, og komast i Himeneñ.

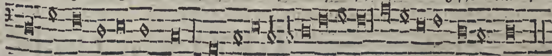
Lof sie æ Gude um̃ Allder, sem oss hefur Ord sitt sendt, hvort voru Hiælpræde velldur, og hefur fra Diofulsins Ment, þad kieñer oss Christo alleina, klærlega ad trwa best, og Næunganum noog ad þiena. Nu uñe oss DRotteñ mest.

A. medañ Sacramentum wtdeilest, skal siungia, Þier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

Epter Blessan beñañ Psalm.

Uppa Fialled JEsus vende, eirneñ Læresveinar hañs, setteſt nidur og ſijdañ kiende,

ſaa þar nærre Fiolda Mañs, Maale ſætu af Muñe rende, mæſte þeſſe Ord til Sañs.

Sæler eru viijſt og verda, Volader Meñ ad JEsus tier, Andlega ſem alldrei ſkierda, Æru og Trygd i Heime hier, Vid Lijknar Kroſſeñ Hug ſiñ herda, Himnarijked þeirra er.

Sæler eru þeir hier ſyrgia og graata, Sañ- lega ſkulu þeir Huggun faa, og ſo þeir i Pridia Maata, er þlijda Hoogværd ſtunda aa, Jord- ena vil eg þa erfa laata, Og ollum Heilkum þar med naa.

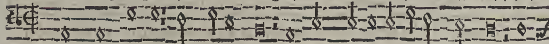
Sæler eru þeir ſem Porſta lijda, þar med Gullt fyrer Riettlæted, Sañlega ſkulu þeir Sadning bijda, ſæta Huggun faa þar med, og Myſkunſamer ad miſſa Kvijda, Pvi Myſkun ſkal þeim verda tied.

Sæler eru med Hiarta hreinu, þvi Himna Guds þeir Auglit ſiaa, Fridſamer ſo allt ad einu, aller Guds Born kalla þaa, og þeir fyrer O-Riett mæta Meinum, Munu Arf i Guds Rijke faa.

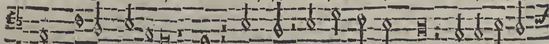
Sæler erud hier ſem Offookn alla, af illum Moñum lijded hier, Med A-Lygar þeir yfer falla, Og aktäſt fleſt til Stygdar mier, fagned Launum Himna Hallar, Hroktuſt ſo Spaa- meñerner.

Avort Trwar Ydran ſaña, JEsus giefe og Hoogværd mier, gagnhreint Pel til Guds og Maña, ad giæte Fridarens leitad hier, Og Guds Barna Umbun kaña, Erfa Lijf med ſialfum þier.

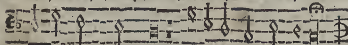
Pan̄ 22. 23. og 24. Sun̄udag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Guds Son kallar, komed til mijn, sem kvijded vid ydar Andar-Pijn, og

Synder jafnan̄ særa, Men̄, Kvin̄ur, Alldrader og Born, ydur vil eg

vera Nædargiarn, og alla Endurnæra.

Ok mitt er sætt, Og Byrde liett, Epterfylg mier so munt þu riett, Hiaa Helvijte sneida. Hiaalpa skal þier mijn Hiaastod merk, hlioota muntu af mijnum Stirk, Arf Guds eilijfra Giæda.

Allt þad sem giorda eg ydur og leid, Um̄ Æfe mijna fyrr og sijd, A ydur vil eg skilia. Ahyggiu, Verk og ydart Maal, Allt riett og gott þad vera skal, Ef geingur Guds ad Vilia.

Hiaalpræde kijs og Heimur faa, Hatar þo alla Mædu þa, sem Born Guds hlioota ad bera, Pad tekst þo ei a an̄an̄ Haatt, aa þad ven þig sem mest þu maatt, Vilier þu hoolpen̄ vera.

Øll Skiepna vel þvi Vitne ber, um̄ Votnen̄, Lopt og Jord sem er, Vid Krol ei kan̄ sier forda. J Guds Nafne sa ei vill þad, med sijdasta mun i Kvala-Stad, sitia med Hugraun harda.

Helll

Heill, Ungur, Bærn i Dag er Mañ, a Morgun Siwkur og Saar er hañ, Framlideñ fliootl vier reynum. Lijka sem Bloome være uñ Voll, Verålldar-Prijde þrijtur oll, Og eydest i Svip einum.

Hollded kvijder vid Kvol og Deyd, Pa komeñ er Mañ i sijdustu Neyd, Pa fyrst byrja froomer verda. Eirn stundar hitt, eñ Añar þad, alla Lijf-Daga þangad ad, uñ sijna Saal ei hyrda.

Pa Lijfed ecke leingur fæst, Leyner sier ei Asokun stærst, Pa vill sig Gude giefa. Hvort þa Gudlega hitter Naad, Sem hefur Ovirdt og jafnañ smaad? Pad horfer hellst til Efa.

Rijkum Fiaarmagn ei forda kañ, frelsar ei Hreyste Ingismañ; Fra sijnum Fognud þeir hnijga. Po Verolld veittest einum oll, Audur heñar, Silfur og Gull, J Daudans Dans maa stijga.

Lærda verndar ei Vitska sijn, Vols, Makt og Sæla Heimsins dvijn. Aller hlioota ad deya. Saa Gude vill ei sganga aa Hond, þa giefed er Lijf og Andar-Stund, i eilijfre Eymd mun þreya.

Heyred og merked Borneñ bliid, sem bundud Trw vid saññ Gud, Ydur skal Kvol ei ergia, Hreinum Guds Ordum hallded traust, Hugga þau ydur Efalaust, AE vill Gud ydur biarga.

Alldreige launed illu illt, ydar Lijf sie saklaust og stillt, Ei lated ydur upperta. Einstijg þañ gaunged hier uñ Heim, Hefnd og Dijrd alla giefed þeim, Sem Verolld hardt mun hyrta.

Hefdud hier alla Holldsins Villo, Sælu, Virdingar, Gotz og Snylld, allskiootl yrdud þo kallder. Hyrting sender þvi HErra Gud, Hollo ydar typtar Krosse med, ad seirne Sælu hallded.

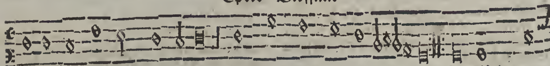
Pyke Heims Mootlæte þrongt og strangt, þeink Vijtis-Baal mune heitt og langt, hvort Vitlaus Verolld reñur. Med Lijfe og Saal þar liggur i Kvol, Sem liñer hvorke nie er a Dvol, Eñ þo alldrei uppbreñur.

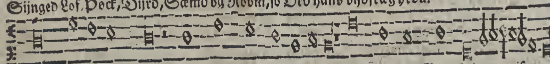
Pier munud epter þessa Tijd, Piggia med Gude Sælu og Frid, Hvort jafnañ Huga snwed. Mañs Twnga eingeñ mæla kañ,

Maatt, Dijrd og Fognud Eilijfañ, Sem Gud hefur ydur bwed.

Hvad Gud milldaste HErra vor, Hiet og i fijnu Nafne foor, ofs Christnum ollum samañ, aan Efa helldur oll sijn Heit, Ofs hiaalpe hañ i Eingla Sveit, Fyrer JEsum Christum, Amen.

Epter Blessan.

Ad Hiartans Son siñ HErrañ Christ, Hefur fyrer ofs giefed, Par af feingum vier Fodurs Ast, fyrer hañs Dauda Lijfed, Sam vitskañ hreiñ, Vid Synda-Mein, sig af Guds Ynde gledur, ABBA O Fader! bidur.

Bodad er nu þad blessad Ord, Berlega ollum Moñum, fra Upphafe, og ytst uñ Jord, Odult Mañkyne soñu, hvad andad fær, Guds Gæfur þær, Gofge, þacke mest leinge, og Haleluja sijnge.

Gud Fodur og hañs einka Son, ætiid lofum og þockum, Helgañ Anda seiñ veiter Von, J Villu ad ei sockvum, Fyrer Orded hreint, Hañ lioost og leynt, Helldur og hlijfer Freistne, Samt allre siñe Christne.

Pañ.

Pañ 25. 26. 27. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf, Med Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

VAkned upp Christner aller, og siaaed Synd um vid, Af Hiartans Root aakalled, Eilijfañ Fødur Gud, Ellegar Hefnd hañs mætum, Hañ hverfur oss i fra: Utañ Syndum aflaatum, Jdrunst og Lifnad bætum, mestu Kvol munum sia.

Sitt Ord DRottеñ oss sende, Su Naad var milldelig, Po er aa oss sw Blindne, i Synd hvor eykur sig. Eingeñ Umvöndun batar, utañ Gud hefne hart, Hañs Pioona Heimur hatar, Heilagre Kieñing glatar, Eitthvad vill verda snart.

Odulld er allra Sioonum, Jllska sem rijker nu, Hiaa Bændum, Pegnum, Pioonum, Peir þiggia ei Naadeñ trw, Hvad vardar oss uñ Klerka (ansa nu Sierlaater:) þeir vekia Villu sterka, Vora Porf skulum verka? Kieñe þeir sialfum sier.

Fra Heims Upphafe Herra, hatade Synd er miog, Griñ komu Giollden þeirra, geingur nu sama Veg. Ef Synder so ei þraaum, Sem sagt er Ninive fraa, Heiptar Hyrting þa siaaum, Hefnd og Straff vier faaum, Sem þeir i Sodoma.

Sydinga Priootsku þiaade, Pa forgiefens var kient, Hofnudu HErrans Naade, Hvad Gud þeim hafde sendt, Fyrer Spaameñ og Skrift-frooda, Johañem, JEsum mest, sijdañ hañs Sveina gooda, Sañleiks Ord liet þeim biooda, Ætt Juda afmaad siest.

Under Tyrkians Ogn vier stondum, ei veit nær komed sie, Drep-Sott i ollum Londum, Aurbyrgd og Hallære, af hvorium Adstod þiggium, Eilijfe Fader kiær? Utañ þitt Lof uppbyggium, Jdrunst og Synd aflеggium, Griñlega glotunst vær.

Eingeñ i Blindleik bijde, Betre nu hver sitt Naad, so Hyrting Guds hiaa lijde, sem hofum for

forþienad. Vel meigum Plægur vita: Vond Guds sem geingur nu, Ei villdum fyrr ælijta Ast Guds nie giarnañ nijta, þvi kom oß Piæning sw.

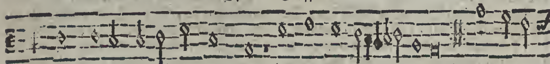
Raadleggia ydur læted, Lostu ad skilia vid, Af riettre Ydran græted, Jll Verk og vondañ Sid. Heilagre Umboot heited, Hyllest Gud hier i fræ, Mest ad hañs Orde leited, Epter þvi giarnañ breyted, Hañ vill oß vera hiæ.

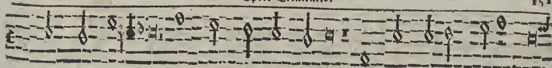
Heill og Næd hañ oß giefur, Hlijdna ef fær oß sied, J eilijft Lijf oß upphefur, Ollum Guds Bornum med. Þvi er skylldt til vor rækium, Trygd Guds og Myskun hañs, Pa Naad alldrei Orækium, Epter heñe hellst sækium, Hetum Synder til Sañs.

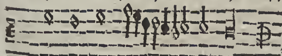
JEsum Christ Son siñ blijda, sende Gud ollum oß, Liet hañ fyrer oß lijda, Last, Heipt og Kvol a Kroß, so Naad oß ollum syndest, i Daud a Lijf sitt gaf, fyrer oß aum'a pijndest, æn þeß, Mañkyn allt tijndest, hañ hiælpe oß Syndum af.

So Añars Heims ei deyed, ækalled JEsum Christ, Hañs Naad hier erfa eiged, Epter Veralldar-Vist. Langa Mædu hier lijded, Leited þvi DRottne ad, Ord hañs elsked og prijded, Ollum hañs Vilia hlijded, Guds Naad oß giefe þad.

Epter Bleßan.

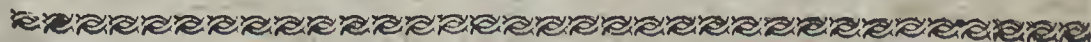

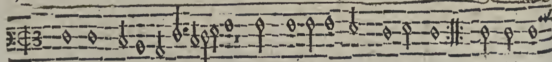
Pa mun Raanglaatum reynast , Reyde Guds þwng og strijd , med Helvijtskuin Loga launast , liñer ei Kvala Tijd , J eilijfañ Elld þeir rata , alldrei þo Dauðañ faa , gnijsta Teñum og graata, Grimd su ei feigiast maa.

Guds einka Son wtvallde, er sendur ad leysa oss , Fullnad fyrer mig þolde , festur aa hardañ Kross , A þig eg skal mig treida , wtgafst fyrer mig þitt Blood , dyrker þad mig vid Dauda , Diosul og Heliar-Glood.

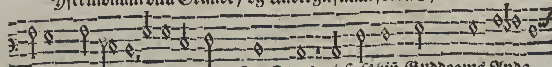
Fagnadar Liooseð frijda , fridande hrygg-va Lund , frels mig af Faare og Kvijda , fyrer þijns Sonar Und , þa vil eg gladur af gaanga , Guds Naad mier efle Trw , Arf þijnum mig epter laangar , i þessum Heime nu.

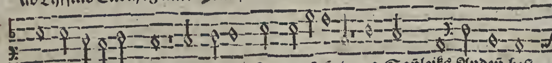
A Suñudognum allra sijdast , epter Exitum , þa Foolk fellur fram , maa sijngia þetta Vers , sem Veniulegt er allvijda i þessu Lande.

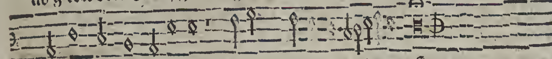
Frid veittu voru Lande', Volldnge Fader fyrr og sijd. Pa lijdur Yfermoñum ollu Grande, og Undergiefnum forda Lijd.

ad Lijfsins Enda, og liñer Heimsins Stund, gief oss þiñ Guddooms Anda,

ad g'edie vora Lund, Fader og Sonnreñ sæte, og Sañleiks Andeñ best,

hañ geyme vor og giæte, þa geingur at moote mest.

Mæ og sinaia þetta Psalm-Vers ef vill, Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl, etc.

Vors

Vors HErra JEsu Verndeñ blijd, vere med oss a hvørre Tijd, Gud hugge þaa sem Hrygdeñ slær, hvort þeir eru Fiær eda Nær, Christnena efle og auke vid, Yfervölldunum sende Grid, hañ giefe oss øllum Himna-Frid.

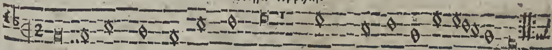
Ender Grallarans Ared um̃ krijng.

* * * * * *

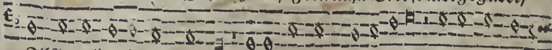

II. Saungur og Embættisgiørd a Bæna-og Samkomu-Døgum, þar þeir eru halldner.

Messu Upphaf.

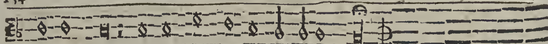

Nu bid eg Gud þu naader mig, Nægd Myskunar eg beide þig,
Afplaana øll mijn Jllsku Hoot, eg veit mijn Brot so mørg og lioot,

Jllsku mijna þu af mier þvo, og allar Synder lijka so, þvi eg niedkieñe

mijna

mijna Synd, J mijnum Huga hun er ei leynd.

Moot þier einum i mørgum Last, miøg eg bra-nt, og syndgadest fast. Øll er þijn Ræda ørugt Nꜳd, so aller bidie þig um̄ Nꜳd. Þvi Edle vort er allt i Synd, ellegar være ei Nꜳden̄ reynd. Þu sigrar þꜳ sem soddan̄ Trw, setia ecke i Hiartad nu.

Siꜳ, hier gi ten̄ i Synd eg var, sem mig hijng ad mijn Mooder bar, allan̄ San̄leika elskar þu, og Leynd þijn Nꜳd mier synder nu, þu hefur sied hv-ørnen̄ eg er, hallden̄ i Synda Gyrndum hier, ꜳd-ur vissa eg ecke þad, fyrr en̄ þijn Vitska mier kom ad.

Dreif ꜳ mig sialfur DRotten̄ min̄, dijrlegu Ysoope og Myskun þijn, snart kaut þu mig af Syndum þvo, so eg verde hvitare Snioo. Þet-ta Ysoop er þijns Sonar Blood, þad hreinsar oss af Synda Mood. Lꜳttu mig heyra þijn lystug Ord, so glediest þaug Bein sem hrygg voru giørd.

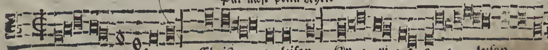
Siꜳ þu ecke til Synda mijn, sliett og afmꜳ Illsku og Pijn. Skapa mitt Hiarta skiært og hre-int, med skijrum Anda lioost og leynt. Utskwfa mier ei frꜳ Asiꜳn þijn, en̄ Anda helgum hallt til mijn, gief mier aptur Glede og Nꜳd, gladan̄ Anda og stødugt Nꜳd.

Vantrwudum eg vijsa vil, ꜳ Veg þin̄, þier ad snwast til. Frels mig HErra min̄ Hiꜳlprædis Gud, af hættre Blood-Skulld og allre Neyd. Mij-nar Varer min̄ Gud upplꜳt, so Mun̄uren̄ lofe þig med Gꜳt. Ef þu villder vort Offur fꜳ, eg skyllde þad fram̄ lꜳta þa.

Audmiwka Ond aktar Gud mest, og ꜳngrad Hiarta han̄ lijdur best. Zion veit þu Gud Sæmd og Nꜳd, so Jerusalem byggest med Dꜳd, þad er þijn Christine Kiær og hrein; kallande þig ad bæta Mein. Þesshꜳttar Fooru ad þu villt fꜳ, ꜳ þijnn Altare lꜳta siꜳ.

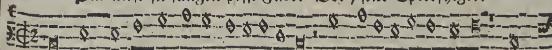
Heidur sie Gude Himnum ꜳ, han̄ vill oss sij-na Myskun tiꜳ. Þar fyrer ætijd þøckum vær, ad þijn Giæska hun er oss nær. Guds einka Son vort eilijft Traust, jafnan̄ vier lofum med Hiarta og Raust, Anda heiløgum ætijd med, um̄ allar Allder Dyrd sie tird, Amen.

Þar næst þetta Kyrie

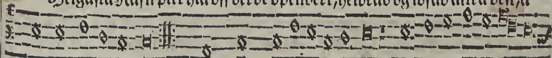

Kyrie e- leison, Christe e-leison. Ky-ri-e e- leison.

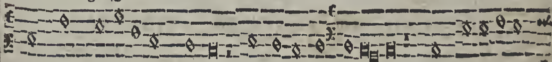
Þar næst sie sungen̄ þesse Fader Vor, sem Epterfylger.

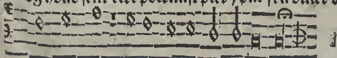
O Gud vor Fader sem i Himerijke ert, bæitt yfer oss i Anda mest, villt Helgasta Nafn þitt hia oss verde opeñbert, heidrad og lofad allra best, a

þvi tilbeden̄ verda. Þitt Naadarrijke kome hier, kleñ oss i þvi ad lifa, Himne og á Jørdu.

og hvad sem ecke þocknast þier, þar fra vilier oss hlijfa. Svo Æfeñlega

ødlunst vier, J þijnu Rijke ad blijfa.

Vollduge Gud, þin Vilie verde Jordu a, vel jafnañ og a allañ Veg, eins og i Himnarijke. Þri þar kan eingeñ standast, eda koma maa, utañ þin Vilia ydke misg, og life so þierslijke. Vort Dagslegt Braud oss veit þu ur vora Saal med ad næra, Fridar Ord þitt er Fæda sw, segna laat oss þad læra, hvar med þu oss a helga Trw, og Himalþar Veg villt færa.

Forlaat oss vora myklu Skulld og marga Synd, moodgum vier þar med jafnañ þig, þær virdsiu af oss ad taka. So sem vier fyrergiefum þeim af goodre Lund, sem giørdu oss moot og stygdu misg, ei vilium þaa asaka. Jñ i Freistne oss ecke leid, a raungañ Veg so vijke. Helldur frels oss af allre Neyd, Aund vora so ei svijke. Upplijs og helga oss þiñ Lijd, ad erfum vier þitt Rijke.

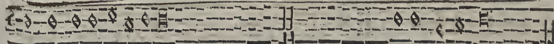
Hier epter skal sijngia, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Epter Predikun skulu Tvo edur Priw Unameñe sijngia Litaniuna, og skulu Prestarner hallda Foolkenu, ad svara þar til.

LITANIAN J MOODUR-MAALE.

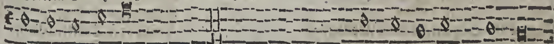

Kyrie eleison. Gud Fader Myskuna þu oss.
Christe eleison. Christe Guds Son Myskuna þu oss.
Kyrie eleison. Gud heilagur Ande M. þu oss.

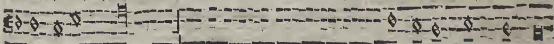
Gud

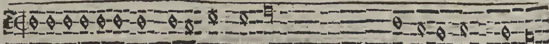
Gud Fader i Himerijke. Myskuna þu oss.
Sonur Guds og Lausnare Heimsins. Myskuna þu oss.
DRotteñ Gud Heilagur Ande sañur Huggare. Myskuna þu oss.

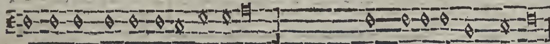
Vert oss Lijknsamur. Vyrm þu oss DROtteñ Gud.
Vert oss Lijknsamur. Hiælpa oss DROtteñ Gud.

Af øllum Syndum. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra allre Villu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra øllu Illu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Drepsoottum og Hallæris Tijd. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Fiandans Flærd og Lystum. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Orustum og Bloods Uthellingu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Upphlaupum og Tvijdrægne. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Hagli og Ovedrættu. Frelsa oss DRotteñ Gud.
Fra Brædum og Ovijsum Dauda og Fordæmingu. Frelsa oss DRotteñ Gud.

Fyrer þijna helgu Holldgan og Hijngadburd. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þiñ Blooduga Sveita. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þijna Beyſku Pijnu og Dauda. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þijna Helgu Jardan. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer þijna Helgu Upprisu og Uppstigning. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.
Fyrer Tilkomu Heilags Anda Huggarans. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.
A vorum Sijdasta Tijma. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.
A Ytsta og Straanga Doome. Hiaalpa oss O Drotteñ Gud.

Vier Aumer og Synduger bidium þig. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Stijr og Stioorna þiñe Heilagre Almeñelegre Christelegre Kyrkiu. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Laat alla Biskupa, Sooknar-Presta og Guds Ords Þienara, halldast i helgum Lifnade, og Hiaalpsamlegre Kieñingu. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Hept þu alla Vandræda-Meñ, og hindra alla Villu. Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.
Leid þa alla a rietta Gotu sem Viller fara? Bænheyr þu oss O Drotteñ Gud.

Gef

Gief oss Makt, ad Foottroda Diøfulen̄ med þin̄e Kien̄ingu. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Trwlynda Verk=Men̄ send þu i þin̄ Vijngard. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Gief þeim ollum þin̄ Anda og Krapt sem hlijda þijnu Orde. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Styrk þaa alla sem eru Ottaslegner. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Gief ollum Christnum Kongum og Hofdingium Frid og Samþycke. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Gief Vorum Naaduga Herra og Konge N. N. jafnan̄ Frid og Farsællega Rijkisstioornan. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Gief ollu Kongsins Raade i Danmork og Norege, Med Vorum Logmon̄um hier aa Lande, Sem stijra eiga Veralldlegum Rette, þijna Hlijfd og Blessan. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Gief ollum Almwganum Frid, Raad og Myskun. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Hiaalpa ollum þeim sem eru i Naudum og Haaska stadder. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

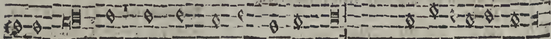
Haf Um̄hyggiu fyrer þeim sem eru Hiaalparlauser. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Vertu Myskunsamur ollum Christnum Mon̄um. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

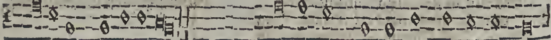
Fyrergief ollum vorum Ovinum, og laat þaa snwast fraa ollu Vondu. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

Gief Avoxt aa Jordena og vardveit hana under þin̄e Blessan. Bœnheyr þu oss DRotten̄ Gud.

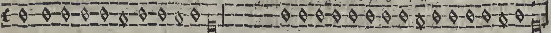
O HErra Gud Bænheyr þu oss Naadar-samlega. Bænheyr þu oss DRotten Gud.
O JESUS Christus Guds Sonur. Bænheyr þu oss DRotten Gud.

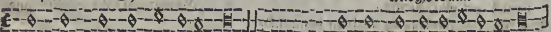
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder. Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder. Myskuna þu ollum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder. Gief oss ollum þiñ Frid.

Sijdañ fellur Presturen̄ a Knie fyrer Altarenn, Og siingur þesse Vers.

Vier hofum syndgast med vorum Forfedrum. Diakneñ og Folked svarar. Vier hofum haft oss Rannglega i ollum vorum Frameferdum.
O DRotteñ gior ei vid oss epter vorum Syndum. Og ei gialld þu oss epter vorum Misgiordum.

Par

Þar epter pronuncerar Presturenn þessar Collectur fyrer Altarenu,
Eina edur allar Priaar, Seigiande; Vier vilium bidia.

HErr þu Almattuge Gud og eilijfe Fader, sem jafnañ ert Milldur og Myskunsamur, af þiñe Guddoomlegre Naatturu, til þess ad fyrergiefa Syndernar, Virdstu til þijn ad taka vorar audmiwkar Bæner, So ad vier Aumer og Faatæker, sem bundner erum med margfølldum Synda Bondum, mættum snarlega leysast af þeim, Sierdeilis fyrer þijna Millde og Myskunseme, Amen.

Bæn fyrer Kongenum og Raadenu.

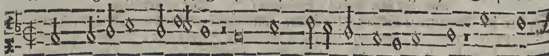
ÓÞu Allra Mektugaste og Eilijfe Gud, Sem sañarlega Stioornar og Stijrer, Veiter og Giefur alla Hlute a Himne og Jordu. Lijt þu Myskunsamlega yfer Vorn Naadugasta Herra Kongeñ, Kong. N. N. Med ollu Hañs Rijkis-Raade. Og alla þa sem eiga ad stioorna og stijra Londum og Rijkium, Borgum og Lands-Bygdum, og lat þa alla Riettelega stijra sijnum Almwga hier i Heime, So þeir meige epter Daudañ odlast ad vera med þier i Himerijke Eilijflega, Amen.

Bæn um Frid.

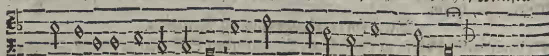
AEmattuge Gud og Eilijfe Fader, sem ad ert Bruñur og Uppspretta alls Andlegs og Tijmañlegs Fridar, og allrar Hiartans Hvijldar og Stillingar. Vier bidium þig audmiwklega, ad þu fyrer þijna Giæsku, Goodgyrnd og Millde, Virdest ad giefa oss þañ sama Frid, hvorn Verollden maa ei giefa. So vier mættum lifa epter þijnum Bodum, i Sañleikans Otta og Frelse, fyrer allra vorra Ovina Skielfingu og Voda, Fyrer þiñ Elskulegañ Son JEsum Christum vorn HErra, Amen.

Sijdañ snijr Presturenn sier til Foolksins og sijngur Blessunar Ordeñ.

Um̃ Laangaføstu maa siingia þessa Psalma epter Blessan, til Skiptis.

Miñstu O Madur a muñ Deyd, Miñstu a mijna saaru Neyd, Miñstu

þad eg hefe eirn fyrer þig, i Daudañ giefed siaalfañ mig.

Pad laattu þier nu vera kient, ad þetta hafer þu ei forþient. Af Elsku hefe eg þier allt þad veitt, eñ ecke fyrer þitt Verked neitt.

Pvi laattu þad uppvekia þig, Ad þu komer frañ fyrer mig, Med Angre og Jdran Hiarta þijns, so ad þu niooter Dauda mijns.

Ad Saal þijn verde af Syndum hrein, og saurugkegre Lasta-Grein, Fyrer þañ Dreyra i dapre Pijn, sem dundewt af Saarum mijn.

Eñ hvøriu giegner Heimskañ su, ad huxa faaer um̃ þetta nu? Margur er saa Madureñ þar, um̃ mijna Pijnu ei huxar par.

Hvørneñ hañ kuñe hellst ad faa, Hiaalp Andar siñar, og leysast fraa, Eilijfum Oguda og Andar Pijn, og Neidej Guds fyrer Synder sijn.

Eñ fagna og gledst mijn faatæk Hiørd, fyrer miñ Dauda hoolpeñ giørd, Sem hefur allt þitt Traust aa mier, ad vijsu vil eg hiaalpa þier.

J mijnum Dauda er þitt Lijf, Pijn Hiaalp, Pitt Traust, Pijn einka Hlijf, Mitt heilagt Blood þier hiaalpar mest, Og hreinsar þijnar Synder best.

Lof og Heidur sie Lausnareñ þier, Fyrer Lijkn og Myskun, þu veitter mier, Fyrer þiñ Dauda og Dreyra-Foss, O DRotteñ hiaalpa øllum oss.

Añar Exitus, med sama Lag.

Synduge Madur siá þitt Náð, seiger vors HErra JEsu Náð, giát þess i Reide Guds þu ert, glatadur fær-þo ei vid þvi giørt.

Eg var Liwfur ad leysa þig, Lijknargiarnañ þier siјnda eg mig, kuñug var mier þijn Kvøl og Sekt, kostade mig þijn Borgun frekt.

Eg var hlýdeñ til Dauda allt, Illsku þiñar og Synda gallt, hvra þvi vel ad hlijder mier, HErra þiñ alldrei afræker.

Eg leid Mædu., og Heimsins Háád, hefur mig þiña vegna þiáád, so feinger Náð og Fridar Giøf, Frelsara þijnum sijnger Lof.

Eg var sleigeñ og særdur miøg, so heill þu yrder fyrer mig, og allar Synder varest vel, verder kvittur vid Synd og Kvøl.

Eg var Bølvadur byrtur hier, Blessan eilijf so veittest þier, og Ord mitt hefde i þier Stad, alla Hlute sier helgar þad.

Eg var bunden og hraktur hier, hiálpade eg so wr Villu þier, ad á mier stande øll þijn Trw, Ásioonu mijna so siáer þu.

Eg var hrakeñ og Hwdstryktur, Med Hádung klæddur og krijndur, negldur á Krosseñ, Nakeñ þo, og hryggelega á hønum doo.

Eg gaf þar wt mitt meinlaust Blood, med þvi veittest þier Kvittun good, so leyste eg af þier Synda Bañ, Satan, Synd, Dauda eg yfervañ.

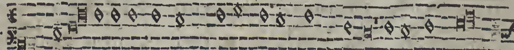
Synd, Dauðe, Kvøl af Adam er, eñ Lijf og Nádeñ kom af mier, Eva gieck Leid sem giegnde verst, giørde eg mijns Fødurs Vilia best.

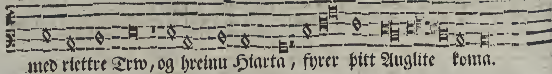
Andskotanum Nwm Eva gaf, undañ-skildu Trie át hun af, eg hieck wthaveñ á Krossens Trie, Edik og Gall þar smackade.

Sem Adam spilltur allur var, nu allt mitt Lijf voru Under og Saar, allar Synder sem Adam braut, á mijnu Hollde eg borga hlaut.

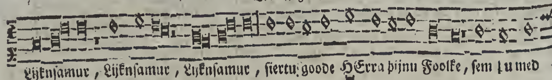
Bæt þig Madur og ydrast nu, iñflij til mijn med hreinnre Trw, so verder þu kvittur Synt ec vid, Sáál þijn ..j eilijfañ fær þa Frid.

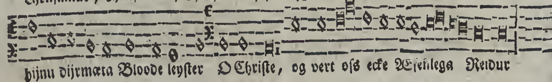
J Staden Litaniu má og brwka þeñañ Saung, einkum á Ut-
Kyrkium þar lijtill Søfnudur er, hvør lijka má sijngiast Choraliter, af Tveimur Ung-Meñum i Kordyrum edur fyrer Altaris Gradu.

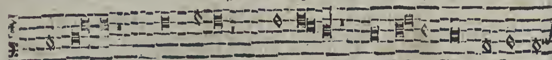

Tvo Ungmeñe.

Nüur Tvo Ungmeñe.

Bænheyr oss,	Bænheyr oss,	Bænheyr oss,	O HErra Gud vor Fader
Bænheyr oss,	Bænheyr oss,	Bænheyr oss,	Heyr vora Bæn O Christe
Bænheyr oss,	Bænheyr oss,	Bænheyr oss,	Heyr vora Bæn O Helge

Myskun-

Koreñ svarar.

Myskunsamaste, — Hiaalpa oss, og vert oss Lijknsamur.
Heimsins Frelsare. — Bid fyrer oss, þiñ kiæra Fodur.
Ande Huggare. — Upplijs oss, og vert oss Lijknsamur.

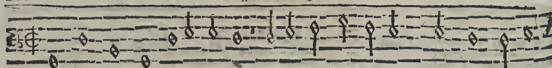
Presturen og Koreñ til samans, af Ezechiel. 33. Cap.

So sañarlega sem eg life (seiger Drotteñ) vil eg ecke Syndugs Mañs Dauda, helldur ad hañ snwe sier, og Eilijflega life med mier.

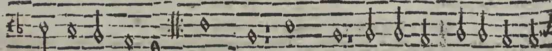
Hier epter Sijngur Presturen Verseñ med Bænunum og Blessaneñe, sem fyrr er sagt. Epter Blessan, Myskuna oss O HErra Gud, edur, Gief þiñe Christne goodañ Frid. Eñ uñ Laanga-Føstu, þaa Tvo tilgiørdu Exitus, til Skiptis, ut supra.

Packargiørd fyrer lideñ Vetur, og Bænar Foorn uppaa komande Sumar.

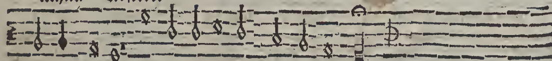
O HErra

O HErra Gud eg þacka þier, þu hefur hlijft og ſtioornad mier, aa nu
Haaſka og Sliſum varnad vid, veitt Bleſſan og þitt Eingla Lid, mier og

unnlidnum Vetre, DRotteñ, DRotteñ, Eg kañ eige æt ad ſeigia
mijnu Adſetre.

Aſtar Anda, Myſkunar þiñar mier til Handa.

Samt hef eg ſyndgad mikid miøg, mvote þier Haatign Guddoomleg, miñ Gud minſtu þeſs eige, Laat yfergnæfa Giæſku þijn, giørdu eñ framar vel til mijn, hvad eg efa alldreige. DRotteñ, DRotteñ, mijn hefur giætt, og Meineñ bætt, þijn Myſkun rijka, uñ mier hun fylge aa epter lijka.

Miſſered er nu uñlided, eñ hid Naalæga tekur vid, þvi bid eg HErra hijre, ad mig leide þijn Hiaalpar Hønd, Hættulauſt yfer Mein og Grønd, og Athøfn allre ſtijre. DRotteñ, DRotteñ, Ande þiñ, ad Aunda miñe alltijd giæte, eñ Lijkameñ Eingla Lidſemd mæte.

Jñgaang bæde og Utgaang miñ, Aform og Hegdan ſierhvørt Siñ, Bleſſa þu Gud miñ goode, mier og miñe ſo ſtioorna Stiett, ad ſtunde eg hana vel og riett, i þiñar Forſiaar Floode. DRotteñ, DRotteñ,

tteñ, Leid þu mig, uñ Lucku-Stig, Fra Laſta-Voda, Virdſtu mig alltijd i øllu ſtoda.

Allt hvad eg giøre og giøra læt, Gud miñ Bleſſadur ad þvi giæt, So farniſt farſællega, Reiſur mijnar og Rææda-Hag, Rædu og Tilſtand Noott og Dag, Aññaſt þu alla Vega. DRotteñ, DRotteñ, Laat ei granda, Jllañ Anda, Arfleifd þiñe. Sijndu mier Myſkun og Saalu miñe.

Leid þu mig Gud þañ viſſa Veg, Sem viſſa Ord þijn Guddoomleg, uñ alla Æfe mijna. Geimi mijn i ſañre Gudrækne, Gief þu eg ſo iñlæſtur ſie, J Eilijfa Elſku þijna. DRotteñ, DRotteñ, Leifdu mier, Ad lifa hiaa þier, Og lijka deya, og eilijfa Lofgiørd uñ Allder ſeigia, Amen.

Packargiørd fyrer lided Sumar, og Bænar Foorn uppaa komande Vetur, med ſama Lag.

O Gud Heilagur Heilagur, Heilagur Gud og DRotteñ vor, Bleſſadur uñ Allder Allda. Pier offra eg nu Packlæte, Pier offra eg nu Bæneñe, Pier vil eg gott Lof giallda. Gud miñ, Gud miñ, Skyllt er mier, Ad þacka þier, og þig ad prijſa. Upp upp mijn Harpa og Andleg Vijſa.

Lof ſie þier Aſtar-Elſkañ mijn, Eilijfe Gud, fyrer Myſkun þijn, og veitta Velgiørd alla, Sem nu uñlidna Sumar-Tijd, ſijnt hefur þu mier, Heilleñ blijd, Og lietſt mier allt vel falla. Gud miñ, Gud miñ, Mig hefur leidt, Og Meinum eydt, þijn Milld eñ rijka; Bevarad mig og bleſſad lijka.

Pu upplaukſt þijnum Aſtar-Bruñ, Oped ſetter Naadar Afgruñ, miñ DRotteñ mier til Handa, þadañ kom mier øll Pørfeñ mijn, þvi prijſa eg nu Giæſku þijn, Og vil þier Vegſemd vanda. Gud miñ, Gud miñ, Allt hvad er i Aunum mier, Pier einum uñe; Lof þitt ſie jafnañ i mijnum Muñe.

Eñ hvad eg hefe opt og þraatt, aareitad þig a margañ Haatt, med Syndum, Haatign hijra, hyga þu ei ad þvi Herra kiær, hylia laattu og afmaa þær, Naada Blood DRotteñs dijra. Gud miñ, Gud miñ, Bid eg eñ, Mig berer ſeñ, aa Brioostum þijnum, Hafande Gaat aa Høgum mijnum.

Allañ mig DRotteñ Offra eg þier, aa nu komande Vetre hier, og alla Æfe mijna, Geym mijn vid Verkum Glæpugum, geym mijn vid øllum Oførum, geym mijn fyrer Giæſku þijna. Gud miñ, Gud miñ, hvar eg er, og hvørt eg fer, og hvad eg giøre, ſkil alldrei vid mig Hirder hijre.

Allt þad ſem ecke þocknaſt þier, þad virdſtu taka i burt fraa mier, Vilia þijns vel ſo giæte; Eñ þad ſem þier er þægelegt, og þienar til þiñar Dijrdar frekt, Gief mier þad Gud miñ ſæte. Gud miñ, Gud miñ, Øll mijn Verk og Vegnan ſterk, ſem Maal og Miñe, Farſæleſt i þier ute og iñe.

O HErra

O HErra tak þad allt fraa mier, Er mier kañ suwa burt fraa þier, so ockur eingeñ skilie, O DRotteñ gief mier aptur þad, er mier kañ þier ad suwa ad, er þad miñ Ost og Vilie. Gud miñ, Gud miñ, tak mig mier, og mig gief þier, miñ HErra þijre: Eilijft Lof sie þier DRotteñ dijre, Amen.

Bænar Offur, og Packlætis Offur uppaa Missera skipte.

Bænar Offur i Jñgaungu Sumars, Ton, A eirn Gud vil eg trwa.

Nu skal eñ i Guds Transte, Jñgaanga nyañ Ars-sins Hrijng, Lijfsins Hertogeñ hrauste, hafdu Gaat aa oss allt uñ krijng. Ferska Blessan, Ferskt Sumar, færa læattu oss nu, Satans Arææser an-mar, allar forhindra þu, læat nya Nææbar-Strau-ma, Rijkomna frioofsga Tijd, Virdst oss vernda og geyma, Vesælañ Islands Lijd.

Upphef þu Auguñ bæde, yfer þijn eigeñ Handa-Verk, giefsu oss Fæt og Fæde, framleide oss þijn Hondeñ sterk, læat vel i voru Lande, Vijngard þiñ Bloomgast hier, sañre Christne safnande, stææl-fum til Dijrdar hier, klæd oss Kyrtle Riettlætis, Krijn Ared Frioofseme, Utfossande Agiætis, yfer oss Raad þiju sie.

Gylline Frideñ gooda, giefdu oss eñ i Lande hi-er, af Jordu Gras og Grooda, Gaan Sioofar-ens og Heilsu Kior, Blessan og Audleagd alla, Andar oa Lijkamans, oss læattu eñ til falla, Abw-um þessa Lands, sijdañ i Rædum niooota, Næring-ar Lijfs og Ands, þa skal ei Pockeñ þriovta, Paa-gu vors Daglegs Brauds.

Konasins Tign stødug stande, slid þu DRotteñ þañs Rijkis-Raad, Frids og Frioofsgunar Ande, Forsorge þetta Jsa-Laad, Kyrkin-Valld Christeñ-doomiñ, Kieñing, Trw, Lijf og Fior, iifande Lijf-sins Lioomeñ, læat þad stioornast i þier, Jñgaang og Utgaang Maña, oll Verk og Ferdalag, Bw og Bygder Mañaña, Blessa þu Roott og Dag.

Alla Lands Yfer-Herra, Jñlæstu þiñe stioorn-ar Hond, Eign og Embætte þeirra, og allar Saal-er uñ Christeñ Lond. Ey-Land þetta uñ-mwre, Almaattug Hond þijn sterk, oss so hier eingeñ gi-ore, Ahlaup nie Skiemdar Verk, læat þitt Velld-is-Bod vera, vorn Skiolld aa alla Hlid, þa muñ alls eingeñ þora, oss spretta Fijngre vid.

J Stioorn og Ufsiaa vorre, Ytre og Jñre Fridur sie, Ytre i Hondlun hvorre, hiñ i Samvit-sku Rooseme, eñ sa Eilijfe Fridur, oss girfest Hi-mnum aa, Jñlæster i hañs Ydur, aller verdum vier þa, Heill vor, Verud, Lijf og Veria, vertu i Lan-de hier, so skal Sumared byria, sañur DRotteñ i þier, Amen.

Pack-

Packlætis Offur, i Utgaungu Sumars, Med sama Lag.

LOf sie þier DRotteñ dijre, Daga og Allda Stiorneñ Trw, Haasumar Tijmeñ hijre, Hañ er kliaadur aa Enda nu, O hvad mørg Edla-Giæde, oss veitte Naadeñ þijn, Einkum þad Andlegt Sæde, Orded þitt sem hreint skijn, Klaar Trw med Kyrd og Fride, Christeñdooms Medøl øll, Umsioon af Eingla Lide, Eñ eingeñ stoor Slisa-Føll.

Med mørg margfølldum Giædum, Mysku þijn Kryude Sumared, Feitleike af Himna Hædum, hefur Jordena aadroped, Land og Sioor Gagn og Grooda, Giefed hefur oss nu, Akaupe illra Piooda, Oss hefur fordad þu, Yfer og Under Stietter, Asaa þijn millda Hand, J þijna Umsioon setter, Almeñelegt Tilstand.

Pier giørum Packer færa, Pijde Fader af Hug og Trw, Lof þitt eflest og Æra, Vid allt þad sem oss veitter þu, Eñ hvad aa hvørium Deige, Høfum styrgt Vellde þitt, Miñ Gud miñstu þess eige, Misverkeñ øll gief kvitt, Laat oss ei Glæpa giallda, Giæsku streymande Foss, helldur virdstu framhallda, Hiaalp og Naad samt vid oss.

Lof sie þier Fadereñ frijde, Fyrer þiñ Son sem doo aa Kross, Blessande Land og Lijde, Læsing Atviñu upplaukst oss, Fyrer Lijf og Lucku alla, Laan, Heilsu, Vernd og Fie; Er þu lietst oss til falla, Æfenleg Dijrd þier sie. So skal Sumared enda, Syn oss þig Naadugañ, Og virdst oss Vetureñ senda, Vægañ og Farsælañ, Amen.

Bænar-Offur i Jñgaungu Vetrar, Med sama Lag.

KOmeñ er kalldur Vetur, Komdu til med oss DROtteñ miñ, Lijf vort Eign og Adsetur, Añastu Maña Skapariñ, Ofride, Jllum Dauda, Olucku Lopt-Flugum, Ovina øllum Voda, Jñra Maañs Sturlunum, Hungre, Strijde, Hallære, Hardindum Dyrre Tijd, Forda oss Fadereñ liære, Fylge oss Stiooru þijn blijd.

Giefdu oss goodañ Vetur, Giefdu oss Hagstæd Vedrafoll, Giefdu oss gott Adsetur, Giefdu oss Parsa Medøl øll, Añastu Eckiur allar, Añastu Fødurlausañ, Añast þa aa þig kalla, Añastu Vanfærañ, Uñ oss þitt Ord ad læra, Uñ oss ad fordast Last, Uñ oss i þier ad vera, Uñ oss ad Leidriettast.

Blessa þu Bygder Maña, Blessud Velserle laat oss saa, Blessada Brauded saña, Blessun Guds Orda uñ oss naa, Blessa vor Brioost og Siñe, Blessa vor Vert og Maal, Blessa vor Bæia-Kyñe, Blessa þu Lijf og Saal, Blessa þiñ Barna-Elara,

Blessadur Menn og Hyps, Blessa oss og Bevara, hvørre Stiett, Halldest oss eirnenn vidur, Og allskonar Hondlan riett, Geym oss vid Glæpa-Føllum, Grande Faare og Neyd, Sidann wr Eymdum øllum, J eilijft Sumar Jnleid.
Blessade Gud JEsus.

Hersveit af Tignar Troone, Trwlega lættu gæta vor, Sem oss ad øllu bioone, So alldrei gaungum neinn Slisa-Spor, Jnre og Ytre Fridur, Eining i

Packlætis-Offur i Utgaungu Vetrar, Med sama Lag.

VEtur er enn a Enda, Eilijft Lof sie þier Fader kiær, Pu lietst oss Lucku henda, Og lagder þad til, sem þurstuin vær, Pu hefur allt vort Efne, Aunast vid Faare og Naud, Verndad i Vøku og Svefne, Veitande Daglegt Brand, Varnad Voda og Føllum, Vedrum og Hungurs Pijn, Afstijrt Stoor-Slisum øllum, Og stodad vel Børnenn þijn.

Eingenn kann yfervega, Alla Blessan sem veitter þu, Andlega og Stundlega, A þessum lidna Vetre nu, Lijf, Heilsa, Heill og Hagur, Hræring, Andleg, good Kiør, Frammrøs og Fridar-Dagur, Farsællbist oss i þier, Pu geymder oss vid Grande, Gasst oss þitt Eingla Lid, Yfer oss varst vakande, og verndader alla Hlid.!

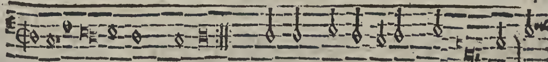
Packlætis-Offred þijda, Pyggdu nu af oss aptur aa moot, Fyrer Ast og ansian blijda, Oll Velserle og Naadar-Hoot, Einkum fyrer Son þinn sæta, Sendann til Lausnar oss, Pu lietst hann Borga og Bæta, Brotenn vor øll aa Kross, J hønum allt hid Gooda, Oss veitter DRottenn þu, Pier giørum Packer biooda, Pad er vort Offur nu.

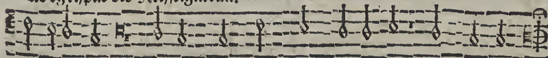
Hvør kann ad tiaa og tiina, Tegunder þinnar Velgiørdar, Eda med Ordum sijna, Alla Gnoott þinnar Myskunar? Auga þitt ad oss gaade, Eyra þitt heyrde oss, Hondenn þijn hiaalpa naade, Hiartad gaf Astar Koss, O þu vor Hiaalpar Hella, Hirder og Geymare, Hier og umm Eilijfd alla, Vesenlegt Lof þier sie, Amen.

A þeim Almennelega Føstu og Bæna-Deige, Sem epter Kongl. Majest. Haaloslegu Skickun, halldast aa Arlega þann Fioorda Føstudag epter Paaska.

Messu Upphaf, Konung David sem kiende, Edur þesse Psalmur.

Avi,

O Gud miñ, Gud miñ, mig angrar þad, ad eg þijn Bod, og blessud Rꝛad, beint-yfertrad, Heimsins Vilia hylltest ad, Hvad er forþient nema Vijtis Bad? Eilijfur DRotteñ aumka þu þad, aumka þu þad.

Gief Naad, Gief til Naad, Græþare miñ, So giefe sig bætt, Og brꝛatt vid riett, Prælleñ þiñ. Hell þu mier i Hiartad iñ, Heilogum Anda i hvørt eitt Siñ, Dijrdlegur heyr mig DRotteñ miñ, DRotteñ miñ.

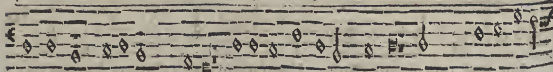
Eja, Eja, Eg þar mig gled, Af þvi nu, Ad mijn Trw, Hun fær sied, Fyrer Sꝛal mijna er sett i Ved, Sonarens Pijna og Daude med, Riettlega ber eg þvi Roosamt Gied, Roosamt Gied.

Eg fiñ, Eg fiñ i Heime hier, Huggun þa, Sem høndla maa, Ei neirn af mier, Lijfnar Bruñur og Lijfsins Kier, Leyst hefur mig til Handa sier, Pyde JEsu, Pad þacka eg þier, Pad þacka eg þier.

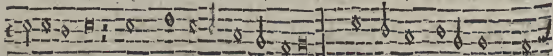
Lausnare miñ, Lausnare miñ, Pu leidst aa Trie, Laanga Neyd, Og saarañ Deyd, fyrer Synda Ve. Lof þitt alldrei ligge i Hlie, Laate þad hvør Twnga i Tie, Uñ allar Allder Æ svo sie, Æ svo sie.

Par næst Kyrie-eleison, Christe-eleison, Kyrie-eleison.

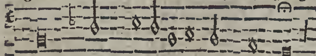
Sijdañ snijr Presturiñ sier fram, Seigiande: DRotteñ sie med ydur, etc. Collectañ epter Gudspialla Bookeñe, O! Naaduge Gud, Myskunsame kiære Fader, etc. Pistilleñ Esajæ 55. Leited DRottens medañ hañ er ad fiña, etc. A mille Pistels og Gudspialls þeñañ Psalm.

Fader vor sem a Himnum ert, oss hefur øllum boded bert, Brædrum ad vera

og bidia þig, Bæn vor þvi er þier þægelig: Hiaalp, so bidium af Hiartans

Noot, Huglaust ei tale Tungañ fliot.

Helgest þitt Nafn O HErra kiær, hrein Ord þijn gief ad høfum vær, Og Heilaglega lifum hier, Lijka sem þijnu Nafne ber, Vid Fals-Kieñingu oss vernda þu, Vieludu Foolke aptur snw.

Til vor kome nu Rijke þitt, Og halldest sijdañ Æfeñligt, Sa helge Ande sie oss hiaa, sijnar Gaafur laate oss faa, Brioot Diøfuls Valld og Heipt i Heim, Hlijf þiñe Christne fyrer þeim.

Verde aa Jørdu Vilie þiñ, Eins sem aa Himne hvørt eitt Siñ, Hiaalp oss i Neyd ad hafa Pol, Hlijdnum ad vera i Sælld og Kvøl, Hollds og Bloods Gyrnder hept og brioot, Hvør þijnum Vilia giøra aa moot.

Gief oss i Dag vort Daglegt Braud, O Drottiñ bæt alla Lijfsins Naud, Hlijf oss ætijd vid Ofride, Upphlaupum, Soott og Hallære, So ad vier høfum vænañ Frid, Vijl og Ágyrne skiliunst vid.

Forlaat oss vora Søk og Synd, So hun ei hryggе vora Lund, Sem giarnañ þeim tilgiefum vier, giørdu oss moot og stygdu hier, Laat oss vid alla liwsa siaast,

lifa

lisa i Samlynde og Ast.

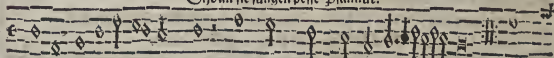
Ei leid þu oss i Freistne iñ, Þa oss ásæker Ovinureñ, a Vinstre og a Hægre Hlid, hañs Svik ad standast veit oss Lid, med Hrilags Anda Hiaastod mest, Og hreinre Trw vidbwner best.

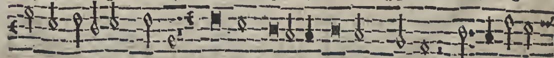
Fraa øllu Illu oss frelsa þu, Faarleger Tijmar eru nu, Leys þu oss fraa Eilijfum Deyd, Og hugga oss i sijdustu Neyd, gief oss þa hæga Hvijdar Stund, Hønd þijn take vid vorre Aund.

Amen, so verde, wthijdest, Ætijd styrk oss i Trwñe mest, So ad alldrei esum vier, uñ hvad nu høfum bedeð hier. Uppaa þitt Nafn og Ordeñ trw, Aller seigium vier Amen nu.

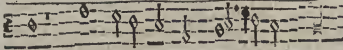
Þar epter sie pronuncerad Gudspialled, Matth. 3. Capitula, SVO GIØRED NU VERDUGA AVØXTU YDRANERNE, etc. Sijdañ, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Ad þvi end udu geingur Presturen i Predikunarstoolen, og wtleggur Pistilen, og strax þar epter les hañ af Predikunarstoolnum þa Bæn, Sem til er giørd, ad hvørre Endadre, sijngest Litaniañ øll. Þar epter Prønuncerar Presturen standande aa Kniaanum, fyrer Altarenu, Verseñ, Vier høfum Syndgast med vorum Forsedrum, etc. Med Venlulegum Bænum og Collectum.

Sijdañ sie sungeñ þesse Psalmur.

Ondverdu var eingeñ saa, Sem kvittad faae mig Kvølum fraa. Kalla eg þig alldrei helldur fædast maa,

aa, Hiaalp þiñe laat mig HErra naa.

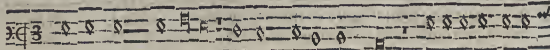
Mijn Synd er þwng, og þo miøg mørg, Preing, er þad Hiarta mijnu, frelsa mig vid þad Faar og Sorg, Fyrer þiñ Dauda og Pijnu. Vid sialfañ Fødur mig saattañ giør, Sem fyrer mig ei þyrmde þier, vid Synda-Klif þvi kvittur er, Christe hallt nu hier, Lijkt sem þu virdtest lofa mier.

Gief þu mier JESU Grædare miñ, Glooande Trw og hreina, So ad eg Naad og Sætleik þiñ, Sañlega mætte reyna, Øllu framar ad elska þig, Og Naungañ sem sialfañ mig, Ad Framfør mijn sie Fridsamlig, Forda mier Heliar-Stig, Laat Diøfla Gyrnd ei gledia ñg.

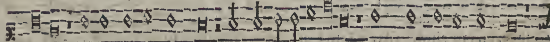
Heidur sie Gude aa Himna Tron, Hædstum Fødur alls Gooda, Og JEsu Christ hañs Sæta Son, Sem leyste oss fra Voda, Helgum Anda med sama Sid, Sem ætijd veiter Christnum Lijd, Ad Ast og Trw oss auke vid, J þessa Heims Tijd, Sijdar eilijfañ eignunst Frid.

Hier epter snijr Prestureñ sier fraam og Blessar yfer Søfnudeñ, Med Veniulegre Blessan.

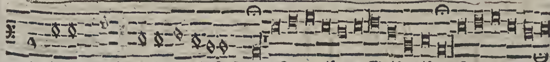
Epter Blessan maa siungia, þeñañ Psalm.

O vier Syndum setner, med saarlegt Glæpa Strijd, þar iñe vier erum

gietner, og jædder hvoria Tijd, Leidde yfer oss alla, þa Eymd og stoora Neyd, ad

Ur heim Dandans Drooma, dugdu eingeñ Verk, oſs aptur burt ad koma, uñ Oſ var Syndeñ ſterk, eñ þad vier leyſter yrdum, og er þad Trwañ mijn, Guds Son hlaut þa hørdu, Heliar lijda Pijn. Kyrie-eleiſon, Chriſte-eleiſon, Kyrie-eleiſon.

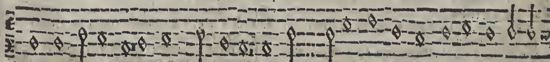
Ef komeñ ei Chriſtur være, kiærſtur i þeñañ Heim, og eike a ſier bære, Eymd i Mañdoom þeim, nie vegna vorra Synda, vilingur Lyfed miſt, vier heſdum vered an Enda, æ fordæmder vijſt. Kyrie-eleiſon, Chriſte-eleiſon, Kyrie-eleiſon.

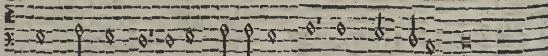
Soddañ mesta Milkde, og miwka Fødurs Naad, ſem utañ alla Skylldu, oſs hefur Gud tiaad, i Chriſto Syne ſijnum, er ſig liet negla a Kroſs, til hardrar Heliar Pijnn, eñ Hiaalpar øllum oſs. Kyrie-eleiſon, Chriſte-eleiſon, Kyrie-eleiſon.

Þad ſkal oſs Hughreyſta, moot hvørre Synd og Deyd, og Ottaſt aungvañ Reiſta, af illre Vijtis Neyd, þvi Skøm og øllum Skada, ſkilder erum nu fraa, fyrer Blood JEſu bleſſada, vors Broodurs Himnum a. Kyrie-eleiſon, Chriſte-eleiſon, Kyrie-eleiſon.

Þar fyrer þraatt ſkulu loſa, og þacka aller Meñ, Fødur og Syne a oſañ, og Anda helgum ſeñ, og bidia hañ vilie oſs vijkia, Vielum Diøfuls fraa, ſo hañ meige oſs ei ſvijkia, Guds ſæta Orde fraa. Kyrie-eleiſon, Chriſte-eleiſon, Kyrie-eleiſon.

Þar ſem halldeñ er Aptan-Saungur edur Kvølld-Predikun, a þeſſum Deige, ſkal fyrſt ſijngia þeñañ Pſalm.

Hefndar Efnum, ei mætum svo jöfnum, sem Sekt til söfnum.

Ef Refsing rietta, Straung Verk vor hitta, hvør stendst so strijda, Strøffunar Kvøl ad lijda? Hefndar Hrijsed reida, hradt kyñe eyda, Bygd Heimsins Breida.

Siaa þvi Vægd vorum, Vondsku Haattum stórum, og laat Riette lijka, Lijkn þijna fylgia rijka, samt maa sæt blijfa, Sekt Heims ad hlijfa, Art þijn Eilijfa.

Heimsins heills Smidur, þvi ert þu so reidur, Ormum Ohreinum? Efne vort vier greinum, Kveik spillt, Moor Molldar, og Myrkur Veralldar, Fet-Torfa Folldar.

Fedra Sekt Forna, Fleckar oss borna, veikañ vorn Huga, Viel Hollds vors Praabuga, Mañs Neyd so siwkre, Sioon þijn ad hiwkre med Mysk... miwkre.

Laat Christs Koronu, Kross, Nagla og Pijnu, Bønd, beiskañ Dauda, og Blooded hañs hid rauda, midt mille standa, Mergdar vorra Synda, og Handar Hegnanda.

Gøfugt Guds Smijde, Gløtun ei nijde, Lausnar Pijsl liousa, laat ei vera Gagnlausa. Dijrst Vatn og Dreyre, DRottens Brioosts hier vere, Lausn Synda Saure.

Heill þa helgasta, halldast laattu fasta, oss Christinum øllum, aa þig nu af þvi køllum, Eirn Gud og Preñe, i Hatigneñe, Heims HErra sañe, Amen.

Hier epter skal sijngia þeñañ Psalm, med Lag, Nu bidium vier Heilagañ Anda.

HEilagañ Anda aakøllum nu, og bidium hañ helllst um rietta Trw, ad vernde oss og geyme, um Æfe vora, og wr aumum Heime, i Fride laate fara, Kyrie-eleison.

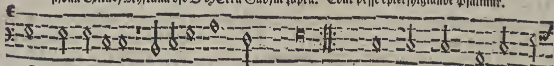
Þu Helgasta Lioos, Upplioома oss hier, ad alleina JEsum þeckium vier, hiaa þeim Lausnara vorum, laat oss blijfa, sem fylger oss, ad førum, i Födurland eilijfa, Kyrie-eleison.

Þu sæta Ast, send oss þijna Naad, so uppkveikesti oss Kiærleiks Daad, ad af Hiarta hreinu, hvør ødrum uñe, i Samlynde einu, og Frid blijfa kuñe, Kyrie-eleison.

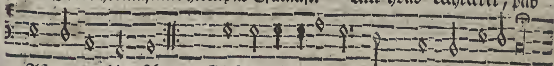
Þu Hædsta Huggun i allre Neyd, Hiaalp oss so ei hrædunst Smaan nie Deyd, og Trw alldrei bresste, i vorum Huga, nær Ovinur veste, vill oss yfirbuga, Kyrie-eleison.

Sijd-

Sijdañ geingur Presturẽ i Stoolẽ, og predikar wt af tilsettu Evangelio, Matth. 3. Epter Predikun lesest Bænẽ, eins og i Hámessuñe. Sijdañ sie sungeñ sw stutta Litania, Tak af vss sæte HErra, etc. Med Veniulegum Versum og Collectum, hvar uppá fylger Blessuneñ, og sijdañ Exitus, Myskuna oss O HErra Gud, ut supra. Edur þesse epterfylgiande Psalmur.

A Gud alleina, eg hefe sett mitt Traust. Ond, Lijf mitt, Æru, og
Hañs Orded hreina, mier hiálpar Efalaust. Allt hvad áhrærer, þad

Aform eg þier fel. Gief og giøre færa, þier Gud Jmmanuel.
unter þu mier vel.

Hvad Satans skárn, Svik hafa rænt frá mier, J JEsu klááru, Undunnum Lagfært er, vijst vil þvi giefa, i Walld þitt JEsu mig, þu ert áán Efa, mijn Ast Oraskañleg, medañ má eg lifa, mier une eg vid þig.

Þier lát mig þioona, þu miñ HErra og Gud; Trw Hiartans hreina, hafande um̃ þijn Bod, nær Heimur hatar; hrekur og stuggar vid, og Eymd eg rata, mier auktu Þolgiæded, frá Glaum þeim er glatar, þu greid miñ Veg, eg bid.

Þu mig Hughreister, i hvørskyns Sorg og Neyd, sem so dijrt leyster, med sárre Pijnu og Deyd, ad audnast meige, mier i þier Huggun best, og miñast eige, mitt Angur Sorg nie Brest, þa sætt Lof seige, og sijng med Eingla Raust.

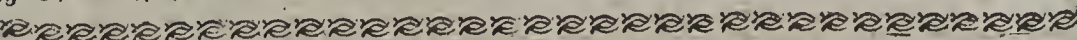
O JEsu froome, mijn einka Noosemd, veit, ad eg ei kome, i Ovinaña Reit; leys mig frá Mædu, og med þier leid þu heim, send Hiálp af Hædum, þa

ydd.

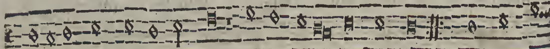
hiedañ fer og geym, og gled med Giædum, i Gudš Jerusalem.

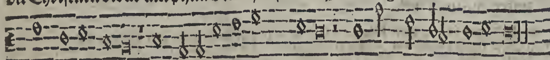
Þar þa ad blijfa, hia þier med Vegsemd haa, og Dyrd eilijfa, med Einglum DRottenš faa.

Laat mig og læra, ad lifa i Eymdar Dal, so hepp-nest ad heyra, þitt hijrlegt Ástar Tal, kom Barn mitt kiæra, i Kongsins Brudkaups Sal.

Eitt Bæna Loffsaungur i allskyns Neyd og Offsooknum Christnenar, og einkanlega i moote Tyrkianum, hvørn Ungdoomureñ ætte lijka ad læra og ydka, so ecke falle ur Miñe, þad Naan sem skiede hier i Lande, af Tyrkians Ahlaupum, Año 1627. Maa sijngia stundum pro Exitu a Bænadøgum, epter þvi sem Tijdeñe hagar.

Syndgast høfum hier miøg a moot, margvijslega uñ Æfe, med Drambe, Hatre, Heipt og Bloot, Heims Gyrndum og Saurlijfe, Fie-Draatt, Rgyrne, Fals og Ploog, framed høfum med Lygd og Roog, ei finst sa aumum blijfe.

Helgust Ord þijn vier høfum smaad, høfnudum þaug ad geyma, Afsverka þiña ecke gaad, yfer ots þard þvi koma, Vondur þiñ stoor og Hyrting hord,

Hørd, hvar með þu straffar þijna Hiørd, og þess- um Effsta Tijma.

Myklar Sootter i mørgum Stad, Mañ-Fiøl- da slooraū Deyda, Dijr-Tijd geingur og Aureygð ad, aumlega Foolked neyda, Tyrkians Ofrijke og- fram fer, og sæker opt með grimum Her, og kiepp- ist Christne ad eyda.

Eingeñ Madur þad heinkia maa, þiñ Vønd rangglega hlijootum, forskulldad hefur Hyrting þa, hvor vor með Syndum lijootum; sw Ressing þijn af riettum Doom, Rangglæte voru makleg kom, þvi Boð þijn jafnañ vier brijootum.

Af þvi vor Fader eirn ert þu, ei vilium fraa þier falla, helldur, Eftaust af Hug og Trw, Hiaa- stod þijna akalla, flya til þijn með fullre Von, forsmaa þu alldrei vora Boon, þu verndar þijna alla.

Sæle HErra þijn Giæska good, gleyme ei Chri- stne siñe, vernda oss þijna veiku Piood, vor Eymd sie þier i Miñe, ei duga Vopn vor, Ast nie Strijd, ef þu veiter oss ecke Lid, so Tyrkiañ sigra kyñe.

Þu hefur frelsad Fordum Tijd, Foolk Israel wr Voda, þa Oviner uppvøktu Strijd, ætludu þad ad deyda, Josua, David, Ezechia, og fleyrum ve- itter Lidsemð þa, sem Ritning vottar vijda.

Eñ þa ydur þiñ ysde þig, með allskyns Synd- um sijnum, heydrudu Skwrgod Heideñlig, hafna- de Lærdoom þijnum, þa bramst Her-Foolk a he- irra Lønd, kyrmde aungvu með grimre Hønd, slov þad með allskyns Pijnum.

Ef þeir snerust aptur til þijn, þa Anaud holdu mesta, og gyrntust Hiaalp af Hiarta sijn, Hiaa- stod lietst þaa ei bresta, þu leystir þaa af þwngre Kvøl, þeirra Ovine flooðst i Hel, Foolk þitt fieck Huggun besta.

Kiære Fader þig køllum a, Kvøl hørmuleg oss græter, Hiaalpa og eingeñ añar maa, utañ þu HErra sæte, fyrergief þu oss alla Synd, Ovina Vallde fraa oss hrind, Neyd vora Naad þijn bæte.

O Gud vor Fader eilijfe, a vorar Bæner he- yre, kome til Hiaalpar Christneñe, kvitta af Os- sooknum giøre, Fyrer JEsum Christ hañs sæta Son, sem oss forþiente Naadar Voñ, Hlijsd og Hiaastod oss vere.

O JEsu Guds Son Eingieteñ, ei gleym oss Christnum þijnum, fyrer Hættign og Heidur þiñ, Helgañ Mañdoom og Pijnu, fyrer þitt Blood og dijrañ Deyd, O Rotteñ leys oss af allre Neyd, og fraa grimum Ovinum.

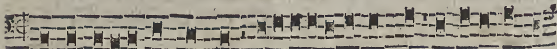
Heilage Ande HErra Gud, af Hiarta a þig køllum, wr hættum Kvølum, Hrygd og Neyd, Hiaalpa oss Christnum øllum, Ovine vora yfervíñ, upplijs og blessa Lydeñ þiñ, so alldrei fraa þier føllum.

O Preñing heiløg, HErra eirn, hugga nu Chri- steñdoomeñ, Gud Fader Son og Ande hreirn, ei laat oss hrædast Heimeñ, þa vier skilium við þetta Lijf, þijn Naad og Myskun sie vor Hlijf, uñ Allder Allda, Amen.

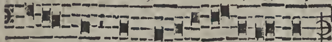
M 2 Lo

III. Nockrer Hymnar / Psalmar og Lofsaungvar/
A þeim sierlegustu Haatijdum, Lijka a Kvølld og Morgna, Utañ Kyrkiu sem Jñañ.

Uñ Joola Tijmañ.

Nu kom Heideña Hialpar Raad, helgasta þetta Meyar Sæd, undarlegt virdtest

øllum Heim, ad Gud villde so fædast þeim.

Ei af Hollde nie Bloode Mañs, helldur Guds Krapte og Anda hañs, Ord Guds eirn Madur orden er, Avøxtur Lijfsins bloomgast hier.

Lijf eirnrar Jomfrwr Oliett var, Okreinkt ad Mendoom Pwngañ bar, af Dygdum lioomar eins og Sool, og var Gud þa i sijnum Stool.

So gieck hañ fram uñ Svefn-Hws sitt, sem var Konglegum Sooma prijdt, sialfur Gud og eirn sañur Mañ, sijna Leid fws ad ferdest hañ.

Af Fødurnum wtgeingeñ er, aptur til Fødurs hiedañ fer, allt til Helvijta ofañ stie, upp þadañ a Guds Haasæte.

Fødurnum jafn ad øllu er, a sier Holds Sigur-Merke ber, leggiande a sitt eiged Valld, Eymder vor-

ar og veika Hollð.

Liosmar un Iota Laufnarans, Lioss niitt giefur oss Nootteñ hañs, Eckert Myrkur þad kefia kañ, Christeñ Trwbijr vid Liosmañ hañ.

Hæðstum Gude sie Heidur og Dijrd, Hañs Syne Lof og Packargiord, Heilögum Anda sie æ og nu, nifi Allder Allda Virding su, Amen.

Añar Psalmur um Holldgan og Hijngadkomu HErrans Christi, með sama Lag.

AF Adam er uñ allañ Tijd, a voru Hollde Bölvan striid, Til Dauda Saal og Ande er soar, Saklauft eckert aa Mañe var.

Oss hafde faangad Ogna Neyd, Yfer oss rijkte Synd og Deyd, J Fordæmingu fiellum vier, Fanst eingeñ Boot hiaa nockrum hier.

Pa leit Gud yfer allt Kyn Mañs, Ef nockur giorde Vilia hañs, Hañ villde eirn sier hollañ faa, Holldlega Meñ alleina saa.

Pvi Lijf og sañlegt Sakleyse, Sæmd og Uppruna Riettlæte, J Adam hofdum aller mist, Af hvorium komner voru vijst.

Pa hañ so leida Lostu sañ, Lækning aungva nie Hiaalpar=Mañ, A sijna slooru Elsku leit, ad öll hañs hielldest Fyrerheit.

Mællte, Eg vil Myskuna þeim, Miñ Son utgiefa syrer Heim, Ad Heill þeirra og Hiaalpræde, Huggun og Saalar=Lækning sie.

Abraham og Afkvæme hañs, Og David foor þañ Eyd til Sañs, Pañ Soneñ hiet ad senda þeim, sem leyste allañ Lijd uñ Heim.

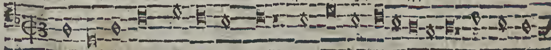
Spaamöñum var su Vitran giord, vijda utbreidd ust þeirra Ord, Fiölda Konga og froomañ Lijd, sijste þar epter langa Tijd.

Lijkamlega sem lyste þa, Lijka þo hañ ei mætte sia, Pa Trw hofdu þo i Hiarta traust, Hañ munde frelsa þaa Efalaust.

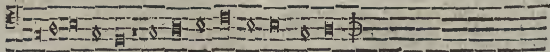
Sem komed var þeim Alldre ad, Af hvorium Jacob hafde spaad, Davids Ætt=Mañe einum þa, Er Trwlofud Mey Maria.

Af heñar Meydooms hreinu Bloode, Himneske Guds Krapturen goode, skoop Barn Helgasta Heimei, Hiaalp, Raad og Myskun er hiaa þvi.

O JEsu Lijfs Avoxtur hreirn, aan Synda ert þu gieteñ eirn, Veit þu oss Blessan, Heill og Hlijf, Himneska Dijrd og Eilijft Lijf, Amen.

Skapareñ Stiarna HErra hreirn, hvor Trwudum ad lijser eirn, Christe sem allañ

allañ leyster Lijd, Liiknsamur vorum Bænum hlijd.

Mædde þiñ Hug sn mesta Neyd, ad Mañkyn fiell i eilijfañ Deyd, Vesæla leyster Verølld þa, Vægd og Lækning lietst auma fa.

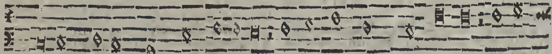
Pa Kvøllde Heims var komed nær, Kom af Salnum Brwdgume skiær, af Jomfrwr Lijfe sa HErra haar, Helgust Mooder var Meyañ klaar.

Hañs dijrstu Vallde hneigia sig, Hnie allrar Skiepnn audmiwklig, a Himne, Jørdu og Helvijte, Hañs Wilia øllum hlijdeñ sie.

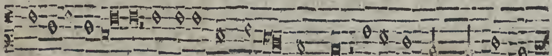
Allt hefur hañ med Orde skapt, Edle giefur þvi Lijf og Krapt, Epter sijns Vilia Setninge, so hañ af øllum þecktur sie.

Helgaste JEsu heyr oss nu, Heimeñ ad dæma kiemur þu, Vardveittu oss a allre Tijd, Illgiarna Diøfuls Vielum vid.

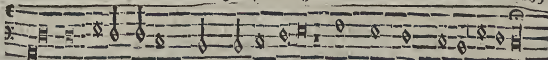
Gude Fødur og Syne sie, Soñ Dijrd Heidur ad Eilijfu, Og Helgum Anda sem huggar traust, Hvad um Allder sie Endalaust.

Af Fodurs Hiarta Barn er bored, Eingieten Guds Son er þad, ad Upp-

hafe er til kiøred, ad veita Heime Lijf og Naad, i øllum Lutum allt hañ jaat.

jaatum, i Glede og Hrygd þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Mey su Heiløg vijst mun vera, Mañ slijkañ i Heim eñ var, hvør kañ skilia og kuñgiøra, Kraptur og Naad su hvilijk var? Syne og Moodur, Meste Heidur, Gafst af Hæd, Þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Valld og aller Einglar biooda, Ædst Lof Fødur Himnum aa, So skal og af Hiarta hliooda, Heimur uñ Guds Elsku þa, Mestu Millde, Veita villde, Gaf siñ Son, þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

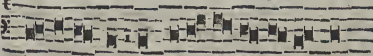
Uñ þañ Spaameñ aller seigia, Ad hañs Komu gyrntust siaa, Hvørra Ost og Hiartans Trega, heiløg Ritning mikest aa, Hvønær Heime, Heill su kiæme, Sem feingum nu, þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Elldre Meñ og Yngre lofed, Ætijd Gud med Hug og Raust, Jñgaang Himna opeñ hafed, og erud kvitter Efalaust, vid Synd siædsta, Eignest hædsta, Dijrd og Naad, þvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

O! ad vier þa Elsku þecktum, Oforskulldad Gud oss gaf, Ad hañs Bod og Vilia vøktum, Vorum Syndum lietum af, J Lijfe og Dauda, DRottne hlijda. Hañ hiaalpe oss, Og hønum sie, Hædst Lof Heidur ad Eilijfu.

Christur allra Endurlausn og Von; af Fødur Guds Eingieteñ Son, fyrer Upphaf

Eirn fæddest hañ, Framar þad eingeñ seigia kañ.

Geysli Fødur fins ertu og Lioos, Eilijf Von øllum gie feñ oss, Giættu blessadur ad Bænum heim, bidur hiñ Lijdur uñ allañ Heim.

Miñstu eflande Aund og Frid, ad Saker vor i Fyrre Tijd, af hreiñe Jomfru hijngad barst, Hollds Mynd vorre hu skrijddur varst.

Hœatijd vottar hier þesse þad, hvørt Ar kiemur oss eitt Siñ ad, øllum Heime ein Hiœlpeñ trw, af Hœa Sæte Fødurs varst sendur þu.

Himeneñ, Jørd og hier med Sioor, Hvør Skiepna i þeim smœ og stoor, Fagnande sijnge sætlegt Lof, ad Son siñ Gud i Heimeñ gaf.

A Fœdingar Hœatijd ad færa hier, Fagnadar Lofsaung skylldugt er, oss sem hefur þu biargad best, med Bloode þijnu Endurleyst.

HErra JEsu þig heidrum vier, Hvør af Meyuñe fæddur er, med Fødur og helgum Anda, øllu stioornande œn Enda.

Eirn Lof-Saungur, Med sama Lag.

FØdursins Tygnar lioomande Lioos, Af Lioose Lioosed færder oss, Lioos Lioossens og Bruñur Byrte kiær, Byrtande Dageñ Dagur skiær.

Oss upplijse hin saña Sool, sem Æfeñlega lioomar vel, Og Guddooms Anda Geyslañ siñ, giefande i vor Hiørtu iñ.

Fødur þig nefnum feguer vier, Fødur, Hvørs Dijrdeñ eilijf er, Fødur sem besta Blessan gaf, Byrde Synda oss liette af.

Athæfe Heilagt efle sœ, Æde Diøfulsins hrynde frœ, Og Prauter allar þverre brœdt, Poleñmædeñar styrke Mœtt.

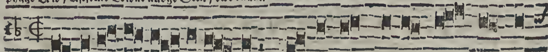
Huganum rœde og hegde nu, J Hollde skijrlijsu hyggje Trw, Aftseme Trwar audge Sœl, ecke kuñande Flærd nie Tœl.

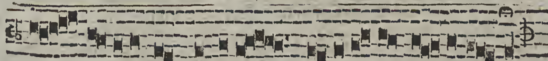
Christur vere vor Sadning sæt, sie Trwañ og vor Dryckiañ mæt, Tœllaus su Andans Giøfeñ good, Gledie mest jafnañ Christna Pioob.

Dagureñ lijde oss allvel af, Ydran lijk sie vid hañs Upphaf, Middeige Trweñ myndest vid, Merkingar Hwmsins fordunst Sid.

Færest Dagureñ fagur uñ Heim, Fylgium Lastvarer Skilning heim, med Fødur Sonureñ allur er, allañ Fødur hefur Orded i sier.

Gud Fødur aller heidrum hier, Hañs einka Son og dijrkum vier, Med Huggaranum ædstum Anda, Allsvalldanda Gud œn Enda.

O · vinarens pa Anaud þver, Endurlausnen vard Openber.

Esajas hvad orte fyr, Af Mennune frainkom har, Eingell DRottens þan Bodskap bar, Af blessudum Anda fulgiort var.

Af Trwudu Sæde Maria Mær, Medtook Orded DRottne kiær, Hvørn allur Heimur ei hallded fær, Han bar i Lijfe Meyan skiær.

Bloomgast Root Jesse sana su, So eirnen friooƒgast Vøndur nu, Avøxten tiede Oliett Frw, Obrugden Mey var Mooder þo.

J Jotu liet sig leggia han, Sem liooƒed ollum fyrstur fan, Med Fødur skapade Himna han, Hvørn Mooder Reysum vafde Man.

Han sem Logmaaled Heime baud, Hvør eirnen sette þau Tiju Bod, Eirn Madur sialsur giørdest Gud, Gieck under Logmaalsins Anaud.

Adam saurgade Elldre flest, Adam Nije þad þvode best, Metnadur hins hvad læckade vest, Hoof Lijtelæte þessa mest.

Veittest ollum Lijf, Lausn og Trw, Liden Noott, Sigradur Daude nu, Kom hijngad Piood, so trwer þu, Ad Gud fædde Maria Jomfrw.

Dijrd verde jafnan DRotten hier, Sem af Meyune fæddur er, Med Fødur og Helgum Anda hier, Hiedan af og um allar Alder.

En þa eirn Lof-Saungur, Med sama Lag.

ORd Himneska wtgieck til vor, Af Fødur fyrr sem gieted var, Hvør Sonur oss til Hiaulpar foor, Heimur þa efra Alldur bar.

Lijs upp þu DRotten dapra Lund, J Daad Astar þinar verde brend, Ad allre mætte svipiast Synd, Sanleiks Ord þijn þa verda kiend.

Alla ad dæma aptur fer, Eingen Hugur þig dulled fær, Afbrot Refsande rien sem ber, Riettlatum bliifer Kongur kiær.

Vægd sia oss um þad Giallð og Grand, Sem Greidsta er makleg vorre Synd, Med Helgum þijnum a Lyffsins-Lazd, Leid þu oss prijdda þine Mynd.

Sonum Fødur, Og Syne mest, Sie Lof, Dijrd, Heidur, Vellde Traust, Og helgum Anda sem hyggar best, Hvad um Allder sie Endalaust.

Aũar Lof-Saungur, Med sama Lag.

AF Fødurnum Son Eingicten̄, J Heim oss fædde Jomfrwen̄, Skijrn med Kvøl sin̄e helgar han̄, Hvørn eirn so fæder Christen̄ Man̄.

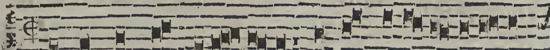
Hædstur Guds Son af Himnum stie, Hollds Mynd skrijdde sig Man̄legre, Skiepnn med Dauda Frelse han̄, Føgnud Lijfs eilijfs øllum van̄.

Lausnare vor þad þiggium vier, Þijn Naad yfer oss kome hier, J Hug vórn gief þitt Helga Lioos, Hreina Trw þar med auk i oss.

Vor DRotten̄ jafnan̄ vert oss hiaa, Villu og Myrkre frels oss fraa, af oss Saur allra Synda þvo, Saal vorre veittu Lækning so.

Þan̄ aadur komen̄ vitum vier, Verolld ad dæma aptur ser, Kongur vor þijna valda Þiood, Vernde þijn Naad og Millden̄ good.

Heidur, Lof, Dijrd sie HErra hier, af hreirnre Mey oss fæddur er, med Fødur og helgum Anda, um̃ allar Allder aan Enda, Amen.

So vijdt um̃ Heim sem Soolen̄ fer, Sin̄ Liooma ytst um̃ Alfur ber,

JEsum̃ eirn HErra jatum vier, sem Jomfrw Maria fædde hier.

Heims Skapare og HErra eirn, Hollde klæddest sem aumur Sveirn, so leyste Holld med Hollde hreirn, ad Hiaalplaus ei være Madur neirn.

Hrein Mooder medtook Helgast Bloom, Himnesk Guds Naad til hen̄ar kom, Lijf Jomfrwr bar han̄ Leyndardoom, Lijkleg var ei su Gaafa froom.

Meyar Hiarta Hreinlijfe prijdt, Hier vard Guds Mustere nijtt, um̃ Hollds Tilverknad hrein og kvitt, Hun Gat af Orde Barned sitt.

Sæl Maria fædde Sonen̄ han̄, San̄ast Gabriels

Ord

Ord um hañ, J Moodur-Lijfe Lausnarañ, luktur Johañes heckia kañ.

Hædste Kongur i Heye laa, hafnade ecke Stalle ba, litla Mioolk byggur sialfur sa, sem fedur eirneñ Fugla smaa.

Af þvi fagnar øll Himna Hyrd, HErra þeim syngia Einglar Dyrd, gløgt byrtest þeim sem geymdu Hiørd, Gud og Skapare Ialls aa Jørd.

Heidrum med Muñe, Hug og Trw, HErrañ oss Fæddañ af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, aan Enda halldest Lofgiørd sw, Amen.

Lof-Saungur wt af Fædingu Christi, epter Gudspialls Historiuñe.

Ton, J Dag eitt Blessad Barned er, etc.

HAtijd hædst er halldeñ sw, Himna Kongs Tilkoma, af Meyar Lijfe Lausnareñ nu, liet sier Fæding sooma, Daasamlegur er Sveirneñ sa, Sæmdum prijddur mest sem maa, i Mañdoomlegum Hætte, allt er hønum Onijtt hiaa, Aungvum vinst ad seigia fraa, hañs Guddooms Dyrdar Mætte.

Guds Son kom af eirnre Mey, eins og Roos ber Lilia, Mañs Natturañ orkar ei, Atburd hañ ad skilia, af Frw Maria fæddur er, hañ fyrer Upphaf jaatum vier, Skapara Heims og HErra, Moodur-Brioost hañ metta hier, Mioolk Skijrlijfis sem bo ber, Alldur, Eilijfd starra.

Sooleñ skijn i giegnum Gler, og giører ei Spilling neina, fyrer og epter Fæding er, Ospillt Meyañ hreina, Sæl var hun sem Sæmd ba fieck, ad soddañ Barne Oliett gieck, og Gud i Heimeñ fædde, heppeñ Brioost, Preñingu þeck, hañ til lietu Mioolkur Dryck, sem sialfañ Gud vel sadde.

Hirdar vøktu heila Natt, Hiardar siñar giæta, Eingell Guds þeim byrtest braatt, bodar Glede sæta, boreñ er Kongur Himna hreirn, i hørdum Stalle liggur Sveirn, vafeñ i vondum Reifum, sa er DRotteñ Einglaeirn, Adams Barna finst ei neirn, hvørs Vænleik vier so leifum.

Mooder Guds og Meyañ skær, med Lijfe þijnu huleñ var, hañ Heims Vijdd

ei hallded fær, hañ giordest Madur Guds Son kiær.

Sonar Guds ein saña Trw, Synder Veralldar leyste nu, Hier med veitte Heiløg Frw, Hrein Mey Oflecked værer þu.

Milldasta Guds Mooder hrein, Medal Kveña ert blessud ein, barst i Heim þañ sæta Svein, sem græder øll vor Andar-Mein.

Gud vorn Fødur heidrum hædst, hans Syne JEsu Dijrd sie stædst, Og Heiløgum Anda næst, Eilijst Lof sie þier Preñing ædst.

Um Holldgan og Fæding HErrans Christi, wt af Gudspiallsins Historiu. Vid Lag. Hvatijd hædst er hallden sw.

JOmfrw Maria Oliett var, a Augusti Tijma, Heiten Guds og Helgar Spaar, Hlutu fram ad koma, af Keysaranum wtgieck Bod, um allan Heimen skyllde Piood, Sig Skattskrifa laata, Hvør Mañ foor ad hallda þad, heim a sin Fædingar-Stad, Hlijdne honum ad jaata.

Joseph wt af Nazareth, a Galilæa Lande, J þa Borg Bethlehem hiet, braadlega farande, þvi af Davids Ættum var, aatte hañ ad biooda þar, Skatt skylldu asetta, Og med honum Maria, Mey hafde sier fastnad þa, ad Barne Olietta.

Tooksi so, heñar Tijme var, Tok medan þar hafde, Fyrsta Son sin fædde þar, Føtum sijnum vafde, J Jøtuna hañ hneigde þa, þvi Herberginum var vijsad fra, þwag var Faatækt þesse, fyrer ojs þolde Frelsaren, um Ellefu Aren Preñ, og endade a Krosse.

Fiaar-Meñ voru i somu Sveit, sem vøktu um þær Nætur, hielldu sine Hiord a Beit, HErrans Eingell unætur, til þeirra kom so Byrtu braa, Blessadre i krijngum þaa, af þvi Hrædslu hlioota, Eingell kvad, ei Ottest þier, ydur eg stooran Fognud ber, øll Piood a þess ad niota.

J Dag fæddest ydur i Heim, Endurlausnaren traustur, i Borg Davids Bethlehem, boren er HErran Christur, gaanged nu i greindan Stad, gief eg ydur Merke þad, þar skulud þier sina, Reifad Barn i Jøtu lagt, øngva hefur Heimsins Makt, a sig took Eymder sina.

Ad þeim Eingle eyer þad, Otal Himna Sveita, Sofnudust i sama Stad, Sætt Lof Gude veita,

ka, sungu Gude a Himnum hædst, Heidur, Lof og Dijrd sie stædst, um eilijfar Allder, Fridur a Jørdu jafnañ sie, Fognudur med Mañkyne, og heiløg Trwa ad halldest.

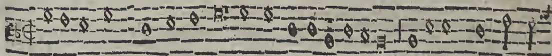
Eñ sem fooru Einglarner, Upp til Himna hadañ, Fiaar-Meñ sogdu, ferdunst vier, fram til Davids Stadar, Atburd skulum hañ sialfer siaa, er seigia liet oss DRottenñ fraa, og þar er tilfalleñ, komu fram og seingu sied, Frw Mariu og Joseph med, og Barned lagt i Stalleñ.

Þa nu høfdu þetta sied, hadañ af kuñgiørdu, Atburd hañ og Ordeñ med, er af þvi Barne heyrdu, hvør Mañ sem þvi heyrde lijst, af Hiardar Mønum þootte vijst, undarleg sw Saga, Ordeñ þesse øll sier hiaa, Eiñ vardveitte Maria, og sette sier i Huga.

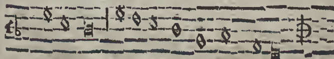
Hyrdar geingu glader heim, Gud heidra og losa, ad Sañleik allañ fyndu þeim, sem adur heyrt hafa, Christeñ Piood med Þackargiørd, þygge JEsum boreñ a Jørd, og hønum hlijda skillde, Barneñ er nu Blessan stoor, sem baud oss Gud og fyrre foor, af siñe Ast og Millde.

O Vor HErra JEsu Christ, oss i Mañdoom boreñ, þu hefur allañ Lijd þiñ leyst, til Lijfsins adur kioreñ, opna vor Hiørtu, ad vier nu, Ord þiñ geymum med riettre Trw, hvar med hier a Jørdu, Endurfæder eignust vier, Arf Himna med sialfum þier, og blessud Børn þijn verdum.

Eingla Lof-Saungur um Blessada Barned JEsum. Af Ødrum Capitula Lucæ.

Ofañ af Himnum hier kom eg, hef eg Tijdendeñ gledeleg, Tijdende good, vil eg

ydur tiaa, triva meige þier vijst þar a.

Eitt Barn er ydur bored og skeinkt, sw blessud Mooder Oforkreinkt, fædde ydur þad frijdast Jod, Fagne og glediest Hiörtun good.

Sa er þañ hædste HErra Gud, sem hiaalpar ydur i allre Naud, Endurlausnare ydar kiær, af ollum Syndum frelsad fær.

Hañ giefur ydur Glede þa, sem Gud hefur tilreidt Himnum aa, ad eilijft Lijfed eirneñ hier, eignast mættud lijka sem vier.

Til Merkis munud hier fiña þetta, mioog Jotu og Reisa lietta, sa Heime øllum hiaalpar vidur, hañ er þar lagdur i Stalleñ nidur.

Þvi glediunst vier nu gooder Meñ, og gongum þar iñ aller señ, og skodum hvad oss Skaparreñ mætur, Skiepnum sijnum hier veitast lætur.

Hygg ad mitt Hiarta og horf þar aa, hvad i Jøtu liggur: Hvør er sa? Þad er so miøg blijdt Barnkorn eitt, af blessudum Fødur giefed og veitt.

Ver vel komeñ þu Giestureñ millde, oss auma ei forlijta villder, J Utlegd til mijn ert komeñ hier, alldrei fæ eg fullþackad þier.

Þu sem ad giorder Himna og Haudur, hvar fyrer ertu so ordeñ snaudur? Þu lætur þetta lijka þier, ad liggia aa stirdu Heye hier.

Þo Verølld sie bæde vijd og laung, ad vijsu er hun þier Sæng of-þraung, og ei þess verd þo være hun full, med vænar Perlur og besta Gull.

Þijn Silke-Sæng og Flugel frijdt, eru smaær Klwtar og Hey oþijdt, þad var þitt Skraut og Skarted stædsta, þu sem rijker aa Himne hædsta.

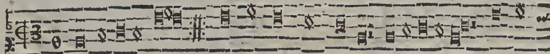
So lietstu DRotteñ lijka hier, þiñ liwsa Sañleik ad syna mier, ad Audur Heims og øll hañs Mekt, J Augsyn þiñe sie ecke þeckt.

Grædareñ bid eg þig goode þess, þu giører þier bæde Sæng og Sess, ad hvijla i Briooste og Hiarta mier, so hiedañ af alldrei gleyme eg þier.

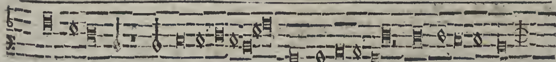
Af þvi vil eg af Elsku Grund, ætijd fagna aa alla Lund, og sijngia Lof med sætum Ton, sioalfum Fødur fyrer siñ Son.

Heidur sie Gude aa hædsta Tron, hañ hefur giefed oss siñ Son, Einglañna sijnge Fylking frijd, fagurt Lof Gude uñ allañ Tijd, Amen.

Ein Gomul Christeleg Saung-Wijsa, uñ Christi Fæding.

In dulci iubilo. Liggur Ost vors Hiarta, in præsepio, skijn sem
Glader sijngium so. Sooleñ

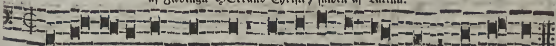
Sooleñ biarta, Matris in gremio. Alpha es & O, Alpha es & O.

O IEsu parvule, Hvaureñ hia þier sie, styrk þu oss i Siñe, O puer optime, med allre Giæsku þiñe, O princeps Gloriæ, trahe me post te, trahe me post te.

O Patris charitas, O Nati lenitas, Vier Daudañ hefdum feinged, per nostra crimina, hañ hefur oss uñgeinged, cælorum gaudia, eja værum vier þar, eja værum vier þar.

Ubi sunt gaudia, þar sem heyra maa, ad Guds Einglar siingia, nova cantica, og Baasonur kliingia, in Regis curia, eja værum vier þar, eja værum vier þar.

Ein good og gomul Seqventia, sem sungeñ var i Christelegre Kyrkiu, af Fædingu HErrans Christi, snueñ af Latinu.

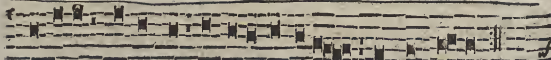

Haatijd þessa Heimsins Piood, Himnesku Organs Hliood, heyrdu haa.
Einglanna Fylke frijd, Fædingu Meyar vid, Fognud tiaa.

Hvad velldur, ad Vilie Manna, Virding sanna, ei efla maa?
Hyrdar wte voru aa Velle, Vegleg heyrdu Ord Einglanna.

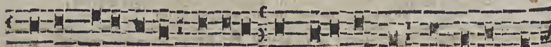
Lof

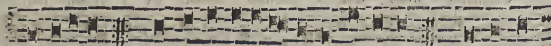
Lof Gude, Foolke Frid, fagnande Eingla Lid, sætt Sijngur þa
Christum þeir hefia hætt, Heilagre Offa Sætt, Menn mættu næ.

Afgiof þa ei adrer reyna, Eñ sem hafa hyggiu hreina. Synderner
Alment slijkt ei ættu meina, Eigendur þvi giør skal greina. Himneskum

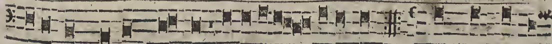

skal Hiartad skiliast vid, Kijraſt þa hlioetum þeñañ Frid, þvi Hreinlyndum
Jardneska lijkest Lund, Lofgiørd veite æ hvørre Stund, Hædstum Gu-

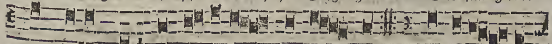

helteñ er sæ. Æ skal Madur miñast gladur, Millde þa. Bodar Fæd-
de Himnum æ. Guddooms Velldeð, voru Hollde, vistast hiæ. Leidsogu

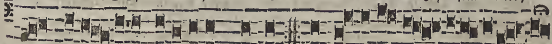
ingar

ingar Stundu Stiarnañ blaa, stooru Licose yfer braa. Christum komna
greida af þvi Fiaarmeñ faa, fram til Bethlehem Borgar gaa. Gud sem giorde

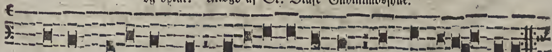

HErrañ Himna, hiaa Skyn-lausum Skiepnum siaa. Meyañ Mooder,
allt med ORDE, nu i hordum Stal- le laa. Lof sem ætte,

Mañ hañ fæder, heidrar þesse Hiordeñ sinaa. Frelsed þeir sem feingu samsijnge, Amen.
lijka mætte, veite oss hañs Vitskañ hat.

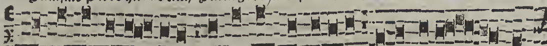
Sw fagra Seqventia. In Sapientia Disponens Omnia. Um̃ Sending Guds
Sonar af Himnum, i vort Holld. Maa sijngiast aa øllum Stoor-Haatijdum Arsins
og optar. Utlogd af Sr. Olafe Gudmundssyne.

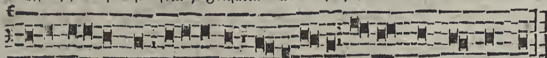
Guddoomsins hædsta Raad, hefur med Vitsku gaad, Haattum Mañkynsins ad,
Lidum vier laanga Pijn, leit hañ med Myskun sijn, og liet sig aumka þad.

Sijdañ Gud sende þañ , soddañ Bod veit og kañ , Haasæte Foburs af.
Heimsins Plood hier ad tiaa, Heiteñ good miñast aa , er sialfur Gud uñ Soneñ gaf.

Mey kvedur og mællte þa , Madur og Gud Maria , mun gietast medur hier.
Lijfe þijnu fædast fraa , Frelsareñ Mañа sa , sem allra Hluta Upphaf er.

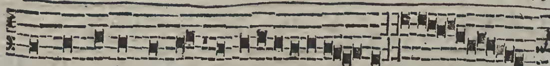

Ei leinge undañ droo , og verde þad, hun mællte so, giordest Guds Naadarstooll.
Tiaade frañ tijgeñ Son, Trwadra Mañа Lioos og Von, Riettlætis sanna Sool.

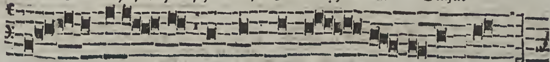

Son Guds fæddest i Heimeñ hier, Himna Kongur ei annar er. Lioos þad
Himnarijkesins Hyrdeñ gaf , Heidur Gude og mesta Lof. I laag-

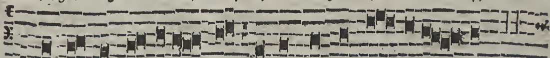
Fiaar-

Fiarhyrdum liggmar hiar, Lijder Velldugur ecke sia. Stiarnann
um Stalle hvijler hañ, hvorn vijd Verolld ei lykia kañ. Gafur

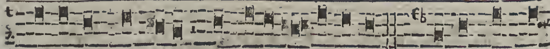
Biar = ta lyrtest þar, sem Bloomgan Von = dur Jesse bar.
Kongar greida Grein, Gull, Myrru og Reykelse sijn.

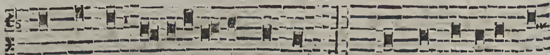
Umskurn leid hañ eirnenn hier, oss sem Fæddur og giefenn er.
Vid Jordanar Votneñ hrein, vora þvode Syndanna Grein.

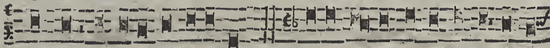
Mey Offrar Einka Son, allra Lijf og Hialpar Von. Lausnarans
Simeonis Hendur þa, sijnum Fognud hielldu a. Gaf Sioon Blind-

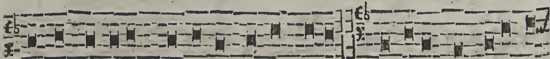
Christi Kraptur Fyrste, Vatn ad Vijne verda liet. Heyrer Daufur,
um, Gaungu Holltum, mættu Dauder mæla riett. Ovin rekur,

Holldþrær flijr, og upprijsa Dauder Meñ. Brauden Fim og Fiskar
Jet burttekur, Stodvar Sioo og Storm i señ. Canverskrar flioott kvittast

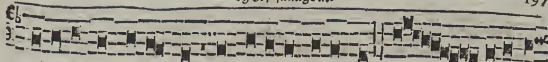

Tveñer, Fim sedia Þusunder þa. Epter Ordum Spæmañaña, Einka
Dotter, Kvinu Blodlaat stodvast mæ. Lamb Guds kvitt vid Lost og Synder, leyste

Hirder Saudaña, leidt til Foornar Lambed er. Veitte Lijfgiof Voludum,
Daudans Bond, Krossens Naud og Kvaler ber. Er sien af Postulunum,

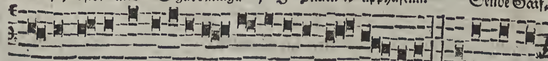
veik

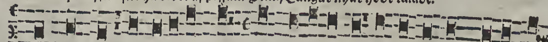
veik aptur fraa Helvijtum, Uppreis aa Pridia Dei e. Og ad uñum
J Daasemdar Giordunum, sañre Naad samverkande. Holldsins vors Heidur

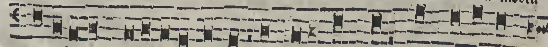
Ovinum ollum þeim aasiaaendum, JEsus er uppnumeñ. Hugginar
nu, hædstre med Sigurviñingu, J Himen er upphafenn. Sende Gaaf,

Anda, Eingell Naadsins ried senda, er ad hañ aadur lofade. Eja hvor af
ur sijnum þeim, sem sier hũ kiore af þessum Heim, Tungur nyar hvor talade.

Trw hreinne, Himnaña Konge, Saung nijañ seiger, so Naadar mættum niota

nær þesse Heimur nææer ad prioota, friaalser af Syndum, Fognud vier fiñdum,

Responsorium og Lof-Saungur um̃ JEsu Christi Hijngadkomu og Fæding, Er sunged af Tveimur Ungmeñum og Kornum til Skiptis. Verseñ eru under þvi Lage, Nu vilium vier aller þacka Gude, vorum HErra. Og Iñtaked af Kornum, sem, Honum ber jafnañ ad vier sijngium, etc.

I. LOfed Gud gooder ChristnerMeñ, sijnged hønum Lof aller señ, oss skal gledia þad, ad af storre Naad, Gud vid oss hefur giørt eilijfañ Frid.

Guds Son hiaa oss villde vera, Vort Holld aa sier sialfum bera, Liet sig hier fiña, Lijkn oss ad sijna, Og þad Eilijfa Lijf ad forþiena.

Hañ er komeñ Hiaalp ad veita, Himneskum Aud oss ad bijta, Oss vel ad frida, af Synda Voda, sem oss glader hier hañs Einglar boda.

Þockum jafnañ Gude, ad oss fyrer siñ Son, soddañ Myskun og Naad veitte hñ.

II. Unga skal þad gledia og Gamla, Guds Lofun eckert maa hamla, Arf siñ vill fiña, Upphoof Hiaalp saña, Og sende Fyrerheiteñ Gud til Maña.

Hver kañ ædra hugsad hafa, Hvad Gud mætte Møñum giefa, Eñ þeñañ Hiaalpar-Mañ? JEsus nefnest hañ, Vorn Lausnara sañañ vier jaatum þañ.

Hvør maa añar Hiaalp oss veita? Hier med vorum Ovin mæta, Og Blessan giefa, Blijdañ Gud ad hafa, Sa oss frelsar eirn af øllum Voda.

Lof sie Gude, ad hañ sitt Foolk ei vill hata, helldur siñ Son þvi hiaalpa laata.

III. Gledied ydur Guds Utvalder, Giøred Packer Meñ Mij-alder, Hañ ried oss fiña, Hiaalpræded saña, Og sijna Naad vid oss giørde kuña.

Vinskap ydur villde sijna, veitte øllum Elsku hreina, ydar vill vitia, Anand vel bæta, Og sijna Blessan oss sialfur veita.

Nride liet hañ rietta falla, Med rijkre Blessan gladde alla, Liet oss kuñgiøra, Lausn Synda vorra, Myskunsamañ sig og Milldañ vera.

Lof

Lof og Packer, Gude Fødur, jafnañ verde, fyrer siñ Son oss Blessan færde.

10. Lofed Gud Christner Meñ kaater, og Christum sem Synder bæter, Vitskn oss sijnde, Sañleik so tiende, Øll sijn Fyrerheit Gud allvel ender

Gude skiu um glader sijngia, og gøfga Lioos Heidingia, J Myrike mun skijna, med Kieñing sijna, sa Utvalde fyrer Fæding hreina.

Aller skulum eirn Gud lofa, a Christo vorn Fognud hafa, hønum a hvør Tunga, Heidur og Lof sijngia, Og Engla Lof-Saung aldrei af ganga.

Heidur Gude, hier a Jordu, Fridur verde, Christur oss Gude þecka giørde.

Eirn goodur Psalmur, Med Lag, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

EItt Barn er bored i Bethlehem, Þvi gledur sig Jerusalem, Almaattugs Fødurs eilijft Ord, a sig took Holld og Madur vard, Gabriel þeñañ Bodskap bar, Barnshafande ein Meyañ var.

Sem Brwdgume af sijnum Sal, Son af Meyuñe komeñ skal, J Ausnu Stalle einum la, Endalaust sem þo Rijke a, Fiaar-Meñ Eingell þa frædde eirn, Frelsare Heims sa være Sveirn.

Af laangre Komu Frooder Før, færdu Gull Myrru og Reyke-Kier, aller þeir geingu i þad Hws, Ungañ Svein sier hvør kvadde fws. Einum og Þreñum aller hier, Eilijfum Gude Lof sijngium vier.

A Nijaars Dag, Barna Saungur, Med Ton, Ofañ af Himnum, etc.

JEsu vor Endurlausnare, epter Moysis Løgmaale, a Attadeige Uñiskoreñ, Upp fraa þvi þu varst i Heim boreñ.

Sw Uthelling þijns helga Bloods, Hier var fyrst Mañkyne til goods, Lagder þig under Løgmaaled, Ljetst so þess Bølvan a þig med.

So ad oss leyster Syndum fra, sialfur gieckst under Byrde þa, Hier fyrer JEsus heiter þu, Heill vor Eilijf og Lausneñ Trw.

Uñiskier þu HErra Hiørtun vor, Hreinsa þau vel af Synda Saur, Sem þijnum Vilia sækia moot, Og Satan villde ei feinge Boot.

Gief oss þijn Bod ad geima riett, Giæt vor vid Heimsins Slægd og Prett, ad vier uppbyrium Ared Mitt, Elskum og hølldum Orded þitt.

Onijt er Ment og øll vor Verk, Af þvi gief þu

oss Raad og Styrk, So ad þijn Christne uñ allañ Heim, Eilijft singe þier Lof, Amen.

Nijaars Psalmur, ad Oska Goods øllum Stiettum, Med Lag, Heidra skulum vier HErrañ Christ, etc.

GUld laate Saung vorn gaanga nu, Gledelega af riettre Trw, Fagnadar Ar þa Oskum vier, Af Guds Millde ad þigge þier, Haleluja.

Eingeñ Heims Stiett, Og eingeñ Mañ, aan Guds Hiaalpar standast kañ, Þvi bidium af Huga aa hvørre Tijd, Hañ leide allañ Christeñ Lijd, Haleluja.

So ad Vallds-Meñ i siñe Stiett, Setter af Gude, stiorne riett, Umvande vel og ganngiæfe, Gooder, Froomer og Vijser sie, Haleluja.

Høndle so allt til Heidurs sie, Hædstum Gude og hañs Syne, Stunde hañs Ord og vernde vel, So varast meige seirne Kvøl, Haleluja.

Almwgeñ hlijdeñ ad þeim sie, J Sidgiædum og Riettvijse, Med Kiærleik, Trygd og fullañ Frid, Froomum Vallds-Møñum lijkest vid, Haleluja.

Bwanda Foolke bidium vier, Bæum og Eign sem hefur hvør, Gaange øllum sem giegner best, Gude til Lofs og Dijrdar mest, Haleluja.

Viñuhiwum Hlijdne og Frid, Hollustu og Trw sem bijdur Gud; Oss þienade Guds sæte Son, Saa þvi trwer er þarfur Þioon, Haleluja

Hioonum sie jafnañ Hiartad eitt, hvort bere añars Liwst og Leidt, Lise i Ast sem eitt sie Holld, Under Guds Raad og Hlijsdar-Skiølld, Haleluja.

Børneñ fraa Æsku Ottest Gud, Ord hañs lære og hallde Bod, Ad lofe Gud og gagnest Heim, Good Ment og Sider aukest þeim, Haleluja.

Forelldrar best þar fylge ad, Full Þørf og Skyllda søñ er þad, Til Guds erum þvi uppalder, ad eins vid Børneñ breytum vier, Haleluja.

Yngis-Foolk so siaae vid, Saurgan Hollds og livotum Sid, J Hreinlijse sier hallde riett, Heidre og Virde Ædre Stiett, Haleluja.

Þeim Heilsu-Brest og þwnga Soott, Þoldu leinge Dag og Noott, Oskum vier ad Gud giefe Þol, Giøre Linun aa þeirra Kvøl, Haleluja.

Þa sem Freisting og Faangelse, Fiandskap, Ofsookn og Mootlæte, Leinge hafa lided i Heim, Leyse DRotteñ af Þijngslum þeim, Haleluja.

Faatækum sende sañur Gud, Sijna Naudþurft og Daglegt Braud, Þoleñmæde i þeirra Naun, Þeim giefe fyrer Christ siñ Son, Haleluja.

Þeim riett med Heidre hvørn eirn Dag, Hallds sier vid sitt Viñulag, Børnum og Kviñum Biørg ad faa, Blesse DRotteñ og efle þa, Haleluja.

Audugum sem uñ Eigner hier, Auga bera, Ost-

um vier, Sedie Auma af sijnn Fe, So ad i Gude Rijker sie, Haleluja.

Almwgans Biørg sie Efling good, Og aumum veite Vernd og Stod, Laate Børn stunda Lærdoom mest, Lof fær Rijker af þessu best, Haleluja.

Syndugum Kvittun kiosum nu, Christs Naad gyrnest med riettre Trw, Breyte sier eins og Ord hañs kijs, ad hier og sijdar Naad sie vijs, Haleluja.

Þeim Synd og Villu vara vid, Vel kieña Trw og Christeñ Sid, Byrta oss JEsu Ord og Verk, af Gude bidium Naad og Styrk, Haleluja.

Alls þessa af Hiarta Oskum hier, ad Gude þecker verdum vier, Heidarlegt Foolk i hvørre Stiett, hañ Dijrke, Elske og Otteſt riett, Haleluja.

Vernde oss JEsu Volldug Hønd, Vid Døsle, Skada, Skom og Synd, Bregdest alldrei siñ Biess-an klær, Byrium vier so hid Nija Ar, Haleluja.

Nijaars Psalmur, Ortur af Biskupenum Mag. Steine Jonssyne.

Ton, Blijde Gud Børnum þijnum ei gleym.

EItt vier Nijtt, Ar byriad fæum nu, gott og blijdt, Gud Nædar tiæ oss þu, Petta bijtta Tijma Toom, Til Saalar Glede, Christur hædsta Himna Bloom, Heill øllum tiede. Uñe hañ, Oss vissra Boota, Siñu-Nañ, Stwt laate ei brivota, Jñra Mañ, Eige Roo þriovta. Gief oss liwfe Fadereñ Frid, og eilijst Jubil Ar med þier, J Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier i Himnarijke.

Heilleñ øll, Heidurs Piood breidest ad, Villu-Føll, Faae ei med oss Stad, Gøfugt Yfervallded, Volld, J Vil Soolar-Grame, Brwke, sekum giallde Giolld, goodañ Lijd frame: Presta-Briooſt, Bord Hiørdum reide, Freste Piooſt, Fra Otrw sneide, bestu liooſt, Bod Nædar greide. Gief oss liwfe Fader eñ Frid, Og eilijst Jubil Ar med þier, i Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier i Himnarijke.

Hioona-Mein, Hept Loptsins Stijrer kær, unc ein, Vid Jndis-Band sierhvør Ar. Børneñ giarnañ bioode blijd, Bestu Ast sijna, Christe, hrestu hvdañ Lijd, Læt Prauter dvijna, randa Blood, ur Ben duned þiñe, Sandum Slood, Sijne, Naun liñe, Nauda Mood, Piood þijd ei fiñe. Gief oss liwfe Fadereñ Frid, Og eilijst Jubil Ar med þier, i Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier, i Himnarijke.

Dijrdar Ord, ORottne hært færum vier, Værd a Stord, Veitast liet kiæra hier. Son siñ eina sende æ Grund, Saalar-Kvol bæta, Von er bein ad Andar-Und, Ei naae græta. Christe Briooſt, best giftu Lijda, mesta Piooſt, moot læt ei strijda, þitt hædsta liooſt, Lof gna fe vijda, Gief oss liwfe Fadereñ Frid, Og eilijst Jubil Ar med þier, J Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier, J Himnarijke.

Nyaars

Nijaars Psalmur, Med Ton, A þier HErra hef eg nu Von.

NIJs upp mijn Saal ad Niju nu, Nija Lofgiørd uppbyria þu, Þvi nu er Nijtt Ar komed, Nijr Skeinkur þier, Nij giefeñ er, Nij-ruñed Himna-Bloomed.

Lof sie þier Gud fyrer lided Ar, Lijfs-Heilleñ mijn øll i þier staar, O! þu miñ Andar-Kraptur, sem vægd er mier, So eñ eg er, og Nijtt Ar komeñ aptur.

Þu hefur verndad Vedhlaup mitt, Vel so eg giæte Hnossed þitt, og nu umlidnu Are, Miñ Lijffins Baat, J læst Uppsaat, Leidder wr øllu Faare.

Mitt Luckn-Segl wtþander þu, þijnum med Naad ar-Vinde nu, J Heimsins Osa Floode, Og miñar Siettar Stijre riett, Stioornader þu Gud goode.

J þier var Hvijlld og Unun mijn, Eg sat og under Skugga þijn, Og gieck i Geymslu þiñe, Athvarfed þad, Var Jñsiglad, Er þu fieckst Saalu miñe.

O! mijn Saalar Heill Hiartanlig, Halltu þvi sama fram vid mig, og Are Jñgangande, Handleidslañ þijn, Sie Hlijfdeñ mijn, Vid Hafska og øllu Grande.

Myskunnar rijka Negned þitt, Neñe allt iñ i Hiartad mitt, Og vel plante þar iñe, Riettlætis Skart, Og Elsku Art, Med allre Gudrækneñe,

O JEsu søktu Syndum mijn, J Saara-Flooded Taara þijn, Og Heilags Hafs Bloodrauda, Añastu mig, Naad Elskulig, Eins i Lijfe sem Dauda.

Allt þad gott sem mier unter þu, Almaattug Hønd þijn geyme nu, Blessande mig og mijna, O Andlitt blijtt, Eilijft Ar Nijtt, Yfer oss laat þu skijna. AMEN.

A Þrettanda, Eirn Psalmur med Hymna Lag.

HErodes grime þvi hrædest þu, Þvott hijngad kome Christur nu? Veralldlegt Gots ei gyrnest saa, Sem Glede Himna oss veita maa.

Ferdast Vitringar, fylgiande þa, Frijdre Stiørnu sem liet sig sioa, Lioossens leitande med Leiptre Fijn, Lofudu Gud med Gaafum sijn.

Liet sig hier Vatne langa i, Lamb Himneska og laut ad þvi, Oll vor hreinsande Andar-Saar, Alls Syndalaus þo sialfur var.

Hellst maa þad kalla hædsta Maatt, hier næst litast i Kierenn braatt, Einfallt Vatn adur, Eñ vard þo Vijn, Vijst bregdande Naatturu sijn.

Þig Fødur og Son lofe Þioodeñ flest, Þu sem i Dag auglijsast lietst, Og Helgum Anda Heidur og Prijs, a hvørre Stundu æ sie vijs.

A

A Hreinsunar Dag Mariæ, Med Ton, Ofañ af Himnum, etc.

JEsu i Fantækt fæddest þu, Frelsade oss þijn Milld eñ sw, xi,tel Miøolk hefur Liif þitt nært, lagdur i Hey og Stalleñ vart.

Sex Vikum þiñe Fæding fra, Færdur varstu i Kyrkiu þa, Froomum Simeon feingeñ var, J Fadme sijnum þa Barned bar.

Hvørs miøg leinge af Hiarta bad, hønum nu veitte DRotteñ þad, Hañ lofsade þa Lausnarañ, Ad lifa naade Tijma þañ.

Anna Spaakona Eckia froom, A sømu Stundu þaangad kom, Um þañ Sveín øllum sagde vel, Sem væntu Lausnar i Jsrael.

Christe aa Jordu veit oss Vørn, verda laat oss þijn Andleg Børn, So fræde oss þiñ Ande hier, Ad af Hiarta til þijn snwunst vier.

Laat þu oss stiorna Lærdoom þiñ, Leid oss i þijna Kyrkiu iñ, Hvar alleina Meñ þocknast þier, Pack, Lof og Heidur sungeñ er.

Allt sem i Trwñe er þar beidt, Af Myskun þiñe verdur veitt, Hvor þar iñ kiemur, Sæll er sa, og Søfnud þeim ei hverfur fraa.

Helgaste JESU hiaalp oss nu, Hollde voru þvi stríjddest þu, J Nafne þijnu øll Christneñ, Eilijfa faae Lausn, Amen.

Eñ þa Eirn Psalmur, Med Hymna Lag.

GUds Syne hægast Hlid sw var, Helg Mey Naad arfull sem hañ bar, er þo læst og til Eilijfdar, Eñ þo Christur fram geinge þar.

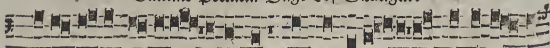
Himneska Liwossens Helgast Skyn, Hier kom af Meyu Skaparíñ, Lausn, Blessan, og so Brwdgumiñ, Veriandist fyrer Søfnud siñ.

Huggun Moodur og Hædsta Dijrd, Helgust Vom Riett-Trwadre Hiørd, Blessud hañs Pijna Veisk og Hørd, Borgade Mañkyn allt aa Jørd.

Heidrum med Music, Hug og Trw, HErrañ sem Fæddest af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, aan Enda halldest Lofgiørd sw.

A Bodunar Dag Mariæ, Maa sijngia þa Psalma sem hlijda uppaa Holldgan og Hijngadkomu HErrans Christi, vide supra.

Gamall Paalma Dags Lof-Saungur.

Lausnareñ Kongur Christe, Lof sie þier, Dyð, Heidur meste, hvorium af Hiarta

sungu, Hædsta Lof Sveinarner ungy.

Israels ert þu Soome, og Davids Sonureñ froome, Blessade Yfer-Kongur, I Nafne Guds til vor geingur.

Heidur þier hædstañ veiter, Hird Guds og Tignar Sveiter, hvør Madur hier aa Jørdu, Heimur og Skiepnurnar giørdu.

Med Paalma moot þier fooru, margt Foolk sem Gydingar vorü, med Bænum Psalm og Saungvum, Siaa, Til þijn audmiwker gaunguin.

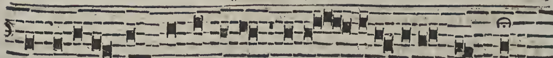
Adur eñ upptookst þijn Pijna, Prijsudu þeir Komu þijna, heidradañ Heime ofar, Hvør vor nu giarnañ þig lofar.

Lijkade Lofgiørd þeirra, lijt nu aa Þioonustu vora, Allt Gott þier lijka lætur, Lijknsamur Kongur aagiætur, Amen.

Af Dauda og Pijnu HErrans Christi, Hymnar, Psalmar og Lof-saungvar.

Konungsins Merke fraiñkoma hier, Krossens Tign ieynda auglijst er,

J Holldе þa Heimsins Skapare, hieck fyrer oss a Krossens Trie.

Med Noglum Helgast Holld var fest, Hendur og Fætur teigdar mest, Ad frelsud yrde Adams Børn, Offrud var þesse Saklaus Foorn.

Nakeñ a Krosse þa HErrañ hieck, Hañs Sijdu Spioot i giegnum gieck, Blood med Vatne þar wt af rañ, ad oss af Syndum þvæe hañ.

Uppfylld var þar su Andleg Spaa, J Davids Psalme sem fiñast maa, Samkunduñe þar seiger fraa, sialfur Gud rijkte Triennu a.

Skijnande og vel skapad Trie, skrijddest med Guds rauda Bloode, af vænsta Stofne wtvaled, svo heilagt Holld ad koma vid.

Tvaugleg ur sa Vidur var, Verd Heims a sijnum Kvijslum bar, Vigt þess Helgasta Hollds var hañ, sem Herfaang Vijtis aptur vañ.

O JEsu allra vor einka Von, af Myskun veit oss nu þa Boon, Med Hiartans Fognud Guds Børn gled, Gief og Syndugum Kvittun med.

Þier Eine Gud i Þreñingu, Packer og Lof sie ad Eilijfu, Ad med blessadre Kvøl a Kross, Keypter, og ætijd verndar oss, Amen.

Eirn goodur Psalmur, Med Hymna Lag.

Skapareñ Christe Kongur vor, Kvittun Trwadra Naadar stoor, Audmiwkra Bæner þocknast þier, Þig Eirn Lofum og Dijrkum vier.

Himna og Jord þu hefur giort, Hollde voru þu klæddur ert, Virdtest ad under vorre Eymd, Være Dijrd þiñar Tignar geymd.

Gudleg Naad þijn og Giæska klaar, Griña Kvøl leid og Krossens Saar, Vid Fyrsin Hioona Fall og Mein, Þañ Lækning þijn Myskuneñ hreiu.

Sokum vor bundeñ Saklaus vart, So ad leystest Fistrada hart, Svijvirding leydst, Og bætter best, Brot allra Maña stoor og flest.

Frelsareñ a Kross festur vart, Fraabært Myrkur þar giørdest snart, Þa HErrañ uppgaf Helga Aund, Hellur klofna og skialfa Lønd.

Sigrare Daudans sien var braadt, Samiafn Fodur i Dijrd og Maatt, Naad Heilags Anda, Hlijf og Stod, Hædste Kongur veit þiñe Þiood.

Eirn fagur Lof-Saungur, Med Lag, Pa JEsus til Jerusalem.

HÆdsta Hiålpr ædis Fognude, Heimnr allur nu fcætur sie, Lausnare allra Christur kiær, Kvittade Synder Verálldar.

Fimm Dogum fyrer Pääska kom, Frelsareñ i Bethaniam, Lijfnarfullur lijfgade þar, Lazarum sem fyrr graseñ var.

Christur vid Bord med Sveinum setst, Sw kom sem foor med Smyrsleñ best, Høfud og Fætur HErrans þa, Hrein-Trwud smurde Maria.

Eins sem spaad stendur, epter þad, Ösnuna og Folañ sækia bad, Til Jerusalem sat æ þeim, So kom herlega Kongur heim.

Audmykt sw var Oseigiañlig, Ad Gud virdtest so lægia sig, Heims Skapare og HErra med, Hoogvær forsmaadre Ösnn reid.

Oliu Greiner Gøfugar, Og grænañ Pälma Foolked bar, Maklega JEsu æ niowte gieck, Myskunar Kongs var Koma þeck.

Diirdlegt Hosaña swngu hædst, Syne Davids sie Virding stædst, Christur blessade Kongur er, Komeñ i Nafne DRottens hier.

Preñing og Eining sañre sie, Swngeñ Diird, Heidur Eilijfe, Gud Fødur, Son og Anda med, Ætijd mest lofe Mañkyned.

Psalmur af Pijnuñe HErrans Christi, epter Fioorum Gudspiallamøñum. Med Ton, Vor HErra JEsus visse þad. Verseñ eru epter Stafrofs Rød.

ADams Barn Synd þijn so var stoor, Sakum heñar ad JEsus foor, af Fadme Fødurs til Jardar, Hreinust Maria hañ hijngad bar, Heime til Lausnar sendur var, Sætta vid Gud oss giørde. Sitt Lijf i Dauda lagde hañ, Leid Symd vora sem veykur Mañ, Par til ad villde verda, Son Guds fyrer oss Sætleiks Foorn, og Synda Pwnga ad bera vorn, Haseñ æ Krosseñ harda.

BVriade sætra Brauda Tijd, Byrte þad JEsus sijnum Lijd, Son Mañs man Syndum mæta, Hañ slær, Kvelia og hræKia þeir, Hædduglega æ Krosse Deyr, Uppriis þo ydar ad gæta. J Simeons Hwse sat vid Bord, Smyrsl hesur Kona þangad færd, HErrans Høfud ried væta, Agiarn Judas þad Syndsu kvad, Eñ Ast-Verk DRotteñ sier virdte þad, Kviñu baud Kyrra ad læta.

CHristi Hollustin falleñ fra, Falsare Judas Silfur hoa, Fyrer þad Son Guds selde. J fyrr til-bwna Salnum sat, med sijnum Pääska-Lambed æt, og Endade æ þvi Kvollde: Nijtt Testament hesur sijdañ sett, So hañs Dauda æ minnust riett: Peirra Fætur þvo villde, Altar-Dæmeñ þau dijrust baud,

Dapra Læresveina af Naud, Frædde, So Hugg-
un hiellde.

DRotteñ foor þa i Fialled wt, Fylgdar-Mønum
hañ baud med Swt, Vid Freistne Vidia og
Vaka, Skamt i Garðeñ þeim gieck hañ fraa, Gra-
ndvar fiell nidur til Jardar þa, Fødur bad fraa
sier taka, Peñañ Kaleik, Þvi eckert er, Omøgu-
legt ad vineſt þier, Þiñ Vilia þo ei forsaka, Pri-
svarsiñum uñ þetta bad, Þess aa mille gieck siñ-
um ad, Af Svefne ſig ei Omaka.

EEka ber eg þier soſed samt, Sviſkiande mig er
burtu ſkamt, Nu er ſu Stund, uppſtanded,
Mañsins mun verda ſeldur Soñ, J Syndugra
Hønd, Þvi giøred Boon, Ad Freiſtne ydur ei gran
de. Sioa þar Judas med Søfnud Mañs, Med
Sverdum, Staungum, kom til hañs, med Lyktum
og Log-Brande, þetta Merke gaf Þegnum hlioodt,
þañ ſem eg kyſſe, faanged ſlioott, og Medſør Meñ vel
vande.

HVrr viſſe allt ſem framkom hier, Frelſareñ ſpyr,
Hvørs leited þier? JEſum Nadverſka votta, Jaa
tade DRotteñ, Jeg er ſa, Juda Sveiter ſem ſooktu
a, jafnſkiott til Jardar detta. Judas heilſade Chriſt
med Koſs: Komſtu Vinur ad ſviſkia oſs? Hereñ þa
heyrde þetta, Herrañ griipa og hallda faſt, hvørt ei ſku
le med Sverdum ſlaaſt, Fylgdar-Meñ Jeſum frietta.

GRamdeſt Petur ſitt Sverd wt droo, Svein
Yfer-Kieñemañins ſloo, Eyrad þa Malchus
miſte, DRotteñ baud þeim, ei bañed nu, Brugd-
ed Sverd aptur ſlidra þu, Ætlar þu Boon mig
breſte? Þo Eingla vilde eg Fylking faa, Fødurs
Kaleik eg drecka aa, Þioon Lækning þaa af Chri-
ſte. Bundeñ til Annas færdu fram, Fraa þeim til
Biſkups Caiphum, Allt Naaded þaangad þuſte.

HErrans Før Petre Hug-Naun fieck, J Høll
Biſkups til Sveina gieck, Maals-Lok ad mæ-
tte kaña: Dyra-Ambaatteñ Hüñr braadt, Og ad-
rer þvi næſt liiſtu þaatt, Eirn ertu JEſu Maña.
Neytade Petur næſta frekt, Nockru Siñe hañ he-
de heckt, Soor ſig og ſaart ried baña. Hañeñ ga-
lar, ſier HErrañ ſnijr, Hañ leit, þa man hvad
mællte ſyr, wtgieck med Ydran ſaña.

JEſus ſpurdur uñ Kieñing, Kvad, Kiende eg
øllum i hvørium Stad, Þaa laattu þar uñ ſpy-
ara. Eirn Þioon JEſum i Andlit ſloo, Attu Bi-
ſkupe ad ſvara ſvo? Liwgvitne lietu bera. Biſkup
ſagde: Þig ſære eg bert, Son Guds Bleſſadur, ef
þu ert, Oſs þad nu i auglioost giøra, Andſade
DRotteñ eg em ſa, Upphiedañ ſkulud Son Mañs
ſiaa, Vid Hønd Guds Hægre vera.

KJeñemañ reif ſijn Klæde þa, Klaart hañs Gud-
laſtan heyra maa, Votta þa virdum nijta, allt
Naaded ſpyr, Hvad ydur lijtſt? Af Liiſe ſirax þeir dæ
ma Chriſt, uñ hañs Aſioonu hnijta. Ymſer med Spo
tte ſpyria ſo, ſpaadu oſs Chriſte, hvør þig ſloo? A hañ
med Haadung ſpijta. Arla kom ſamañ Alment Naad,

eñ spyria Christ, so feinge nꝏd, hvar med hañ mættu ꝏvijta.

Landstioorn þa bundeñ seldañ sier, Svikareñ Judas aptur ber, Taled Fie, Tuga Pryggia, Syndgade eg þvi saklausi Blood, Svek eg, Pa ansar Juda Piood, Ofs her ei sw Umhyggia: Kastar Sylfre, vr Kyrkiu gieck, Kvidur hañs brast, J Snoru hieck, Blood-Gialld viñde Sud ei byggia, Leitsi ꝏ Stefnu ad looga þvi, Fyrer Leyr-Smids Akur þeim Daudu i, Utlendingum ad liggia.

MEinlausa JEsu Jarl vid took, Juda spyr, Hvoria hefde Søk? Amæle ecke svara, Skatt af Keysara skipar hañ fyrst, Skielfer Foolked, sig helldur Christ, Opt neyddur einu svarar: Mitt Valld er ei af Verølld hier, Vottur Sañleiks eg fæddur er. Til Herodem hlaut ad fara, Kꝏtur margs spurde Kongur fliott, Ad Christ þeigiande giørde Spott, Sialfur med sijnum Skara.

NEitar Kongur, Kvad Jarl, og Jeg, JEsum sekañ ꝏ nockurn Veg, Refstum burt bañа eg eige. Uñ Fꝏnga eirn hafed Fornañ Sid, Frialst sie ydur uñ Paaska Tijd, Añañ hvørn ofta meiged, Piooden ꝏeggiud þusse fram, þyggium vier helldur Barrabam, Christur ꝏ Krosse deye. Frw hañs baud uñ þañ frooma Mañ, Faast eckert; Mig so margt uñ hañ, Dreymde ꝏ þessum Deige.

OSekañ strijkte Stioornar Mañ, Strijds-Meñ Purpura klæddu hañ, Pyrne hañs Høfud krijna: Lietu i Hønd hañs Hægre Reyr, Heill Juda Kongur søgdu þeir: Hnie-Fall og Hædne syna, Høfud og Kyñur Hnefum slꝏ, Hañs Asioonu mig og hræktu ꝏ, wtleiddu hañ fyrer hina, Med fodd-añ Bwnad Sꝏr og Blood, Sveiteñ kallar sem være Od, hañ skallt ꝏ Krosse pijna.

PJlatus vill hañ verde laus, Villtur Lijdur hñs Dauda kaus, Pviad sig Guds Son giørde. Keysarans Reide þu fulla sær, Fride leingur ef þesse nær. Pa Jarleñ þetta heyrde, Hand-Laug sier took, ꝏ Doom-Stool stie, Stoorbrota Mañ þeim liet i Tie, JEsus Liflꝏteñ verde. Utleiddur, Kross siñ sialfur bar, Simone þar til naudgad var, Ad gieck under þa Byrde.

QVinum baud, Aumked ecke mig, Uñ ydur og Børneñ, hvør uñ sig, Hafed Grꝏt og Harma stoora, Sw kiemur Tijd ad seiged þier, Sæl Obyria og Barnlaus er: Fiøll, hylied ofs og vora. Ef giørt er so vid þad Græna Trie, Gieted, hid visua hvad muun skie? J Aftøku-Stad wt fara. Christ negla þeir ꝏ Krosseñ þar, Kvalder voru Tveir Ræningiar, Siñ hønum vid Hønd hvøria.

REningium jafn sa sijndest Heim, Sagde Fader fyrergief þeim, Ei vita hvad þeir viña. Haud-skript Søk JEsu jꝏfa liet, Juda Kongur af Nazareth: Yfer-Meñ ad þvi fiña. Hañs Klædum skiptu Her-Meñ þa, vid hryggva Moodur mællte: sia, sa er þiñ Sonur Kviña, sijdañ Johañem sagde vid: sia,

Siaa, Pijn Mooder: Fraa þeirre Tijd, Hana tok sa til Siña.

SKapraunet, Hædung, Hroop og Brysl, Heidner og Judar søgdu aa Vijxl. Næningia Aññars Orde, Ansar hiñ, Gud skallt Ottast nu, Ockur er makleg Pijna sin, Pesse Illt eckert giørde. I Rijke þijnu minstu mijn, Milldeñ soor, I Dag Ondeñ þijn, Med mier i Paradijs verde. Sort nade þa Sool og miøg vard myrkt. Miñ Gud, Miñ Gud, hvi fraa mier ert? Hvør Mañ hañ kalla heyrde.

TRulega allt nu framkvæmt sañ, Ad syllteft Ritning, sagde hañ: Þyrster Mig, Þar ried standa, Kier fullt Ediks og Ysoop hiaa, Af hvi hañ dryckia, sagde þa: Allt hefur þad nu Enda. Med hærre Roddu hañ mællte miøg: Miñ Fader-nu bijfala eg, Ond mijna hier til Handa. Sijdañ hañ hefur þetta sagt, Og Høfud sitt Blessad nidur lagt, Uppgaf siñ eigeñ Anda.

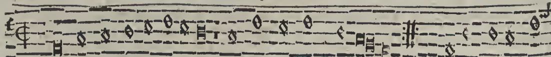
VArd þa aa Tiallde Skipting stoot, Skielfur Jørdeñ eñ klofnar Grioot, Opnast Grafer allvijda, Lidna Meñ helga lijfgar þad, Lijstust mørgum i helgum Stad, Upprisu JEsu sijdar. Høfdingeñ stood med siñe Sveit, Sem hañs giætte, þau Undur leit, Hvar af þeir Hrædslu lijda, Guds Son hañ vera votta lioost, Vidstaddur Lijdur sloo sijn Brioost, Þad siaa hañs Viner, þar bijda.

MEer-Meñ vilia ecke sie, Uñ Hætijd Lijkeñ sost aa Trie, Strijds-Mañ Bein beggia brijtur, Litu JEsum læteñ til Sañs, Lagde eirn Spioote i Sijdu hañs, Blood og Vatn burtu flijtur. Raads Herrañ Joseph kom uñ Kvølld, Af Krøsse ad taka JEsu Holld, Pilati Leife hlijtur, Christ med ad sveipa keiptu Lijn, Kom Nicodemus sorne Vin, Smyrsl mikel med sier flytur.

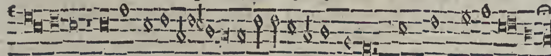
ÞEsser af Krosse Lijked laust, Lijne sveipa, og smurdu traust, Epter Sidvenin siñe. Þar stood og Josephs Stein-Þroo ny, Stad þeim ei siærre Gardei, Fyrr laa þar eingeñ iñe, Lijkama JEsu løgdu þar, Þvi leid ad Hætijd, og velltur var, Stoor Steirn ad Grafar Muñe, Helgar Kviñur þar vorn vid, Vitia heim, Tilreida Smyrsleñ frijd, Varast uñ Hætijd viñe.

NEstn Meñ Juda Aññars Dags, Eggia Pilatum, Lættu strax, Giæta Grafar svo leinge, Þessa Svikara þeinkium Tal, aa Pridia Deige eg upprijsa skal, Verre þa Villa geinge, Hønum ef þeir hvinska i burt, Hitt ad seige, mun verda spurt: Vakt baud þeir fulla seinge, Sett Vørn og margur Voku-Sveirn, Var þa Iñsiglum merktur Steirn, Ad geyma, so grande eingeñ.

Aññar Lof-Saungur uñ HErrans Christi Pijnu.

JEſus ſem ad oſs frelſade, Eirn var hañ Saklaus fundeñ. Og færdur Ogud-
Uñ Midnætt ſem eirn Illvirke, er fangeñ og ſo bundeñ.

legum Lijd, ſem æ hañ Lijge bera, hæda, lijta og hrækia med, hvad Gudſpiolleñ kuñgiora.

A Føſtudagſins Fyrſtu Stund, Þo findeſt Søkeñ eingeñ, J Pilati hins heidna Hønd, Hafdur ſem eirn Mordinge, Froomañ Chriſtum og Fridhelgañ, ſañ og ſo vidurkiende, Þvi-fræ ſier i Hallde hañ, Heredi Konge ſende.

Uñ Þridiu Stund ad ſtryktur var, Og ſtood ſem Lamb til Dauda, Þyrne Coronu þwnga-bar, þar med Purpurañ rauda, Reyr-Legg i Hønd til Hædungar, Høgg og Spott vard ad reyna, Til Kroſsfeſtingar ſiælfum ſier, Siñ Kroſs hañ bar alleina.

Nær Siøttu Stundu ad negldur var, Nakeñ æ Kroſſeñ Chriſtur, Og Bloode ſijnu wthellte þar, upp med Kroſſenum reiſtur, Vidſtadder marger hæddu hañ, og hiñ Añar Uppfeſte, Gudlaſt þad Søvl ei lijda ſañ, Lioома ſiñ af þvi miſte.

Uñ Nijundu hañ hroopar hætt, Horfeñ kvad Gud ſier vera, Eñ þeir Galled og Edik-brædt, upp ad hañs Muñe bera, JEſus þa ſijna Aund uppgaf, J Tveñt Tiallded ſier ſkipte, Hryſteſt Jørdeñ hardlega af, Hellum i ſundur ſvipte.

Uñ Kvølldſins Tijma til var ſagt, Tveggia Bein ad Meñ brioote, Sijdaſt var þa i Sijdu lagt, Siælfum Chriſto med Spioote, Blood og Vatn þar ſtrax wt af rañ, uppfyllda Skrift þa ſeiger, Johañes, þviad þad ſæ hañ, Þeſſum þier trwa eiged.

Eñ þegar Dageñ Endade, Og miøg æ Kvølld leid lijka, Þa kom Joſeph, af Kroſſens Trie, HErrañs Chriſts Holld ad taka, Veglega ſem þa Sidur var, Smyriande þad til Grafar, Vardhallds-Meñ ſijdañ ſætu þar, Svo ſem Matthæus ſkrifar.

Hiælpa

Hiaalpa oss O JEsu HErra kiær, harda Kvøl þu sem reynder, ad hlijdner þier æ verdum vær, og vørnust allar Synder. Dauda þiñ og hañs saña Søk, So jafnañ vier gaumgiæfum, Og þig DRottiñ med Ast og Pæck, Æfeñlegana lofum.

A Paaska Haatijdeñe, wt af Upprisu HErrans JEsu Christi,

Nockrer Hymnar og Lof-Saungvar.]

Eirn goodur Psalmur, Med Lag, Allfagurt Lioos oss byrtest braadt, etc.

SAgnadar Kieñing Kviñum fær, Klaar Guds Eingell talar vid þær, J Galilæa Christur kiær, Kañ vijst sien verda sijnum nær.

Groseñe skiott þær geingu fraa, greina Postulum slijkt sem saa, Lifanda JEsum lijta þa, Lwta hañs Footum og þreyfa aa.

Heyrande þetta HErrañs Piood, Hradt ferdast sem þeir feingu Bod, ad lijta Christ, þeim Gyrnd er good, Glede, Von, Traust, af þessu stood.

Jørdeñ og Sooleñ byrtast blijd, Bist og Neid i hañs Dauda Tijd, Þa Christ lijta ad Lijkams Sid, Læresveinar, og mæla vid.

Klaarlega Saar þeim sijnde hañ, A sijnu Hollde er Daudañ vañ, Upriseñ jaata aller þañ, Eilijfa Myskun veita kañ.

Lijksamur Kongur Christe þu, Kveik i oss til þijn Ast og Trw, ad liñe þier alldrei Lofgiørd sw, er Lijdur aa greida leystur nu.

Milldaste Gud sw Myskun þijn, Med Upprisuñar Føgnud skijn, Vid Ogn Daudans og Andar Pijn, Øllum hlijfe Trwudum sijn.

Nu Dijrkun aller DRotteñ hañ, Af Dauda reis og Sigureñ vañ, Med Fødur og Anda helgum hañ, Hefur þad Valld, Ei endast kañ, Amen.

Eirn goodur Psalmur, Med sama Lag.

CHristneñ sijnge nu Sætleiks Lof, Syne Guds þacke Lausnar-Giøf, Ovin med sijnum øllum Her, J Siooeñ Rauda sokkur er.

J stoorum Voda vorum þa, Villde hañ alla oss afmaa, Lausnare vor saa Lijf oss gaf, Leidde i giegnum Rauda Haf.

Fridade oss og frelste wr Neyd, Flecklausa Lamb sins Blood og Deyd, Þa Christur bardest vegna vor,

Vijkingeñ kiæsde ditwpur Sioor.

Paaska-Lamb Helgast høfum vier, hvørt a Krosse øss bakad er, Holld þess er Fæde Heidurs verdt, HErra JEsu þad sialfur ert.

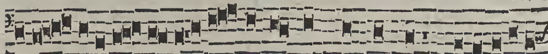
Petta er saña Sæta Braud, sviptande oss eilijfum Deyd, Dijrast Blood Lambsins dreckum vær, Diøfull øss þa ei skadad fær.

Packer alldrei vær gietum giørt, Gude sem er þad Offur verdt, Fra Ofsøgnud og Andar-Kvøl, Erum vier þar med leyster vel.

Lamb Guds þier hæfer Lofgiørd best, Lotning, Heidur og Dijrdeñ mest, Øll þijn Christneñ i Heime hier, Æfeñlegana þacke þier.

Nu dijrkum aller DRotteñ þañ, af Dauda reis og Sigureñ vañ, Med Fødur og Anda helgum hañ, hef-ur þad Valld, Ei endast kañ.

Eirn Psalmur under þessum Nootum.

Mesta þig þar til Milldeñ droo, Misgiørder vorar ad bera so, Holldsins þølande hardañ Deyd, Hvar med øss leyster af Daudañs Neyd.

Helvijtis giegnum Hlideñ gieck, Herteknа sijna frelsad fieck, Sigurvegareñ vid Merked mætt, Med Fødur situr a Himnum hatt.

Pijn Goodvilld til þess þreingde þier, þijns Folks ad bera Misgiørder, Pyrma øss, og so þar med lia, Þitt millda Auglit mættum sia.

HErrañ Christum nu heidrum vier, hvør af Dauda uppriseñ er, Fødur og Helgum Anda med, J øllum Løndum Lof sie tied.

Eirn

Eirn stuttur Lof-Saungur um̃ Upprisu HErrans Christi,

Med Lag. Christur reis upp fraa Daudum, etc.

UPPriseñ er Christur, af øllum Kvølum leystur, Af þvi glediunst nu aller vier, JEsus vor Hiaalp og Hugguñ er. Haleluja.

Ef Upriseñ ei være, Øll Verølld fyrerfæreſt, DRotteñ vor JEsus Daudañ vañ, Dyrkum og Lofum þvi aller hañ. Haleluja.

Eirn Añar Lof-Saungur og Responsorium wt af Uppriſuñe Christi.

Med Ton, J Dag er Christur Upprisen̄, etc.

KORENN.

UPPriseñ er nu JEsu Christ, Haleluja, Haleluja,
Sa allañ Heimeñ hefur leyst, Haleluja, Haleluja.
Ef hañ ei uppriseñ være, Haleluja, Haleluja.
Øll Verølld þa Fyrerfæreſt, Haleluja, Haleluja.
Þar hañ er nu uppriseñ vijst, Haleluja, Haleluja.
Aller lofum vier JEsum Christ, Haleluja, Haleluja.
Heilagar Kviñur komu þriar, Haleluja, Haleluja.
Til Christi Grafar þegar i Ar, Haleluja, Haleluja.
Leitudu hañs Lijkama þar, Haleluja, Haleluja.
Lausnareñ þa uppriseñ var, Haleluja, Haleluja.
Heilaga Eingla hittu Tvo, Haleluja, Haleluja.
þryggvar Kviñur þeir gloddu so, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

Hrædslu leingur ei hafe þier, Haleluja, Haleluja.
Hvors nu leited, hañ er ei hier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sæll Guds Eingell seig mier þa, Haleluja, Haleluja.
Siaalfañ Drotteñ hvar fiña maa, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

Af Grøfeñe Uppriseñ er, Haleluja, Haleluja.
Arla i Dag þad seige eg þier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sætañ HErrañ miñ sijn mier þa, Haleluja, Haleluja.
Sem nu er Daudum riseñ fraa, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

So gaanged iñ og siaaed þar, Haleluja, Haleluja
Samastad hvar hañ lagdur var, Haleluja, Haleluja,

Maria.

HErrañ er burt hñ hier ei sieſt, Haleluja, Haleluja.
Ef finda eg hañ, þvi fagna meſt, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

Lijted

Lijted hier a Lijndwka strax, Haleluja, Haleluja.
Faa hañ i þeim til Pridia Dags, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sößum vier þetta sialfar vijst, Haleluja, Haleluja.
Sijn oss vorn Herra Jesum Christ, Haleluja, Hale.

Eingelleñ.

J Galilæam gaange þier, Haleluja, Haleluja.
Þar siaaed hañ sem sagde fyrr, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Þier Eingell Guds vier þøckum nu, Hale. Hale.
Þad skal oss øllum Huggun trw, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

Fared og seiged satt þar um, Haleluja, Haleluja.
Sancte Petre og Postulum, Haleluja, Haleluja.

Maria til Foolksins.

Syngium nu aller af Hug og Ransi, Hale. Hale.
Uppreis vor HErra Efalaust, Haleluja, Haleluja.

Allt Foolked.

Af þvi glediunst nu aller vier, Haleluja, Haleluja.
Eilijf Huggun vor Christur er, Haleluja, Haleluja.

A Uppstigningar Haatijd DRottens Vors JEsu Christi, Hymnar og Lof-Saungvar.

Barna Saungur a Uppstigningar Dag, Med Ton, J Dag er Christur uppriseñ, etc.

J Dag er Christur Uppstijgeñ, Haleluja, i Dijrd sins Fødurs iñgeingeñ, Haleluja.

Hvør med Kvøl siñe Saarustu, Haleluja, Synder þvode af Verølldu, Haleluja.

Mestu veitte oss Aumum Ast, Haleluja, Ecke maatte nein þvilijk faast, Haleluja.

Þvi rijker nu saa Sigrare, Haleluja, Samjafn Fødur i Almætte, Haleluja.

Og wtvegar oss aumum Lijd, Haleluja. Af sijnum Fødur Naad og Frid, Haleluja.

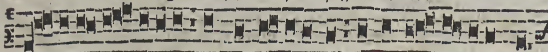
Þier Meñ wt af Galilæa, Haleluja, Þvi vilied upp i Himneneñ siaa, Haleluja.

Sem hañ stie upp fraa Heime hier, Haleluja, hijngad aptur komande er, Haleluja.

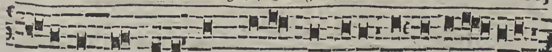
J þessum mesta Sigre sie, Haleluja, Sunged Lof Gude af Christneñe, Haleluja.

Heilagre Preñing Hædstu Dijrd, Haleluja, Af Hiarta seigium, Og Þackargiørd, Haleluja.

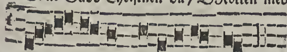
Eitt goodur Psalmur, med þessum Nootum.

Nu er a Himne og Jord, Haatijd Fagnadarfull, Sijnge þvi sanna Lofgiørd,

Spne Guds Christneñ oll, DRotteñ med Dijrd sinne, Dyr Himna Opnade,

oß Aumre Piood af sætre Nꝏd.

Eingeñ Tunga i Heim, nu̇ hañ Fognud og Tign fær, Diktad sem ꝏ Deige heim, Dijrdlegast byrtur var, Riettlætis saña Sool, Son Guds ꝏ Himna Stool, Med Eingla-Her, Uppstiigeñ er.

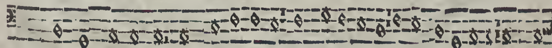
Hañ hefur vissañ Veg, Viisad ollum upp til sijn, A Trwñe mun liggia mig, Madur vel giætti hijn, alla Guds Nꝏd og Gots, giefur riett Trweñ oß, Vatn, Ande, Blood, Votta had Piood.

JEsu vier bidium þig, Ad i þessum Eymdar-Dal, Tylgd hijn og Nꝏd Fodurlig, fort e oß Viitis Kvol, Pitt Laun med Packargiord, Piggia lꝏt oß hier ꝏ Jord, Gief oß Gyrnd ha, Pier verda hiꝏ.

Eins sem fyrre frꝏ Jord, Foorstu uppꝏ Himna hædst, med Valld og mestu Dijrd, munt þadañ aptur sieast, A Doomsins Deige heim, Sem Einglar sogdu Heim, Tign og Ast hijn, Oß Forde Pijn.

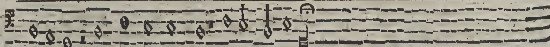
Eirn Gud, Po Preñe med, Pig af Hiarta lofum vier, ad oß hefur Auma sied, af Millde tookst ad hier, Vid hreina Trw oß hallt, So hlijotum vier hetta allt. Vert þu vor Hlijf, Veit Eilijft Lijf.

Eirn ꝏgiætur Psalmur, under þessum Nootum.

Heill Helgra Maña, Heidur Englaña, Eilijft Lijf allra, J Trwñe sællra, Drotteñ

deyande,

deyande, Diofulsins Grande, ollu Eydande.

Gief Glede þijnum, Goodfwsum Pioonum, Sigur þiñ sæla, ad siingia og mæla, i Heime vijdum, aa þessum Tijdum, Paaska-Halld prijdum.

Fraa Vijte fareñ, frægur Sigrareñ, Uppreist i Sooma, og Fylgdeñ þijn frooma, Holld þitt helgasta, Haatijd þar næsta, Hoofst i Dijrd hædsta.

HErrañ nu helldur, Hædsta Tign milldur, upp yfer Himen, er Christur nu komeñ, med Mañdom sama, mun aptur koma, allt Holld ad dæma.

Alltijd upptoga, til þijn vorn Huga, Haa-Stol hiaa Fødur, aa Hægra Veg rædur, J Afgruñ vara, oss þijnum Skara, fraa hier ad fara.

Guds Son og Fader, giefe þad bader, og Helge Ande, af þessum komande, allt yfervinur, Eilijfur Sañur, Eirn Gud og Preñur.

Lof-Saungur wt af Uppstigningar Historiuñe, maa siingia so sem Allfagurt Lioos oss byrtest braadt, etc.

FErtugasta Dag Paaskum fraa, Frelsareñ stie til Himna þa, Sijnum Lijd Jsafnar aa Eitt Fiall, Uppfylld var, Stiett og Verk hañs oll.

Hañ sagde: Nu er Endad allt, hvad i Ritning um mig er mællt, Spaamañaña, og Moysi, margt kieñde þeim þar skrifad i.

So hlaut ad skie um sialfañ Christ, saarañ Dauda ad þylde fyrst, Pridia Dag rise Dandum fraa, Dijrd sijna iñ ad gaanga þa.

Bæde aa Himne og aa Jørd, Er mier giefed allt Valld og Dijrd, Aude miñ kieñer ydur þad, Af þvi vitned i hvorium Stad.

Gaanged nu wt og Prediked, ollum Heims Pioodum Gudspialled, Skijred so verde Syndeñ kvitt, So skal uppbyriast Rijked mitt.

Hvør Trw og Skijrn i Heime nær, Himneska Sælu sijdañ fær, Hvør Trwñe vill ecke taka vid, Tapast og fiñur alldrei Frid.

Allt þad sem hafed heyrt af mier, Heilagre Christne kieñe þier, Eg Æfeñlega med ydur er, Epter Giof miñe bijded þier.

Hendur sijnar þa hoof hañ braadt, Hiedañ foor upp til Himna haatt, Postular litu Lopted i, Leidde hañ þeim fraa Skyonum Sky.

Hvijt-

Hvijtklædda Meñ þeir hittu Tvo, hiaa sier standa, er mælltu so: Galversker Meñ þvi undrest opt, aller horfande hætt i Lopt.

JEsus sem upp fraa ydur stie, Er aa Hægra Veg Tigneñe, Eins sem hañ stie til Himna hier, Hijngad komande aptur er.

Nu situr hañ i siñe Makt, Sync Guds allt er undirlagt, Hañs Rijkisstioorn er Orded sitt, af Guaf-num hañs þad verdur prijdt.

HErrañ opnade Himna Dyr, i Hæd stijgande oll-um fyr, Med sier faangadañ færde Lijd, Fridar-Stioorn helldur allañ Tijd.

Aptur kiemur aa Efsta Doom, Aller vakna vid Lwdurs-Hlioom, Blessudum Lombum bijdur Frid, Bolvan eilijfa hreppa Kid.

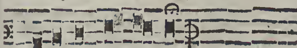
Med Huga og Hiarta Christe kiær, Komu þiñar opt væntum vær, Leys oss JEsu og leid til þin, Fraa Lijfs og Andar Eymd og Pijn.

Hvijtasuñu Psalmar eru aadur iñkomner.

A Trinitatis Suñudag, Psalmar under þessum Nootum.

Arla þig Lofum aller vier, ad Kvøllde bidium Nꜳdar hier, Lofgiørd vora þu lijt nu ꜳ, Og lꜳt hana øngvan̄ Enda fꜳ.

Dijrd sie Fødurnum Fyrr og Sijd, Og Frelsara vorum hvøria Tijd, Heilagur Ande, sem huggar Aund, Han̄ þigge Lof um̄ Christen̄ Lønd.

Añar Psalmur, Med sama Lag.

HEilaga Pren̄ing hiꜳ oss siert, hædst Guddooms Tign sem samjøfn ert, a øllum Hlutum ert þu ein, Upphaf, sem fylger ei Ending nein.

Aull Himna Fylking heilaglig, Heidrar, Tilbidur og Lofar þig, Þar med Þrij-hlutud Verølld vijd, Vegsamar þig a hvørre Tijd.

Eirnen̄ vier Aumer erum nær, ꜳkøllum þig vor HErra kiær, Audmiwkra Bæner, Ast og Trw, Med Eingla Lofgiørd þigger nu.

Eitt Lioos þig trwum aller vier, J Þren̄ingu hvad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, Þan̄ Skiepnan̄ Lofar hvør um̄ sig.

Lof Gude Fødur eilijfum, Lof sie han̄s Syne Eingietnum, Lof Helgum Anda æ sie tied, Einum Gude og Þren̄um med.

Eirn Lof-Saungur af Verkum Heilagrar Þren̄ingar, Med sama Lag.

O! Gud san̄ur i Einingu, og Eilijfur i Þren̄ingu, Hꜳsæte þitt er Himna Dijrd, Heidur þin̄ lætur siꜳst ꜳ Jørd.

Goodan̄ og hreinan̄ þu giørder Man̄, med Gꜳfum þijnum prijdder han̄, Þijna siꜳlfs Mynd hefur þu þeim veitt, Þitt Bodord ꜳtte ad hallda eitt.

Þa yfer Adam og allt han̄s Kyn, Afbrioota nda kom Bølvanin̄, Son þin̄ Gud Fader þu sender Heim, So han̄ leyste oss af Voda þeim.

Þa sitt! Embætte Endade, Og i Dijrd sijna aptur stie, Bad han̄ ad sender Anda þin̄, Ad hugga og styrkia Lijden̄ sin̄.

Gjarnan̄ þu veitter þad Guds Son bad, Gꜳfa þørfust var Møn̄um þad, Utvalda þijna vel til bioost, Veg til Fagnadar sijnder lioost.

Af Myskun, Nꜳd og Millde nu, Man̄kyne Blessan bijdur þu, HErra JEsu þvi Himnum af, Heilagan̄ Anda Trwudum gaf.

Þaug vorrar Lausnar Verken̄ stædst, Vegsama þig O Þren̄ing hædst, J Persoonu þu san̄ast so, siꜳlf Gudleg Vera, Ein er þo.

Sꜳl hefur Gꜳfur þessar Þriꜳr, Þvi er hun kollud Mynd þijn klꜳr, Man̄-Vit, Vilia og Min̄e frekt, Med þessu fær hun þig allvel þeckt.

Soolen̄ Þriu Giæde giefur Heim, glednr alla med Verkum þeim, Lyser, Vermer og veiter Mꜳtt,
vel

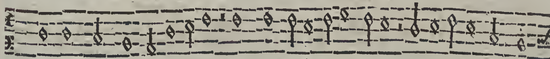
vel þijdande þiñ eigeñ Hautt.

Almaattug Preñing, eilijft Lioos, upplijs þu Myrkred allt i oss, Verm vora Saal og send þiñ Styrk, so vier geymum þijn Ord og Verk.

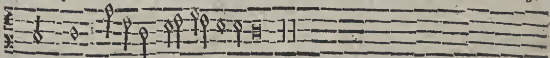
Af þijnum Stool oss upplijs þu, Og verm þu oss i þijns Sonar Trw, styrk oss med heilags Anda Naad, Elska þijn blesse so allt vort Raad.

Pig Gud Fader, sem gafst oss Christ, Grædara sem oss hefur leyst, Helge Ande sem Huggun sær, Heidrum Lofum og Dijrkum vær.

Eirn lijtell Bænar-Psalmur, til Heilagrar Preñingar.

O HErra Gud oss helga nu, Hormungar vorar ælijt þu, veit þijnu Foolke Vægd

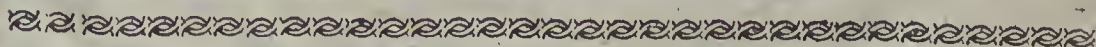

og Naad, vid allar Synder kvitta þad.

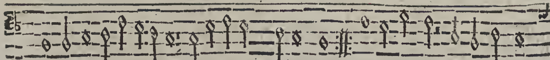
O Guds Lamb HErra JEsu Christ, Oss hefur þu wr Dauda leyst, Pig bidium vier þitt veika Lid, Veit oss jafnañ þiñ Naadar Frid.

O vor Gud Ande Heilage, yfer oss jafnañ Naad þijn sie, Gæfur þijnar og Giæska stoor, Gledie og efle Hiörtun vor.

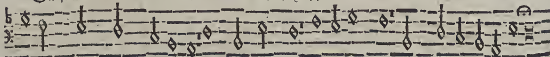
O Preñing Eining Heilaga, Eilijf samjøfn Almaattuga, æ þig setium vier alla Von, Ætijd heyr giarnañ vora Boon, Amen.

A Jons Messu, Lof-Saungur Zachariæ.

Blessadur ad Eilijfu sie, Israels HErran hædste. Oss øllum vijst, upp hefur reyst,
Sa sañe Gud vor vitiade, Vesælan Lijd siñ leyste.

i sijns Pioons Davids Kyne, Hiaalprædis Horn, ad helga Vorn, Utvøldum øllum syne.

Fyrer Spaamaña siña Muñ, Sem Fordum vered haja, Løfade hañ oss Lijdeñ siñ, Leysa og Frelse giefa, Af Ovinum, Ognarlegum, Og Hende þeirra oss hata, Myskun miøg haa, Ad meiga faa, Og hañs Saattmaala niota.

Og miñast þad hañ Soor Eirn Eid, Abraham Fødur vorum, Ad leysa villde oss siñ Lijd, Af Ovinum Maatt-Stoorum, Ad Ottalaust, hønum Einum traust, Uñ alla Æfe þioonum, J helgum Sid, Sakleyse og Frid, Sem þocknast sialfum hønum.

Hier med skalltu hiñ Sæte Sveirn, Spaamañ Guds nefndur vera, Undañ gaanga aatru Eirn, Afkoonu vors Lausnara, Vijda uñ Heim, Veg HErra þeim, Bwa og Byrting saña, Guds Hiaalpræðes, Giefa til þess, ad ødlast Lijkn Syndaña.

Fyrer mestu Guds Myskun þa, Mañkyne nu er feingeñ, Vor hefur vitiad sialfur saa, Sem er af Hæd wtgeingeñ, Paa uppliiser, Sem sitia hier, J Myrkre og Diuñum Dauda, Og vill vorn Foot, A Fridar Braut, Med sijnum Sañleik greida.

Dijrd Gude Fødur og Syne sie, sungeñ og Heilsgum Anda, Eins sem hun var ad Upphafe, Oss veite Raad ad standa, Vel aa hañs Veg, Eñ varast miøg, Synd, Diøful, Holld og Heimeñ, Gud giefe þad, Hañs hølldum Raad, Sijnginn nu aller Amen.

A Vit-

A Vitiunar-Dag Mariæ, Lof-Saungur Mariæ, med sama Lag.

LOf saung Gude Mey Maria, Mijn Saal vorn DRotten tygnar, Hiaalpræde mitt er HErra sa, Hønum miñ Ande fagnar; Mig vyrdtest siaa, Po være smaa, Af Mysktun Ambaatt sijna, Hiedañ i fraa, Hvør Ætt mun tiaa, Sætlega Sæln mijna.

Volldugur DRotteñ veitte mier, Veglega Daasemd hreina, Hañs Nafn saulega heilagt er, Heidrum vier þad alleina, Og Mysktun hañs, Mun vijst til Sañs, Hallda, Blessa og blijfa, Ætijd i Heim, Ættkvijslum þeim, Sem i hañs Otta blijfa.

Siaalfur Gud villde mestu Makt, Med sijnum Arme giøra, Og þvi Dramblaata eydelagt, I Hugum Hiarta þeirra, Af Stoole hratt, Høfdingium braadt, Eñ upphoof Lijtelaata, Hungraða mest, Hañ sadde best, Rijkum ei villde veita.

Siñ eigeñ Pioon, Lijd Israel, Ad sier nu took, med Millde, Myskunar siñar miñtest vel, Mesiu Naad veita villde, Framkoma liet, Sem Fedrum hiet, Frelsarañ þeim ad senda, Allt kom þad fram, Vid Abraham, Og hañs Sæde aan Enda.

Dijrd Gude Fødur og Syne sie, Sungeñ og heiløgum Anda, Eins sem hun, etc.

Añar Psalmur wt af Historiuñe Luc. 1. Med Lag, Christur allra.

MAria gieck iñ til Elizabeth, Astsemdar Kvedin heyra liet, J heñar Lijfe Barn vid braa, Byrte so Guds Son komeñ þa.

Johañes laut og kvadde Christ, J Kvide Moodur var þo vijst, Elizabeth þaa Føgnud fañ, Fyllltest med Anda heilagañ.

A Jørdu sw Glede er jafnañ mest, JEsus Guds Son þa anglijstest, Elizabeth i Gude glødd, Giørde þad liooft-med haarre Rødd.

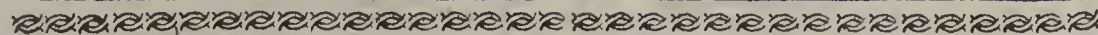
Miøg Vyrdeleg ert Maria Frw, Med Heill Mañkynsins geingur þu, Kviñum framar þu Blessan ber, Blessadur þiñ Avøxtur er.

Daadst eg ad! hædsia Heidre þeim, HErrans Mooder mig sæker heim, Skylldug var eg ad vitia þijn, Virdtest þu siaalf ad koma til mijn.

Audmykt og Naad sw er miøg stoor, Med Edla Son þiñ komst til vor, Heilsun þijna þa heyrda eg, Hrærdest Barn mier i Lijfe miøg.

Sæl ertu fyrer soddañ Trw, Søñ Guds Mooder ert ordeñ nu, aa þier mun fyllast Efalaust, Allt hvad þier sagde Gudleg Raust.

Alltijd sijnge þvi HErrans Hiørd, Hønum Lof, Dijrd og Packargiørd, Hollds Mynd vorre ad hulde sig, Hañs Myskunseme er Æfeñlig, Amen.

A Michaelis Messu, Eirn fagur Psalmur af Einglunum.

Ton, Guds Son kallar, komed til mijn.

Riett Christneh hædsium Gude holl, Heidrar og Lofar hañ i Dag øll, Packar hañs Ast eilijfa, Heilagra Eingla Herskarañ, hefur skapad og skickad hañ, Oss ad þioona og hlijfa.

Sem Leyptur Soolar lioома þeir, Logande Ellde skijna meir, Himnesker Andar hreiner, J siñe Art Sañheilagre, Son Guds er þeirra Skapare, Af Skiepnum vænster einer.

Au Aßlaats Guds Auglite siaa, Og Tignar Speigel horfa aa, Af Sañleiks Vitsku sæler, Siijngia, Heilagur, Heilagur, Heilagur, Er Gud DRottñ vor, Sem Spaamadur um mæler.

Nøfn og Størf adgreind eru þeim, Og þeir vtsendast hier um Heim, Vijda med ymsum Hætte. Sem hier er margskins sierleg Stiett, So hefur Gud þeim eirneñ sett, Adskilianleg Embætte.

Michael HErra JEsu Christ, Hædstur Eingla, Jafn Gude vijst, Under hañs Merke strijda, Einglar hañs aller Dag og Naatt, aptra Flærd Diøfuls Gyrnd og Maatt, Sem Guds Ord gyrnest nijda.

Hiñ Gamle Dreke hefur ei Naad, Hvoria Stund bruggar Svika Raad, Svo hañ oss sigrad næde, Aund, Lijf, Sæmd, Heilsu, Eign og Gotz, Umsitur þvi ad svipta oss, Med Lijge, Mord og Bræde.

Fyrst formar Vantrw, Villur og Nijd, Vija, Upphlaup, Ofrijke og Strijd, Stiett Guds sturlar og þiaaer, Høfdingia hañ, uppæser hraatt, alla Trygd slijtur Frid og Saatt, Illsku og Heipt wtsaaer.

Storma vekur og Strijdsvidre, steipast þvi Turnar, Hws og Trie, Loptenn lijka spiller, Jardar Groda oss ecke añ, Umrootast, So ei gagnest hañ, Og allt med Eymdum fyller.

Verie oss ecke Eingla Her, Eign, Lijf, Og hvad sem høfum vier, Aungva Stund Ospillt være, med Vinde, Baale, Vatne og Snioo, Vargur saa eydde øllu þo, Ef hañs Akiefd framfære.

Nær sem aahorfest Hæ ske stoor, Heilager Einglar giæta vor, Og leysa oss wr Raunum, Dijr olm ei skada Daniel, DRotteñs Eingell hañ geymde vel, Añars npplyke hønum.

Pa Himna Eldur ofañ kom, Yfer Zeboa og Sodomam, Var Loth leystur med Vijfe, Og baadum Dætrum Baale wr, Burt leidde Eingla Styrkur trwr, So hielldu sijnu Lijfe.

J Prisone þa Petur var, Pijslardooms atte ad bijda þar, Herodes vill hañ deyda, Eingell Guds kom þar iñ um Nøott, Af Petre fiellu Jaarneñ skioott, Vard so leystur wr Voda.

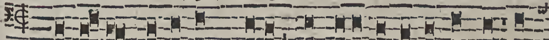
Brenande Ofn i Babilon, Band Premur Sveinum Liissins Tioon, Guds Eingell giætte þeirra, sem Kiælu Døgg vard Ofne i, Einskis Hita þar kiendu þvi, Sungu Lof sijnum HErra.

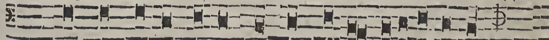
Einglar oss jafnañ vernda vel, Vid Slisum, Voda, Tioone, Kvøl, Af Trw yfer oss vaka, Biarga, Geyma og bestañ Hætt, Beriast fyrer oss Dag og Nætt, Forda vid forna Dreka.

HErra JEsu þier þockum vier, Pessa Vaktara gafst oss hier, Ad geyma oss og stoda, so Diøfuls Svik og Eitrud Or, Ei slise vora Saal nie Fiør. Þyrm oss med þijnu Bloode, Amen.

LOF-SAUNGVAR a KVØLLD og MORGNA,

ad Syngia, Bæde Jñañ Kyrkiu og Utañ.

Þig bidium HErra Heilage, Hlijf oss og Nootti þessare, Laattu oss hafa Hvijld j þier, Hæga Nootl eirneñ þiggium vier.

Svefn-Dorar falle oss ei a, Andskotans Vielum leys oss fraa, ad Svik hañs ei sambycke Holld, So af þier kome ei a oss Giølld.

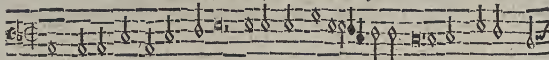
Þo Augun take Svefn til sijn, samt laat vor Hiørtu vaka til þijn, Almaattug Hønd þijn þyrme nu, Þiooñum, sem Elska þig med Trw.

Sia oss JEsu vor Heill og Hlijf, Hept þeim sem svijkia Aund og Lijf, Kom nu til Hiaalpar Christeñe Þiood, Sem kvittade þitt blessad Blood.

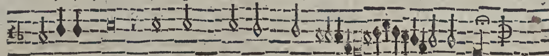
Milldaste JEsu miñstu vor, inørg er Neyd Holldsins þwng og stoor, Þu ert alleina vor Andar Vørn, Ætijd vardveit þu oss þijn Børn.

Gude Fødur sie sungeñ Dijrd, Syne hañs JEsu Packargiørd, Og Helgum Anda sem huggar eirn, Heidre þeim sie ei Ender neirn, Amen.

Same Psalmur, med ødrum Hætte.

Christe þu klaare Dagur ert, kañ fyrer þier hyliast eckert, af Fødur komstu

lifanda Lioos, og Lioossens Kieñing færd . . er oss

O Gud vor Fader geym oss þraatt, Vid griñ-um Ovin nuñ þessa Naatt, Oss laatu Hvijlder i þi-er faa; Andskotans Vielum leys oss fraa.

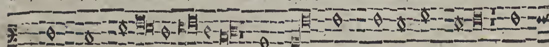
Eñ þo sofe vor Auguñ hier, aavallt vort Hiarta vake i þier. Hallt yfer oss þiñe Hægre Hønd, So hrøpum vier ei i Skøm̃ og Synd.

JEsu þig biddinm aller vier, Ad Diøfuls Svik ei grande oss hier, Sem situr um̃ vorre Saalu ad naa, Svipt oss hañs illu Vallde fraa.

Vier erum Christe þijn Erfdeñ good, utvegad-er fyrer þitt blessad Blood. Eilijft Guds Raad þvi oss þig gaf, Ad skylldum vier Syndum leysast af.

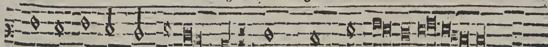
Einglum heiløgum um̃biood þad, Eign þiñe Gud þeir giæte ad, Vake yfer oss Vernden sw, Verda mun oss þa Hvijldeñ trw.

J Nafne JEsu nu sofnum vier, Nærre sie oss þiñ Eingell hier. Heilagre Preñing sem Hlijfd oss gaf, Hvør Madur jafnañ sijnge Lof.

Eirn Gud Skapare allra saa, alls Himens Raad og Jardar aa, Dag-

eñ

eñ ſkrijdande med dijrſta Lioos, diñ Nott ad ſkyllde ſvæfa oſs.

Aflyaſt mætte Liifed þreytt, Leingur ei ſier til Viñu neitt, Hugraun liñe og gledie Gied, Grætur og Harmur hverſe med.

Uñilidnum Deige aller vier, Af Hiarta ſijngiande þöckum þier, Byriande Nott þig bidium nu, Biarga oſs ſem þier hietum Trw.

Þig heidre Hiartans Peled allt, Þig loſe Rödd og Mæled ſniallt. Þig Aſt vor jafnañ elſke eirn, Þig aakalle vor Añdeñ hreirn.

Dimpt þo nidre hin döckva Nætt, Dags Liooſed fræ oſs byrge brædt, Sortne alldrei hin ſæla Trw, Satt Lioos Lijd Chriſtnum lioome nu.

Sæl verde ei af Svefne mood, Sofe fræ Loſtum Chriſteñ Piood, Ad Trwañ hreinlijfañ hallde Sid, Hvoſſemdar æ mun þurfa vid.

Soſendra Brioſte bygg þu i, ad Vlecking Hollds ei grande þvi, Nie Ovinarens illa Villd, Adſooknframkome og hindre Hvijld.

Chriſt og Födur vier kollum æ, Chriſts og Födurs þar Andañ hiæ, Eining Heilög og Preñing þu, þijnum Lijd Chriſtnum lijkna nu.

Eñ Eirn Bœnar Lof-Saungur a Kvölld, Med ſama Lag.

Nu heſſi Notteñ og hylur Dag, Hvör Mañ ſkilſt vid ſitt Viñulag, Gud læte oſs vel gæanga þad, Og giæte vor med ſiñe Nææd.

Af Nott og Myrkre Ogn og Fææ, Almeñelrga jafnañ ſtææ, Son Guds Vak þu og ſiæ vorn Hag, Sw Vernd næger oſs Nott og Dag.

Leys oſs alla af Loſt og Synd, Til Leidriettingar veit oſs Stund, Gief oſs Vitſku ad gaungum vier, Grandvarlega, ſo lijke þier.

Forda þu Hvijln Fleckun vid, Fylgia læt þu oſs hreinum Sid, Bañа ad ſpille vorre Værd, Vonder Draumar og Diøfuls Flærd.

Hvörs ſem nu framar bidia ber, Brædrum Chriſtnum og ſiælfum mier, Lijknſame Gud þu lijt þar æ, Og læt oſs þijna Myſkun fæ.

Födur, Syne og Anda ſie, Ædſt Lof, Dyrd, Heidur eilijfe, Sem i Upphafe er og nu, Æfeñlega ſie Virding ſw, Amen.

Eirn goodur Kvølld-Psalmur, med sijnum Ton.

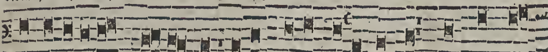
EPter Guds Vilia geingur þad, Sw gooda Nott oss lijdur ad, Þvi Dagur þesse þroteñ er, Þad Myrkur og Svefn nu epter ser.

Undañdraatt allañ af skal staa, Ad þacka þeñañ Dag sem maa, Gud hefur vor giætt med Giæsku Maatt, Goodlega og er þvi Hiartad kaatt.

Þar liggur oss mest Makteñ aa, Milldañ Gud bid:a hiaa oss staa, Ad Andskotans Ogner øngvar skioodt, Yfer oss kome þessa Noott.

Þig bidium vier med þeirre Trw, Þviad Fader vor sañur ert þu. Giør epter þiñe goodre Lund, Geym oss uñ þessa Naattar-Stund.

Lof, Æra sie Fødurnum søgd og tied, Lijka hañs Syne JEsu med, Þeim helga Anda Heidur saa, Ad hvørge ſiñest Ender aa.

JEsu Frelsare Foolks a Jørd, Fødursins hædsta eilijft Ord, Lioos þess Lioos

sens sem eingeñ sier, Svefnlaus Hirder þeim treysta þier.

Þu sem Skapare allra ert Adgreining Tijma hefur giørt. Mañs Hollded Dagleg Mæda lijr, Med Nætur Hvijld þvi Næring bijr.

Holld vort lijdur nu Hrygd og Kvøl, Hier-Vist Mañleg er lijtel Dvøl, Sofne Lijkameñ sætt med Frid, Saaleñ i Christo vakne vid.

Med Audmykt bidiam aller nu, Ad oss fraa Ovin frelser þu, So komest ei ad Christeñe Þiood, Sem kvittade þitt blessad Blood.

HErrañ JEsum vier heidrum Eirn, Hiaalpare vor er ei añar neirn, Hañ gaf oss Lijf og leyste Ønd, Lof sie hønum aa hvørre Stund, Amen.

Eñ

Eñ Eirn Bænar Lof-Saungur æ Kvølld, Med Lag, Dagur og Lioos, etc.

GOOLar Lioos un fer burtu brædt, byriar þvi aptur dim̃a Nætt. Eilijfe Gud vort Andar-Lioos, Æfeñlega þu siert hiæ oss.

Þu ert vor Heill og Voneñ sterk, Verndar og blessar øll þijn Verk. Ef þu veiter oss ecke Hlijf, Eingeñ kañ stoda Sæl nie Lijf.

Ovine høfum marga-mieg, Meintaka oss æ allañ Veg. Siert þu oss ei i Svefne hiæ, Svik og Heipt þeirra reynum þa.

Oss og allt vort þier Offrum vær, Ad þier tak oss nu Fader kiær, So Ovin giøre oss ecke Tion, Añars høfum ei Hiælpar Von.

Blessa oss fyrer JEsum Christ, Añars duger vor Viña sijst. Hiæ þier fææ oss sijnum Sætt, So ad Morgne þig heidrum hætt.

Þessa Kvølld-Foorn þier færum nu, Fader vor HErra þygger þu, Fyrer Christum þiñ kiæra Søn, Kvittande oss med siñe Boon.

Barna Saungur af Catechismo, mæ sijngia sem, Dagur og Lioos.

GUD miñ Fader eg þacka þier, Þiñ Son JEsum ad gafstu mier, Um̃lideñ Dag mig leysier vel, Fræ Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

Eg bid þig ad forlæter mier, Allar Synder og Misgiørder, Sem moote þier æ allañ Veg, J Dag Rææglega giørda eg.

Þijna Myskun eg þar med bid, Þessa Noott veit mier Vernd og Lid, J Svefne og Vøku veit mier Frid, Voda og Ogn mig skilier vid.

Eg fel i þijna helgu Hønd, Holld mitt, Sæmd, Vine, Eign og Ønd, Eingell þiñ sie mier ætijd hiæ, Andskotañ læt ei til vor næ.

Eñ Eirn Christelegur Kvølld Psalmur, mæ sijngia sem; Af diwpre Hrygd ækalla eg þig, etc.

J Svefne og Vøku, Sañlega vier, Siælfum Gude Tilheyrum, Hvørt oss Dauda eda Lijf þu lier, Leitum ei Hiælpar af fleirum, Vier þøck um þier fyrer JEsum Christ, Þu hefur oss geymt i Dag eñ vijst, Af Millde og Myskun þiñe.

Fræ Skøm̃, Hneysu og Hreckia Nægd, Og hvad Sælu kañ tijna, Fræ Satans Vondsku og Svika-Slægd, Sande geymdu vel þijna, Sem grim̃ast Leon leitar hañ, Ad Lømbum þeim er svelgia kañ, Og Sælar-Tioon ad fyna.

Med

Med Gœlenske frondum giorvallt þad, sem giarnast skylldum ydia, Ad sœma þitt Nafn i sierhvorn Stad, Siijst villdum Nœungañ stydia. Vor Veikleike þvi velldur mest, Vier hꝍfum œ ꝍllu Goodu Brest, Nema þijn Nœd oss leide.

Med swsu Hiarta Fader af þier, Fyrergiefningar bidium, Glœpa þeirra er giordum vier, So greidt i Dauda midium, Nu er oss Vondskañ nœsta leid, Nœd siu oss fyrer JEsu Deyd, Vor meiga þad Verk ei bæta.

Geym þu oss allre Glꝍtun frœ, under Giœsku þinar Skugga, og Ovina lijka Offsookn þa, J allre Freistne oss hugga, Andskoteñ fer med Flœrdar-Tœl, hañ frekt vill bæde Lijfe og Sœl, Giarnañ Glꝍtun brugga.

Pijn mykla gaf þvi Millden hœ, oss myrkva Nꝍott til Handa, ad hefdum vier Roo og Hvijlder þa, So hressare mættum uppstanda, Af Vijle, Sorgum, Vesꝍlld og Prœ, Sem vora Lijkamе jafnañ hiœ, Ar og Siid i ymsum Vanda

Pijde Fader þig bidium vier, þu gief oss Roosemd hijra, J allra Siñe og Hiꝍrtu hier, fyrer Hiœlparañ vorn hiñ dijra. Samvitskuñar sœrleg Okyrd, fyrer saña Trw sie wtbyrgd, Og Anda þiñ eñ styra.

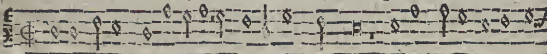
Gief vorum Syndugа Mollдar-Serk, ad sofua i Fride bliidum, So meige sw Hressing ad Morgne sterk, Mœta þess Dags Astriidu. Upplijs vor Hiꝍrtu og Sœler so, ad sieu þau vakande lijka þo, og til þijn treyste sijdañ.

So ad af Heilags Anda Nœd, Æ kyñum i Vꝍku og Svefne, J þijnum Otta, Utvegn og Rœd, Med Aund og Lijkama tilefna. So ad Lykium þier lendum hiœ, Og Lioossins Bꝍrn verdum Himnum œ, Fyrer Adstod JEsu upphafner.

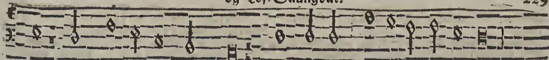
J fullu Trauste selum vier, Oss Fader þier til Handa, Med Sœl og Lijfe, sañur Gud hier, Svipt af oss Hœska og Vanda, Hlijf þu og vernda Hws og Meñ, Af Hiarta þess bidium aller señ, So meige oss Mein ei granda.

Pier liwfum Fꝍdur sie Lof og Diird, Fyrer Lijkn og Velgiꝍrd þijna, Og þijnum Syne ad sꝍñu stijrd, Er sig liet fyrer oss pijna, Heilꝍgum Anda og Heidur sie, Sem Huggun vid oss lætur i tie. Lœtum hañs Lof ei dvijna, Amen.

Kvꝍlld-Psalmur, wr Donsku wtlagdur.

Sa lioose Dagur lideñ er, lijdur ad Nœtur Stund, O Herra Jesu hia oss

ver, hægañ gief þu oss Blund, Gledie oss Gud i Himnarijke.

Giæskañ þijn allvel geymde oss, og good verndade i Dag, Mijkte i Naad Mootlæte og Kross, Myskun þijn saa vorn Hag, gledie oss Gud i Himnarijke.

Par fyrer vier nu Packargiørd, þier færum Drottēn stoor, Heidre þig Meñ, Himen og Jørd, og Heilagur Eingla-Kor, g. o. G. i. H.

So margt brutum vier moote þier, megnum ei telia þad, Ord, Hugreñingar, Athafner, allt var saar fordiarfad, g. o. G. i. H.

Fyrergief oss nu Fader kiær, Pad frømdum þier a moot, med Anda þijnum oss Endurnær, So Ydran giørum og Boot, g. o. G. i. H.

Adgiæt þu oss nu eñ i Noott, med Eingla-Skyllde þijn, ad sofna kyñum sætt og roott, svipter fraa allre Pijn, g. o. G. i. H.

Pa Lijkameñ sefur, Laattu þo, Risa vorn Anda i þier, Ætijd veit þu oss Andlega Roo, Fraa Illu velgeymer, g. o. G. i H.

Myrkrañ øllum Meinum fraa, Myskun þijn oss hlijfe, Vollduge JEsu vertu oss hiaa, Veit Naad Saal og Lijfe, g. o. G. i. H.

Ad Morgne aptur uppvek þu, Oss a Hagkvæmre Tijd, So af oss þa i sañre Trw, Siingest þier Løsgiørd blijd, g. o. G. i. H.

Eñ þegar endast Æfe-Tijd, og kiemur vor Dauda Stund, Veit oss JEsu, Hun verde ei strijd, Værañ gief Sijdasta Blund, g. o. G. i. H.

A Enda Heimsins oss siert hiaa, Iñleid i Dijrd med þier, Laat oss Himneskañ Føgnud faa, Og Frid um allar Allder, g. o. G. i. H.

Losgiørd Fødur og Syne sæt, Sijfellt verde frameñ, Heilagur Ande vor Huggun mæt, Hlivote Prijs Æ Amen, Gledie oss Gud i Himnarijke, Amen.

Kvølld Psalmur, Med Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa.

LOF sie þier Gud fyrer ideñ Dag, Og Luckusæla Stioorn alla, Pu hefur leidt miñ Lijfsins Hag, Og laated mier allt vel falla, Po hefe eg blessud Bodord þijn, Broted i margañ Maata, Hvad eg nu jaata,

miñstu alldrei a Illverk mijn, uñ mier af Syndum lata.

Nu er ad komed Nattar Pel, Nu vil eg Hvijlder taka, O Gud! sem geymer Israel, Yfer mier virdstu vaka, Lat þu nu Verndar-Vægeñ þiñ, Vandlega ad mier giæta, med Svefn-Roo sæta, Veittu mier heilla Hirder miñ, Hiwkrunar Naakvæmd mæta.

Vertu nu mine Hvijlu hiaa, Med Heilogum Einglа' Skara, Ovine drijf þu alla fra, Eñ mig heilaň bevara, Lijkamaň laattu sofa sætt, Eñ Saalena i þier vaka, Og Tilsioon taka, Draum-Ora, Ogn og illa Vætt, Alldrei laattu mig saka.

Eg befala þier DRotteñ dijr, Dag og Natt Saalusmijna, Breid þu yfer mig HErra hiir, Heilaga Blessan þijna. Lijf og Ast-Vine, Eign og Bæ, Utañ og Innañ Gaatta, Og þa hier haatta, Gud miñ eg þier i Geymslu fæ, Giør þu þiaa oss ad Naatta.

Eg legg nu samañ Augun mijn, I Guds Nafne og Trauste, Signe mig heilla Hendeñ þijn, Hirder miñ goode og hrauste, Signdu Foolked og Signdu Hws, Signing þesse oss blijfe, Og Illt wtdrijfe, Signingeñ þijn Sæte JESUS, Signud yfer oss blijfe, AMEN.

Kvølld Psalmur, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

O Gud! sem geimer Israel, Og øllum Hlutum stioornar vel, Af Hiartans Root eg þacka þier, Þad i Dag hefur giætt ad mier.

Almaattug Hønd og Astaa þijn, Eñ hefur naad og sied til mijn. Lof sie þier Gud fyrer Laan og Hag, Lijfsed, Heilsu og Vernd i Dag.

Eñ hvad eg hefe aum Mañkynd, areitad þig med margre Synd, Gud miñ Blessadur gief þad kvitt, Fyrer Giæsku þijna og Nafned þitt.

Naada Blood JEsu, Svide og Saar, Saalar Anaist, Kool, Prygd og Taar, Breidest wt yfer Brot eñ mijn, Og byrge hang a fyrer Augum þijn.

Þesse Dagur nu wte er, Eñ Naattar Tijd ad Hønd nu fer, Gud miñ goodur eg gief mig þier, Giættu nu eñ i Noott ad mier.

Eg vil ganga til Naada nu, Nu bid eg Gud mig geymer þu, Vertu hier miñe Hvijlu hiaa, Hiaa mier vak þu og ad mier gaa.

Umkrijnge mig aa alla Hlid, Astaa þijn og þitt Eingla Lid, Sem forde Adsootn Andskotans, Araasum, Flærd og Svikum hañs.

Veittu mier DRotteñ Værd og Roo, Vek mig i riettañ Tijma þo, Lijkameñ sofe sætt sem ber, Saaleñ og Audeñ vake i þier.

Skijl þu mier þiñe Skiepnu Kynd, Skapadre eptter sialfs þijns Mynd, Hendeñ þijn naakvæm hiwkre mier, Og blijfe vid þvi sem skadlegt er.

Svæfilleñ miñ og Sængeñ mijn, Sie ohur niwka

ſa Hǫnden̄ þiṅa, Eñ adra breid þu oſañ a mig, Er mier þa Værden̄ Rooſamlig.

Bleſſa þu DROtten̄ Bæ og Lijd, Bleſſa oſs nu og allañ Tijd, Bleſſun þijna oſs breid þu a, Bleſſud verdur oſs Hvijlden̄ þa, Amen.

Kvølld Pſalmur, Med Ton, Være nu Gud oſs ecke hiaa.

HEf eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fader ad Vanda, Yfer mig lijſe Aſiaan þijn, Ei laat mier Satan granda, Po Augun lykeſt aptur hier, Andañ laat vaka ſamt i þier, Ogn rek burt allra Handa.

Eins ſem Daudur a allañ Haatt, Eg ligg i Hvijlu miñe, Hefur nu ecke Hǫnden̄ Maatt, Nie Hugureñ veikur Siñe, Eg veit ei hvørt mier andnaſt a, aptur ad Morgne Liooſed ſiaa, Treyſte eg þo Tilſioon þiñe.

Hiarad bid eg ad hrærer þu, ſem Heilǫgum ſtijrer An̄ a, Draum-Orum burtu dǫprum ſnw, og Draug um allra Handa, Eingell þiñ drijfe a mier fraa, Andſkotañ ſem þar ſtundar a, Graadugur þijnum ad granda.

Vidiande framar Bleſſan þijn, Blijde Fader med Taarum, Sǫmuleidis þu ſiaa til mijn, Vid Satans forda Arum, hier ligg eg eins og laateñ Mañ, Lijfs-Biǫrg ǫngva ſier veita kañ, Hladeñ med Synda-Saarum.

Umhyggiu Sorg og Augred med, Allt nu i burtu fliote, Halla eg mier ſo hægt a Bed, Hvijldar i Raadum niote. Po ſijge hægur Svefn mig a, Samt vake Aunden̄ DRottne hiaa, Hañs alldrei Heidureñ brioote, AMEN.

Eirn Kvolld Pſalmur, Med Ton, Chriſtur reis upp fraa Daudum.

DAgs Vøku er eñ nu Ende, Eñ Nætur-Svefn fyrer Hende, Allt Stunalegt hefur ſo Umbreyting, Eñ eilijft Lijfed Stadfeſting, Kyrie-eleiſon.

Eilijfe Einvallds HErra, Eg vil þier Packer giora, Fyrer JEſum Sæta Soneñ þiñ, Saaluhiaalpara og Hirder miñ, Kyrie-eleiſon.

Pu hefur a þeſſum Deige, Pvimt mier eñ glatad eige, Aüaſt ſo ſem þitt eima Barn, O Gud hvad þu ert Raadargiarn, Kyrie-eleiſon.

Jeg vil þo Aumur jaata, Jeg maa ei Barn þitt heita, Haatt fyrer þier i Himiniñ, Hef eg braatt, ſyndgad Fader miñ, Kyrie-eleiſon.

Pu gaffſt mier Bleſſan þijna, Pa Raad hef eg Syndum launad, J Dag ſem øll mijn Æfe-Kvølld, Æ! mijna Puſund Punda Skulld, Kyrie-eleiſon.

Fader O Fader Raada, Fader Sañleiks og Daada,

da, Fyrergief øll mijn Afbrot leid, Fyrer Arnan JEsu, Pijnu og Deyd, Kyrie-eleison.

Ańars eg ei mœ sofa, Ellegar Naader hafa, Hvør vill vœnta sier Værd og Frid, Vera Osœttur þo vid Gud, Kyrie-eleison.

Gleym þu þvi Glæpum mijnum, Gud miñ, Eñ Fadme þijnum, Vef þu nú mig, So vil eg traust, Vel sofa og hvijlast Hœskalaust, Kyrie-eleison.

Saal, Æru, Ønd og Lijfed, Og allt þad þu hefur mier giefed, Gief eg i þijna Giæslu Vørn, Gud miñ vardveit þu øll þijn Børn, Kyrie-eleison.

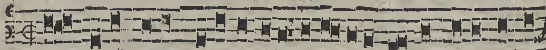
Eg fel i Ańsioon þijna, alla Sam-Christna mijna, Heilage, Heilage, Heilage, Himens og Jardar Stiornare; Kyrie-eleison.

Meinum og Myrkra Vellde, Myklu Satans Ofbellde, og øllu Illu oss frelsa frœ, Fridar Eingell þiñ sie oss hiœ, Kyrie-eleison.

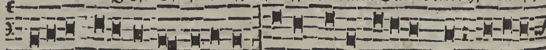
O! JEsu allrar Millde, Oskar mijn Saal og villde, Himneska Roo og Hvijlder sœ, Heilagra þiña Lande nœ, Kyrie-eleison.

Gud giefe oss goodar Nætur, Gud hiœlpe oss vel œ Fœtur, J Nafne Fødurs og Sonar, Og Anda Guddooms Hœtignar, Kyrie-eleison.

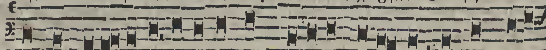
SALVE.

SALVE JEsu Christe vor Frelsare, þu sem alla Guds Reide yfervanst,

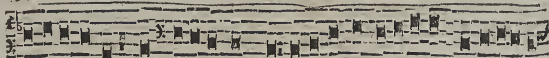

so ad Adam i þier Naadena fañ. Pu ert vort Lijf og sœta Traust, bæde i

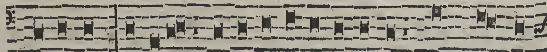

Mootgange og i Lyst, a þig vier treystum O JEsu Christe, Vier køllum til

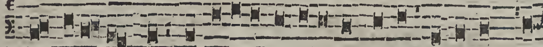
þijn i vorre Naudsyn, sem erum falluer i eillijfañ Deyd, med Evu allra vorra Moodur. Vier kollum til þijn, af þessum graatlega Dal, vier sijtum og graat-um soddañ Fall, þo ertu fullur af Guds Giæsku og Naad, þvi hiaalpa oss þu Naadarfulle HErra. Eja Christe, vor Tulkur ertu ordeñ til vors Fødurs, forlaat oss saker þijns Dauda allar vorar Synder, og venda þijnu naadarlega

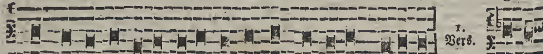
Andlite til vor, Vesællra og Aumra, og ad þu Milldelega jafnañ vilier oss

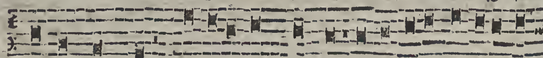
Myskuna. O JEsu! kieñ oss ad þeckia Fødur þiñ, hvørs Naad og

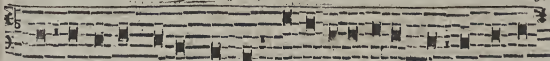
Giædska i þier skijn, Laat oss so þeckia hañ i riettre Trw, ad vier meigum

hañs blijda Andlit skoda, og sijdañ med þier og honum vera. JEsu

Christe Guds Son, Heyr vora Hiartans Bøn, og skil oss vid vor forþientu

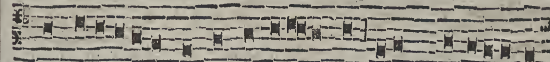
Laun, þu sem frelster Adams Kyn, Heyr vora Gudlega Bæn, og sem vier

trwum þier, þu oss vel reynst. Undertrod þu þañ gamla Høgg-Orm, so hañ

meige oss ecke farga, sem hañ hefur giørt vid marga. O Abrahams Sæd!

gleym þu oss ecke, heldur skipt med oss þiñe Naad. O Jomfrwr Mariu Son!

O Kong Davids Eilijfa Kyn! O JEsu Christe! Heyr nu vora Bæn.

2. Vers

JEsu þu ert vort Traust, Heyr vora Grætlega Raust, Og Naada oß alla Esalaust. Þu ert Emanuel, Upplijs vort myrkva Pel, Og uppkveik Naadar-Lioos i vorre Sæl. Þu ert Jacobs Stiarna, Og Israels Kvist, sem Balaam sagde fyrer vijst, og Esajas ei allra sijst. Þu ert sw Kiellda, sem Naadeñ wt af spratt, sem Spaameñerner hafa sagt. O Jomfrwr Marin Son, O Kong Davids eilijfa Kyn, O JEsu Christe heyr nu vora Bæn. Oh Millde JEsu.

3. Vers.

JEsu þu ert vor Vegur, og til Himenfens Stijge, Læt oß ei fara i O-Vege. Þu ert Paradijsar Port, Læt oß ei villast burtu, J þessu Villu Myrkre svørtu. Þu ert ein føgur Sool, Skijnande og klaar, Sem i Heimeñ skijn, Sijdla og Ar, Hvør hana sier, Utañ Skada gaar. Þu ert þad Guds Lamb, Sem fyrer oß i Neyd kom, Skil oß vid þad gamla Dramb. O Jomfrwr Marin Son, O Kong Davids Eilijfa Kyn, O JEsu Christe heyr nu vora Bæn.

Sie Nafn DRottens JEsu Christi Blessad, Haleluja.
Nu hiedañ af og ad Eilijfu, Haleluja.

HEyr HErra Gud, Hvør ad Dijrdarfulla Nafn DRottens Vors JEsu Christi, Eingietens Sonar þijns, Giørder øllum Trwlyndum Þionum þinum, Til hiñs hærsta Sætleika, Hiartans Astundunar Elsku-

legt,

lege, Eñ Ohreinnum Ondum Hrædelegt og Skielfelegt. Veittu oss Lijknsamur, Ad aller þeir, sem þetta Sæta Nafn JEsu goosamlega Vegsama hier a Jordu, Medtake Sætleika Heilagrar Huggunar hier i Heime, Eñ ødlest i Okomnum, Eilijfañ Fognud og Glede. Fyrer hañ sama, etc.

Bæna og Packlætis Psalmar at Morgna.

Morgun-Saungur.

Ton, Guds Son kallar, Komed til mijn.

DAgur burt tekur dima Natt, DRottens Fólk sparneitt vakna bratt, Og heidra Gud þiñ HErra. Otelianleg øll Eingla Hyrd, aan Afláts syngur Gude Dijrd, Alls Skapara og þeirra.

Hanen og allskyns Fugla Faung, Fagurt vegsama Gud med Saung, Sem þaa klæder og fedur. Himnar, Jørdeñ og Hafed vijdt, Heatign og Lof Guds boda tijdt, Þiona hønum þar medur.

Øllum Heims Skiepnum er so vart, Ein og Sierhvør med siñe Art, Skijrt gøfgar siñ Skapara. Þu mætust Skiepna Madur hvør, Mælsku og Vits sem hefur Kiør, Varast Viliañ ad spara.

Hugleid, ad Gud vid sialfañ sig, Samlijkañ hefur skapad þig, Þvi giør hañ þeckia kyñer, So þu elsker af Hiarta hañ, Hefier sem Muñur orka kañ, Ast hañs og Fylge fiñer.

Upp fra þvi Giøf hañs Anda hlautst, Eirneñ hañs Sonar Nadar naust, Af Hiarta þacker hønum. Vel stilltur jafnañ vak og bid, Vanda hañs Stiett med helgum Sid, Sem hæfer hañs Lærefveinum.

Um HErrañs Komu ecke veitst: Asetta Stund hañs ecke leitst, Hañ band þvi þier ad vaka. J Saatt maala Guds þig sida att, Sijng hønum Lof af Hug og Matt, Miñst hañs Millde ad þacka.

O Vor Fader eilijfe Gud, Eg þacka þijna Hialp og Naad, Velgiørder, Vernd og Gaafu, Sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mædu, Voda og Eymdum, eydt. Lof sie þier ad Eilijfu.

Fyrer JEsum sæta Soneñ þiñ, Sem med þier losar hvort eitt Siñ, Eingla Her allur samañ. Hialp HErra, Ad eg sem siu Hyrd, Sijnge þier jafnañ Lof og Dyrd, Nu og aan Enda, Amen.

Eirn goodur Morgun Psalmur, Ton, Eirn Gud Skapare allra sa.

KLaar Dagur og Lioos nu komeñ er, Kiære Fader þig bidium vier, Geym oss i Dag vor Verndar-Mañ, Fra Voda sem oss skada kañ.

Still vora Tungu ad ei styggest þu, Stiyrer Him-

na, Og vardveit nu, Augu vor allra eirneñ med, So eckert ſiae þau Faanijtt ſied.
Vor Hiortu gior þu og Hugſkot hrein, So hverſe af þeim øll Synda-Mein. Ofueytſlu tak oſs eirneñ fraa, Og alla Gyrnd er oſs ſkada maa.
Nær Dagur þeſſe nu lijdur hier, Og Nætur Tijmeñ komeñ er. Ad vier aller hier þackum þa, Þu ſem oſs geymder Jllu fraa.
Sætt Lof ſie Fødurnum ſiaalfum tied, Hañs Syne og helgum Anda med, Sem helldur yfer oſs Hlijfdar-Vørd, Hønum ſie eilijf Packargiørd, AMEN.

Same Pſalmur, med ødrum Hætte uppaa Dags-Tijdernar.

LJooſañ Dageñ nu lijta maa, Lifanda Gud vier køllum aa, J voru Starfe virdeſt ſa, Voda øllum oſs frelſa fraa.
Stijre Tungu aa helgañ Hætt, Ad Heiptar Kijf ei ſpille Saatt, Giæte Sioonar og gieſe Maatt, Gliſe Heimſins ad hafna praatt.
Hrein verde jafnañ Hiartans Root, Hverſe Omenſka leid og lioot, Fylle og Sælld ad ſalla i mot, A Forſe Holldſ mun viña Boot.
Ad þa Dagureñ hætter hier, Og heſſi Nootteñ, Sem epter fer, Soñum Gude Lof ſijngium vier, Sidader vel, ſem ſkylldugt er.
Heilagur Ande er til Sañs, Eitt med Fødur og Syne hañs, Virdeſt þo byggia Brioooſted Mañs, Bleſſadur kome til þeſſa Rañs.
Muñur og Twnga, Siñed, Saal, Samhlioode vid Gudlegt Maal, Kiærleikur loge, Koolne Taal, Kveike Naaunga ſoddañ Baal.
Þu ſañe Gud og DRotteñ dijr, Daaſamlega er Skiepnuñ ſnijr, Med fegrum Lioma Morgun bijr, Middagur er og eirneñ hlijr.
Med Sundurlyndum ſet þu Grid, Sviptt af Ohreinrar Elſku Sid, Lijkømum halltu Heilſu vid, Hiørtunum gief þiñ Andar-Frid.
Obreytañleg aa alla Lund, Efter Skiepnur þijn Volldug Hønd, Liooſa Dagſins þa lijdur Stund, Lætur hwina i ſama Mund.
Virdſtu oſs biart ad veita Kvølld, Ad vareſt Liifed Synda Giølld, Þegar ad liñer þeſſe Øld, Med þiñar Dijrdar Hlijf oſs Skiølld.
Adur Dagureñ endaſt ſkiær, Allsvalldande Gud bidium vær, Raad þijn, Hvør beſt oſs frelſad fær, Fylgiande oſs, ſie jafnañ nær.
Svefn-Orum ad burt ſvipter nu, Sioonar Ognum oſs forda þu, Flærd Ovinar ſo fraa oſs ſnu, Ad ſlecke ei Holldſ Blecking ſu.
Vollduge Fader fullgior þad, Fyrer þijns Sonar JEſu Raad, Med Helgum Anda aa Himne og Laud, Hafande med þier Eilijft Raad.

Eñ eirn Morgun-Saungur, Med þad Lag, Christe þu klaare Dagur ert, etc.

STanded upp Christi Børneñ blijd, Byrter sig Morgun Stiarnañ frijd, Lystelegasta Lioos hun er, Liooma uñ allañ Heimeñ ber.

Klaar Morgun Stiarnañ kom þu sæl, Christ vorn HErra oss boda skal, Grædare vor er Guds Son kiær, Giarnañ þig af þvi lofum vær.

Af þeirre Stiørnu þier mijn Børn, Þecked Christ JEsum HErra vorn, Mildaste er þad Mariu Son, Med sijnu Orde giefur oss Sioon.

Morgun-Stiarna Guds Ord þu ert, Alldrei vilium oss horfeñ siert. Ætijd vertu vort Andar Lioos, Ellegar faanga Myrkureñ oss.

Med Liooma þijnum lys oss hier, Lausnara vorn so þeckium vier, Mijnka þu i oss Myrkra Volld, Svo meige Elskañ ei verda kolld.

Velkomeñ siertu Dagur dijr, Diñ Noott fyrer þier burtu flijr, Hreiñ Lioome oss i Hiartad iñ, Himneske jafnañ Geysle þiñ.

A þig vier trwum JEsu Christ, Med Bloode þijnu hefur oss levst, Til Heimsins Enda oss siert hiaa, Arf Himnarijkis laat oss faa.

JEsu þu ert vor saña Sool, Sa þier trwer, Fær eilijft Skiool, Arfa lietst Sælu eilijfrar, Alle Christne sem bweñ var.

Hædst Lof og Þock af Hug og Raust, Hier Stundleg, Sijdar Endalaust, Fyrer Naad Miskun og Fulltijnge, Fødur, Syne Og Anda sie, AMEN.

Eñ Eirn Lof-Saungur aa Morgna, Ton, Dagur og Lioos þu DRotteñ ert.

VIaxtur Dagur nu byriar hier, Brædur þacklaatur verum vier, Milldum Gude hvørs Mystun sioon, Miøg vel þessa Noott giætte vor.

Lofum og dijrkum aller nu, Eirn Gud med Muñe Hug og Trw, Ad virdest med Volldugre Hønd, Vernda i Daa vort Lijf og Ønd.

O Gud vor Fader eilijfe, Sem af þiñe Myskurseme, Med Hiaa siod, Krapt og helgum Maatt, Hefur oss geymt uñ þessa Naatt.

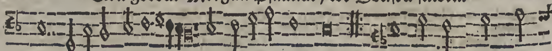
So blijf oss i Dag HErra miñ, Hiaalpa oss fyrer Soneñ þiñ, Laat ei swikia oss Satans Tæal, Sem sæker epter vorre Saal.

Veittu oss DRotteñ Vernd og Hlijf, Vardhalld siert oss aa hvørre Tijd, Kongur, Skiool, Stiovorn og sterka Vørn, Stid og leid oss þijn aumu Børn.

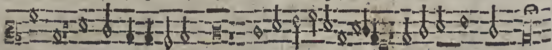
O Gud þier giefum oss i Foorn, Ad þu Verk, Maal og Huga vorn, J Lærdoom þijnum leider hier, Lifnadur vor so þocknest þier.

Medtak þa Foorn og Morgun Boon, Millde Fader fyrer þiñ Son, ad vier so þyggium þijna Giøf, þier sijngium Þacker, Dyrd og Lof.

Eirn goodur Morgun Psalmur, wr Dønsku snweñ.

Dagur i Austre ollu, uppreñande nu skiin, So Lijf giørvallt fram-
Gud miñ fra Slæpa Follum, oss geime og Diøfuls Pijn.

gange, ad Giede og þiñe Villd, Eñ Illu ei ahange, oss efle Naad þijn milld.

Þier vil eg þijde Fader!, Þacker og Løfgiørd tia, Þu veitter i Nott mier Naader, Og Naudum svipter fra, Hefur a hvørre Stundu, Hiaalp og Naad mier audsynt, Meineñ Diøfulsins mundu, Mier ellegar hafa tijnt.

Framar eg bid med Blijdu, Þig blessud Voneñ mijn; Vernda fra Vesølld og Strijdu, Ad Venju Børneñ þijn. Skijl oss under Skugga, Skapareñ Vængia þier, Sem Hænañ Unga huggar, Høfum vier Traust a þier.

Hrytt burtu Heypt og Bræde, Og Heimsku i Dag fra mier, So i Stilling stivorna næde, Ad Starf mitt lijke þier, Og Hiartad heilags Anda, Haaleit verde Bygd, Laat mig stødugañ standa, J Strijde og allre Hrygd.

Mig hept fra Hollds sins Gyrndum, So Hiartad ei festest a, Heimsins Blooma blindum, Og bleckest þier i fra. Þitt Riettlæte virdst mier veita, Vid hallt i Trwñe mier, So eg ødlest Ydran heita, J Anda og Lijkn hia þier.

Leidena sijn mier saña, J Sorgar-Dalnum hier, Diøfleñum bæg og baña, Þijn blessud Ord gief mjer, Med allre Trw a treysta, Tia og hallda þig, Fyrer þañ sem Þiood hefur leysta, Þar til þa styrk þu mig.

Ad sijst mig svijkia meige, Sw Satans vonda Flærd, nie fra Trwñe teige, med Taale og Maña Slægd. Laat mig þig eirn akalla, i Anda og Sañleik best, og alldrei fra þier falla, fyrer nockurn Kiærleiks brest.

Ad elska Æru þijna, Embætte ad stunda mitt

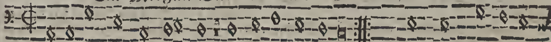
Herrum,

HErrum Hylle ad sijna, Sem helldur Bodord þitt, Gief mier þess ad giæta, Og Gagnseynd øllum tiá, Voludum Biørg ad bæta, Med Blessan þad eg má.

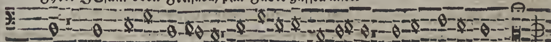
Dijrd þijn alldreie dvijne, DRottenn Gud Fader hiá mier, Þijns Sonar skiært Løf skijne, Skylldann þad 'refur og ber', Hier med Heilogum Anda, Hasjeit Tign sie veitt, Mig fyrr þu Fáre og Vanda, Og frida umm sijder greidt.

Gief ad ei koolne Christnum, Kiærleikkins Hitehreirn, Ad vier i Trwnne ei visnum, Vernda þu hvørn og eirn, Svo i Gudspialls Lioose giætum, þier Gude Packer tied, Og i Sonar þijns Fadme sætum, Sijdann ad hvijlast med, Amen.

Ein Morgun Bæn fyrer allra Handa Stiettum.

Himneske Gud vor HErra, Heidur og Lof sie þier, Lof Dijrd med sætum Fyrer JEsum vorn Frelsara, þann Fader gafstu mier.

Saung, Sijd og Ar þier seige, So og a þessum Deige, og øll mijn Æfenn laung.

Meiog vel þijn Myskun gooda, Mig' hefur þessa Nátt, Frá Eymd, Fáre og Voda, Fordad á allann Hátt, Af Hug þig HErra bid, Myskun þijn mier til giefe, Moodgad þig jafnann hefe, Med allskins illum Sid.

Enn i Dag Gud Eilijfe, Eins bid eg, Þu geymer mijn, Vid Satans Svikum og Kijfe, Synd, Smán og allre Pijn, Elldsgáng og Ovedre, Frá Aurbyrgd og Oførum, Illum Dauda og Snørum, Freisting og Fángelse.

Holld, Sál og Heilsu mijna, Heidur, Gotz, Kvinnu og Børn, eg fel i Umsioon þijna, og Under-Mann mina hvørn, og alla Andnu mijn, Fedgin, Frændur og Vine, med Foolke þeirra og Kyne, giørvallt er Sáfa þijn.

Eingell þinn umm mig blijfe, alldrei hverfe mier frá, Vid Satans Svikum hlijfe, Sem til mijn vilia ná, Hier ad hanns Illskann lioot, J Syndum sijst mig veide, Sál og Lijf ei leidei, J Hrak og Heliar Scoot.

Eirn Guð læt eg ollu raada, Allt i hans Wallde er, Will mig Wernda og Naada, Wel tekst hvad ætlar sier, Reide eg mig þvi aa þan, Æse miju Aund og Lijfed, J hans Walld sie giefed, Werde mier sem vill han.

Pockum, Heidrum af Huga, HErra vorn allan Tijd, Guds Laan og Giæsku nooga, Giefur oss Ar og Sijd, Af Audmykt Oskum þess, Pa hætter Holldleg Æse, Himna Arf oss giæfe, Fognud og Fridar Sess.

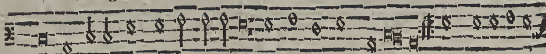
Gud veite Kyrkin-Wallde, ad vanda helga Stiett, Wid Lijf og Heilsu halldе, hans Nafn ad gøfge riett, Og Foolked fræde nu, Med hreinu HErrans Orde, Hræsne ollum forde, Willum og Wantrw.

Eins vora Wallds-Men geyme, og vernde Almwgan, Bændur og Born i Heime, Bw-Foolk og Under-Man, Pijn Hønd heim hlijfe vel, Plaagum Haaska og Hwngre, Hernad og Orbyrgd þwngre, Og allre Eymd og Kvøl.

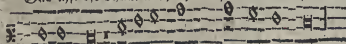
Uppaa þad seigium Amen, Efande þetta sijst, gioreer þad Gud alltsaman, geingur sem honum lijst, sijdan i sine Stiett, Sijn Werk sierhvør giøre, sem Gud han til kiøre, Fast ræke Frid og Riett.

Heyr vor Himneske Fader, Helgest þitt Nafn og Ord. Þitt Rijke þiggium glader. Þin Wilie skie aa Jord. Weit oss i Dag vort Braud. Forlaat oss vorar Synder. Og Freistne fraa oss þrinder. Leys oss af allre Naud, Amen.

Eitt goodur Morgun Psalmur, epter Donskune wtlagdur.

Þan Signada Dag vier siaaum nu eirn, og Soolar Geyslan frijda, DRotten laate i Gud lijse oss ollum alltijd hreirn, So ad aukest Glede og Blijda,

Dag ei meirn, detta i Skøm, Lost nie Koijda,

Þan

Pañ Signada Dag, ha signndu Tijd, sem fæddest vor HErrañ mæte, Kom ysañ þad Lioos og Leyptran frijd, Sem lioomar um Veralldar Stræte, þesse hin fagra Byrtañ blijd, Er Braut i eilijst Sæte.

Gud Fader, Gud Son, Gud Heilagur Ande, geyme med Einglum sijnum, Oss i Dag fra døpru Grande, Dıøfulsins Nete og Pijnum, Fyrer hañs Aufundar Jllsku Blande, Vora Aund og Lijf fra Meinum.

Kvøl vors HErra og Krossens Pijn, Sem keypte oss fra Dauda, set eg i Dag millum Dıøfla og mijn, Hañs Dreyra Fossen rauda. Þad Blessada a mier Bloodsed hrijn, Sem Booten er miña Nauda.

Þo Grøs og Lauf sem grænu Trie, Grioothed og Sandar aller, Mæla kyñe ef mætte skie, Med Eingla Roddu sniallér, Lofed noog alldrei lækta i Tie, Uñ Lausnara vorn med Spialle.

Dagur so langur alldrei er, Ad ei med Kvølldelende, Dandeñ Lijfed dregur med sier, Dapur i burt wr Hende, Vier skulum wt, Eñ Grøfeñ er giør, Þar giesst ei añar Ende.

Gud giefe þad, So þioonum vier, J þessare Verølld iñe, Ad Guds Son med Trwñe take hvør, So Traustlega Mijskun fiñe. Þa Heimureñ fra oss hallar sier, Hiaalp vor alldreige liñe.

Nær førum vier i vort Fodur-Land, og wr Færenu skulum venda, Gief eg mijna Saalu Gude i Hand, i Glede Himerijkis senda. Gud Fader, Guds Son, Gud Heilagur Ande, Giefe oss goodañ Lyss Enda. AMEN.

Morgun Psalmur, Med Ton, JEsu Christe þig kalla eg a.

Blessada Preñing Blessud sie, Blessande Hage mijna, Lijkn og Raad sem mier lietst i tie, Lidsemd og Mijskun þijna, Lijf mitt og Saal um lidna Naatt, Leyst hefur eñ fra Vanda, og illum Anda, So i Dag hef eg Megn og Maatt, i mijnu Kalle ad standa.

O Hiartans Fader eg bid þig, yfergiefdu mig eige, Aññastu nu ad øllu mig, A tilkomanda Deige, Halltu so fast i Hønd med mier, Ad hende mig Sliseñ eingeñ, Nie Glæpa-Geinge, Helldur hvad sem eg forma ser, Farsælest vel og leinge.

Eg befel mijna aumu Aund, og Vesælañ Lijkama, Og þurfanda Lijf i þijna Hønd, þeñañ Dag og hvørn Tijma, Hegdan, Vit, Skin og Hiartad kallt, Hurun, Skilning og Siñe, Sem Maal og Miñe, Ord og Giørder og Aform allt, Jñlæse eg Tilsioon þiñe.

Blessa þu Jñ-og Ut-gaung miñ, Og allt hvad eg skal viña, Vidmoot og Hegdun sierhvørt Siñ, Sess og Gaang Foota miña, Idin, Vilia, Raad, Asetning, Allt hvad eg er og Orka, til Vits og Verka, J Utfør geym mijn allt um kring, Og giør þa Trwna

sterka.

Hvad hier til Dijrdar eirn Gud er, Og til Velferdar miñar, Framkvæm þad allt i Aumum mier, af Nægd Mylkunar þiñar, Eñ ef i Dag þijn Bodord brijt, Breyskleika mijnum vægdu, og Hegning hægdu, Hialp og Nad þiñe Fader sliit, Forþienta Reide lægdu.

Eingeñ er Gud añar eñ þu, Og eingeñ Hialpareñ Maña, Þvi bid eg þig i Naudsyn nu, Nad þijna lat mig kaña, Geym mijn fra allre Glæpa Slood, Gief mier þitt Ord eg lære, Og Avoxt fære; Fyrer JEsu Blessada Blood, Bænheyr mig Fader kiære, AMEN.

Morgun Psalmur, Med Ton, Oss maa Auma kalla.

HEidur og hæleit Æra, Heilsgum DRottne sie, Sem oss vañ Endurnæra, Med allskins Rooseme, Veitande Værd og Næder, Veriande Myrkra Her, Ad oss so giorla gæder, Grandlauser voknum vier, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Hvør kañ ad Hugsa og Reikna, Hvad margt Eitt Andartak, Liwfur DRotteñ oss lijknar, Og lætur sofa med Mak, Elur so Øñ a medañ, øllum sem treysta a hañ, þar til hañ hiælpar hiedañ, J Himnestañ Dijrd ar-Rañ, Gud miñ oss geyme vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Ei kañ eg wt ad skijra, Alla þa stooru Næd, Sem Guds mijns Giæskañ hijra, Grunlaus hefur mier tiæd, Eg gledst i Gude mijnum Þeim gooda Lijfsins Bruñ, Sæl mijn med Sætleik sijnum, Sijnge med Hiarta og Muñ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

J JEsu Edla Nafne, Eg byria þeñañ Dag, blesse hañ øll mijn Efne, Andar og Lijfsins Hag, Fra øllum illum Kindum, Adstod hañs hlijfe good, Forde vid Falle og Syndum, Forlijke mig hañs Blood, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Himin, Haudur og Geymar, Heitt sem eirneñ Kallt, Og allt hvad þar iñe sveimar, Hønd DRottiñs geyme þad allt, Einkum hañs Edla Christne, Ædre og Lægre Meñ, Verndest vid Voda og Freistne, Velsigne oss Eining þreñ, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Lotning og eilijf Æra, Ædstum Fødur sie, Samt hañs Synenum kiæra, Sem er vor Frelsare, Hier med Heilsgum Anda: Hiælpe til Preñing skiær, J Føgnude Lijfsins lenda, Lioos Deige hroosum vær, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Morg-

Morgun Psalmur, Med Ton, Endurlausnaren vor JEsu Christ.

GUde sie Lof fyrer Liosed gladt, Liden med Værd er þesse Nott, Eg vil upprijsa, og miñ Gud prijsa, Kyrie-eleison.

Hvørs Verk ad ern Himen og Jørd, Hier med er Lioos og Dimañ giørd, Moot morgun Boda, Mønnum til Gooda, Kyrie-eleison.

O miñ Heilage HErra Gud, Hiartans Dag-Stiarna Sæl og Gløð, Upp upp mijn Saala, Um hana ad tala, Kyrie-eleison.

So marga Lofgiørd seige eg þier, Sem þu gafst Andartaked mier, Um Æfe mijna, Og alla Blessan þijna, Kyrie-eleison.

Eg bid þig nu audmiwklega, J-klæd mig Christnum Her-Skrwda, Send Sigur-Hreiste, Sigrareñ beste, Kyrie-eleison.

Mijnum Misgiørdum Gud miñ gleym, Gud miñ laat mig ei deya i þeim, Mijn Verk ad funda, Veit mier aau Synda, Kyrie-eleison.

Forsorga þu mig Fader sæll, Fyrst eg er þiñ dijrkeyptur Præll, Saal og Lijf sedier, Samvitskuna gledier, Kyrie-eleison.

Laat mig so sem þu vera villt, Verde Naadar-Heit uppfyllt, A mier og mijnum, Med Krapte þijnum, Kyrie-leison.

Gief mier ad skynia Endast aa, Æfe-Dagar og Lijfsins Stiaa, Miñ JEsu goode, mier øllum raade, Kyrie-eleison.

Eg fel mig og øll Guds Børn, J JEsu Naadar-Skiool og Vørn, J Himnarijke, Hañ oss iñtake, Kyrie-eleison.

Gude Fødur og Syne sie, Samt Helgum Anda verkande, Heidur og Æra, Hvijld fyrer vera, Kyrie-eleison.

Morgun Psalmur, Med Lag, Himna Roos, Leid og Lioos.

DAgur er, Dijrka ber, DRotteñ Gud miñ, Nott er lideñ, Lof sie Gude, Lioos skijn, Gledur eñ, Marga Meñ, Myrkra Flootteñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Fyrer þiñ Son, Sælu-Von, Sie þier hædst Lof, Mig þu sparder, Meinum varder, Miñ Gud, Mier gafst Frid, Lijka og Lid, Leid so Noottteñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Mig hefur leidt, Meinum eydt, Myskuneñ þijn, Hvøria Stundu, A Heimsins Grundu, Hier til, Afvend þier, Ei fraa mier, Nær aflegg Prootteñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Eg bid þig, Aññast mig, Eñ i Dag nu, Fyrer þañ Sæta, Saalar mæta, Son þiñ, Veit mier Naad,

Vernd

Vernd og Raad, Vægd og Lidsiñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

Helgañ Dug, Hreinañ Hug, Hiaa mier uppkveik, Þier ad hl:jda, Lijka lijda, Laan Dags, Og Þwngañ med, Polugt Gied, Preya hlijdeñ, Goodañ Dag, Gladañ Hag, Giefe oss DRotteñ.

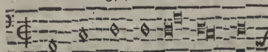
Hvad eg hier, Forma fer, Farsælest vel, Utgaang, Fraungang, Jñgaang, blessa Æ miñ, Og i Raad, Allt mitt Raad, Añast hvørt Siñ, Goodañ Dag, gladañ Hag, Gief oss DRotteñ.

Eg fel þier, Allt hvad mier, ædur gafstu, Sie þiñ Dugur Mier mættugur, Miñ Gud, Bæte saa, Best sem maa, Breyskleika miñ, Goodañ Dag, Gladañ Hag, Gief oss DRotteñ.

Lijf og Aund, Efneñ vøud, Eg nu þier fel, Aullu Jllu, Voda og Villu, Ver mig, Soome og Dijrd, Sie þier skijrd, Sijfellt Gud miñ, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteñ.

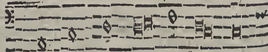
Lof-Saungur þeirra Heilogu Lærefedra, Ambrosii og Augustini.

Fyrste Kor.

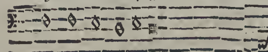

HErra Gud þig heidrum vier,

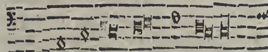
Añar Kor.

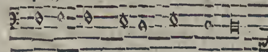
HErra Gud vier þockum þier,

Þig Fader Eilijfe.

Vegsamar allt Jardrijke.

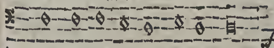

Aller Einglar og Himna Her,

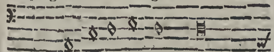

Og hvad til Heidurs þienar þier.

Fyrste Kor.

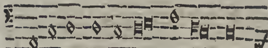

Þig Cherubim og Seraphim,

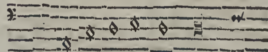

Heilagur er vor Gud.

Aññar Kor.

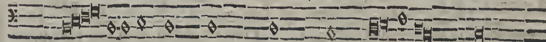

Lofa jafnlega med Roddu sijn.

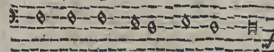

Heilagur er vor Gud.

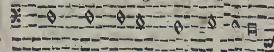
Baader Korar til samans.

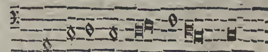
Heilagur er vor Gud DROTTeñ Allsheriar Raad.

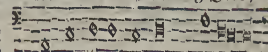
Þijn Guddoomlega Makt og Dyrd,

Þijr Søfnudur Toolf Postula,

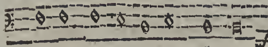

Meire er eñ Himen og Jord,

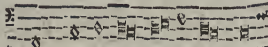
Og Lofleg Tala Spaamanana.

Fyrste Kor.

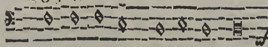

Og Pijslar-Votta Fylking from,

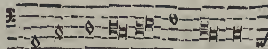
Añar Kor.

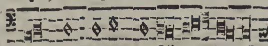
Syngur þier Lof med sætañ Room,

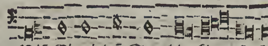
Þijn heiløg Christne oll aa Jørd,

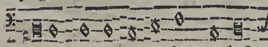
Færer þier Lof og Þackargiørd.

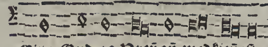
Þig Gud og Fødur Almaattugañ,

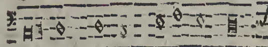
Þiñ Eingeteñ Son, þier kiærastañ.

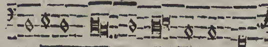
Og helagañ Anda sem huggar best,

Eirn Gud og Þreñañ medkieñest.

Þu Dyrdar Kongur JEsu Christ,

Eilijfur Guds Sonur ert þu vijst.

Jom:

Fyrste Kor.

Jomfrwr Lijf hefur þu ei forsmaad,

Þu hefur Daudans Afle eydt,

Þu situr aa Guds hægra Veg,

Þadan kiemur þad er vor Trw,

Hialp oss þijnum þionum Herra Christ

Annar Kor.

So Mankyn leyster med þine Naad.

Og i Himna Hvijld Utvalda leidt.

Þijns Fødurs dyrd er þier sameigenleg,

Lijfs og Dauda ad dæmer þu.

Hvøria med Bloode hefur þu leyst.

Fyrste Kor.

Laat oss aa Himnum ødlast Dyrd,

Þiñ Søfnud HErra hoolpeñ giør,

Hlijf þeim stioorna og æ stert hiaa,

DRotteñ þig lofum vier Daglega,

Hlijf og geym oss a hvørre Stund,

Myskuna oss O Millde Gud!

Annar Kor.

Eillijflega med þinne Hyrd.

Og blessa þaa sem þiñ Arfur er.

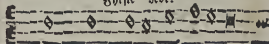
Og Æfennlega upphefier þaa.

Og dijrkum þitt Nafn Æfeñlega.

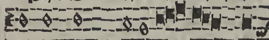
Vid Illgiørdum og allre Synd.

Og Naadg oss i allre Naud.

Fyrste Kor.

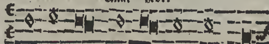

Þijn Vernd yfer oss ætijd sie,

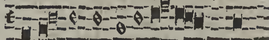

A þig DRottenn er øll vor Von,

Annar Kor.

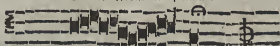

Þu ert vor Heill og Hiaalpræde.

Alldrei laat þu oss verda ad Smaan.

Baader Korar til samans.

A - men.

Viku Saungur Kvølld og Morgna/

utdreigenn Af

Fyrsta Skøpunar-Verke. Fyrsta Orde Christi a Krossenum, Og Fyrstu Bæn i Fadervor.

Af Saal. Sr. Jone Magnussyne i Laufaase.

Sunn-

Sunnudags Morgun Psalmur.

Ton, O Gud vor Fader sem i Himerijke ert.

NAfn Guds sie blessad, Nu er Vika nij komen, Pan Hellsta og Fyrsta henar Dag, Helgann Sunnudag kollum, A hønum giørdest Himen i Fyrstu, og Haudred sen, Par med komst og pad Lioos i Lag, Sem lijser en Augum øllum. Vier trwum aller ꝏ eirn Gud pan, Allt petta sem skapade, Han og vid Makt pvi hallda kan, hvoosa skal peim Verknade, Helgadur DRottne, hvør eirn Man, hier og i alla Stade.

Dyrd i Upphædum Dijrdarfullum DRottne sie. Orded vard Holld og hiꝏ oss bioo, Hvørs Fullnad eg ꝏ treyste. JEsus sa Guds og Jomfrwr Son ꝏ Jardrijke, Saklaus sem Lamb fyrer Synder doo, ꝏ Svolar-Dag upp sig reyste. Med Fyrsta Orde ꝏ Krosse klaar, Kvølurum Lijknar beidde, Læknade øll vor Saalar-Saar, Sunnudags Hvijld tilreidde, J Sigur upp Daudans svelgde Faar, Satans Makt alla deydde.

Hæstt Lof sie Gude sem hefur oss alla helgad sier, Fyrer sitt Ord og Andan med, Er yser Skijrn Vatns sig færde, Eins og han nærde Afgrun dymt i Upphafe, ꝏ Postulum hafa Men Svip hans sied, Sierhvørn ꝏ Twngur lærde, Endurnijar pan hvørs pess Hag, Er Hvijldar Mining Guds prijder, Himneskur Blær med Himneskt Slag, Hølldlega Vanart pijder, Andlegum Sælan Andlꝏts-Dag, Esflaust stiptar um sijder.

Heilage Gud, sem Himna stijrer hæaum Troon, J Helgedoomenum Heimile ꝏtt, Og hiꝏ peim, sem Synder grꝏta, Fader vor ertu fyrer pijns Sonar Fridar-Boon, Oss hefur teked alla i Sꝏtt, Er Trw i Staden jꝏta, Prenningar Eining pitt Nafn ꝏ, Par fyrer af Hiarta bidium, Ad pad verde oss helgad hiꝏ, Helgudum Fridar-Nidium, Vanhelgan allre vijk pu frꝏ, Veit oss ad Heilagt ydium.

J Skijrnene hefur oss Skaparans Fijngur skrifad in, J Prenningar Nafne i pad Mantal, Er pvæst i Guds Sonar Bloode, Ceremoniu settre fylger Sꝏtt mꝏlen, So vier vitum hvad vera skal, Veit oss pvi DRotten goode, Hlijdnenar Anda Hꝏttalag, Heidur pin fremst ad rækium, Helgum pitt Nafn og Hvijldar-Dag, Hiꝏlpræde til pijn sækium, Naunga vorra hlijfum Hag, Hafnande Vansa og Klækium.

Siꝏ oss og øllum Syndugum Misnum sæta Vægd, Piꝏer oss Dagleg Prælkan hier, Par fyrer Hvijldar leitum. Lꝏt pu oss finna Lijkn hiꝏ pier og Hugar-Hægd, Nu medan Tijmen Nꝏdar er, Nafne Christnu sem heitum, So ad vier flijum Faar og Ban, En Fridur helgra Gudspialla, Endurnære vorn Jnra Man, Jtre nær frꝏ skal falla, Hvijldar-Dag sijdan Himneskan, Holldum um Eilijfd alla, Am

Sunn-

Suñudags Kvolld Psalmur. Ton, Gud Myskune nu øllum oss.

HJer Liossens Fader Lof sie tiedt, Liossens nu Kvølldar Deige, Sioon vorre hefur þu Liossed lied, Og leidt oss a riettum Veige, Hvort øllum Heime hefur liist, Heimsins fraa Fyrsta Dægre, Þesse Daasemd mier Losleg liist, Liika þo sunr frægre, Fiñest og Naadar nægre.

Sæte JEsu vort Saalar-Lioos, Soñ Nægd af øllum Giædum, Til Glede og Prijdis øllum oss, upp ert ruñeñ af Hædum, Þeim er saatu vid Meidsl og Mein, J Myrkre og Daudans-Skugga, Uppsprettа Lijssins ertu hrein, Adams Børn kañ þad hugga, sem añars maa Angred ugga.

Oss hefur skined Andlegt Lioos, J Orde Guds lifanda, Heilagt Mat-Bord med Himneskt Goß, hvørsum vier sied i Anda, Bæn-Hws DRottens oss hefur og hyst; Hrunded þar Saalar-Mæde, Vort Hugskots Myrkur er haatt upplijst, Halldner vel aa Guds Fæde, Heyrdum og heiløg Kvæde.

Gud naade ad nu gleymdur er, Goods Dags Abateñ beste, Elds og Skystoolpeñ undañ fer, Ei þrijtur Saalar-Neste. Løgmaal og Gudspiøll Leid kyñer, Later vier tijnum Veige, Holld Guds og Blood oss Hungre ver, A Heiløgum DRotteñs Deige, Avøxt færumr þo eige.

JEsus græde vor Vondsku Volld, Og vora lagfære Side, Giefe oss eñ nu Gledelegt Kvølld, so gietum sofnad i Fride. Laat oss Gud aungva lijda Neyd, Lwner Hvijld a sig take, Astar-Skiool yfer oss alla breid, abbrijstu Vrooste og Vake, So aungvañ hier uppaa sake.

Vertu hiaa oss, Þvi komed er Kvøllb, Christne þiñe vor HErra, A þessare Heimsins ytstu Olld, Ei laat Trw vora þverra. Gud Fader Son og Andehreiñ, Oss blesse alla samañ, Vegsame hañ og otteft eirn, Allt Mañkyned um Heimeñ, Siijngium af Hiarta Amen.

Mañudags Morgun Psalmur. Ton, Heidur sie Gude Himnum aa.

HEidur sie Gude Himnum aa, Og hædst Lof um Christeñdoomeñ, Añañ Dag Viku Auguñ sia, Yferliosmande Heimeñ, A hvørium Vatna Hvolfed blaatt, Haavijsañ fyrer Guddooms Maatt, Giørdest, sem heiter Himen.

Himnarner boda HErrañs Prijs, Med hañ þeir fuller eru, Ejngeñ Skiepna þo er so vijs, Ad hañs Nañsake Veru, J fraa Eilijfd var Eining klaar, i Ein inguñe Persoonur Þriaar, Fyrr eñ Verolldeñ voru.

Himen wr Vatne giørdur glær, Guds nefndest Velldest-Sæte, Padañ og þangad Naad hañs nær, Naudþurft siña so bæte. Hañs Sagleikur um Heimeñ

eñ frij, Hlioomar so vijdt sem fliwga Sky, Gøsgum hañs Gudleg Mæte.

Adam syndgade i Himeneñ hæatt, hæddur af Satan ligna; Nææd Guds took hañ i sæta Sææt, So ad Himin liet rigna, Par hañ Blessadañ siñ liet Son, Sæde verda, Fæddañ af Kon, Mañsens Velferdar vegna..

Pa Christur a sijnum Krosse hieck, Kvaleñ ydrande Madur, Af hañs Muñe þad Andsvar fieck, ad Andast mætte hañ gladur, Samdægris skylide Sææl hañs vijs, Sæl vera med sier i Paradijs, Feigum er þad Fagnadur.

Upp til Himnaña aptur foor, Epter Pijsl sijna Christur, Hafning sw er vor Heidur stoor, J Herradoomi Guds er sestur, Ad tilbwa oss þar væna Vist, Vinum sem hefur Endurleyst, Elskugeñ allra bestur.

J hañs Nafne nu Hag vorn sææ, Himneske Nææd-ar-Fader, Lææt oss Nææd þijna halldast hiææ, So i Heiløgum Anda glader, Gøsgum þitt Rijke æ hiaa oss, Eñ eignunst sijdañ þitt Dijrdar Hnoss, J Himna Vist heim feriader.

Heilage Ande Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra beste, fraa Diøfuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leyste, med saarum Dauda og Undum sijn, wr Eymd og Neyd leys Christne þijn, Sem af Hiarta a þig treyster, AMEN.

Mæænudags Kvølld Psalmur, Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa.

LAtum oss Hiørtun hefia til, Himens, medur Packlæte, Gude ber oss þaug giøra Skil, Glæselegt sitt Hææsæte, Liet oss i Dagsens Liodse sia, Og lijka sem Pak þar under gaa, Er þad stoort Epterlæte.

Hefur i Dag vor Skapareñ skiær, Skijlt oss i Tialldbwd siñe, Ondena drøgum eirneñ vær, J Loptsens Vijdæættuñe, Vinda-Blær hefur Verølld nært, Vøkva Jørduñe Skyeñ fært, Einatt epter Tijdeñe.

Hvøria Asioon sem Himen ber, Og hvad sem wr Skyum flijtur, Epter þess Vilia allt þad skier, Sem efst a Himnum situr. Himna-Rodeñ og Heidrijkiañ, Hææt prijsa med oss Skaparañ, Og allskonar Loptsens Litur.

Vier þraa-fyndgum i Himeneñ hææt, Hvørt vior þo Augum mænum, Daglega riwfum dijrsta Sææt, DRotteñ vorn Heidre rænum, Angrar oss nu sw Illskañ slæm, O Gud! oss ecke i Reide dæm, Hlijd vorum Hiartans Bænum.

Tak oss nu eñ i sæta Sææt, Synd oss fiarlæga giørdu, Eins og Himnaña Hvolfed blææt, Harla fiarstætt er Jørdu, Og sem þad breidest utañ uñt Folld, Amist þijn Nææd vort Daudlegt Holld, Og frije fraa Fæære hørdu.

Pijn Nææd i Dag oss giørde Gott, Gud vor þad er þijn Æra, Sie hun og med oss nu i Nott, Naud-

er oss añars færa, Heilagra Eingla Himnum a, Herskarañ læt oss vaka hia, Og Satans Valld fra oss færa.

Himneske Fader Hag vorn sia, Hier a Jørd Veg faranðe, Heimile gassi oss Himnum a, Hiaalpa til so vor Ande, Par uppe bwe æ hia þier, Itre Hamur þo dvelieſt hier, Hliif oss vid hvørskins Grande.

Pridiudags Morgun Psalmur. Ton, Hvør sem ad reyser hæga Bygd.

LOF Guds bereſt uñ Lond og Sioo, Lioomar af Deigenum Pridia, A hvørium Hønd Guds høg tilbioo, Heimsens Boolfeſtu midia, Pa adſkiliande Purt og Vott, So þar af kiæme Otal Gott, Pørf var Guds þess Dags Ydia.

Vier trwum Gud hafe Grundvallad, og giørt Jørd Ohrærankega, Siaafar Hafenu ſette hañ Stad, Og ſo gyrdte alla Vega, Med Orde ſijnu, ad eckert Grand, Yfer kañ gaanga þid þurra Land, Uppa þad vel maa voga.

HErra Gud Verk þijn heidra þig, Hladeñ med allaskins Giæde, Avøxt ber Jørd og audgar ſig, Allar Skiepnur ſo fæder, A Braude, Jurtum og Mallte Meñ, med Allden-Grøſum Fienadeñ, Frioofgun lier ſierhvørt Sæde.

Hreiñ Logur burt wr ſølltum Siaa, Siiaſt i giegn, um Bruña, Saurngu þvott maa ſækia i þa, og Svølun fyrer þyrſta Muña, Avørteñ bera Allden-Trie, Edla Bloomſtur med Luckteñe, Giæſku Krapt gieſa kuña.

Peſſu velldur þad þarſa Ord, A Pridia Dag Gud talade, Vijn og Vidſmiør þad ver uñ Stord, Vor ſo ad grooe Skade, Myklu dijrra þo meina eg ſie, Maal Guds Sonar a Kroſſens Trie, Er ſiñe Mood ur ſvarade.

Pad kañ ad deyfa Dauda-Mein, Diofuls þar Skeyte granda, Sorgfullra Saalna ad ſeſa Kvein, Sem under Kroſſe ſtanda, Til þeirra er hønum ſaart til Sañs, So ſem þad være Mooder hañs, ſem dijrka hañ med driwpuin Anda.

Pvi ſkulum vier leſa a Pridiudag, Pridiu Bæn Chriſts i Hlioode, Verde uñ vorn og vorra Hag, Vilie þiñ, Fadereñ goode, Eins og Einglar a Himnum haatt, Hier nidre læt þig priiſa daatt, Lijd þiñ, a Folld og Floode.

A Himne og Jørdu, Heidur og Dijrd, Sie Hædſt um Fodur ad Vanda, Hañs liwſum Syne lijka ſkijrd, med Loſgiørd allra Handa, Eilijflega ſu alldrei dvijn, Aukeſt Loſed og Virding þijn, Med Heidran Heilags Anda, A M E N.

Pridiudags Kvølld Psalmur. Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggeſt þu.

Kvølld Dagsens er nu komed eñ, Kvølld-Saung vorn hefium aller señ, Vor Kvølld-Stund verde oss blijd. Kvølld Æfeñar kiemur Lijd, Kvølldar lijka Veralldar-Tijd.

Þridia Guds-Verk a Þridiudag, Þient hefur oss nu eñ i Hag, Blessud sie HErrañs Hønd, Sem oss bioo til Sioo og Lønd, Sier oss Gagn, Eñ hepter vor Grønd.

Frægur Gud virdtest Foolke lia, Foot-Skør sijna ad bwa a, Þad er sw þyckva Jørd, sem Fæder og Dryckiar hvørskins Hiørd, Hønum ber Eilijf Þackargiørd.

Lof sie hønum fyrer Landed vort, Lijdur ei Foolk hier stooran Skort, Guds Forsioon giætum ad: Vermer hañ og Vøkvar þad; J Veralldar Nordurs Js-kølldum Stad.

Bwum vier hier vid Bwr-Dyr hañs, Berast wr Sioonum Fäung til Lands, so Næring verdur noog. Gude sie Lof fyrer Gagn og Ploog, þo giøre Meñ opt wr Mañ-Jllsku Noog.

Allskonar Gotz, sem Vijn og Vist, ad voru Lande a Skipum flitst: Framande Þioodum fra. Guds er þetta good Forsia, Gude sie Þacker, Amen Ja.

Naade Gud hvad vor Brioost eru blynd, Brand vort etum vier opt med Synd, Og daarlega dreckum med, Avijtur fær sa oss hefur lied, Eñ eingeñ Laun nie Þacklæted.

Plægium vier Jørd og sækium Sioo, Svørum Guds Punde ecke þo, Etum vier Avøxt Lands, Eñ gleymum Vilia Giafarans, Giørum margt i Forbode hañs.

Grøsum þa Jørden grooeñ stood, Gud leit yfer, og Vatna-Flood, Allt var þad Giæda Gnoott, Eñ vilium vier skoda vora Jþroott, Vort Athæfe flestallt er lioott.

Fødursins Milldeñ Fridar sterk, Forlaate øll vor Jllsku-Verk, Lækne vor Orkumsl øll, Reise upp þa sem feingu Føll, Fæge af Saur og Lijte giørvøll.

Laat oss ei giallda nu i Noott, Naaduge Gud þo Dags-Verk lioott, Sieer vort sialfur þu, Oss øllum til þijn aptur snw, Fyrer Ydrun, Bæn og rietta Trw.

JEsu vor sem a Jørdu giecksi, og Jardar þiñar a Hnette lickst, Einmana opt og þraatt, Laat oss fiña Lijkn og Saatt, Lijka ødlast Roolega Naatt.

Vernd og Lid þiñe veittu Hiørd, Vijdt ser Dinøfullen hier um Jørd, Sollteñ i Sauda-Blood; hrittu fra hañs Heyptar-Mood, So hvørke grande oss Elld ur nie Flood.

Lof og Heidur a hvørre Stund, Um Himin og alla Veralldar Grund, Sijngest hier Þreñing blyd, Af øllum Tungum Ar og Sijd, Eilijfa og Stundlega Tijd, Amen.

Midvikudags Morgun Psalmur. Ton, Gude Lof skallt Ønd mijn iña.

Lioomande Lioossens Fødur, Losum vier nu þañ Fioorda Dag, Mid-Vikn mestañ Hroodur, meina eg, og vorn allra Hag, DRotteñs Dꜳsemdum hroosa, Er Dijrd sijna auglijstc, J Skøpun skijnande Lioosa, Skiær mun sꜳ Meistare, Er þad med Orde Einn, A Augabragde fieck giørt, ad Sooleñ i Heide hreinn, Heime lijser Gloo-biørt.

Lioomande Lioossens Kierra, Liær sijna Fegurd Augunum, Glader Geyslar ei þverra, Sem Glans fæsa af sier Skyunum. Allrar Byrtu Uppsprelta, wr Austre reñur i krijng, alls Heimsins Augad rietta, Er ætijd i sijnum Hrijng, Dꜳsemdar Verked dijra, DRotteñs sn Krijngla er, Jørduñe Hiwkun hijra, Og Hlijende giefur af sier.

Pad stoora Lioos stioornar Deige, Stunder og Eykter sundur skier; Lijser Lijdum ꜳ Veige, J Lioosenu eru Meñ Ohulter, Hvad sem gyruer ad giøra, gløgglega siꜳ þeir til, skiær og skijnande Vera, skøpud Møñum i Vil, Hvar fyrer Gledeñe giæddur, Guds Madur sierhvør skal, Lofa þañ Lioose er klæddur, Lioossens i dijrsinu Sal.

Sæll er Madur siꜳande, Soolar Biartleik ꜳ Himnenum, med Athygle ꜳhorfande, Edla Fegurd i Geyslunum, Eins og Christis Andlits Blooma, Er Eitt Siñ ꜳ Thabor sꜳst, Lærande af þeim Liooma, ad lifa i DRotteñs Ast, og lꜳta sig lꜳnga af Hiarta, Lambsins ad skoda Stool, Og Utvalldra Andlit, sem skarta, Eins og skijnande Sool.

Sooluñe hꜳtt mꜳ hæla, Heimsins giørvalls hun Prijde er, Riettlætis Sooleñ sæla, Sꜳluñe meira Gagn þo lier, Sem er vor kiære Christur, Er Krossfestur Pijnu leid, og þwngt Mootlætes Mistur, Middeiges epter Skeid, Sool-Dyms Oskapleg skiede, Skygde a Liooseđ vort, Dapradest DRotteñs Glede, Daudans nꜳlægdest Port.

Fꜳr i Formyrkvan stoorre, Frelsareñ hulde Geysla sijn, Faleñ i Forsmꜳn vorre, Foreskdest Holld ad lijda Pijn, Flivotande følur i Bloode, Fødurs hræddur vid Grymd, kallande hꜳn Hlioode, Harma-Grein ei vard steind, Gud miñ, Gud miñ, Pvi giørder, ad giefa mig þañeñ wt, Andar-Kvøl ꜳ mier herder, Ober þiꜳer mig Swt.

Dijr var þad Dꜳsemd Fordum, A Døgum þess fræga Josua, Ei gat skeikad wr Skordum, sw skiæra Sooleñ Himnum ꜳ, Og sijdar seig hun til Baka, Sem ei er optar skied, Mꜳtte þar Mark ꜳ taka, Myskun DRotteñs ꜳ ried, Po tel eg þañ Tilburd stærre, Tign Guds i Myrkre hieck, Og Lioome hañs hvørinn hærre, Hniguande i Daudañ gieck.

Heidur sie Gude ꜳ Hædum, Hvørtveggia fyrer Soolar-Lioos, Po mykell sie Munur ad Giædum, Mundu Fader ad giefa oss; J Dag vort Daglegt Fæde, DRotteñ oss þar til liꜳ, Blessunar Medølen bæde, Børn þijn so meige fꜳ, Andar og Hollds Upphellde, Einkum gief oss þad Tvent, Allt fram ad Æfe-Kvøllde, Ord þitt og Sacrament.

Mid-

Midvikudags Kvolld Psalmur. Ton, Kiært Lof Guds Christne alltijd.

SOLen er setst i Ægen, Sie Gude Lofgiörd eñ, Af þvi nu endar Dageñ, Erfided lijka señ, Fra Augum Lioosed lijdur, Lwnum so giefest Roo, Dijrdar Förspraceñ frijdur, Foolke i Hag so uñbioo.

Pa sa Meistareñ millde, Myrkred var svart og liott, Sem kiemur ad hvörin Kvolldе, Klara þvi giörde Noott, Tilbioo Tungled skijnande, Tendrad sem Nætur-Blis, Vex og verdur þverrande, Vite sa, Til Skiptis.

Lof sie lioomande Drottnr, Sem lijser upp biartañ Dag, Og med Tungls-Lioofs Tilbreitne, Tempvar Nætt-Myrkurs Hag. Asigiafareñ allra beste, Otal Stiornur i Krans, Himens a Hvolfed feste, Hagar vel þeirra Glans.

Himen-Tungleñ ofs teikna, Termin i Heime mar-ꝛt, Tijmans mær Reglur reikna, Rett epter þeirra Art, Peir sem med Giætne grunda, Guds Merkeñ hvörge raung, J Tolu Tijma og Stunda, Tijd þykꝛer ei miog laung.

Tokum vel-lientu Laane, Luckuñe ei treysta ber, hun ver og mijnkar sem Maane, Myklum Gud, hvört sem er, Christne Guds Nand þo nijste, Nafn hañs er heñ ar Skiool, Trwar-Lioos tekur af Christe, sem Tunglꝛed Byrtu af Sool.

Guds Lioomeñ Geysla hulde, J Graat-Skynum þegar Od, Formyrkvan Daudans hulde, Dijrd hañs, Pa wt-rañ Blood, Folvum þa mar þad Maꝛna, Ad missa Sælgiætis Skyn: Vær þo ad vætum Bræna, Veiker, Pad er ei Kyn.

Guddoomenum Giæskurijka, Giefum Dijrd aller señ, Skygn Augu og Lioosed lijka, Liente ofs i Dag eñ, Hañs Nærd ofs hvörn Dag væge, Hvörttveggia misbrwkast, Myrkrañа Fleck afꝛfæge, Er fogur Trw afꝛsaurgast.

Vier erum a Veige raungum, Vorkun siest ofs þo rijr, Blynder i Byrtu gaungum, Vaked vid Lioosꝛe skijr. Riettlætis Sooleñ saña, Saalunnm til þijn snw, Upplijsing allra Maña, Ertu miñ sæll JEsu.

Milldur ad Midviku Aptne, Miñ Gud laat ollum hier, Hlotnast þa Heill og Hepne, Hvijlast Drottiñ i þier, Myrkrañа illur Ande, Aungvum hier giöre Tioon, Amen Gud Allsvalldande, Eg bid, Heyr vora Boon; Amen.

Fimtudags Morgun Psalmur. Ton, Giæsku Guds vier prijsum.

LIfande Lijfsins Bruñur, Lofsæll Gud Himnum a, Hvörs Mañs Hiarta og Muñur, Heidur hier giöre tia, sem veit þa dijra Dæd, Er a Fimtudag Fyrsta, Foolke þynu til beþia, giörde þijn Gudleg Ræd.

Af

Af Vatne lietstu lifna, Lifande mikeñ Her, Fugla er fyrst skal nefna, Fliwgande uñ Loptid hier; Eñ prijdder med Fiskum Flood, Sem Fløyra; Synda og Sveima, Siaafar uñ diwpa Geyma, Metta þo Meñska Piood.

Skiepnur Guds allar eru, Fyrer adra giørdar eñ sig, Sierhvør i siñe veru, ad søñu Nytsamlig, þeim sem Gud lier þad Lien. Þeirra þarf Lund ad læra, Lijka i Nyt sier færa, Heidra so Gud i Gien.

Sie honum eilijf Æra, Sem oss hefur fyrersett; Af Fuglum Froodleik læra, Ad fliwga er þeirra Stiett, Kvaka og Sijngia sætt, Eñ Ahyggiu aungva hafa, Odlast þo hvør siñ Krafa, af þvi sem þeim er ætt.

Fugl ei fellur aa Jordu, Fodursins utan Villd, Saal mijn þa Huggun heyrdu, Hærre þier lient er Snilld, Dijrd Guds þu Erfa att, Ørvijnglan øll skal þagna, Esalaus skalltu fagna, J DRottne, uñ Dag og Naatt.

Þvi saa sem biov til Bruña; Og bruggar af Triaa-
num Vijn, Þur Brioost og þyrsta Muña, Þar med ad fyrde Þijn, Svølun ei sialfur fieck, Þad er vor kiære Christur, Sem kvadst Dauðlega Þyrstur, Þa kvaleñ aa Krossi hieck.

Fyrer oss leid Piaaning þessa, Piggiande bitrañ Smeck, Þvi blijdur villde blessa; Bæde vorn Mat og Dryck; Saup hañ og siwrt Edik, So Dijrdar Vijn feingium drecka, Eñ dauder ei skylldum smacka, Breñe stein, Ellp nie Bik.

Fridar Fadereñ hædste, Fyrergief oss vor Brot, Fyrer hvør af kiærum Christe, Komeñ er algiørd Boot, Lijkn hiaa þier lagt oss faa, Eins og vier vilium veita; Vægd þeim sem oss aareita; Myskun þijn mig er hia.

Guddoomsins Andeñ goode, Sem gafst oss ritt Andlegt Fiør, J skiærn Skijrnar Floode, Skickande oss Himnesk Kiør, Hiørtu vor fær a Flug, So leitum hellst Lijfs ad Giædum, Hiaa lifanda Gude i Hædum, Med þreyande og þyrstum Hug, Amen.

Fimtudags Kvølld Psalmur. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.

Blessadur sie vor DRotteñ dijr, Dags Lioos fyrer Naatt Myrkre flijr, Myrkreñ þo ecke þocknest Piood, Þreyttum er ætijd Hvijldeñ good. Lof sie Gude fyrer lidna Tijd, Lofud sie Guddooms Þreñing blijd, Ønd mijn Gud prijse aarla og Sijd.

Alldrei fær neirn i nockrum Stad, Naaduge Gud þier full þackad, Þad er so margt og mikels verdt, Mañsins vegna þu hefur giørt, Fuglum Loptsins og Fiske i Sjaa; Med fleiru ødru hañ raada maa, Vit og Makt fieck ad veida þaa.

Gude sie Lof sem giørde Vøtn, Gagn andug fyrer vora Nautn; Og lætur oss þiena Løg og Jord, Leggium i Staden Þackargiørd, Daaunsi ad HErrans dijrre Ment, Daudt þo hañ take Element, Skopun

gietur og Lijf þvi lient.

MOttne JEsu sie Dyrden stoor, a Diwp til Fiske Afla foor, Pvi Arlega blessar Eskan haus, Utveige Foolks til Sioos og Lands, Heidrum vier Nafned hans fyrer þad, Hefur vor Til-Faung margfalldad, Og laated margt dragast Lande ad.

MOtten so lætur duga hier, Deige hvørium þad han oss lier, Pad sem oss giefst af Lande og Laa, Leggiande sijna Blessan a, Unum vid slijkt sem oss er lied, Ei veit hvad leinge þurfum med, Er vor Gud Saalar Upphelldeð.

Avi ad hesdum Vænge vær, Vilia og Fijsn til Ydrunar, Og fliwgum i Kryllð sem Fugl i Bool, Fødurs vors under Naadar-Skiool: Sæte JEsu i Sijdu Dr.þitt, Saal vor hverse, So verde fridt, Eins sem i Hreidur Svalan sitt.

Naad MOttens liene oss Nætur Grid, Nauda Tilferlum varne vid, So vor verde Naattura nærd, Naatturlega oss giefeVærd. Sæler i Gude sofnum vier, Z sætum Fognude uppvakter, Og gaungum i Fride Gudhræddær, Amen.

Føstudags Morgun Psalmur. Ton, Dagur i Austre ollu.

SJe Gude Lof han Siotta, Siaanm vier Viku Dag: Trwar-Regluna rietta, Nækium, og Saalar-Hag, Hroosande hvi Hand-Verke, HErrans, sem giordest ha, Pad var mesta Stoormerke, Manen skoop Jordu a.

Ei ho fyrr en Kvikinde, Øll voru kwen til, Hafande hid hellsta Ynde, Ad horsa a Meistara Spil, sijdasta sem han giørde, Sine lijkt Dyrdar-Mynd, Viliande ad ytsta yrde, Sijn Epterlætis Sijnd.

Lof sie Guds Lynde froomu, Hid Langa ei forsmaar, han, Vænt Þing wr Efne aumu, Al-Hagur smijda kan, Lyknestiu birrt wr Leyre, Liet sijn Augn ad-daast, Hans er Heidur ad meire, Po hafe a sijnu Ast.

Gøfugt var Gudlegt Smijde, Er giørdest fyrer hans Maal, Livsmande i lijosre Prijde, lifande Holld og Saal, Po var sw Heillen hærre, Hrumda Manneskiu er skied, MOtten med Dæsemd stærre, Daudlegt Mein lækna vied.

Vard Guds Naad þad til vnsa, Ad vita sijns Sonar Vol, Son Guds til Fleina ad sina, Fordæmdur Kross i Kvøl, Og sier af Angre barma, wt þegar pijpte Blood, Lijkt sem Guds Lamb ad jarma, Lausn so ad seinge Piood.

Frægd stoora framde a Jordu, Frelsaren þegar doo, Syndana Hapte hørdu, Han fleigde i Naudan Sioo, Sijns Bloods, og so af Reide, Sagde i Aftøku-Stad: Satan Svikaren Leide, Siaa mitt Verk Fullkomnad.

Fria-Dag hvi hølldum frægstan, Fram yfer Livsen him, Lausnar-Verk Naadar nægsta, Naadade

Mañlegt Kyn, Pa Lijfed i Sølm lagde, Og Lijknar Fordæmdum bad, Son Guds, og til vor sagde: Siaa allt er Fullkomnad.

Fader, leid Foolk þitt eige, Freistingar iñ i Neyd, Fridad aa Føsiudeige, Fyrer þijns Sonar Deyd, Laat oss þa Huggun hlioota, Sem hefur hañ forþienad, Og Himneskra Heilla nioota, Pa Hlaup vort er Fullkomnad, Amen.

Føstudags Kvølld Psalmur. Ton, Eilijfur Gud og Fader kiær.

ÞReñum Gude sie Packargiørd, aa þessu Friaadags Kvøllde, Ort og tied um̃ alla Jørd, Af øllu lifande Hollde, Þviad þad allt er Hand-Verk hañs; Po Haaleitnst sie Skøpun Mañs, Er sijdast hañ vanda villde.

Dijrdar verdugur einkum ert, Af øllu Mañlegu Kyne, Eilijfur Gud, sem allt hefur giørt, Ad Adams Børnum þad þiene, Þvi Einglarner þurftu þess ei med, Til Parfa oss skapader Fied, Og lagder oss þad i Liene.

Oss hefur þient þad eñ i Dag, aa Utlegdar vorrar Veige, Sem þu vanst oss sialfur i Hag; aa Siotta Skøpunar Deige, af Kvikfiaar fedur Kiste og Mioolk, Kvølld og Morgúa þitt hungrad Foolk, Daglega, Eg Diaasemd seige.

Sem Kounnglegur Kiallare maa, Og Kiøt-Bwr DRottens heita, Maalnytu Gagn sem mettunst aa, Og Millde hañs giører oss veita, Skoo og Klæde af Skiñe og Ull, Skøpud er oss þar Næring full, Lannar Gud so vorn Sveita.

Vier niootum þess ad Naadeñ hañs, Naakomna oss sier giørde, Pa Andanum blies i Asiaan Mañs, Og eilijft Lijf Jñfærde, J Lijkneskid af Leyre skapt. Lofum bæde hañs Giæsku og Krapt, Til Dijrdar þad Verk hañs verde.

Mañ-elske Gud, hvørs Millde ei þver, Myskunar øllum Pioodum, Avi vort Edle ordeđ er, Olijkt Skapara goodum, Piña Verka vier þygginm Not, Eñ Pioonusta vor er ill og lioot, Skaparans Stickum trodum.

Frelsare vor sem fyrer oss badst, A Føstu-Dag hañ hiñ Laanga, Og Reideñar Pressu trwlega tradst, A Trieñi þa virdtest haanga, Med þiñe Hlijdne bæt vorn Brest, Blood þitt Heilagt oss aahellest, Og afmaae allt hid Raanga.

Heilage Ande oss hiaalpa þu, Ad Heill þa ei af oss briootum, Efldu med oss Ydran og Trw, So allra Guds Verka nioota, J Naadum bæde Noott og Dag: Naatturu Brest vorn fær i Lag, So Eilijfa Hvijld vier hlioota.

Laugardags Morgun Psalmur. Ton, Myskunar Fadereñ Millde.

Lætum vær Laugardeige, Lof-Saung Gude i Tie; Packlæte hans hagne eige, Po halle Vikunne, Hvijldar-Minning hins Hærsta, Hiet Fordum hesse Tijd, Helgud med Heidre stærsta, HErrans af Erfida Lijd.

Epter Skøpunar Ydin, Almætte hvijldest hans, En ecke i Erfide-midin, Eins er Skapadur Mans, Sex Daga eignum ad eria, Epter þad byggia Roo, heilaga Hvijld ad byria, A Himnum, er Gud til bioo.

Vier eigum hætt ad hæla, Haud-Verke Almættesins, Um Viku Heims Alldurs heila, Hag studde Mannkynsins, Gud til Gagnseme og Fridar, Giørde oss Daga Sex, J Hvijld sine han erfidar, Hiaalpræðis Verk þvi vex.

Oss ber vilingum vera, J Verke med HErra hejm, Sem kiende oss Gott ad giora, Giørande þessan Heim, Myndade Man og Brwde, Med Mynd sijns Wijlætis, Verk þad hans Veru ei lwde, Vert þo stoors Packlætis.

Vier med Lamech oss lijum, Leytande fallvallts Auds, Og Armæde a Jord drygium, Aflande Daglegs Brauds, Opt verdur rijr Abate, Oller þvi Mannspilling, a Andlega Ydin later, Erum, Og Leidrictting.

Fyrer þvi fram ad Kvollde, Frelsarenn þrælkadest, A Saal og Heilsgu Hollde, Heill vor so fullgiordest, Uppgiesen af Erfide, Afhendte i Fødursins Hond, Sofnande i sælum Fride, Sijna Blessada Ond.

HErran syrer Præla holde, Pessa Mædu og Stwt, Pa epter Piiuning hvijlde, Pvott-Dagenn myklawt. Lof sie Lausnara mijnum, Sem lagde a sig þad Prek, Ad afma med Sveita sijnum, Synder vorar og Brek.

Kiennande oss ad enda, Erfide vort med Bæn, Og Saaler honum afhenda, Heim-Før so verde væn. Honum skulum so heilsa, Heim begar kvedium vær, Fra øllu Illu oss frelsa, O Gud vor Fader kiær! AMEN.

Laugardags Kvølld Psalmur. Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

SJounda Kvølld nu komed er, Kiært Lof Gude þvi syngium vier. Ein Vika er oss enn af þreyd, Alltiafnt sma stytteft Lijfsins Skeid, Er oss þad Glede i Eymdar-Dal, Af þo reikneft vort Daga-Tal.

Sie Gude Lof fyrer sijna Nad, Syne Guds Dijrd fyrer vort Hiaalp-Rad, Anda Drottens sie Packenn þijd, Pad hefur vered oss Fridar-Tijd, Heilog Guds Preninng heidrud sie, Hundrad margt Gott sem oss liet skie.

Guds vors i Lioose geingum vier, Guds under Pake vardveitter, Gud oss sitt Brand til Bordhallds fieck, Brunur Guds til-liet Svala-Dryck, a Felle

med

med oss Guds Fridur var, J Fadme Guds svarfum a Naturnar.

Belzebub sa hiñ bølvade, Babyloniskur Tyrañe, Kyndt hefur eñ siñ Kvala On, Kieppst vid ad giora oss øllum Tioon, Eñ DRottens Eingell Dagana Sis, Disfulsiñs Vondskap hindrade.

Gud heimtar Viku Verked vort, Vor Hlijdne hefur mikeñ Skort, Siotijusiñum Sig Siñum, Signadañ Gud vier stygt høfuum, Eñ hañ Sis Daga gaf oss Grid, Gløtudum Lijfed eñ hiellt vid.

Hvad skulum seigia hier til vier, Hæda kætur ei Gud ad sier, Særheyptast hañ vid Synda Lyst, sijst vill þo nockur fortapist, Ottunst Niettlætis Reide hañs, Neynum eñ Giæsku Lausnarans.

JEsus sem margar Vikur varst, J Verolld og heñar Synder barst, Sær Giolld þu leydst fyrer Sakleyse, Seinast i Pijslar Vikuñe. Klæde vora þu kvitta best, Klaarañ gior nu vorn Reiknings Brest.

Hvør Dagur, Vika, Ar og Olld, Endast þa þess er Sijdasta Kvølld, Ad settre Tølu i sama Mund, so kiemur og vor Dauda Stund. Uñ oss þa JEsu, Eg þig bid, Ærlega ad skilia Heimeñ vid, Amen.

Trwarjatning Athanasii. Med Ton, Nu kom Heideña Hiaalpar Raad, etc. Maa og lagast vid þañ Ton, HErra Gud þig heidrum vier, etc.

Hvør sem villde ad hoolpeñ sie, Helga Trw einkum vel kuñe. Heila Flecklaust sem hiellt ei þa, Hañ ferst Eflaust Eilijflega.

Eirn Gud i Preñing, Almeñt Trw, J Eining Tignar Preñiugn. Persoonum meingar samañ sijst, Sun drun Guds Veru neitar vijst.

Fodurs, Sonar og Anda hañs, Er sijn Persoona hvør til Sañs. Pessar Priaar eru samt Eirn Gud, Eilijft Valld og Dijrd samjøfnud.

Sem Gud Fader, Eins Sonur er, So Helgañ Anda jaata ber. Oskøddud, Eilijf, Omælañleg, Er Guds Persoona hvør uñ sig.

Ei eru Prijr þo Eilijfer, Eine Gud Æfeñlegur er. Oskapadañ, Omælltañ a, Eirn so trwa, Eñ ecke Priaa.

Fodur, Son, Anda Heilagañ, Eins trwe hvørn Allmattugañ. Ei hafa Prijr þo allañ Matt, Allsvalldanda Eirn heidrum hatt.

Fader, Sonur og Ande hreirn, Er Gud og DRotteñ Hvør sem Eirn. Hallt þo ei Gude nie HErra Priaa, Helldur eirn Gud og DRotteñ Tiaa.

Sañleiks Kieñing sem jaata baud, Sw Greining hvør sie HErra og Gud. Hrein Almeñt Trw so hratt oss fraa, Hallda Gude nie DRottna Priaa.

Gud Fader er af aungvum til, Ei skapadañ nie bor eñ Skil. Guds Son af Fodur Einum er, Ei vard

vard nie skoopst, Po Fæddest hier.

Eirn Veg. Gud Ande Heilage, Af Fødurnum og hans Syne, Ogiørdur Skøpun aungva ber, Ei fæddest, Po framgeingen er.

Eirn er þvi Fader, En ei Prijr, Eine Guds Sonur, og Ande dijr. J Prening verdur eingen Grein, Ædre, Minne, Fyrre nie Sein.

Persoonur eru allar Priaar, Eilijfar jafnt i Heidre haar, So i Preningu Eininguen, J Eining Prening Tignest sen.

Til Saaluhiaalpar sem 'er Parf, Sie Trwen med oss viss og diarf: JEsus vor HErra Eilijfe, Oss til Lausnar Holldgadur sie.

Pvi er hrein, riett og heiløg Trw, Hiartanlegt Traust og Jaatning sw: Guds Son JEsus vor HErra haar, Han sie Gud og po Madur klaar

Af Fødur Olst i Eilijfd Gud, J Heim barst Man af Meyar Kvid. Fullkomen Gud og fullgior Man, Fyrer Saal og Mans Lijkaman.

Minne Fødur ad Mandoome, Med Fødur jafn i Guddoome. Eirn þoott sie Gud og Madur hrein, Ei Tveir, helldur er Christur eirn.

Eirn er þoott ei sie umsnwen, Art Guddoomleg i Mandoomen, Helldur so, ad heil Guddoomlig Hefur Mandoom tekid a sig,

Som ein Persoona sw er vijst, Sam-meingast Tvær Naatturur sijst, Sem Holld og Ondu eirn Man sier, Eins Gud og Man Eirn Christur er.

Sa eirn leyste af Syndum oss, Smaran Dauda þvi leid a Kross, Og stie til Vijtis ofan strax, Uppreis fraa Daudum Pridia Dags.

J Hæstigu upp til Himna stie, Hiaa Fødur jafn i Almætte, Aptur vill koma eins þadan, Ad Lijfs og Dauda dæme han.

J hvors Tilkomu aller Men, J eigen Hollde rijsa sen. Af sijnum Verkum sierhvør þa, Sannan Reikning framlaata ma.

Goodfwser til Lijfs gaanga þa, Gudlauser i Vaal eilijfa. Hrein Almenn Trw er hier framsett. Hiaalpast eingen þa hiellt ei riett.

Þetta Symbolum Nicænum, edur Messu Credo, epter gamallre Versione, Lætum vier hier med fylgia, hellst epter þvi þad er Alkunnugt og Tijd-anlegt vijdast i Sudur-Stiptenu, a Hætijdis-Døgum.

Jardar, og allra Hluta Sijnelegra og Osijneleara. Og a HErrañ DRott-

eñ vorn JEsum Christum, Eingieteñ Guds Son, og af Fodurnum fæddañ,

fyrer allar Veallder. Gud af Gude Lioos af Lioose Eirn sañañ Gud, af

Gude soñum, Gieteñ eñ ei giordañ samjafn sijnum Fodur, fyrer hvorn ad allt

er giort, hvor fyrer oß Meñena og vorrar Heilsu Saker, Stie nidur af Him-

ne. Took Holldgan af Heilags Anda Krapte, af Mariu Meyu, og Madur

svo

svo vordeñ. Hañ er og fyrer oss Krossfestur, under Pontio Pilato, var hañ

piindur og grafeñ. Og uppriisande a Pridia Deige, epter Ritningunum.

Og uppstiigande til Himna, Situr a hægra Veg Guds Fodurs. Og i Añad

Siñ er hañ komande med Diird til ad dæma, Lifendur og Dauda, a hvors

Riike verdur eingeñ Ender. Og vier Trwum a Heilagann Anda, DROtteñ

allt Liifganda, af Fodur og Syne framfaranda, hvor med Fodur og Syne æ

tils

tilbeidest, og æ ævallt samdijrkast, Hvor ed mællte fyrer Spamennena. Og

vier trwum Heilaga Christne, Stadfesta fyrer Postulana, Og jætande

eina Skijrn vera til Fyrergiefningar vorra Synda, og Epterbid Upprisu

allra daudra Manna, Og þa komande Eilijst Lijf, all ra Allra,

A s s men.

GLORIA.

Sem sijngiast maa Stundum, bæde i Kyrkiunñe og heima i Hwsunum, þa ecke er Embættisgiørd frameñ. Ton, Alleinasta Gudé i Himerijke, etc.

Heidur

HEidur sie Gude Himnum aa, og hædst Lof fyrer Naad sijna, ad hiedañ af oss alldrei maa, Ogn nie Kvøl nockur Pijna. A Jørdu høfum nu feinged Frid, Fødurnum þocknast Mañkyned, Nu hlant øll Heipt ad dvijna.

Vier Lofum, Dyrkum og Þøckum þier, Þig tilbidjum alleina. Valld þitt Gud Fader eilijft er, Alldrei kañ þad ad riena. So er þijn Makt Omæleleg, Algiørt er allt hvad þier er i Hug. Vel þeim er i Trw þier þiena.

O JEsu Guds Eingieteñ Son, Eilijfe Gud vor HErra! Þu bætter allt vort Andar-Tioon, Eymd vora virdtest bera. Lamb Guds sem Dandañ leidst aa Kross, Lijknsamur fiert þu øllum oss, Vora Bæn vilier þu heyra.

Heilage Ande Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra beste, Fraa Diøfuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leyste, med saarum Dauda og Undum sijn. wr Eymd og Neyd leys Christne þijn, Sem af Hiarta aa þig treyster.

Eirn Bænar Psalmur, ad sijngla þa Børn eru skijrd, Med Lag.

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

ÞU varst fyrer oss Eitt Ung-Barn, O JEsu HErra Naa dargiarn. Af hreinre Jomfrw Faddur ert- Foolk þitt so hefur hoolped giørt.

Ung-Børn hefur þu ei forsmaad, aa Funde þijnum feingu Naad. Yfer Børneñ hefur þu Hendur lagt, Blessad þau, Fadmad og so sagt:

Laated Børn meiga til mijn naa, Meined þeim ei miñ Fund ad faa. Himnarijke Eign þeirra er, Og allra sem eru þvilijker.

Þetta Barn hier bijfalad sie, Blijde JEsu vor Lausnare. J þijna Christne þad Juleid, Þyrm og frelsa fraa allre Neyd.

Ætijd hlijf þvi med Einglum þijn, Fraa Olucku Slisum og Pijn. Med þiñe Ast og Milldre Naad, Myskuna þvi og Blessa þad.

Veit þvi med Alldre Vørt og Spekt, Ad verde hlijded hier og þeckt. Og life hier Heilaglega, hiaa þier sijdar Æfenlega, AMEN.

Hioona Psalmur, Med Ton, Kom Ande Heilage; etc.

SÆll ertu sem þiñ Gud, J Sañleik Ottast, Gack frañ hañs giørvøll Bød, Sem glogt nu vottast.

Þu munt og þiña neyta, Prisfeils Verka, Sæll ertu, So mun þier veitast, Sæmdeñ sterka.

Þijn Hws-Frw þijna Bygd, Skal þañ Veg sedia, Sem Vijn-Tries vænust Dygd, Kañ Virda gledia.

Þitt Bord Umbergis þa, Ad Syner sitia, Sem Vidsmiørs Vidur faa, Er vel maa nytia.

Siai

Sia, hier þa Sæmder sa, J siñe Veru, Guds Otta ef gyrnast a, Peir Gypter ern. Signe þig sialfur Gud, Af Zions Vellde, So ad Jerusalem, Med Heidre hallde.

Og þu munt eirneñ Børn, Sia Barna þiña, Og Jsraels agiæt Vørn, Ad Frid mun fiña.

Same Psalmur, Med ødrum Hætte.

CHristens þad eitt mun Mañs, mest Audlegd vera, Og Lijfe hryggvu hañs, Hellst Blessan bera. Eilijfañ Ottast Gud, Og hønum uña, Hañs jafnañ Heilog Bod, Hallda og kuña.

Hand-Biørg, hier Fædu fær, Fullrar ad nioota, Sañre þu Sælu nær, Sæmd muntu hlioota. Hwssens Upphellde sie, Holl Eigen-Kviña, Sem gott Vijnvidar-Trie, Var Kvista siña.

Allt Bord þitt um i Hrijng, Eins sitia Syner, Eyk Vidsmiørs og um krijng, Ungvider kliener. Swandaj Blessan sw, Bregdst alldrei neinum, Eirn Gud sem Ottast nu, Af Huga hreinum.

Veite þier Giæsu Gud, Grande vid varde, Af Zion alla Tijd, Og Grida Garde. Audlegdar Elle med, Uñe þier giarna, Ad feinger Syne sied, Sijdañ Børn Barna.

Foolk Guds wr Fære leidt, Frid hallde leinge, Goodfwser aller Eitt, Amen Meñ singe.

Epter Kyrkiu Jnleidslu Kveña, Sijngest þetta Vers, med Ton, Gud Myskune

HErra Gud Fader Hlijfd þijn sie, Ad hitte þig eingeñ Pijna, Guds Son JEsus vor Grædare, Geyme hañ Saalu þijna, Helgañ Anda eg um þad bid, Jñgaang hier þeñañ giefe, Ad eignest Guds Naad og Andar-Frid, Utgaang sem Froomum hæfer, Nu og um alla Æfe.

Maa og sijngia þesse Vers, Ton, Af Fødurs Hiarta Barn er bored, etc.

JEsu Nafne Gud miñ giæfe, Pad Gagn sækte eg til Musteris, Ad Hreinsunar Dagar sie øll mijn Æfe, A mier hrijne Løg-Boot Christs, So-kuñe eg kiæra, Foorn þier færa, Fødur Himneskum, Hvørium sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

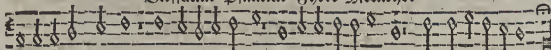
Ecke er til i Eigu miñe, Offur-Lambed Saklevsis, utañ þad sem af Elsku þiñe, Eg medtook, Forþienan Christs. Blood hañs Saara, best mun klaara, Brot mijn øll, Pvi Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Hiarta mitt med Huga hollum, Helgad sie miñ DRottenn þier, Sem lifnar fyrst af Limunum øllum, Lijka seinast burtu deyr, Laat þad kuña, Æ þier uña, Allt til Dauda, So þier sie, Løf, Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Moodur Lijfsins Avoxt allañ, Eg fel Gud i þijna Hønd, Laattu Hiooñ an Heiptar-Galla, Hafa rietta

Dwfu-Lund, og epter Løgum, Hegde Høgum, Hvør og Eirn, So Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

Blessunar-Psalmur Fyrer Maaltijd.

Fader a Himna Hæd, hvør fyrer Jesu Naad, Elsku þijna oss vottar, Aund og Lijkama mettar.

Hvad um̃ Lopt, Vøtn og Jørd, Lifer og hefur Ferd, Forsorgar og Framfærer, Fiølgar, Klæder og Nærer.

Blessar øll Børnen̄ þijn, burttekur Synd og Pijn, Færer þeim Fædu hreina, Fyrer þin̄ Son alleina.

Til Lofs og Dijrdar þier, Lijka sem Christnum ber, Piggium i Dag Packlæter, Pitt Laan sem oss veiter.

Laat oss i hreinum Hug, hallda oss vid þin̄ Veg, So med Samvitsku goodre, Sediunst vorn Foodre.

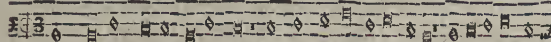
Veit oss, þad verde fyllt, sem vottar Paall oss skyllt, Gleymum ei þijnu Orde, Yfer vorn Borde.

Laat oss ei lijkiast þeim, Lijd sem stundade Heim, Hvørium þu hlijfder eige, Hvad Skriften̄ af þeim seiger.

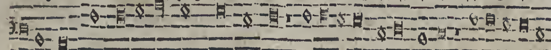
Medan̄ mettudu sig, Mĩntust þeir sijst a þig, giørdu sier heidna Glede, Grim̃ fell aa þa Reide,

Hiaalp oss nu HErra kiær, So Heidur þin̄ eflum vær, Fyrer Frelsaran̄ Christum, Fader aa þig treystum.

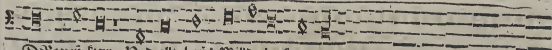
Packlætis-Psalmur Epter Maaltijd.

Heidrum vier Gud af Hug og Saal, han̄s Lof vor Tunga sijngia skal, ad sijna Giæsku

sijnde liooft, Sadde oss vel med Dryck og Kost, Sa ollu Hollde Fædu fær, sædt hefur oss nu

DRotteñ kiær, Þad allt hañs Millde þockum vær.

Þockum honum nu Þioonar hañs, Þad er oss ollum skyllt til Sañs. Jaatum ad oss elskade hañ, Af Naad siñe skapade Mañ, Med Hwd og Hollde, Bloode og Bein, Bygd er vegleguft Skiepna Ein, Og sijdañ giefeñ Saaleñ hrein.

Þa Madur Lijf i Fyrstu fær, Fæda heilnæm er honum nær, J Lijfe siñar Moodur maa, Madur-iñ siña Næring þa. Þo Barnkynd sw sie Ung og Anin, Ei hefur Skort aa Gaafnum þeim, Fram til þess hun fædest i Heim.

Gud hefur Verolld vel tilreidt, Vanta lætur ei aa Næring neitt, Fiolleñ og Dale frioofgar hañ, Fienadeñ Gras ei vanta kañ. Vex wr Jorduñe Vijn og Brand, Veiter þad hvort Ar Milldur Gud, Og hiaalpar so af Hwngurs Naud.

Fiska veita oss Votn og Sioor, Verdur af þessu Maaltijd vor, Eggeñ og Fugla eignunst vier, Oss til Atviñu skapad er, Naut, Geitur, Svijn og Sauda Fie, Siaalfur Gud lætur oss i Tie, So ad vor Næring noogleg sie.

Þockum honum, og þygginn nu, Þad hañ giefur oss saña Trw, Ad hofum slijkt i Hiarta riett, Hallda Bod hañs i vorre Stiett. So jafnañ oll hañs heilog Hiord, Heidre hañs Blessada Nafn aa Jord, Þad skal vor allra Þackargiord.

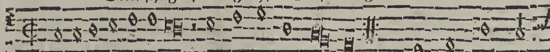
Añar Þacklætis Psalmur, epter Maaltijd, Ton, Christe vier aller þockum þier.

GUD vor Fader þier þockum vier, Fyrer þiñ Son Christ vorn HErra, Millde þijna sem margfolld er, Med hvorre virdest ad næra, Allar Skiepnur sem eru med Ond, Oss hefur sadt þijn millda Hond, Lof sie þier Dijrd og Æra.

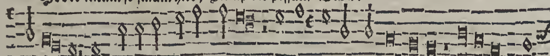
HErra sem mettad hefur nu, Holld vort sem endast hlijtur, Saal vora eirneñ sedier þu, Sem alldrei deyr nie þrijtur, Ord þitt er heñar Afl og Megn, Þar til þu verdur heñar Eign Naavistar med þier nytur.

Himna Fodur aa hvorre Tijd, Heidrum uñ Christ eñdoomeñ, Sem oss kvittade Synder vid, Sw Naad af Trw er komeñ, Fyrer hañs Son JEsum HErra vorn, Hvor med sier liet oss verda Born. Ætijd lofum þig, Amen.

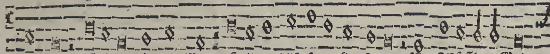
IV. Nockrer Hiartnæmer Psalmar/ um Daudañ/ Sem sijngiast meiga yfer Greptran Framlideña.

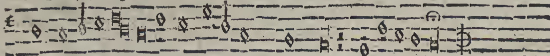
Midt i Lijfe erum vier, um̃vafder med Dauda. Til þijn DRotteñ,
Hvort leitum so fiñum hier, Hiaalp vid þessum Voda?

alleina, Illgiørda vorra ydrunst nu, Er þvi vallda ad reidest þu, Heilage HEr-

ra Gud, Heilage Sterke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Þu Æfeñlege Gud,

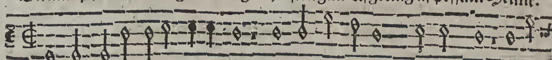

Laat oss eige falla, I þa grim̃u Daudans Neyd, Kyrie eleison.

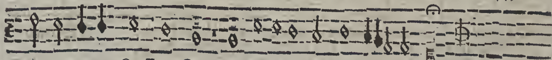
Midt i Dauda ad oss slær, Ogn af Vijtis Kvølum, Hvør þeim af oss hrunded fær? Hiælp þa oss vier følum, Pad ert þu DRotteñ alleina, Mæder Hiartans Myskun þijn, Mañkyns Kvøl og Synda Pijn. Heilage HErra Gud. Heilage Sterke Gud. Heilage Lijknsame Lausnare. Þu Æfeñlege Gud. Laat oss ei of-biooda, Ogn af Vijtis griñre Glood, Kyrie-eleison.

Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiørder oss reista. Hvar faaum vier þeim Hiælp i giegn? Hvør kañ oss Lid ad veita? Pad ertu DRotteñ alleina. Þvi Blooded þitt vor Christe kiær, Kvittad allar Synder fær. Heilage HErra Gud. Heilage Sterke Gud. Heilage Lijknsame Lausnare. Þu Æfeñlege Gud. Hiælpa oss þa Heim vid skilium, Ad hallda rietta Trwar-Slood, Kyrie-eleison.

Bænar Psalmur uñ goodañ og Christelegañ Afgaang af þessum Heime.

Miñ HErra JEsu Madur og Gud, sem Mædu, Pijnu, Spott og Deyd, fyrer

mig þelder og Krossens Kvøl, og kvittader mig vid Eilijft Bøl.

Fyrer Kvøl þijna bid eg nu, Mier aumum ad hiælper þu, Nær Daudans kiemur þin strijda Stund, Stoorlega griñ æ alla Lund.

Nær Augun missa alla Sioon, Eyrunum kiemur Heyrnar Tioon, Twngañ ei leingur mæla mæ, Mitt Hiarta tekur ad þrotna þa.

Nær allur Mæattur miñ eydest so, Eingeñ Madur mier hiælpa mæ, O! HErra JEsu þijn Hiæ-Vist blijd, Hugge mig þa i Daudans Tijd.

Leid mig af þessum Eymdar-Dal, Og stytt mijna Daudans Kvøl, Andskotans Reide frels mig fræ, Fyrer þiñ Anda, og vert mier hiæ.

Eñ þegar skiliast Lijf og Ønd, O Gud tak hana þi- er i Hønd, Hvijld Hollde af þier eg þyggia vil, Þar til Dooms Dagur tekur til.

Glada Upprisu gief þu mier, Geym mijn þa Dag- n Doomsins er, Mijnar Synder miñstu ei aa, Mill- dur gief mier Lijf eilijft þa.

Lijka sem fyrr mier lofader þu, Legg eg aa Ord þijn mijna Trw, Sañlega, Sañlega seige eg þier: Sa mijn Ord helldur og treyster mier.

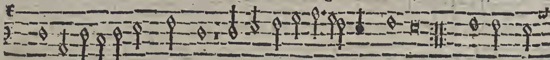
Ogn Daudans reyner øngva hañ, Eilijfañ Dauda ei smacka kañ, Lijkamlegt Andlaat eitt Siñ fær, Vid Andar Dauda ei verdur var.

Vil eg med Volldugre Hønd, Vid skilia hañ vid Daudans Bønd, Arf mijns Rijkis skal eignast saa, Æfeñlega mier sialfum hiaa.

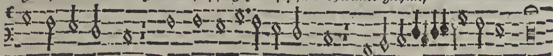
Og lifa i Sælu og søñum Frid: Sæmd þa veit þu oss milldur Gud, Allar Synder oss forlaat þu, Ad Poleñmooder vier bijdum nu.

Med hreirnre Ast og transtre Trw, Til þess ad kiemur Stundeñ sw, Og feingium þkña Orda giætt, Allt þaangad til vier sofnum sætt, Ameñ.

Hiartnæmur Psalmur um̃ gooda Burtfør.

Pa liñer þesse Lijkams Vist, og leider þu mig fraa Heime, I Skilnad
Hiaastod veittu mier Herra Christ, og Hiaalp þijn alldrei mier gleyme,

mijna aumu Aund, Eg gief og fel i þijna Hønd, ad medtaker og geymer.

Mig þijna jafnañ Sekt og Synd, Samvitskuñe fast aamæla, þær ern fleire Siaafar-Sand, samt skal eg um̃ Hiaalp ei vijla, Þvi Dreyreñ raude og Daudeñ þiñ, O Drotteñ JEsu Frelsare miñ, Er mijn Lijfgiof

og

og Sæla.

Eg er þiñ eigeñ Limur eirn, Af þvi fæ eg Huggun gooda, Alldrei slijtur mig af þier neirn, J Angist og Daudans Voda, Eñ þo eg deye, Er eg med þier, Eilijfañ Fögnud fañstu mier, DRotteñ med þijnum Dauda.

... Eins sem af Dauda uppreist þu, J Gröf mun eg ei bliffa, Himna-För þijn er Huggun trw, Hrygd Daudans kañ burt drijfa, Hiedañ fer eg med Fögnude, fullvijs hia þier miñLausnare, ætijd þu lætur mig lifa.

Hiaa Christ a Fialle Helias var, J Heidre Odaudlegum, Læresveinar hañ saau þar, So Esflaust trwa meigum, Eilijft Lijf sie i odrum Heim, Elias lifer i Fögnud heim, Pa Dijrd vier byggia eigum.

Huggunar Psalmur i Daudans Tijd. Ton, Gud Myskune nu ollum oss.

LJfande DRotteñ lijkna mier, Laat mig Naad þijna fiña, Af þvi mitt Traust er allt a þier, Syndaña giættu miña, Synder giora mier Sorgar Mood, Saaleñ er twist af Angre, Frelsa þu mig fyrer þitt Blood, Fyrna af Pijnu laangre, So liñe Strijdu straangre.

Eg berst vid Daudans bytra Maatt, Braatt verd nu hiedañ hallda, Heimeñ forlaata hlijt eg braadt, Heled mig sæker kallda, Lijkameñ veikur og laseñ er, Lijfs Krapt tekur ad þrivota, Saaleñ af Bwknum flya fer, Finst þvi ei neirn til Boota, Laat mig Naad fiña fliota.

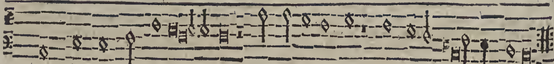
Eins geingur mier i Symdum miin, Og þvi Barne er fædest, Hörmulegre i Hrygd og Pijn, Hörku Preingingu mædest, Hafande hvörke Maatt nie Megn, Miwka Hiaalp sier ad veita, Utañ Lioos-Mooder liwf og giegn, Lund-blijd med Astsemd heita, Lidsemdar giore ad leita.

Af þvi kom Gud miñ Elsku kiær, Uppaa þig nu eg væle, Og þijngad þijnar Hendur hrær, HErra miñ JEsu sæle, Fyrer þitt Rauda Fossad Blood, Fordum sem wt af dunde, Uñ Trie þijns Kross þa Tijged Flood, Tafarlaust nidur hrunde, Ad mier þijn Elska grunde.

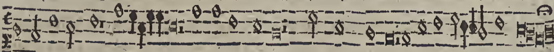
Vid miñe Saal þijn Hiaalpar Hönd, Hijr sem Liooss-Mooder take, Pa verdur Lijkamañ vidskild Önd, Vijst so ei uppaa sake, J varmre Laug þijns Lijfsins Bloods, Laat hana Hreinsun faanga, So Heiptar Pijnu Heliar Moods, Hun kuñe alldrei faanga, Uñ alla Eilijfd laanga.

Eirn goodur Psalmur, hvörneñ Madur skule bwa sig til Daudans.

Vid

Vid Dauda mig ei veria maa, verd eg falla fraa, fws vil eg mig framgiefa,
A Holld og Blood ad eydast so, ei spillest þo, miñ Ande mun aptur lifa.

allfagur og klaar, eilijfur er, Gude Fodur hia, friaals Dauda fra, og eilijft Lijf mun hafa.

Andlaate kvijde eg ecke vid, aa hvørre Tijd, Vil eg mig vel tilbwa, Og tilreida sem eg kañ best, J Trwñe mest, Til Guds Sonar mier snwa, Þvi hañ er miñ, Þræl þecker siñ, Hañs Kvøl og Deyd, Mier hiaalpar wr Neyd, Huggar mig þesse Trwa.

Gud Fader Son siñ sende mier, Sa Dauda hier, Leid Søknm Synda miña, Ad yrde eg friaals vid Andar-Kvøl, Og Hoolpeñ vel, Þad hlaut hañs Son ad viña: Er slijkt ei mest, Guds Giøf og Ast? Hañs Myskun stoor, Og Millde var, Mier vill sijns Rijkis-Arfs uña.

Eirn Huggunar Psalmur, med sama Lag.

GLadur nu deya vil eg vijst, Vid Dauda sijst, Megna eg mier ad hlijfa, Fordiørfun aungva eg fiña maa, Þo falle fraa, Mijn Saal hiaa Gude mun blijfa, Þvi Þioon er eg þiñ, Þu HErra miñ, Ætijd hiaa hier, Eflaust eg er, ei kañ mig fraa þier hrijfa.

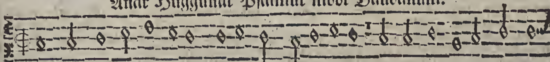
So leinge sem hier Lijfed dreg, Læra vil eg, Gudlega i DMottne deya, Og bwast til med bestre List, Blijdañ uñ Christ, fast Trwar-Fadm ad beigia, Mitt ædst Traust er hañ, Ønd leysa vañ, Fyrer siñ Deyd, Og frelste af Neyd, Gladur þvi vil eg þreya.

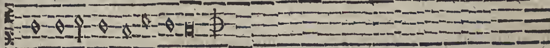
Af Naad hefur Gud mier veitt og skeinkt, aa Kross uppheingt, JEsum Christ Son siñ kiæra, Sa fyrer mig

mig lide saaraā Deyd, Ad svipta Neyd, Sie honum þvi Sœmd og Æra, Oh! hvilijka Naad, hefur Gud mier tiaad? Pa kraunku Aund mijn, Kallade til sijn, J eilijft Lijf iñ ad fœra.

Gief mier nu Mottens Giœsku-Or, Glada Burtfor, Fyrer JEsu dijrstaā Dauda, Ad Lise og Deye eg i þier, Aund miñe og mier, Boot veit fyrer Blood hañs Rauda, Miñ JEsu Christ, Mig hefur leyst, J þijna Hond, Eg fel mijna Aund, Sosna eg so aan Nauda, AMEN.

Añar Huggunar Psalmur moot Daudanum.

Skyllda eg ecke eignast Lijf, Eilijflegt og fordast Kijf, Hvar være Daude Helgur þiñ, Og hellst Blood rijke Bardageñ?

Hvar til var þitt Helga Holld, Huled og Grafed nidur i Folld? Ef þiñ Daude ecke mier, Eilijst giœfe Lijf hiaa þier.

O JEsu! vid mig vertu þvi, Viss og Trwr, Eg til þijn fly, Yfergief þu alldrei þañ, Sem Unda-Flood þitt hreinsa vañ.

J Fride læt mig sofna sætt, So vid ongvu verde hætt, Andlite blijdu og Augum þijn, Æfeñlega snw til mijn.

Frelsare miñ af Fœare og Neyd, Fyrer þiñ bid eg saaraā Deyd, Læt mig Ostuyt ollum naa, Og Æfeñlega Lofgiord tiaa.

Bœnar-Psalmur, uñ gooda Burtfor, Ordtur af Sr. Sigurde Jonsfyne.

Ton, Fader vor, sem ar Himnum ert, etc.

O JEsu, JEsu, JEsu miñ, JEsu mitt Lijf og Hertogeñ, Aundeñ mijn kvakar epter þier, Oløg Daudañs þvi formerker, Yfergief þu mig ei vid þad, Þo Aundeñ og Hollded skiliest ad.

Señ reñur Glased Ara af, Eg stend vid Daudañs Nauda Haf, Vatns-Flooded beliar uñum ad, alldrei veit nær mig svelger þad, Ogna Bylgiur sem øfra sier, O JEsu! laat ei dreckia mier.

Kom þu nu med þiñ Krossens Staf, Klappande uppaa Dauda-Haf, Laattu mig þurrañ Farveg faa, Og Fødur-Lande Klaklaust naa, Blessade Daudañs Bane þu, Burtfør gief mier Saaluga nu.

J þeñañ diwpa Daudañs Hyl, DRotteñ þig med mier taka vil, Leid þu mig Haaska øllum wr, Einka Hoop mit og Verndar-Mwr, Sijndu mier Bygd og Bæeñ þiñ, J blessud Hijbijle leid mig iñ.

Myskunar þiñar Skugge skiott, Skijle nu miñe Synda-Gnoott, Fyrer þiñ Dauda fleig heim iñ, J Forþienustu Hyleñ þiñ, Naada Blooded wr Beniñm þijn, Blæde yt yfer Jllverk mijn.

Allsheriar Gud eg þacka þier, Þeiged Laan allt sem veitter mier, Miøg opt hefe eg þad misbrwkad, miñstu nu ecke Gud aa þad, Fyrer Brot øll og Breiskleik miñ, Borgun er JEsus Sonur þiñ.

Jeg vil nu feigeñ fara til þijn, Og faa þier aptur Saalu mijn, Leid þu hana uñ Lioossens Hlid, J Lifande Maña Bindinid. O! þaug æskeleg Umskipte, Ad sioa þig þar i Dijrdeñe.

Skapare miñ þier skila eg nu, Skiepnu þeirre sem giørder þu, O JEsu tak þu eins ad þier, Og añast þañ þu Fridkeypter, Heilage Ande haf Gaat aa, Helgdum þijn i Skijrnar-Saa.

Velkomeñ Daude, Velkomeñ, Vijsa þu mier aa Bwstad miñ, Laattu upp Dyrnar Lijfsiñs þa, Laangar mig þar til iñ ad naa, Þu goode Giestur giørdu þad, Gud sem hefur þier befalad.

Andvarp mitt DRotteñ aalijt þu, O! DRotteñ tef ei leinge nu, Fødur-Lande mig sijser naa, Fordæmdum Heime leys mig fraa, Naadeñ er vijs eñ Neydeñ stillt, Nem upp miñ Anda þa þu villt.

Kom þu Lioos-Mooder Liwf til mijn, Laugadu mig i Bloode þijn, Sofna og Vakna sætt i þier, sialfur JEsu þad veit þu mier, Leys mig þegar þier þyker Maal, Þier Befala eg mijna Saal, AMEN.

Christeleg Umþeynking Daudans, Ordt af Saal. Sr. Hallgrijme Peturssyne.

Ton, Dagur i Austre øllu, etc.

ALlt eins og Bloomstred Eina, uppvex aa sliettre Grund, Fagurt med Frioosgun hreina, Fyrst uñi Dags Morgun-Stund, A snøggan AugaBragde, Af-skored verdur skiott, Lit og Blød nidurlagde,

Lijf Mañlegt endast skiott.

So hleipur Æskañ unga, Ovissa Daudans-Leid, Sem Alldur og Elleñ þwnga, Allt reñur sama Skeid, Jñsigle anngver feingu, Uppaa Lijfs Stunda Bid, eñ þañ Kost undergeingu, Aller ad skiliast vid.

Daudeñ maa so med Sañe, Samlijkiast þyke mier, slijngum þeim Slaattumañe, Er slær allt hvad fyrer er, Grøsen og Jurter grænar, gloandc Bloomst rid frijdt, Reyr, Stør, Sem Rooser vænar, Reikznar hañ jafn snaanijtt.

Lijfed Mañs hradt fram hleypur, hefur þad aungva Bid, J Daudans grimar Greypur, Grøseñ tekur þar vid, Allrar Veralldar Vegur, Vijkur ad sama Punct, Fetar þad Fws sem Tregur, Hvørt fellur Liett eda Pwngt.

Hvørke fyrer Hefd nie Vallde, Hopar Daudeñ Eitt Strik, Fæst fijst med føgru Giallde, Frestur um Augnablik, Allt hañ ad Einu gyllder, Poott Jlla lijke edur vel, Boon ei nie Bræde millder, Hañs beyska Heyptar-Pel.

Meñ vada i Villu og Svijma, Veit eingeñ neitt um þad, Hvørneñ, aa hvørium Tijma, Eda hvar hañ kiemur ad: Eirn Vegur øllum greider, Jñgaang i Heimsins Rañ, Margbreittar lijst mier Leider, Ligge þo wt þadañ.

Af Daudans eins nam kreinkia, Alla i Verølld hier, Skal eg þa þurfa ad þeynkia, Hañ þyrme Einum mier? Adams er Edle ruñed, J mitt Naatturlegt Holld, Eg hef þar og til uñed, Aptur ad verda ad Molld.

Hvørke med Hefd nie Raane, Hier þetta Lijf eg fañ, Saaleñ er so sem ad Laane, Samteingd vid Lijkamañ: J HErrañs Høndum stendur, Ad heimta sitt ad mier, Daudeñ maa seigiast sendur, Ad sækia hvad Skaparans er.

Nu vel i HErrañs Nafne, Fyrst Naudsyn ber til slijk, Jeg er ei þeirra Jafne, Sem Jørdeñ geymer nu Lijk: Hvønær sem Kalled kiemur, Kauper sig eingeñ frij, Par læt eg Nott sem nemur, Neitt skal ei kvijda þvi.

Jeg veit miñ Liwfur lifer, Lausnareñ Himnum aa, Hañ rædur øllu yfer. Eirn heiter JEsus saa, Sigrareñ Daudañs sañe, Siaalfur aa Krosse doo, Og mier so aumum Mañe, Eilijft Lijf vijst tilbioo.

Med sijnum Dauda hañ deydde, Daudañ, og Sigur vañ, Makt hañs og Afle eydde, Eckert mig skaða kañ, Po leggest Lijk i Jørdu, Lifer mijn Saala frij, Hun mæter alldrei hørdu, Himneskre Salu i.

JEsus er mier i Miñe, Mig a hañs Valld eg gief, Hvørt eg er Ute eda Jñe, Eins þa eg Vake og Sef, Hañ er mijn Hiaalp og Hreyste, Hañ er mitt rietta Lijf, Hønum af Hiarta eg treyste, Hañ mijker Daudañs Kijf.

Jeg life i JEsu Nafne, J JEsu Nafne eg dey, Po Heilsa og Lijf mier hafne, Hrædest eg Daudañ ei, Daude eg Ottast eige, Af þitt og Vallded gylldt, J

Christi Krapte eg seige, Kom þu Sæll þegar þu villt, AMEN.

Stutt Umþeinking þessa fallvallta Lijfs, og Jhugan Epterkomande Sælu,

J Psalm-Vijsu samanteken, af Mag. Steine Jonssyne, Biskupe Hoola Stiptis.

Ton, Pa liner þesse Lijkams Vist.

Vakna mijn Saal, Og vird fyrer þier, Hvad vallt ur er Lijfsins Bloome, Frægd og Dijrd Manns sins faanijt er, Po fagurt um Stund hier lioome, Metord, Vijsdoomur, Makt og Fie, Maalsnille good og Frijdleike, Lijdur burt, Lijkast Hlioome.

Hvar af villtu hier hroosa þa ? Hvar af kantu þig fkæra, Pu Molld og Aska ? Minst þar aa, Mekt øll, og Stundleg Æra, Leitar i burt þa Lijfed þver, Pu leggur þad ei i Grøf med þier, Poott villder þangad færa.

Hvad kan þig stoda Hefd og Valld, Heims Tign og allur Soome, Pa fyrer þijn Brot skallt greida Gialld, Gude aa Efsta Doome? Veralldleg Makt er þroten þa, Þessa mijn Saal i Tijma gaa, Peink um ad þar ad kome.

Epter Daudan er Doomsins Tijd, Dauden er Laun Syndanna, Dapurlegt hefur Daudans Strijd, Dreigest til allra Manna, En so þu Dauda frelsest fraa, Flij til DRottens og ad þier gaa, Ydrastu Illverkanna.

Grææt þijna Synd og giæt ad þvi, Gud þa Mannin skapade, Dijrdar-Sess hann sette i, Sine Mynd begaafade, Allskonar Vegsemd aa sier bar, Til eilijfs Lijfs hann giørdur var, Po ad hann þvi tapade.

Sorgande maattu Saal mijn nu, Siaa epter Misser slijkum, Riettlætis-Skrwda rænt ertu, Rangleetis vafen Flijkum, Helgun og Lijf þier hvarf i fraa, Hvar kautu Boot aa þessu faa ? Hiaa Gude Giæskurijkum.

DRotten vill ecke Dauda Manns, Dandan Satan innleidde, Ofund, Svikræde og Illska hans, Allt Mankyn Lijfe sneidde, Dauden til allra diarfur fer, Deya um sijder hliootum vier, Gioolld þau oss Synden greidde.

Dauden þo orkar ecke meir, Athugum Saal mijn þetta, En ad giøra þitt Lijk ad Leyr, Og Lijfenu burt ad fletta, Ondene Dauden ecke nær, Onden hiaa DRottne Hvijlder fær, Hond vill hann hene rietta.

J þeirre DRottens Astar-Hond, Ander Riettlaatra byggia, Lausar vid Harm og Holldsins Bond, Heims Vellyst øngva þiggia, þar kiemur eckert Angur nær, Eingen Pijna þar snerter þær Hvad kan oss þar ad hryggia.

Heyr nu, mijn Saal, Og hygg ad þvi, Heims af Astrijdu lwen, Hondunum DRottens er þier i, eilijf Hugsvølun bwen, Millum blessadra Handa hans, A

Hørmnnum þijnum verdur Stans, Og Grætur i Glede snweñ.

Po ad i Heime Hiartad mitt, Hvørskins Piæning ar lijde, Eg veit þvi seirna verdur fridt, Visst þvi eg eckert kvijde, Himneske Fader, Honden þijn, Hrygdar-Tæreñ af Augum mijn, Af-þerrar øll uñ sijder.

Ur þiñe Hende eingeñ fær, Ond mijna burtu slited, JEsu Blood-Fadme bijr hun nær, Brwdguma siñ fær lited, Hana þadañ ei hrekia kañ, Heimur, Nie nockur Veralldar-Mañ, Medur Bak-mælum bited.

O! hvad sæl ertu Saal mijn þa, Er slijkañ þu Bwstad hlijtur? Jardneskn Hreyse horfeñ fraa, Himnesskrar Dijrdar nijtur, Angsyn Guds sier æn Enda þar, Endalaus Prijde Vegsemdar, Ad þier nu Eilijfd lijtur.

Vertu þvi glød mijn sæla Saal, Sorg læt þig aungva beigia, Fagne nu Hiarta, Hugur, Maal, Hier er Stund ein ad þreya. Deyddur sigrade Daudans Kijf, DRotteñ JEsus vort rietta Lijf, Abate er oss ad deya.

Sijng þvi fagnande Saala mijn, Siæ, Hvar er Daudans Skeyte? Helvijte nu er Hroosun þijn, horf eñ ad øllu Leite, Daudeñ svelgdur i Sigur er: Sæll HErra JEsu Dijrd sie þier, Sem oss Sigureñ veiter, AMEN.

Andlæts-Psalmur, Ordtur af Sr. Gudmunde Erlendssyne.

Ton, Gude Lof skallt Ond mijn iña.

EMdurlausnareñ liwfe, Lijfed mitt og Verndeñ trw, Elskañ þijn ei wtskwfe, Ordum þeim sem eg mæle nu, Daudañs þa Tijdeñ tvista, Tilfellur, so sember, Laat ecke Neyd mig nijsta, Nædeñ þijn væge mier, Ad eg fætlega sofne, Sijdañ a Doomsins Dag, Eins lijka Endurlifne, J þeim Fagnadar-Hag.

Heimeñ so kijs ad kvedia, Og komast hiedañ med Hvijld og Roo, Saal mijna sætt mun gledia, Sigrare Daudañs A og O. Hijr situr Himna Kongur, Hæatt yfer Cherubin, Eins er og eiñ Gull-Hringur, Endalaus Nædeñ þijn, Eirn Gimsteirn allra beste, O JEsu Mariu Son, Einum þier æ eg feste, Alla Hiaalpræd es Von.

Hvønær sem fer eg hiedañ, Harmkvælum Daudañs nææegist, Eg horfe æ æ medañ, uppa þig DRott eñ JEsu Christ. Pu hefur sagt þad sialfur, Sa sem geymer mijn Ord, Grimt skal ei Daudañs Giaalfur, Giøra þeim Andar-Mord, Item, Peir eru Sæler, Ord Guds heyra med Gæt, Heyrdu þad Mikldur mæler, Mig æ þeim fylgia læt:

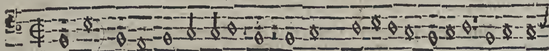
Dijrmætur fyrer DRottne, Daude Riettlætra Mañaer, Po ad Hierviståñ þrotne, Pusund betra med-

medtøkum vier, Ad sia Guds Andlit blijda, Utvøldum rijkia hia, Sijngiande med þeim sijdañ, Sanctus og Gloria. O þañ eilijfa Ssoma. Æ þa Fagnadar Stund. Nær mun eg naa þar koma, Og naalægiast þiñ Samfund.

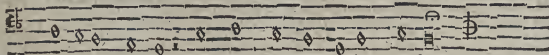
Eg veit ad Liwsur lifer, Lausnare miñ i Dijrdeñe, Øllu Raadande yfer, Uppvckur mig wr Jørduñe, Jeg mun med eigeñ Augum, Eilijfañ Gud miñ sia, Eñ ecke Añarlegum, Eflaust þar treyste a, Laattu mig þola og þreya, Þad sem ad Høndum ber, Sijdañ sætlega deya, Sialfur DRotteñ i þier.

Ad stande eg fyrer Stoole, Stødugur þijns mykla Dooms. A Himnesku Høfud-Boole, Hoolpeñ i Adkvæde þijns Rooms, Þad mier ad noogu næger, Meins añars krefia vil, Huga mijnum þad hæger, Ad hura jafnañ gott til, Þig med Fognu[?] e ad siña, Fraaskileñ Eymd og Sorg, Laattu so Lijf mitt liña, Ad lende eg i þiñe Borg, AMEN.

A medañ Meñ fylla upp Grøfena med Molld, sie sungeñ þesse Epterfylgiande Psalmur, Edur fleire ef Þørf giøreft.

Nu laatum oss Lijkamañ grafa, og aungvañ Efa a þvi hafa, a Effsta

Deige upprijs hañ, I Dijrd sem alldrei bregdast kañ.

Hollded er Jørd og af Jørdu, Ad Jørdu eirneñ aptur verdur, Þad rijs af Jørdu Efalaust, Þa uppkiemur Guds Lwdurs Raust.

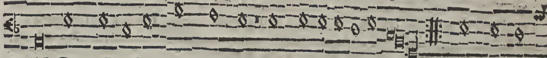
I Guds Rijke Andeñ lifer, Eilijf Myskun heñe hlijfer, Fyrer Christum hañs kiæra Søn, Kvitt vid Synder og Daudans Bon.

Hañs Mootlæte, Hrygd og Mæda, Hefur nu øll Ending gooda, Of Christum añ sijna Æfe droo, Er

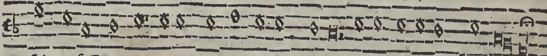
nu Framliden, Lifer þu.
Eilijfan Frid Onden hefur, Allt til Dooms Dags Hollded sefur, Gud ha af Jørdu uppreiser þad, Odaudlegt, Heillt og Forklaarad.
Lwen skildest han vid Heimen, J Himna Sælu er nu komen, Par lifer han hiaa Lambsins Stool, Liooßmar ætijd sem skiæra Sool.
Sofe han (hun) nu hier i Fride, Heim vier gaungum fraa þessu Leide, Sem best jafnan sig side hvørt Svo vitiar Dauden lijka vor.
Par til hiaalpe oss HErra Christe, Hvør med'sijnu Bloode oss leyste, Fraa Diøfle, Pijnu, Dauda og Heim, Dyrd, Heidur, Lof sie Konge þeim, Amen.

Þegar heim er geinged fraa Grøfene, sieu sungen þau Tvø sijdustu
Vers af fyrerfarande Psalme, Sofe han (hun) nu hier i Fride; etc.

Bænar Psalmur, ad vier mættum aa Daudan ætijd minnast,
Af þeim 39. og 90. Davids Psalmum utdreigen.

Um Daudan gief þu DRotten mier, Eg Daglega þura meige, Upplijs mitt
Og ad mijn Æfe aa Enda fer, Eg viist þvi gleyme eige,

Hiarta HErra min, ad hrædast kynne eg Doomen þin, og Ottast aa hvørium Deige.

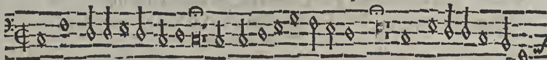
Eins er mijn Æfe og Pver-Hand breid, Allskins hladen med Sorgum, Lijtels verdt er mitt Lijfsins Skeid, Underlagt Eymdum mørgum, Fallvallt og misg Forgeingilegt, Faanijtt og þar med Hiegoomlegt, Eins sem Draumur og Skugge.
Vort Lijfsins Bloom er Sorg og Stvt, Og so sem

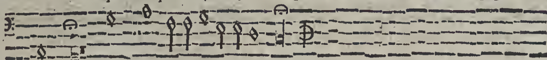
Graſed Vallar, Liika ſem Næda lijdur wt, Edur leſnar Søgur ſniallar. Sem Fuglar fliwgum burtu vier, Fliott eins og þa Straumur fer, Sud Meñ ſo burtu kallar.

Þoott marger Meñ i Heime hier, Hiegoomlega ſig mæde, Til einkis giøra þeir allt þad ſier, Fyrer Aud og Riijkdooms Giæde, Og vita ei hvør þad hlioota ſkal, HErra kieñ mier mitt Daga Tal, So ad eg Huggun næde.

O Gud þu ert mijn Adſlod beſt, a þig miñ Ande treyſter, Miin er ſw Boon og Þorſeñ meſt, Mig fra Andſkota leyſer, Frels mig fra Daudans dapre Pijn, DRotteñ varðveit þu Saalu mijn, Og til Lijfs mig uppreiſer, Amen.

Hymnus Prudentii in Exeqviis.

Iam mœſta qvieſce qverela, Iacrymas ſuſpendite matres, Nullus ſua pignora

plangat, Mors hæc reparatio vitæ eſt.

Qvidnam ſibi ſaxa cavata? Qvid pulchra volunt monumenta? Res qvod niſi creditur illis, Non mortua, ſed data ſomno.

Nam qvod reqvieſcere corpus, vacuum ſine mente videmus, ſpatium breve reſtat, ut alti repetat collegia ſenſus.

Venient cito ſecula cum jam, ſocius calor oſſa reviſat, animataqve ſangvine vivo, habitacula priſtina geſtet.

Qvæ pigra cadavera pridem, tumulis putrefacta iacebant, volucres rapientur

in

in atras, animas comitata priores.

Sic ſemina ſicca vireſcunt, jam mortua jamqve ſepulta, qvæ reddita ceſpite ab imo, veteres meditantur ariſtas.

Nunc ſuſcipe terra fovendum, gremioqve hunc concipe molli, hominis tibi membra ſeqveſtro, generoſa & fragmina credo,

Animæ fuit hæc domus olim, factoris ab ore creatæ, fervens habitavit in illis, ſapientia, principe Chriſto.

Tu depoſitum tege corpus, non immemor ille reqviret, ſua munera fictor & auctor, propriiqve œnigmata vultus.

Veniant modo tempora iuſta, cum ſpem Deus impleat omnem, reddas patefacta neceſſe eſt, qvalem tibi trado figuram.

Same Pſalmur a Jſlendſku, med ſama Ton.

SYrgium vier ei Saaluga Brædur, Syrgium hvørke Fedur nie Mædur, Niettlaata Men̄ Dauden̄ ei deyder, Um̄ Dyrnar til Lijfſins þaa leider.

Hvad gyllder ſa Grøftur a Steinum, Eda Grafer af Marmara hreinum? Sa hin̄ Saalade ſætlega Deyde, Han̄ ſefur eg lifer i Gude.

Loks mun þeſſe Lijkamen̄ ſtyrdur, Sem liggur i Grøfen̄e byrgdur, Med Skilninge og Skynſemdar Sooma, Alſkijnande i Dyrden̄e liooma.

Vijſt kiemur ſw Vegſemdar Gleden̄, Vermaſt Beinen̄ ſtyrdund og freden̄, Sijns Lijkama ſo mun þa vitia, Saalen̄, þar hun fyrre nam ſitia.

Lijken̄ þan ſem leinge hier røtna, Lijfgud þa med Saalun̄e drottna, Leyptrande i Lopted ſig færa, Lioóma betur en̄ Soolen̄ ſkiæra.

So ſiaaum vier Frækorn a Folldu, Þad ſwuar og rotnar i Molldu, Med Avøxt og allskonar Blooma, Upp aptur a Vøren̄ þau koma.

Hyl Jørd vor ſameigen̄leg Mooder, Lijkama ſem Hollded og Blooded, Nær og forvara Man̄en̄ þan̄ dofna, Naadugt ſo i þier meige ſofna.

Han̄s var Saalar Heimilis Stadur, Heilagur af DRottne ſkapadur, Hrein̄ Skilningur, Hug-Vit og Min̄e Haaleitlega biugan þar in̄e.

Fliott kiemur ſw Fagnadar Tijden̄, Þa Frelſaren̄ uppvekur Lijden̄, Ad ſa ſame ſem hier var grafen̄, Til Sælun̄ar upp verdur hafen̄.

Laaten̄ hier nu Lijkamen̄ bijde, Þan̄ Lauſnaren̄ vekur um̄ ſijder, Man̄ſkiepnuna Molldeu̇ þoott geyme, Mynd ſin̄e Gud alldrei gleyme.

Same

Same Psalmur wtsettur a Islendsku, af S. Stephane Olafssyne, ad Valla-Nese, maa syngia nær med sama Lage, og Iam mœsta qviesce querela.

PEñañ Tijd, Þwngbært Lijd, Þverre Harms-Kvein, Hepte Mooder Harma-Flooded hvør ein, Afkvæmeñ eingeñ sijn harme a Haudre, Endurboot, Er Lijfs flioot ordeñ Dauðe.

Steinarner wthøggner og Leideñ breitt, Hvad mun þad, Þijda añad eñ þetta eitt, Ad Hlutur sa, Hvør þeim hiaa, Hvrdest um̃ Stund, Hel beid sijst eñ hrepte vijst, Hægañ Svefn-Blund.

Siaaum vier hvijla hier Hollded snaudt þo, Andaþroted og Hugkote svipt so, Þa er saint þar til skamt þad fær aptur, Skijra Daad og skialleg Raad Skilnings Kraptar.

Allder þær þokast nær, Þa i Mañs Bein, Edlis-Hiteñ aptur vitiar Ofein, Eirneñ þær fyrre fær bored Bwder, Lijfgadar lijkt sem var Lijfs af Bloode.

Lijkeñ þaug Magnlaus miog til Molldar snweñ, Laanga Stund laau under Leidum fweñ, Verda haatt furdu fliott, Færd i Hæder, Og filgiast ad epter þad Ond og Lijf bæde.

Vita maa vaxa so visnud Sæde, Groodsku snaud Giørvøll daud og grafeñ bæde, Jardar-Dypt wr sem ypt Uppvoxt þraudu, Kiarn-goodra Korn-Staanga, Eins og adur.

Jørd tak nu þeñañ þu þijda Værd i, Vafeñ Skante, Þijnum Þrautum fraa frij, Eg nu liæ legg og fæ Lime Mañs þier, Ofkugar og Leifar ad þu geymer.

Saaleñ sws hafde Hws halldið þetta, Skaparans, Skiæra Mañs-Stiepuañ rietta, Baadum lied bæde med Bygde og gisie, Vitskañ haa, Eñ hun var fraa HErranum Christe.

Jeg þig bid, Jørd tak vid laatnu Lijke, Sijna Giøf ntañ Ef aptur sæker, Skapareñ Ogleymeñ epter þetta, Andlitsins eirneñ sijns Eptermynd rietta.

Kiemur Tijd sw um̃ sijd sem viss kallast, Christur hier uppfyller eirn Von alla, Er mijn Trw opnud þu aptur giefer, Sialf med Hynd sømu Mynd sem eg fæ þier.

Eirn goodur Huggunar Psalmur, Ton, Naatturañ øll og Edle Mañs, etc.

VErde lætijd hvad vill miñ Gud, Vilie hañs er jafnañ hid besta, Vijs er þeim jafnañ Vernd og Stod, Vid hañ sem sijna Trw festa, Hañ hiaalpar trwr, Eymd allre wr, Og agar Verølld i Maata, Þañ a hønum Traust, Hefur Efalaust. Ei vill nie kañ forlaata.

HErra

HErra Gud Traust og Heill mijn er, Hiaalp, Von, Lijf, Eilijf Sæla, Hvad sem hañ vill þad verde mier, Vil eg ei þvi moote mæla, Hañs Millde klaar, Mijn Høfud-Haar, Hefur øll taled aan Efa, Uñ Nvott og Dag, Miñ huxar Hag, Hiaalp nooglega vill mier giefa.

Þar fyrer auma Verølld vid, Vil eg nu fwslega skilia, Til mijns DRottens i fullañ Frid, Fara epter hañs Vilia. Fel mijna Aund, J Fødursins Hønd, J Framfør og Sijdasta Voda. Gud eilijfe, mier yfer stie, Andskota, Synd, Vijte, Dauda.

Þvi sie Dijrd, Heidur, Þøck og Lof, Þier Fader allrar Millde, Hvør oss kiærasta Son siñ gaf, Synd Heims sa bæta skyllde, A hañ þeim hlood: O! Mañleg Þiood, att þier slijkt vel Hugfesta, Þvi huxa tijdt, Og þacka blijdt, Pa Naad og Myskun mesta.

Eirn goodur Psalmur, Ton, JEsus Christus er vor Frelsare, etc.

LIfnarfullur Gud og goodur, Giæskurijkur og Polenmoodur, Skrijd eg til þijn, Þitt Skiepnu Barn, Skaparen allrar Naadar giarn.

Ad Footum þijnum fer eg ad kriwpa, Flatur vil eg þar nidur driwpa, Af þvi eg hefe aadur spurt, Aungvañ þar komeñ, Þu reker a burt.

Siaa þu Barn þitt saarlega grætur, Sier helldur vid þijnar Fætur. Augunum mæne eg uppa þig, O Gud kiendu i Brioosti nu mig.

Vidurkiene eg Misgiørd mijna, Møgulegt er þo ei ad sijna, Synda Andsiygd og Svijvirding, sem eg er hladen allt uñ krijng:

Syndugre Skiepnu Soolu under, Sañlega ecke fiña munder, So sem er fleckud Saalen mijn, Samt siij eg þo a Naader þijn.

Soddañ Hiartans Kvøl mig kremur, Kvijdande Brioost sier nidur-lemur, Uñ Naad bidiande nu i Dag, Neyd aadur kiemur og Neideñar-Slag.

Hegna mier ef villder veikum, vondum epter Makleg leikum, Stædest eg ei þañ straanga Doom, Stød-t Neidena Naaden froom.

Blijwgt og skielkad Brioost og Siñe, Beyge eg fyrer Majestat þiñe, So sem Eiru Lijflaus Saka-Mañ, Sisfalldlega til Dauda vañ.

Allt Gott giørde eg af mier ad brioota, Olucku hvøria verd eg þvi hlioota, Eins i þessum og ødrum Heim, Of-bijdur mier vid Þijslum þeim.

Nu er mitt Hiarta hart þo kveine, Hardara ødrum Marmara-Steine, Mijke þad JEsu blessad Blood, So braadne þad ei i Vijtis Glood.

Mætte ad søñ molast i Parta, Mitt Staal-Siñe og Steindaudt Hiarta, Nær þeinke eg uñ mijn Saalar Saar, Sijta ætte eg heitt med Bloodug Taar.

Væg þeim auma Veslings Orme, Sem veykare er

eñ

eñ Ryk fyrer Storme, Pu sem ert DRotteñ sialfur sa, Saal, Holld, deyda og Lijfga maa.

Skijl mier under Skugga þijnum, Skøm so einge eñ verde mijnum, Ovinaña og gledie Gied, Giete þeir mijna Hel-Før sied.

Veit ad eingeñ Vøm nie Sneipa, Nie Veralldar Spott mier kuñe ad steipa, Legg aa sialfur þitt Lijknar Hrijs, Laangtum helldur þad fyrer mig kijs.

Jeg vil i þijnar Hendur helldur, Eñ Heimsins Maña, verda felldur, Med þeim eingeñ Medaumkan er, Eñ Myskun og Naadeñ noog hiaa þier.

Soddañ Huggun Saal mijn hefur, Syndernar þu fyrergiefur, Afmaa þu þær sem añad Skij. A hvørn Morgun er Naad þijn ny.

Laat mier ecke Olucku alla, aa Elle-Døgum hier til falla, Sem i Æskuñe safnad hef, Synd mijna Gud mier fyrergief.

Laat ecke þijna Reide rietta, Rikfur af Naad i Koll mier detta, Ei verdur mier sw Byrde bær, Biarga mier Aumum Fader kiær.

Sialfur veit þad Sonur þiñ goode, Hvad saart er ad mæta Reideñar Floode, Pa hañ i Pijslar Baale brañ, Bloodugur þegar Sveiteñ rañ.

Fyrer hañ beyska Blooduga Sveita, Biørg virdstu mier og Vægd ad veita, Pu fyrerdæmder sialfs þijns Son, Sokudum bliif þvi mier hañs Pioon.

Mig skal i DRotteñs Vijge veria, Pa vill þiju Reide aa mig heria, Eg veit mig sakar alldrei þar, Aañ ad er ecke neitt Forsvar.

J Biarg-Skoru Naadar nya, Nu vil eg undañ Reide flya, Pad er þitt JEsu Sijdu-Saar, Saal mijn þar ørugg iñe staar.

Par er sæta Saalar Fæda, Og sw Lækning sem mig maa græda, Par er lifande Lijfsins Skiool, Lofsæl Glede og Naadar-Bool.

Par er sw lifande Lijfsins Kiellda, Sem laugar mijna Saaln hrellda, J þañ sæta Svølunar Bruñ, Saalar miñar nu þyrster Muñ.

Hiørtuñ Gud þu hrelldra gledur, Hwngrada øllum Giædum sedur, Læknar þu hvørn sem Lemstur ber, Lijka styrker þañ veikur er.

Ad søñu kañtu audga snauda, Dreigana, og reysa af Dauda, Vøkva kañtu eitt visnad Korn, Verkar þu Odaudleikañ vorn.

Makt og Naad þijna hvør kañ herma, Huga miñ virdest Sedia og verma, Lijka audga og lækna øll Mein, Lijfga og Stirkia Holld og Bein.

Pad skal vera þier Eilijf Æra, Einglar og Meñ sem kuña ad færa, Ad þu Bænheyrder Aumañ mig, Af Jñstre Root eg kalla aa þig.

Pu sem løsar Lijkn ad veita, Laungu aadur eñ Meñ þijn leita, Bænheyrer oss fyrr eñ vonum vier Vægdu nu JESU Aumum mier.

Væg þu mier Aumum Vesalinge, aa Veralldar Sijdasta Tijnge, Utskwfa þu mier ecke þa, J Eilijfañ Elld og Kvala Praa.

Leid

Leid mig iñ i Lioos med Sooma, Laat mig þaang ad um̃ sijder koma, Þar sem er Daasøm Dijrdeñ þijn, DROTTENN, Þu sem Lioomar og Skijn, Amen.

Þesse Epterfylgiande Vers eiga ad sijngiast af Predikunar-Stoolnum, aadur eñ Gudspialled er lesed.

1. Suñudag i Adventu.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

ÞAcker vier glader giørum, Grædareñ JEsu hier, Zions Børn ordner erum, Og þijn Dijrd komeñ hier, J Naatturu og Naalægd vora: Naad sw er Under-Root, Vorra vidriettra Kiøra, Og Vegleguft Meina-Boot.

2. Suñudag i Adventu.

Ton, Sæll er saa Mañ sem hafna kañ, etc.

UPPhefium Høfud og Augu med, Endurlausn vorre aa moote, Eflaust saanın vier Son Guds sied, Sorg øll trw eg þa þriøote: Sæl mun vera sw Sumar-Tijd, Sooluñe fegre Ar og Sijd, Ad glediast af Guds Auglite.

3. Suñudag i Adventu.

Ton, Gief þiñe Christne goodañ Frid, etc.

TUllting veit JEsu Þioonum þijn, Þiñ Veg so tilreidt giete, Vijsande kieñe Sveinum sijn, Ad Sañleikans hiaa þier leite, Sem þægelegt er i þijnn Auglite.

4. Suñudag i Adventu.

Ton, JEsus Guds Son Eingieteñ, etc.

SAñleiks Meistareñ mæte, Mier kieñ ad þeckia þig, Med Hiartans Lijtelæte, Og lækka sialfañ mig, Og ad mijn Rødd þad roome, Sem Raadhollt er Christeñdoome. Leid oss a Lijffens Stig.

Um̃ øll Jooleñ, og til þess a Kyndel-Messu, Sijngest.

J Dag Eitt Blessad Barned er, etc. Pag. 33.

Og sijdañ til Alyktunar.

Hønum ber jafnañ, etc. Pag. 29.

A Joola Noottena, Joola Dageñ, og Nijaars Dag, Sijngest sialft Versed Þrisvar, (Eñ ei nema Einusiñe hina Helgu Dagana.)

4. Suñudag epter Þrettanda.

Med Himna Lag.

EG fel þier JEsu øll mijn Kiør, Alltijd vertu med mier i Før, Uñe mier Naad þijn aastwdlig, A

Eitt gaange yfer mig og þig.

Vertu styrkur Stafn-Bwe miñ, Stijre Ferdeñe Ande þiñ; Leif mier eg sie þiñ Læresveirn, Line ei Trw mijna Haaskeneirn.

5. Suñudag epter Þrettanda.

Ton, Konung David sem kiende, etc.

ES þreifa aa Poleñmæde, Þiñe Gud DRotteñ miñ, Sem hleyper ei Heiptar-Bræde, Hastre aa Illgreseñ, Ef skie mætte sæe ad sier, Og Gooder wr Illum yrde, Er þier kiærast þad verde, Ofta eg þess aumum mier.

Gud miñ þitt gooda Sæde, gief Avaxtest hia mier, So hafe eg þar af Hiaalpræde, Sem Himneskt og Eilijft er, Og verde so Hveite hreint, J þijnum Akre fundeñ, Eñ ecke burtu hrundeñ, Sem Illgrese i Ellde breñdt.

6. Suñudag epter Þrettanda.

Ton, JEsus Christur ad Jordan kom, etc.

FRijde JEsu, Þu fieckst af mier, Formyrkvan Mañdoomlega, Forklaaran aptur fagra af þier, Feiuged hefe eg Andlega. Eja, Blessad sie Andlit þitt, Eirneñ þiñ Klæda-Bloome, Sem uñ-myndar Saal ar Andlit mitt: A Effsta bid eg þig Doome, Gief eg Lioos biartur livome.

Suñudageñ i Nijuvikna Føstu.

Ton, Dagur i Austre øllu, etc.

Lijkna mier Son Guds sæte, Samvitskañ mijn er veik, Gief hiaa þier Mijskun mæte, meire eñ Verdugleik, Og framar ad Giøf eñ Giallde, giør mig Hluttøku-Mañ, J Signadrar Sælu Vellde, Sem þijn Hlijdne til vañ.

2. Suñudag i Nijuvikna Føstu.

Ton, Giørvøll Christneñ skal glediast nu.

TIgnud sie JEsu Tungañ frood, Talande i Lijking skijrre, Sañleik Guds fyrer siñe Þiood, Og finde i Rædu þeirre, Asirijke Guds med allañ Sañ, J Eilijfu Raade hefur hañ, Huxun a Velferd vorre.

Edur og þetta Vers.

Ton, Blijde Gud, Børnum þijnum ei gleym.

SAfnan Christs, Sem ert i Helgre Rød, uñ Velferd viss, Vertu i DRottne glød, Preñañ hañ med Þackargiørd, Þier ber ad losa, Veit hañ þu ert vesøl Hiørd, Vill þier þo giefa, Hiaalp i giegn, Hvørs konar Voda, Lijka Megn, Ad leita hins Gooda, Og Friooffamt Regn, Fagurlegs Grooda, Hafeldama hañs þu ert. Hvør sem Eyru hefur ad liaa, Heyre saa DRottne. Hvør sem Augu hefur ad siaa, Horfe moot DRottne. Hvør sem Tungu hræra maa, hroose saa DRottne.

Suñudageñ i Føstu-Jñgaang.

Ton, HErra Gud i Himnarijke, etc

Vatns-

VAtns Skijrn þijn JEsu Vegsamleg, Ver mig Samvitsku Pijnum, Hreinsadur er i heñe eg, Hollds af Saurendum mijnum.
Vijgdur til Biskups varstu hier, Med Vatne og Anda sunurdur, Heilagur til Hreinsunar mier, Hla uist þu ad verda Skijrdur.

1. Suñudag i Føstu.

Siingest Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Ovinañleg Borg er vor Gud, etc. Pag. 139.
Edur Siounda Vers i Psalmenum.
Fader vor sem ꜵ Himnum ert, etc.
Ei leid þu oß i Freistineiñ, etc. Pag. 172.

2. Suñudag i Føstu.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
A þig alleina JEsu Christ. Pag. 173.

3. Suñudag i Føstu.

Ton, O Gud miñ HErra aumka mig, etc.
HEidrad sie JEsu Hreiste-Verk, Er hremdañ Sand greip wr Ulssens Kverk, Dumbum gaf Mꜵl og Miñe, Mynd prijdde aptur siñe, Sæll er sa Kvidur sem þig bar, Sæte JEsu til Adstodar, Afskræmdum Adams Nidium. Avi, vier þig tilbidium: Ordrd lꜵttu og Anda þiñ, wt-reka frꜵ oß Diøfuleñ, So ad sierhvør i siñe Stiett, Siꜵe, Heyre, og tale riett, Og hꜵleitast Guds Nafn gøfge.

Midføstu Suñudag.

Ton, Sæler eru þeir aller nu, etc.
DAasamleg er sw DRottens Frægd, DRotteñ sialfur er eilijf Nægd, Hañs slittest Hønd eñ alldrei. Allt giørde i Fyrstu wr aungvu hañ, Eñ i Dag drygia lijted kañ, So verde ad Mergd margfalldre, Augu Skiepnaña øll til Sañs, Uppmæna ꜵ Hendur Skaparans, Og hañ þær allar sedur, Eirneñ Hræ-Kynda aumañ Lijd, Almꜵttugur ꜵ riettre Tijd, Blessadre Millde medur.

Suñudageñ epter Mid-Føstu.

Ton, Nꜵtturañ øll og Edle Mañs, etc.
HErra JEsu þijn Hroosun er, Hꜵleit i Guds Auglite, Uñ Brest kuñe eingeñ ad brixla þier, Bættust so øll mijn Lijte, Syndlaus þu varst, Sialfur þo barst, Søk mijna hier ꜵ Herdum, Var þier þvi Kast og vondt Adkast, Veitt i Lijgeñar Ordum.

A Bodunar Dag Mariæ.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Millde JEsu sem Mañdom tookst, etc. Pag. 50.

A Pꜵlma Suñudag.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.
FRelsareñ Fridar-rijkur, Fꜵtækt sem leidstu hier, Sꜵl miñe Audlegd eykur, Ørcygd sem lꜵ ꜵ þier, Villder þu Læging lijda, Og lꜵta so beckia þig, ꜵ añars Mañs Ósnu rijda, til Æru og Hefdar vid mig.

A Skijrdag.

Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
JEsus Christur er vor Frelsare. Pag. 9.

A Paaska Haatijdeñe til Uppstigningar Dags.

Christur reis upp fraa Daudum. Pag. 89
(Prisvar aa Haatijdeñe, eñ Einusiñe aa Suñudøgunum.)
Sijdast til Alyktunar.
Sigrareñ sæte, Sonur Guds vor giæte, etc.

A Uppstigningar Dag.

Christur til Himna uppfoor. Pag. 98.
Sijngest Prisvar, (Eñ ei nema Einusiñe Suñudageñ epter.)

A Hvijtasuñu Døgum.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Nu bidium vier Heilagañ Anda. Pag. 5.
Edur. Christur siñ Anda sende. Pag. 105.
(Prisvarsiñum.)

A Trinitatis Haatijd.

Pad Seinasta Vers af þeim Psalme.
O HErra Gud oss Helga nu. Pag. 219.

1. Suñudag epter Trinitatis.

Paug Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Mitt Hiarta hvar til hryggest þu. Pag. 121.

2. Suñudag epter Trinitatis.

Paug Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Guds Son kallar, Komed til mijn. Pag. 146.

3. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, O vier Syndum setner, etc.

BJD eg nu Blessan þijna, Blijde Fader miñ, Auktu Ydran mijna, Fyrer Anda Krafteñ þiñ, So Fridarens Einglar fagne, Med føgrum Dijrdar Her, Yfer þvi Edla-Gagne, Sem Yferboot med fylger. DRotteñ þijn Dijrdeñ er, DRotteñ eg treyste þier, DRotteñ Myskuna mier.

4. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

G Jes. þu i Hiartad Myskun mier, Milldur Gud, Ad eg lijkest þier, Heptu mig æ af heimskum Dom, Hiaalpa ad mijn sie Lundeñ froom, Vid mijna Brædur so semie hier, Ad sijdar Naad þijna findum vier.

A Jons Messu Baptistæ.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Blessadur ad Eilijfu sie. Pag. 220.

5. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Allt mitt Naad til Guds eg set.

Gladur nu wt a Diwp eg dreg, J DRottens Nafne uppleyse eg, N.t allrar Ydiu miñar, Heyne mier gooda hlotnast laat, Og hvørium a siñ Embættis Baat, Gud vegna Giæskn þiñar.

A Vitiunar Dag Mariæ.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Lof saung Gude Mey Maria. Pag. 221.

6. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
A þig alleina JEsu Christ. Pag. 173.

7. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.

Almaattugur um̃ Lopt og Laad, Lausnareñ hefur nogleg Raad, Ad næra Naudstaddañ, Og fram̃ ad færa Fielausañ, Fotum prijda nakeñ Mañ.

Metta hellst DRotteñ mijna Ønd, Mijn Augu horfa a þijna Hønd, Sem Milld og Maattug er. Lifa og deya laat oss þier, J Lijfe og Dauda biarga oss hier.

8. Suñudag epter Trinitatis.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Naattuñ øll og Edle Mañs. Pag. 54.

9. Suñudag epter Trinitatis.

Paug Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Af diwpre Hrygd akalla eg þig. Pag. 65.
Edur þetta Vers.

Ton, Hvør sem ad reyser hæga Bygd, etc.

HErra JEsu mier Hugur er a, Hylle þiñar ad niota, Hwss-Ræde laat mig Himneskt fa, Heims-Visteñ nær vill þriota, Vijsa mier þar til Veg og Raad, Vinaattu þiñe giete eg naad, Sem opt nam af mier briota.

10. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Være nu Gud oss ecke hia. Pag. 128.

11. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Nu bid eg Gud þu Naader mig. Pag. 153.

12. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Myskuna þu mier millde Gud, etc.

Mier kiendu Gud ad mæla riett, So Frægdar Friett, Frelsara mijns wtbreide, Sem allt giører vid mig einka vel, Eirneñ þo Hel, wr Heime mig hiedañ leide. Haatt lofad sie Vort Hiálpræde, Sem fyrer oss, Saklaus a Kross, Eins og Lamb wt af deyde.

13. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Sæler eru þeir aller nu. Pag. 126.

14. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

EG vil falla til Foota hier, Frelsaren JEsu vægdu mier, Ond mijn Spitelskn illt ber Mein, Avi, Eg bid hun veide hrein. Mier og Samspilltum Lijkn þu lioa, Laat oss alldrei hier falla fraa. Pier skal Eilijfar Packer tioa.

15. Sunnudag epter Trinitatis.

Siingest eins og Fyrsta Sunnudag epter Trinitatis.

Edur þetta Vers. Ton, A Eirn Gud vil eg triwa.

GUds Rijke er Glede og Fridur, i Gudspialls Raadar sætre Fregn, Af Anda Guds oss bodadur, Ovina vorra Strijde i giegn, HErrans Heilagt Rieitlæte, Hylur vorn Misgiorning, Þvi Lagana Brot oll bæter, Hans blessud Fridþæging, Hvorium sem hellst þess leita, Hitt annad allt tilgiefst, Sem han fier Hag ad veita, Heit-Ord Guds alldrei bregdst.

16. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Um Daudan gief þu DRotten mier, etc.

LAusnaren JEsu Lof sie þier, Fyrer Lijkn og Huggun þijna, Lijfs og Daudans þu Lykla ber, Lijttu a Naudsyn mijna, Burtfør giefdu eg bwest vid, Blessan gief mier og Saalar-Frid, Nær Lijfs-Dagarner þvijna.

17. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Sæll er sa Man sem hafna kan, etc.

HVad leinge Gud nier gleymer þu, Giørsamlega til Enda? Og hvørsju leinge ætlar þu, Asioonu fraa mier venda? Hvad leinge Raad eg hyra skal, J Hiarta mijnn þwnga Kvøl, Allan Dagen til Enda.

A Michaelis Messu.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Ovinanleg Borg er vor Gud. Pag. 139.

Edur þetta Vers.

Ton, Giørvøll Christnen skal glediast nu, etc.

O Gud sem lætur Eingla-Her, Oss nu a Høndum bera, Og langa Reisu leida hier, Lijfs nu Eyde mørk þvera. Laat þa somu þa Lijf vort dvijn, Leida oss inn i Dijrd til þijn, Un oss þar ætsamt vera.

18. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtest braatt, etc.

LOf sie þier Gud fyrer Løgmaal þitt, Løg-Broten mijn oll gief þu kvitt, Hugferde stijrdu Hiarta mijns, So hneigest eg æ til Vilia þijns.

JEsu mier Lijknar mælltu Maal, Og mijna brotlega frelsa Saal, Fraa Ogna Straffe sem eg til van, Arnadar-sæte Gud og Man.

19. Sunnudag epter Trinitatis.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Nu bid eg Gud þu Naader mig. Pag. 153.

20.

20. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Mikelltre Farsælld mæter sa, etc.

HAvign þess Konungs heidrud sie, Fyrer Himneskan̄ Naadar-Smeck, Sem Andlegt Brullaup fraa Upphafe Oss Mønum tilreidt fieck, Sin̄ hefur Dijrdar Sonen̄ gypt saman̄ vid Dandlegt Holld, Og Høgum þess til Heidurs lypt, En̄ han̄ lægt ofan̄ aa Folld, J Gypting þeirre Gud og Man̄, Giørde aa þa Leid samteingt an̄, Ad Edle Tvø eru til San̄s, Ein Persoona Christs, J fagre Holldgan Frelsarans, Fram̃foor Kaupmaale viss, DRotten̄ vid Hage Holldlegs Man̄s, Hneigdest til Samlætis.

21. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, JEsus Christur aa Krosse var, etc.

HVørnen̄ sem vesst eg Hørmung i, Hiaalp mier ad trwa Orde þvi, Sem þu JEsu mier seiger, So eg af øllu Faare frij, Fare burt og vel deye.

Lausnare min̄ sem losar þu, Laat mier verda epter min̄e Trw, Fyrst eg þijn Ord ei efa, Sorgum øllum i Sæln snw, Saal mijn ad meige lifa.

22. Sunnudag epter Trinitatis.

Pad Siøunda Vers af þeim Psalme.

Nu bid eg Gud þu Naader mig, etc.

Audmiwka Ønd aktar Gud mest. Pag. 154.

A Allraheilagra Messu.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Gud Myskune nu øllum oss. Pag. 123.

Edur þetta Vers.

Ton, Med Hiarta og Tungu, etc.

MEistaren̄ hæꝛste, Min̄ JEsu beste, Laattu mig Nafus þijns nioota, Send mier þin̄ Anda, San̄leik kien̄anda, So Føgnud mætte hliioota, Og Sæln san̄a, San̄helgra Man̄a, Trw og Kiærleika, Med Von Oveika, So Heime fraa hverse, En̄ aa Himnum erfe, Eilijft Lijf.

23. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Oss laat þin̄ Anda styrkia, etc.

GUds Fødurs Geysle og Kraptur, Giæskan̄ þijn Huggar mig, Mynd han̄s þu mier gafst aptur, Pa mijna tookst uppaa þig, Nij Yferskrift þijn Naaden̄ er, Villtu þin̄ Heidur hafa, En̄ Hlijdne og Ast af mier.

Laattu mig Gud þier giallda, Sagnhreina Ast og Trw, Og aungvu þvi in̄e hallda, Af mier sem heimter þu, So ad eg sie þijn eilijf Eign, Med Hiarta, Hende og Tungu, Pioonande þin̄e Tign.

24. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Nu bid eg Gud þu Naader mig, etc.

LAusnara Heimsins Lofgiørd sie, Sem læknade Man̄leg Kraankdæme, Med Krapte sijnum og Klæda-Snert, Kvin̄um og Møn̄um giørde bert, Ad Ord

hañs øll eru Almaattug, Ørendum þar med Lijfvænlig. Sioa til JEsu þa sijkiunst hier, Ad sofnum, Eñ ecke deynum vier

25. Suñudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Vakned upp Christner aller. Pag. 149.

26. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Christs er Koma fyrer Høndum, etc.

JEsu miñ Brooder beste, Bid eg af Hiarta þig, Grædareñ Giæsku meste, Gack ei i Doom vid mig, Hiørd allre þyrmdu þiñe, Sem þoler Angræde hardt, Oska eg Eirn med heñe, O JEsu, Kom þu snart.

27. Suñudag epter Trinitatis.

Sijngest sama Vers sem til er giørt Siotta Suñudag epter Prettanda. Eñ þegar Predikad er af Gudspiallenu Matth. 11. Pa skal sijngia Tvø þaug Fyrstu Vers af þeim Psalme, Guds Son kallar, Komed til mijn. Pag. 146.

Registur þeirra Psalma og Saungva sem fiñast i þessum Grallara.

A.

B.

C.

Guds

K.

L.

M.

N.

Nafn

So

APPENDIX Sem er /

Stutt Undervijsun um̃ Einfalldan̄ Saung, Fyrer þa sem lijted edur eckert þar wt i lært hafa, En̄ gyrnast þo Grundvollen̄ ad vita, og sig framar ad ydka.

1. Um̃ GAMMANN og LYKLANA.

1. EIga þeir sem Saungen̄ ydka vilia, Kostgiæfelega ad læra og yfer hafa SCALAM Musicalem edur Saung=Stigan̄, sem vier Almen̄elega kollum GAMMA, af þeim nedsta Staf edur Lykle sem kallast a GriskuGAMMA, og so teiknast Γ, þad merker so sim̄ Latinskt G. GAMMANN eiga þeir ad kun̄a utan̄ ad, og uppa Fijngurnar, sem Saungsins Grundvoll fa vilia, bæde uppepter og ofanepter, Og þar med Kostgiæfelega athuga, hvorier Lyklar edur Nootur sieu a Reglu, og hvoriar a Spatiu, So þeir vite þar gooda Grein a giora og tilsvara, hvort þad er ofarlega eda nedarlega i Gammanum. 2. GAMMENN er samsettur af Bookstofum og Adkvædum. Bookstaferner eru Sio stoorer, A. B. C. D. E. F. G. (þvi sa nedste Γ er so sem Fundamentum og Grundvollur Gaman̄s.). Sio eru smaaer, a. b. c. d. e. f. g. Og Fim̄ tvofallder Stafer, aa. bb. cc. dd. ee. Hvorier sijdustu hellst brwkast i Trijsaung, þa Saunguren̄ geingur miog hatt. Adkvæden̄ eru Sex, ut. re. mi. fa. sol. la. Sem opt jtrekast i Gam̄anum uppepter og ofanepter. 3. Bookstaferner (bæde þeir stooru, litlu og tvofolldu) kallast Lyklar, hvar med Saungnum verdur upploked, so sem med Lykle, og seigia þeir til hvar sierhvor Noota eige heima i Gam̄anum, taka sumer til sijn eitt Adkvæde: so sem ut Γam̄ ut, re A re, mi B mi. Sumer Tvo, so sem, sol D sol re, re D sol re, la e la mi, mi e la mi, fa f fa ut, ut f fa ut, etc. Sumer hafa Þriu Atkvæde, so sem sol G sol re ut, re G sol re ut. ut G sol re ut. La A la mi re, Mi a la mi re, Re a la mi re, Sol c sol fa ut, Fa c sol fa ut, ut c sol fa ut, etc. Hvad allt best kan̄ ad siaast i sialfum GAMMANUM.

SCALA MUSICALIS.

Claves signatæ

Γ-ut, A re, B-mi, C fa ut, D-sol-re, E la mi, F-fa-ut, G sol re ut, a-la-mi-re, b fa♮ mi, c-sol-fa-ut, d la sol re, e-la-mi, f fa ut, g-sol-re-ut, aa la mi re, bb fa mi, cc sol fa, dd la sol, ee la

Ascensus & Descensus.

In Cantu duro.

ut re mi fa sol la, la sol fa mi re ut.

In Cantu molli.

ut re mi fa sol la, la sol fa mi re ut

4. Eñ þesser Bookstafer edur Lyklar skrifast ei aller i Saungnum, helldur eiga þeir ad hafast i Miñe, Einkanlega teiknast þesser þrijr F fa ut Lykell (F) c sol fa ut Lykell (C) og g sol re ut Lykell (g) þo brwkast g sol re ut Lykell ecke i Almeñelegum Grallara Saung, helldur Tvijsaung. 5. Þegar þesse Lykell b fylger c sol fa ut Lykle i Upphafe, þa merker hañ þad, ad Saungureñ er linur, Eñ sie hañ i Midiuñe settur, þa snerter hañ hellst næstu Nootu.

II. Um̃ Linañ og Hardañ Saung, Edur þar a mille.

1. Þad kallast Cantus Mollis edur Linur Saungur, sem hefur b Lykel, fyrer framañ sig, og er þa sol fa ut i F fa ut, og fa i b fa b mi, hvoriar Tvær Nootur, ut og fa kallast linar, þvi þad eru haalf-Nootur. 2. Cantus durus edur hardur Saungur, er þad sem ecke hefur b Lykel, ad framanverdu, og er þa solfad, ut i G og mi i b, sem kallast hardar Nootur. 3. Þar a mille er Cantus Naturalis edur Naatturlegur Saungur, sem hefur ut i C og nær ecke b. 4. I þessum Saung þarf ecke ad skipta um̃ Atkvæde Sam̃ans, so sem i linum Saung, og hørdum Saung, þvi þar þarf opt og tijdum ad skipta um̃ Atkvædeñ, epter þvi sem Saungureñ geingur Haatt edur laagt, So sem til Dæmis. I a la mi re skiptest re i mi edur la. mi i la edur re, la i mi edur re. I d sol re skiptest re i sol, edur sol i re, etc. Hvor Um̃skipte ad skie hellst i linum Saung a þessum Bookstøfum, d. a. g. Eñ i hørdum Saung i c. d. a.

III. Um̃ Samhlioodande Notur sem Saungvararner kalla Intervalla Musica, Þad er viss Bil a mille Hlioodaña.

1. Samhlioodande Nootur eru einkum þessar, Er svo nefnast: Ditonus, Semiditonus, Diatessaron, Diapente og Diapason. Ditonus, edur ein fullkomeñ Terts, er a Þridiu Nootu, so sem, ut mi, fa la. 2. Semiditonus, edur linur Terts, er a Þridiu Notu Ofullkomeñ, so sem, a mille, re fa, mi sol. 3. Diatessaron, edur eitn Qvart, er a Fioordu Notu, so sem mille ut fa, re sol, mi la. 4. Diapente, edur eitn Qvint, er a Fimtu Nootu, so sem mille ut

ut sol, re la, edur mi i a la mi re, og mi i e la mi, Item fa i b fa b mi, og fa i F fa ut. 5. Diapason, edur eirn Octav, er a Attundu Nootu, so sem a mille G og g. a og a. b og b etc. Og er þetta Hliood eins til ad jafna, so sem þegar fullkomeñ Madur syngur med Ungmeñe. Framar samhliooda þessar Nootur sem hafa syjn aa mille 9. Nootna Bil. 10. Nootna Bil, og 12. Nootna Bil, etc.

Heillrar Nootu Munur kallast Tonus, eñ haalfrar Nootu Munur Semitonium, og giorer hvorug þeirra Concordantiam edur Samhlioodan.

IV. Um̃ Krapt og Merking Nootnaña, Item um̃ Drag Nootur.

1. Ein hvijt Rwdu Noota sem so teiknast: merker eina heila Nootu, sem Saungvararner kalla Semibrevem, (þad er haalfstutta.) Ein Ferskeitt Noota er so teiknast, kallast stutt, og gillder so miked sem Tvær heilar Nootur. Ferskeitt Noota med Hala vid, so sem þesse kallast laung, og gillder 4. heilar Nootur. Eñ hvijt Rwdu Noota, med Hala upp wr, eda nidur wr, kallast Minima, edur sw minsta, og gaanga slijkar Tvær i Eina heila Nootu. Svort Rwdu Noota med Hala upp wr, edur nidur wr, kallast Semiminima, edur haalf minsta, og gaanga 4. i Eina heila Nootu, hvad allt best siaast maa af þessum Typo.

Longa laung,	gilldar	4. heilar Nootur
Brevis stutt,	gilldar	2. heilar Nootur
Semibr. halfstutt		1. heila Nootu

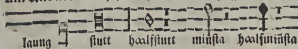
Þar sem Punctur stendur hiaa eitnre Nootu, þa eykur hañ hana ad Helminge, so sem gillder so miked sem Priaar heilar Nootur. Er so miked sem haalf auñur Noota. haalf Noota og eirn Fioorde Partur. 2. Samfastar Nootur, sem eckert er Bil aa mille svo sem kallast añars Drag Notur, edur bundnar Notur, og syngiast þær

Minima 2. i eina heila Notu | i eirnre Syllaba, hvort fleire eru edur færre
Minsta. ganga
Half 4. i eina
Minsta heila Notu.

V. Um nockur Teikn i Saungnum.

1. Fyrer utan Lyklana sem ædur er umgieted, eru þar nockur Teikn adgiætande i Saungnum, so sem [tákn] setst optast i Upphafe Saungsins. Sie þad [tákn] þa merker þad, ad Saunguren geingur seint. En ef þad er svo [tákn] geingur han fliott, og so sm uppa nockurn Dans, hvad sumer kalla Trippel. Þar sem þetta Teikn [tákn] er i Enda Lijnunnar, þa seiger þad til, hvar Nootan stande a epterfylgiande Lijnu, og kallast Custos. En þar sem þetta Teikn [tákn] stendur, þa seiger þad til, ad þad sem fyrer framan er, ä ad Itrekast, og kallast Signum Iterationis.

2. Þagnar Merken sem kallast Pausæ, skamta hvad leinge þeygia skal vid hvoria Nootu. Þagnar-Merke laungrar Nootu, skipar ad þeygia um Fiegra einfalldra Nootna Tijma, stuttrar Notu um Tvo, Hálfstuttrar um eirn, þeirrar Minstu um hálfan Tijma, hálf minstu um Andardrátt, hvad siäst kan ä þessu epterfylgiande Forme.

En fullkomed Þagnar-Merke er þegar yfer edur under Notunne er giordur Hálf-Hrijngur med einum Punct, so sem þesse, og er hellst i Enda Versins.

VI. Um Choral Saung og Figurat-Saung.

3. Þad

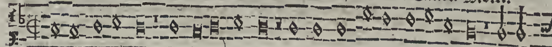
1. Pad kallast Cantus Choralis, edur Choral-Saungur, sem hefur iafnar Notur, og nefnest af þeim sem hañ hefur fyrst funded, Gregorius-Saungur, mæ hañ siæst i Grallaranum allvijda, Einkum i Latinu Saung.

2. Figural-Saungur, kallast sa sem ecke hefur allar Nootur jafnar, helldur sumar leingre, sumar styttre, og nefnest epter Authore sem hañ hefur fyrst funded, Musica Ambrosiana, edur Ambrosii-Saungur, Þesse er allvijda i Grallaranum a Islendskum Psalmum sem misjafnar Nootur hafa.

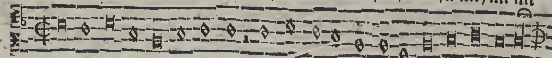
Og er þetta so hin Styttsta og Einfalldasta Undervijsun um Grallara-Saungeñ fyrer Tirones, Og þa sem lijtt Idkader eru i Saung-Listeñe.

Fyrer þa Fæafroodu setiast og svo hier til Nootur vid Tvø Psalm-Vers til Idkunar ad telia wr, og Solfæ epter, Pad fyrra in Cantu Molli, edur linum Saung, Eñ þad seirna in Cantu Duro, edur hordum Saung.

1. Pañ Heilaga Kross vor HErra bar, etc. in Cantu Molli.

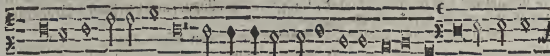

re re mi fa mi, mi re mi fa mi, mi mi mi la sol sol la fa mi, mi mi

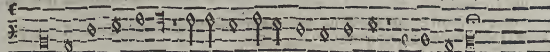

fa mi fa re ut re mi mi; mi fa mi re ut fa re fa sol la sol sol.

2. Chriſtur reis upp fra Daudum, etc. in Cantu Duro.

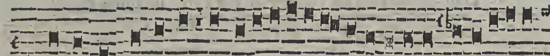

re ut re fa fa ſol re, re re re ut ſol la fa fa mi fa re, fa ſol ſol ſol

re ut fa ſol la la, la la ſol la ſol fa mi fa ſol, re re ut re.

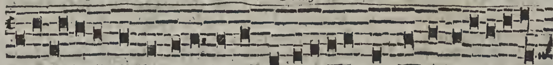
Fyrer þa ſem leingra eru komner, og nockud ſkilia i Latinu, Er þetta til ad þeckia Intervalla Muſica edur Modos.

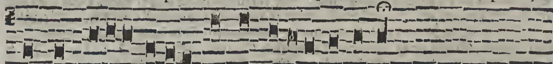
Ter Trini ſunt modi, qvibus omnis cantilena contexitur, ſcilicet uni-

ſonus, ſemitonium, Tonus, ſemiditonus, ditonus, diateſſaron, diapente, ſemi-

semitonium cum diapente, tonus cum diapente; ad hoc sonat diapason,

si qvem delectat psallere hoc modos essé cognoscat.

Til Uppfyllingar setst hier eitt gamallt Aminingar Form,

þeim til Jhugunnar, er til Guds Bords gaanga.

Miner Elskulegustu i Gude, Fyrst ad vier vilium nu hallda og miñast Kvølldmaaltijdar DRottens vors JEsu Christi, þar iñe ad oss verdur giefeñ hañs Lijkame til eirnrar Fædu, og hañs Blood til eins Dryckiar, ecke Lijkamans vegna alleinasta, helldur Saalareñar, þvi skulum vier med mikellre Giætne sierhvør sialfañ sig proofa, so sem S. Paall seiger, og sijdañ af þessu Braude eta, og af þessum Kaleik drecka, þvi eingeñ skal þetta heilaga Sacramentum medtaka, utañ alleina hwngrud Ønd, sem sijnar Synder vidurkieñer, Ottast Guds Reide og eilijfañ Dauda, og sw sem hwngrar og þyrster epter Riettlætenu. Eñ ef vier proofum oss sialfa, þa fiñum vier ecke i oss nema Synd og Dauda, og kuñum oss sialfer þar wt af aungvañveigeñ ad hialpa. Þar fyrer hefur vor ElskulegéDRotteñ JEsus Christus, aumkad sig yfer oss, og hefur fyrer vorar Saker Mañdoom a sig teked, so ad hañ fullnægde fyrer oss Logmaalenu, og lide fyrer þad sem vier med vorum Syndum hofum for

skulldad. Og til þess, ad vier stadfastlega trydum, og oss gladlega þar upp a forlaata mættum, Took hann Braudid epter Kvølldmaaltijdena, giorde Packer, Braut þad og sagde: Medtaked og eted, Þetta er minn Lijkame, Sem fyrer ydur verdur giefenn, Sem villde hann so seigia: Þad eg em Madur ordenn, og allt hvad eg giore og lijd, Þad er ydart eiged, Fyrer ydar Skulld og ydur til gooda skied, Og til Sanninda þar umm, Gief eg ydur minn Lijkama til eirnrar Fædu. Somuleides took hann Kaleikenn og sagde: Medtaked og drecked hier af aller, Þesse Kaleikur er Nijtt Testamentum i mijnu Bloode, hvort ad fyrer ydur og marga wthellest, til Fyrergiefningar Syndanna, Giored þetta so opt sem þier þad drecked, J mijna Minning. Sem villde hann so seigia: Af þvi ad eg hefe ydur ad mier teked, Og ydrum Syndum a mig hladed, Vil eg sialfann mig fyrer Syndernar Foornfæra, Mijnu Bloode wthella, Naad og Fyrergiefning Syndanna afreka, Og i so Maata, Eitt Nijtt Testamentum uppsetia, Þar inne ad Syndanna skal ecke ad Eilijfu minnst verda, Og til Sanninda þar umm, Gief eg ydur mitt Blood ad drecka. Hver nu ad so etur af þessu Braude, Og dreckur af þessum Kaleik, Þad er: Hver ad þessum Ordum sem hann heyrer, Og þessum Teaknum, Er hann medtekur, Stoduglega trwer, Hann blijfur i Christo, Og Christur i honum, Og lifer eilijflega, Þar med skulum vier minnast hanns Dauda, Og honum Packer giora, Hver sinn Kross uppa sig taka, Og vorum HErra epterfylgia, Og yfer allt annad fram, Sia vid Syndunum framveigis, Hver annann Elska, So sem hann hefur oss Elskad, Þviad marger vier erum Eitt Braud, Og Eirn Lijkame, Og Eins Brauds Hluttakendur. Vier aller sum af Einum Kaleik dreckum. Gud hann giefe oss ollum, Ad vier þad Verduglega Medtokum, AMEN.

Þessu læatum vier fylgia Presta-Eidenn, Sem til er giordur i Kongl. Majest Kyrkiu Ritual. Uppa þad Kienemennerner þvi betur Gudrækelega athuge og Endurminnest, Hvad þeir sieu Gude og sijnu Tiltruudu H. Embætte umskylldugar

Jura-

JURAMENTUM, qvod in timore Domini præstabunt; qvi muneri Ecclesiastico initiabuntur.

EGo N. N. juro & in conspectu Dei sanctè testor. Primò, me in corde ac conscientia certum esse, qvod ad sacrum hocce munus legitimè vocatus sim, ita ut nullis usus sim mediis divinitus prohibitis, sive occultè sive manifestè, huic officio ut præficerer.

Secundò promitto, me summâ diligentiâ allaboraturum, ut doctrina cælestis comprehensa scriptis Propheticis & Apostolicis, & libris Ecclesiarum Danicarum Symbolicis, auditoribus fideliter instilletur, Sacramenta ad normam â Christo præscriptam decenter ac devotè administrentur, Disciplina Ecclesiastica diligenter exerceatur, Catechetica doctrina urgeatur. Ceremoniæ in Ecclesia receptæ observentur, nec qvidqvam contra Constitutiones Ecclesiasticas admittatur.

Tertiò; seriò ac sanctè voveo, qvod non tantum velim fugere & detestari doctrinam verbo Divino adversam, sed etiam velim eandem pro virili impugnare, Sangvinem potius fusurus, qvam dogmata falsa ac fanatica approbaturus.

Qvartò legam studiosissimè monumenta sacra, ac recolam, eâ qvâ par est, diligentiâ articulos fidei, non passurus ullum effluere diem, qvo lectioni sacræ aliqvid temporis non impendatur, modò per valetudinem ac inevitabilia impedimenta liceat.

Qvintò, vitam vivam, Ministro verbi Divini dignam, sedulò allaboraturus, ut laudabili pietatis, probitatis & sanctitatis exemplo, auditoribus præluceam, ne unqvam vel gloriæ Dei, vel sacro huic & venerando ordini ex dedita opera sim futurus dedecori.

Sextò & ultimò recipio ac religiosè promitto, qvod præter obedientiam seculari Magistratui debitam, velim meo Episcopo, ut & Præposito omne licitum obseqvium

Præstare

Præſtare, imperata paratiſſimo animo facere, & cum Collegis ac in Chriſto fratribus ita converſari, ut nemo de me juſtè qveri poſſit, aut debeat.

Qvæ omnia ac ſingula tam verè promitto me ſervaturum, Qvam verè & ex animo cupio, ut me Deus ſuo ſancto Evangelio juvet.

Endum vier ſo fyrer Hiaalp og Adſtod DRottens þeñañ Graſſara.

Soli Deo Gloria.

ERRATA.

A. merker Fyrra Daalken a Blad-Siiduñe, En B. þañ Siidare.

PAg. 27. Lin. 3. les. Fodurs. P. 60. b. L. 1. l. Sitt. L. 5. l. Tignar. P. 122. a. L. 6. l. Daars. Ibid. a. L. 7. l. Eckia. P. 105. L. 2. l. Fyllt. P. 139. L. 9. l. Sem fyrerfarande. P. 152. L. 4. l. Gledie. P. 154. a. L. 7. l. Gieteñ. P. 167. b. L. 10. l. Margañ. P. 169. b. L. ult. l. Skara. P. 173. L. 16. l. Hoolpeñ. P. 174. b. L. 4. l. Sig. P. 178. b. L. 1. l. Eymdar. P. 189. b. L. 11. l. Piin. P. 214. b. L. 6. l. Nauſt. P. 223. L. 9. l. Pn. P. 227. b. L. 13. l. Svefne. P. 237. L. 2. l. Goodfiwslega. P. 241. a. L. 15. l. Hiaa. P. 243. a. L. 10. l. Vors. P. 181. b. L. 21. l. Gioalfur. P. 282. a. L. 15. l Aptur. P. 274. L. 5. l. Dagur. P. 289. b. L. ult. l. Ad.

Og hvad fleira hefur maatt yferſiaaſt i Correctioneñe, er Vinſamlegur Leſare umbedeñ ad, Lagfæra og leſa i Maaled.

* * *
** ** **

